

સૌન્દર્યવિજય

મહાદેવ રામચંદ જગદે

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૬૦૧ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ રત્નોદય વિજય

વિષય ૮૬૫૫ : -

સૌન્દર્ય વિજય.

અથવા

સત્તરમી સદીનું ઈંગ્લંડ.

ભાગ બીજો.

—ૐ—

લેખક:—

સાકરલાલ મગનલાલ કાપડિયા (મધુકર)

૩૧, અનંતવાદી, મુંબઈ.

—◆—
પ્રકાશક:—

ગોવિંદરાવ મહાદેવ જાગુષ્ટે

અમદાવાદ.

—◆—
સોલ એજન્ટ.

મહાદેવ રામચંદ્ર જાગુષ્ટે બુકસેલર,

ત્રણદરવાજા—અમદાવાદ.

—◆—
અમદાવાદ.

ધી “કાચબંડ જ્યુબિલિ” પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં

પરીખ દેવીદાસ છાનલાલે છાપ્યું.

—◆—
કિંમત રૂ. ૨-૦-૦

રા. મધુકર વિરચીત નવલકથાઓ.

કમનસિખ લીલા (બે ભાગ)—આ કથામાં રા. મધુકરે ગુજરાતી સમાજનું એક કરણ ચિત્ર દોરી ગુજરાતને કેવાં દમ્પતિઓની આવશ્યકતા છે તે મનોહર ભાષામાં વર્ણવ્યું છે.....કિમત.....પ્રથમ ભાગ રૂ. ૧-૧૨-ખીજો ભાગ-રૂ. ૨-૦-૦

મધુર મિલન (એક પ્રેમ કથા) પ્રેમની-વિશુદ્ધ સ્નેહજીવનની મીઠીમીઠી લ્હાણુ કેને નથી ગમતી ? એક હૃદય સ્પર્શી પ્રેમચિત્ર—અવશ્ય વાંચો—રૂ. ૧-૧૨-૦

કલંકિત કાઉન્ટેસ (ડિટેક્ટિવ નવલકથા) લેકોકના જગતવિખ્યાત લેખક મોંશ્યોર એમીલ ગેબ્રારીઓની એક ઉત્તમોત્તમ કૃતિનું ગુજરાતી ભાષાંતર. રૂ. ૨-૮-૦

પ્રાપ્તિસ્થાન:

મહાદેવ રામચન્દ્ર જાગુષ્ટે.

ત્રણ દરવાજા.

અમદાવાદ.

બે બેલ.

Rye House Plot નો દ્વિતિય ભાગ ગુર્જર સાહિત્ય પ્રેમીઓનાં કરકમલોમાં મૂકતાં મહારે વિશેષ :કહેવાનું નથી. “સૌન્દર્ય વિનય અથવા સત્તરમી સદીનું ઈંગ્લંડ,” એ નામે સુપ્રસિદ્ધ નવલ-કથાકાર રેનોલ્ડસની એક ઉત્તમ નવલકથાનું રૂપાન્તર ગુજરાતીમાં અહાર પડ્યું છે એ વાત જાણતાં જ અનેક રસિક વાંચકોને આનન્દ થયો હશે એ વિષે મહને લેશ માત્ર શંકા નથી; અને જેમણે પ્રથમ ભાગ વાંચ્યો હશે તેમની ખાત્રી થઈ ગઈ હશે કે મી૦ રેનોલ્ડસની એક નવલકથાકાર તરિકેની શક્તિ અદ્ભૂત જ છે.

આ ખીજે ભાગ પ્રથમ ભાગ જેવો જ રસિક અને આકર્ષક બનાવવાનો મહેં શક્ય પ્રયાસ કર્યો છે અને મહારા એ કાર્યમાં મહને કેટલો તથા કેવો વિનય મળ્યો છે તેનો નિર્ણય કરવાનું કામ મહારે સહૃદય વાંચનારાંઓનું છે. મહારી આ તથા અન્ય કૃતિઓમાં કંઈ ખામી કે ભૂલ મહારા કોઈ પણ વાંચનારને જણાય તો તે મહને લખી જણાવવાથી હું તેનો આભારી થઈશ.

અમદાવાદના સુપ્રસિદ્ધ પ્રકાશક સ્વર્ગસ્થ શ્રીયુત્ મહાદેવ રામચંદ્ર જાગુષ્ટે પોતાની પાછળ એક અમૂલ્ય પુસ્તકાલય મૂકી ગુજરાતને પોતાનું ઋણી બનાવી ગયા છે. તેમના ચિરંજીવી શ્રીયુત્ ગોવિંદરાવ મહાદેવ જાગુષ્ટે પોતાના સ્વર્ગસ્થ પિતાની સત્કીર્તિ વધારવા માટે જે ગ્રંથો પ્રકટ કર્યા જાય છે તેથી તેઓશ્રી ગુર્જર સાહિત્યની એક રીતે સેવા બજાવે છે. એમની મહારા પ્રત્યેની સહૃદય લાગણી માટે હું તેમનો ધણો જ આભારી છું.

૩૧, અનંતવાડી,
મુંબઈ, તા. ૧૧-૮-૧૯

}

સાહિત્ય સેવક,
મધુકર.

અનુક્રમણિકા.

પ્રકરણ	પૃષ્ઠ.
૧ શેડ ને નોકર	૧
૨ વિચિત્ર લગ્ન... ..	૬
૩ સમશેરખાણ	૧૬
૪ નસિયનાં નખરાં	૨૪
૫ ૨૪ મી સપ્ટેમ્બર	૩૮
૬ “ રાઇહાડિસ ” માં જનરલ ઑલિફન્ટ	૪૪
૭ વિલાસી ચાર્લ્સ અને પ્રેમી લૉરેન્સ	૫૫
૮ ડયેસ અને જનરલ	૬૨
૯ રાજની યુક્તિ... ..	૭૨
૧૦ ગ્રીમસ્ટેડ લાઇઓ	૭૮
૧૧ નીધર હાલનું દેવળ	૯૧
૧૨ ઑલિફન્ટ અને ચાર્લ્સ	૧૦૧
૧૩ સર વિલિયમ અને લેડી ખ્રાન્ડ	૧૦૯
૧૪ જનરલ ઑલિફન્ટની સલાહ	૧૨૧
૧૫ લૉરેન્સ લી અને લુઈ દે કેરલ	૧૩૧
૧૬ પરદા પાછળ જાસુસી	૧૪૨
૧૭ કાળું કાવતું... ..	૧૫૩
૧૮ લગ્ન ગ્રંથિ	૧૬૩
૧૯ શિકાર પાછળ શિકારી	૧૭૨
૨૦ યુદ્ધ... ..	૧૮૦
૨૧ ફેડ્રીક સેલ્મી	૧૯૩
૨૨ કેલેના મુસાફરખાનામાં	૨૦૧
૨૩ યાદ	૨૧૦
૨૪ રાણીના નિવાસ સ્થાનમાં	૨૧૮
૨૫ ૨૫૦૦૦ પૌંડ... ..	૨૨૬

સૌન્દર્ય વિજય.

ભાગ ૨ જો.

પ્રકરણ ૧ હું.

શેઠ ને નોકર.

સર હેક્ટર ગ્રેહામ ઑલિવિન્ડે મારેહું મ્હેણું સાંભળી લાલ પીળો થઇ ગયો. એની નીચતા પ્રકાશમાં આવી ગઇ અને ઑલિવિન્ડે જેવા પ્રબલ શક્તિ વાળા મનુષ્ય સાથે વૈર બંધાયું. એનું હૃદય આથી અશાન્ત થયું અને રાજેશ્રી સીધા હોટલમાં ગયા. ત્યાં એના ઓરડામાં એનો નોકર હમ્ફ્રી કલીન્ટન એની માર્ગ પ્રતિક્ષા કરતો બેઠો હતો.

“શું છે, હમ્ફ્રી ?—” હમ્ફ્રીને જોતાંજ સર હેક્ટરે પૂછ્યું.

“જે બન્યું હોય તે મને કહે—મને ખબર છે કે કંઈ ગંભીર બનાવ બન્યો છે—જનરલ ઑલિવિન્ડે તને કંઈ કહ્યું છે ?—”

“હા. સાહેબ.....” નોકરે જવાબ આપ્યો. પછી તરત જ એ રડી પડ્યો અને વિનીત સ્વરે બોલ્યો.

“મને માફ કરો, સાહેબ ! મને માફ કરો. હું લાચાર—નિરાધાર હતો—મને મારી નાખવાનો ભય બતાવવામાં આવ્યો હતો—”

“હું તને માફ કરું છું, હમ્ફ્રી !—” કર્નલે જવાબ આપ્યો. હમ્ફ્રીને શાન્તિ મળે એવો જવાબ આપવાથીજ તે માગે છે એવો ખુલાસો તેને મળશે એવો તેને વિચાર આવ્યો.

“હમ્ફ્રી ! હું તને માફ કરું છું. બોલ, મુક્ત હૃદયે જે બન્યું હોય તે મને કહી દે. તે બધું કબૂલી દીધું ખરું ? એમજ ને ? બોલ ગભરા ના—આનાકાની નહિ કર—જે બન્યું હોય તે બધું મને કહી દે કે જેથી હું હવે સાવચેતીથી કામ લઉં.”

“સાહેબ !—હું સાચું બોલીશ. કંઈ પણ છૂપાવીશ નહિ. જ્યારે તમને બધી વાત કહીશ ત્યારે તમે મને ક્ષમા આપશોજ એવી મારી ખાતરી છે.” હમ્ફ્રીએ જવાબ આપ્યો.

“મેં અત્યાર પહેલાં તને વચન આપ્યું છે કે હું તને માફ

કરું છું.” ગ્રેહામ પોતાની અધીરતા છૂપાવવાનો શક્ય પ્રયાસ કરતો બોલ્યો.

“પણ જલદી બોલ. લગભગ ચાર વાગવા આવ્યા છે અને હું થાકી ગયો છું.”

આટલું કહી તે એક ખુરશી પર પડ્યો અને નોકરને બેસી જવાની આજ્ઞા કરી. હમ્મી બોલ્યો:

“આજે સાંજે તમે રાજમહેલમાં જવા માટે હોટલમાંથી બહાર નીકળ્યા પછી હું દાદર ઉતરતો હતો એટલામાં મારી ભારી અભયખી વચ્ચે જનરલ ઍલિફન્ટ મારી દૃષ્ટિએ પડ્યો. પ્રથમ તો મેં ધાર્યું કે તે તો ક્યારનો યમ શરણ થઈ ગયો છે અને મારી સામે તેનું પ્રેત આવી ઉભું છે. ખીજે વિચાર મને એ આવ્યો કે તે કદાચ કેદખાનામાંથી નહાસી આવ્યો હોય કારણ કે તેને ક્ષમા મળી હશે એ વિચાર મારા મગજમાં ભાગ્યેજ આવી શકે એમ હતું. તેણે મારા પર પોતાની આંખો સ્થિર કરી અને મેં કોના કપડા પહેર્યા હતા તે તથા તેણે આપેલા કપડા મેં શા માટે કાઢી નાખ્યા તે તેને કહેવાની મને તેની હંમેશની બેદરકાર પણ સત્તાદર્શક રીતે આજ્ઞા કરી. હું એટલો બધો ગભરાઈ ગયો હતો કે હું તેને એકદમ જવાબ આપી શક્યો નહિ. તેણે ઠંડે પેટે આમતેમ બોલ્યું અને એક વેટરને બોલાવી મેં કોના કપડા પહેર્યા હતા તે પૂછ્યું. વેટરે તરત જવાબ આપ્યો કે “સર હેક્ટર ગ્રેહામના.” આ સાંભળી જનરલ ઍલિફન્ટ લેશમાન પણ ચમક્યો નહિ. તેનું રૂંડું પણ હાલ્યું નહિ. તે થોડીક મિનિટ સહેજ વિચારગ્રસ્ત થયેલો જણાયો અને પછી મને તેની પાછળ આવવાની આજ્ઞા કરી. હું એટલો ભય પામ્યો હતો કે તેની આજ્ઞાનો અનાદર કરવાની હિમ્મત કરી શક્યો નહિ. જો તેણે તે સમયે દાદર પરથી બૂસકો મારવાની મને આજ્ઞા કરી હોત તો તે પણ મારે માનવી પડત. હું તેની સાથે ગયો. તે પોતાના ઓરડા પાસે ગયો અને બે દિવસ અને બે રાત્રિ કેદખાનામાં ગાળ્યા પછી પણ જાણે તે એકાદ કલાક ફરવા ગયો હોયની એવી શાંત મુદ્રાએ તેણે ઓરડામાં પ્રવેશ કર્યો. તેણે મને બેસી જવાની આજ્ઞા કરી, પછી તેણે પોર્ટમેન્ટો ઉઘાડી એક પીસ્તોલ બહાર કાઢી. તે ભરેલી રિવોલ્વર જોઈ મારાં રોમાંચ ખડાં થયાં—મારા શરીરમાંથી ભયનું ઠંડું લખ-લખું પસાર થઈ ગયું—મારી ખાત્રી થઈ ગઈ કે આજે આવી બન્યું

હતું અને છતાં હું જૂઠા પાડી શક્યો નહિ કે માફ જીવન બચાવવા માટે એક કઠણ શબ્દ પણ બોલી શક્યો નહિ. જાણે તે કોઈ સાધારણ કામ કરતો હોય એવીજ રીતે તે મારી સામે ખુરશી પર બેઠો અને તેના હાથમાંનું જીવલેણ હથિયાર જાણે એક રમકડું હોયની તેમ તેની સાથે રમવા લાગ્યો. તે બોલ્યો:

‘છોકરા! તેં જે કપટ બાજી ખેલી છે તેને લગતી બધી વાત મને કહી દે; નહિ તો મરવાને તૈયાર થઈ જા-’ આ શબ્દો કહી તેણે મારા માથા તરફ પીસ્તોલ તાકી. તે સમયે બચને લીધે એક તિક્કણ ચીસ મારાથી નખાઈ જાત-ખરેખર, હું અત્યંત બચલીત થઈ ગયો હતો—”

“આગળ બોલ-આગળ બોલ—” ગ્રેહામ જેનું મગજ વેર, અશાંતિ અને દુઃખથી ભરી જતું હતું તે બોલ્યો.

“હા, મારાથી એક તિક્કણ ચીસ નખાઈ જાત-પણ જનરલ આલિફન્ટ મનુષ્યના હૃદય ઓળખવાની કલાનો ઉસ્તાદ છે. તેણે પીસ્તોલ બાજીએ મૂકી અને પૂછ્યું કે ‘બધું કબૂલ કર. નહિ તો હું તને લાતે લાતે છૂંદી નાખીશ’ આહ! આ તેના શબ્દો, સાહેબ! બહુ ભયંકર હતા. હું શું કરું? હું શું કરી શકું? સાહેબ! મારા બહાલા શેઠ સાહેબ! તમે મને કદિ પણ માફ કરશો નહિ-હા કદિ પણ નહિ—”

“નહિ-હું તને માફ કરું છું. મેં તને માફી આપી છે. બનનાર બની ગયું-તેં બધું કબૂલ કરીધું ખરું?—”

“હા-હા-મેં બધું કબૂલ્યું—” તે નોકર અસહ્ય દુઃખ પામી બોલ્યો.

“તેણે મારી પાસેથી સઘળી વાત કઢાવી લીધી. આહ! અત્યંત નાખુશીથી મેં તે એકરાર કર્યો-પણ-પણ એકેએક વાત-એક પછી એક તેણે મારી પાસે કઢાવી લીધી—”

“ત્યારે તે જાણે છે કે તું પ્રથમ મારી નોકરીમાં હતો? અલબત્ત, તે એ જાણે છે કારણ કે તેણે યોડા કલાક પહેલાં એ વાત મારા કાનમાં કહી હતી. તેં તેણે પ્લીડિંગ હાર્ટ યાર્ડની મુલાકાત લીધી હતી એ વાત મને જણાવી હતી એ પણ તેને કહ્યું હતું કે? હમ્મી! મને લાગે છે કે બધી વાત તે જાણી ગયો છે. કંઈ પણ તું ગુપ્ત રાખી શક્યો નથી. તેં મને તેની નજરે હલકો પાડ્યો છે. તેં મારા નામપર કલંક લગાડ્યું છે; છતાં હું તને ક્ષમા આપું છું;

કારણ કે તે બયને લીધે-મૃત્યુના ડરને લીધે એ બધો એકરાર કર્યો હતો. ઠીક છે, તમારી વાતચીતનો અંત શી રીતે આવ્યો?—”

“તે એક પણ ઇપકા ભરેલો શબ્દ બોલ્યો નહિ, સાહેબ! તે કોઈ અન્ય માણસ જણાય છે. મારા જેવાને ઇપકા આપી તે માફ કરે એવો નથી. તે મને ધિક્કારે છે અને ભવિષ્યમાં પણ ધિક્કારશે. જ્યારે મેં બધી વાત તેને કહી દીધી ત્યારે તેણે મને તેના ઓરડામાંથી ચાલી જવાનું કહ્યું અને તેના વર્તન પરથીજ મારી ખાતરી થઈ ગઈ કે તે મને પુનઃ નોકરીમાં રાખવા માગતો નથી.”

પોતાના નોકરનો ખુલાસો સાંભળી સર હેક્ટર ગ્રેહામ બીજું કંઈ બોલ્યો નહિ. તેણે તેને તેના ઓરડામાં જવાની રજા આપી અને પોતે બિહાનામાં પડ્યો. થોડીકવાર તેને ઉંઘ આવી નહિ પણ પછીતે ઘોર નિદ્રાને વશ થયો અને જ્યારે જાગ્યો ત્યારે સહવારે દસ વાગ્યા હતા. એ જાગ્યા પછી અલ્પ સમયમાં હમ્ફ્રી એની તહેનાતમાં આવી બેસો. આઠ વાગ્યાથી હમ્ફ્રી તેનો શેઠ જાગ્યો છે કે નહિ તે જાણવા માટે આંટા મારી જતો હતો; પણ તેને નિદ્રસ્થ જોઈ તેણે તેની ઊંઘમાં ખલલ કરી નહોતી.

“નામદાર મહારાજ તરફથી એક કસદ કંઈ સંદેશો લાગ્યો છે, સાહેબ!” કર્નલને જાગેલો જોઈ હમ્ફ્રીએ તેને કહ્યું.

“અને તે તમારી સાથે સત્વર વાત કરવા માગે છે,”

“નામદાર મહારાજ તરફથી સંદેશો?” આલિફ-ટે પોતાની સત્તાનો કર્નલને સજ્જ કરાવવા માટે ઉપયોગ કર્યો હશે અને ચાલ્સે એ સત્તાને શરણુ થઈ કર્નલને કંઈ કઠોર આજ્ઞા કરી હશે એવો વિચાર નોકરના શબ્દો સાંભળતાંજ તેને થયો.

“ઠીક છે. તેને દિવાનખાનામાં બેસાડ-હું ત્યાં આવું છું.”

તરત જ કર્નલ ગ્રેહામે બિહાનાનો ત્યાગ કર્યો અને કપડા પહેરી તે બનતી ઉતાવળે દિવાનખાનામાં ગયો કે જ્યાં બાદશાહી હુઝુરિયો તેની રાહ જોતો હતો.

“નામદાર મહારાજએ આજે પ્રભોતમાં તમને મળવાની મને આજ્ઞા કરી છે, સર હેક્ટર ગ્રેહામ! અને તેથી હું અત્રે આવ્યો છું. નામદાર મહારાજ ગઈ રાત્રેજ તમને એ વાત કહેવાના હતા પણ તેમની સ્મૃતિમાંથી એ વાત મેળાવડાની ધાંધલને લીધે નીકળી ગઈ. તેઓ નામદારે તમને કહેવાની મને આજ્ઞા કરી છે કે તમારે કંપટન

લી તરફ મિત્રભાવથી વર્તવું અને તેની સાથે બનતાં સૂઝી સખત થવું નહિ. તમારે કંપટન તરફ ખાસ ધ્યાન આપવું એવો નામદાર મહારાજનો હુકમ છે.”

“આહ!-” શ્રેહામ અન્યથા અને છૂટકારાની લાગણી અનુભવતો બોલ્યો. રાજા કંપટન લી પર આટલી કૃપા રાખે છે એ વાતથી એને અન્યથા ઉપજી અને ઑલિફન્ટની સત્તાને લીધે એને કોઈ જાતની સજા થઈ નથી એવી ખાત્રી થવાથી એણે શાંતિ અનુભવી.

“હા. એવી બાદશાહી આજ્ઞા છે અને મને વધુ સૂચના થઈ છે કે તમારે એ આજ્ઞા બરાબર પાળવી. જે બહાદૂર યુવાને ડયેસ આફ પોર્ટસ્મથની થોડાક દિવસ પહેલાં સેવા બજાવી હતી તેના તરફ કૃપાદષ્ટિ રાખવાની નામદાર મહારાજની ઇચ્છા છે. તેથી સર હેક્ટર શ્રેહામ! હું ધાંડું છું કે હવેથી તમે કંપટન લી તરફ મિત્ર ભાવ દર્શાવશો-તેને જરા પણ સત્તાવશો નહિ અને યુવાન લશ્કરી-ઓના સામાન્ય વાંકો જે કંપટન લીને હાથે થાય તો તે તરફ આંખ વિંચામણા કરશો; જે તેની મરજી લાંડનમાં વધુ દિવસ રહેવાની હોય તો તમારે તેને રજા આપવાની ના પાડવી નહિ. તેને કોઈ પણ જાતની સખત આજ્ઞા કરવી નહિ. હું ધાંડું છું કે હવે મારે વધુ કહેવાની કંઈ જરૂર નથી. નામદાર મહારાજની આજ્ઞા સંપૂર્ણ રીતે પાળવી જોઈએ.”

“હું એ આજ્ઞા નામદાર મહારાજની ઇચ્છા પ્રમાણેજ પાળીશ” કર્નલ શ્રેહામ પોતાના હૃદયમાં બળતી આગ છૂપાવતો બોલ્યો. હુઝુરિયો કંઈ સમજ્યો નહિ. તે નમન કરી વિદાય થયો.

સર હેક્ટર શ્રેહામ પર આ બીજી આક્રમક આવી પડી. બાદશાહી હુકમનો અનાદર કરવાની તેનામાં હિમ્મત નહોતી, તેથી તેણે લૉરેન્સ લી પર એક પત્ર લખ્યો કે તે તેને હર્ટફોર્ડશાયરમાં રહેવાની કરેલી આજ્ઞામાંથી મુક્ત કરે છે. વળી તેણે પત્રમાં લખ્યું કે જે બનાવ બન્યો છે તેથી તેમની મિત્રતામાં વિઘ્ન આવશે નહિ. બધું જાણે બન્યુંજ ન હોય તેમ બૂલી જવામાં આવશે. આ પત્ર તેણે લૉરેન્સ લી જે હોટલમાં ઉતર્યો હતો ત્યાં જઈ આપી આવવા માટે હમ્ફ્રીને આપ્યો. વીસ મિનિટમાં નોકર પાછો ફર્યો અને કંપટન લી હર્ટફોર્ડ તરફ ઉપડી ગયો છે એવી ખબર આપી.

“તમારે તું તારા અશ્વપર એસી તરત હર્ટફોર્ડશાયર જા-” કર્નલ

બોલ્યો. તેણે જોયું કે ગઈ રાત્રે તેણે ડચેસના રંગ મહેલમાં લૉરેન્સને કરેલી આજ્ઞાનો તેણે અમલ કર્યો હતો પણ એજ પળે તેને બાદશાહી આજ્ઞા મળી અને લૉરેન્સને એકદમ મુક્ત કરવાની તેને ફરજ પડી તેથી તે મનમાં ખૂબ બળ્યો.

“તું જાણ તે પહેલાં મને કહે કે જનરલ ઑલિવિન્ટ હજી આ હોટલમાં રહે છે કે ?”

“હું કંપટન લીનો પત્ર લઈ બહાર જતો ત્યારે મેં જનરલને ઘોડેસ્વાર થઈ બહાર જતા જોયા હતા—” હમ્ફ્રીએ જવાબ આપ્યો.

સર હેક્ટરે થોડીક પલ વિચાર કરી કહ્યું.

“હીક-જલદી હર્ટફર્ડ જા અને કંપટન લીને મારો પત્ર આપી આવ—”

હમ્ફ્રી કર્નલની આજ્ઞા પ્રમાણે ત્યાંથી બહાર પડ્યો.

“જનરલ ઑલિવિન્ટ! ગમે એવાં જોખમો ખેડીને પણ આ કર્નલને કઠોર વચન કહેવાની કિમ્મત શું છે તે હું તને બતાવી આપીશ અને જ્યારે હાંઠા યુદ્ધમાં મારી સમશેરનો તું સ્વાદ ચાખીશ ત્યારેજ તારા અભિમાન પર ઘા થશે—”

પ્રકરણ ૨ જી.

વિચિત્ર લગ્ન.

અમે જે સમયની વાત કરીએ છીએ સારે આઘલીંગટન ઘણું નાનું ગામડું હતું. શહેરી ધાંધલથી તે નીરાળું હતું અને ભવ્ય બગીચાઓને બદલે કુદરતી સૌન્દર્યથી ભરપૂર ખેતરો તથા લીલાં છંમ વૃક્ષોને લીધે તે ઘણું રમણિય લાગતું. લાંડન શહેર અને આ ગામ-હાની વચ્ચેની જગ્યા એટલી એકાંત હતી કે તે ધાડપાડુઓની માનીતી જગ્યા હતી અને તેથી ત્યાંથી એકલા માર્ગ કાપનાર મુસાફરને ઘણા ભયમાંથી પસાર થવું પડતું. ધોળે દિવસે—સૂર્યના પ્રકાશમાં પણ આ રસ્તાપર લૂંટકાટ થયાના દાખલા ઘણા બન્યા હતા; પણ એવી લૂટ અસામાન્ય હિમ્મતવાળા લૂંટારાઓજ પાડી શકતા. એ ગામડું જ્યાં અત્યારે અનેક સુંદર મકાનો શોભી રહ્યાં છે અને જે અત્યારે ન્હાન-કડી રાજધાની જેવું લાગે છે ત્યાં સ્ટુઅર્ટ રાજવંશીઓના સમયમાં થોડાક અરિય સુદ્ધેસોના ઘરો અને વેરાન જગ્યા આવેલી હતી.

આઈર્લેન્ડના એક દેવળ હતું. હમણાંનું ભવ્ય દેવળ તે સમયે અસ્તિ-
ત્વમાં નહોતું પણ તે એજ જગ્યાએ હતું એ વાત ખરી છે.

અગિયારેક વાગ્યાનો સમય હતો. જનરલ આલિફન્ટ આ સમયે
દેવળના દરવાજા પાસે ઘોડાપરથી ઉતરી પડ્યો અને ઘોડાને બાંધી તે
દેવળના કમ્પાઉન્ડમાં દાખલ થયો. કબરોમાંથી પસાર થયા પછી દેવ-
ળના મકાનમાં બે સ્ત્રીઓ બેઠેલી તેને જણાવ્યું. તેણે તેમને વિનયથી
નમન કર્યું અને પુનઃ દરવાજા પાસે આવતાં તેની નજરે બે ઘોડેસ્વાર
પડ્યા. આડેન અને તેનો નોકર અશ્વપરથી નીચે ઉતર્યા. જનરલ આ-
લિફન્ટ તેમની પાસે ધીમી-ભવ્ય ચાલે આવ્યો અને આડેન તરફ
જોઈ બોલ્યો.

“આપ નામદાર આપના નોકરને અહિંજ રહેવા દો—આપણે
એકાંતમાં જઈ વાત કરીશું કારણ કે મારી વાત ઘણીજ અગત્યની છે.”

લૉર્ડ આડેને આલિફન્ટની સૂચનાને માન આપી પોતાના નોક-
રને પોતાના અશ્વનો કબજો સોંપ્યો. આલિફન્ટ તેને એક જૂના ગીચ
યુ ઝાડ પાસે લઈ ગયો. આજુબાજુ કોઈ નજરે પડતું નહોતું અને
તે જૂનું ઝાડ જો કે પાંદડા વગરનું હતું તોપણ તેની ડાંખળીઓ
ઘણીજ હોવાથી તે ગીચ લાગતું. એ મોટા વૃક્ષમાં કોઈ સ્થળે કોઈ
છુપાઈ બેઠું હોય તો તે માનુષ પડે એમ નહોતું.

“હવે મારા લૉર્ડ! આપણે આપણી વાતચીત આગળ ચલા-
વીશું. ડ્યેસ આફ પોર્ટસ્મથના રંગમહેલમાં આપણે જ્યાંથી વાત
અધુરી રાખી હતી ત્યાંથીજ હવે આગળ ચલાવીશું—”

“તમારી વિનંતીને માન આપી હું અહિં આવ્યો છું, જન-
રલ આલિફન્ટ!.....” લૉર્ડ આડેન પોતાનું ઉમરાવી અભિમાન
ખતાવવાનો મિથ્યા પ્રયાસ કરતો બોલ્યો.

“હું અહિં આવ્યો છું, કારણ કે—”

“કારણ કે તમે મારી આજ્ઞાનો અનાદર કરવાની હિમ્મત કરી
શક્યા નહિ.....” આલિફન્ટે જવાબ આપ્યો અને એ શબ્દો
બોલી તેણે પોતાની શ્યામ આંખો બંધ કર નિશ્ચય દર્શાવતી હોય તેવી
સ્થિતિ કરી લૉર્ડ આડેનના મુખ તરફ તાકી અને તે અભિમાની ઉમ-
રાવને પોતે જોડે સરલહૃદયી છે તેટલોજ બંધક છે એ વાતનું
સ્મરણ કરાવ્યું.

“હીક. જનરલ આલિફન્ટ! નકામો સમય ગુમાવવાની જરૂર

નથી—” આલિશ્ન્ટની સ્થિર નિશ્ચયદર્શક આંખોથી ભય પામી આંટને બોલ્યો.

“તમે જેમ ઇચ્છોછો તેમ ગઈ રાતની અધુરી વાત પૂરી કરે!.....”

“વાર—સાંભળો, સાહેબ ! તમે શરમભરી રીતે તમારા પાપીં વિકારનો ભોગ થઈ પડેલી હતભાગીની સુન્દરી પાસેના તમારા મૃત્યુને આમત્રણ કરનારા ભયંકર દસ્તાવેજને પ્રપંચથી પ્રાપ્ત કર્યા ત્યારે તમે સહીસલામત છો એમ ધારી મલકાયા અને તમારા વિનંય માટે તમને અભિમાન આવ્યું; પણ તમે ભૂલ્યા છો. તમારી માન્યતા ખોટી છે. આકસ્મિક રીતે હજુ તમે મહારી સત્તા નીચે છો—અને તમે મારા પંજામાં છો એટલે તે કમનસિખ સ્ત્રીના પંજામાં પણ છો; કારણકે પોતાની લાગણીની દરકાર કર્યા વિના પોતાના સ્વર્ગસ્થ પતિના ગાઢ મિત્રની સલાહ પ્રમાણેજ તે વર્તશે એવી મારી ખાત્રી છે—”

લોઈ આંટને આળુઆળુ કોઈ નથી એવી ખાત્રી કરવા માટે ચોતરફ દષ્ટિ ફેંકી કારણ કે જે વાત હમણાં થતી હતી તેને તેનાં કાળાં જીવનનાં કાળાં કૃત્યો સાથે ગાઢ સંબંધ હતો. તેણે યુ વૃક્ષની પાંદડા વિનાની ડાળીઓમાં પણ નજર ફેંકી અને કોઈ ન જણાવાથી અંતોષ પામી બોલ્યો:

“જનરલ આલિશ્ન્ટ ! હું કબૂલ કરું છું કે તે દસ્તાવેજનેએ મારું ગંભીર નુકસાન કર્યું હોત—”

“હા—” તે તાત્રવર્ણી યોદ્ધા ઉમરાવને બોલતો અટકાવી બોલ્યો.

“એ દસ્તાવેજેથી તમે એક વખત મહારાજની નોકરીમાં રહી, મહારાજનું લૂણ ખાઈ તેમની સ્થાને દગાબાજ રમી કેવી નીમક હરામી બતાવી હતી તે પૂરવાર થાત. તે પરથી માલુમ પડત કે તમે તમારી લક્ષ્મીનો અમને—વરજીનીઆના બંડખોરોને સહાય કરવામાં ઉપયોગ કર્યો હતો—તમે અમને શુભ રીતે મળતા હતા—તમારી યુક્તિઓ અને તમારા રાજના લાભના ભેદોથી અમને વાકેફ કરતા હતા—તમે રાત્રીને સમયે સ્વર્ગવાસી કર્નેલ મર્ટનના ઘરમાં આવતા હતા—ત્યાંથી હું યુદ્ધ ભૂમિમાંથી સંદેશો મોકલું તે સાંભળી તમારે મને જે કંઈ સંદેશો મોકલવો હોય તે પણ તમે મને ત્યાંથી પહોંચાડતા હતા—આ બધું તે દસ્તાવેજપરથી એક પલકમાં પૂરવાર થાત—”

“આપણા ભૂત જીવનનો એ સારાંશ અત્યારે તમે શામાટે કહી

બતાવો છો? એ ભૂત સ્મરણની હમણાં શી જરૂર છે?—” પુનઃ આમતેમ કોઈ સાંભળનાર નથી એવી ખાત્રી માટે નજર ફેંકતો લોર્ડ આર્ડેન બોલ્યો.

“હું એ ભૂત સ્મરણ શામાટે કરાવું છું તે તમે જાણવા માગો છો? હું તમારા ભૂતકાળના કાળાં કામોની તમને એટલા માટે સ્મૃતિ કરાવું છું કે જેથી તમારી નીમકહરામી તથા દગાબાજીનો તમને ખ્યાલ આવે. હું કોઈ માણસ પોતાની ગમે તેવી માન્યતાને દૃઢતાથી વળગી રહે તો તેને માન આપું છું—મારી માન્યતા પ્રમાણે તે બદમાસ હોય તોપણ તેને હું માન આપું છું. હા—જો તમે વરજીની-આમાં મહારાજના કમીશનર તરિકે, મહારાજને નીમકહલાલ રહી, તમારું કર્તવ્ય બજાવ્યું હોત તો હું તમને એક માનવંત શત્રુ સમજત; પણ તેમ તમે કર્યું નહિ. તમે દગો કર્યો—તમે દગાબાજ નીવડ્યા, નીમકહરામ થયા અને તમારા સ્વાર્થ માટે તમે અમારી સાથે મળી ગયા. જો અમે વિજયી થાત તો નવા પ્રજાસત્તાક રાજ્યના તમે ચાલક થાત અને એકવાર પ્રેસીડેન્ટ થયાં પછી, સર્વ સત્તા તમારા હાથમાં આવ્યા પછી તમે પુનઃ એકત્રી શાસન સ્થાપત—તમે રાજ થાત અને જો એમ ન થાય, બાદશાહી લશ્કર વિજયી થાય તોપણ રાજ તમને માન—ચાંદ આપવા તૈયારજ છે; આવા બે નીચ—સ્વાર્થી હેતુઓ તમારા મગજમાં રમતા હતા. તમે મહારાજને વફાદાર રહ્યા નથી—અમારી સાથે પણ તમે વફાદારી બતાવી નથી—પણ ફક્ત સ્વાર્થ—સ્વાર્થ નીચ સ્વાર્થનેજ તમે હમ્મેશા પૂજતા રહ્યા છો—”

“હું ફરીથી પૂછું છું કે આ સ્મરણોની અત્યારે શું જરૂર છે?” લોર્ડ આર્ડેન પુનઃ આમતેમ દૃષ્ટિ ફેંકતો બોલ્યો.

“તમે જે બોલો છો તેના પૂરાવા બસ્મિભૂત થઈ ગયા છે—એક પણ પુરાવો તમારી પાસે રહ્યો નથી—મેં મારે હાથે તે કાગળો બાળી નાખ્યા છે—જીલિયા મરટન પાસે એકાદ કાગળ રહી ગયો છે એમ તમે કહી શકશો નહિ; કારણ કે જેને મેં તે કાગળો મેળવવા માટે ફાંસી હતા—”

“મારી વીંટી બતાવીને તેણે કાગળો મેળવ્યાને?—” આલિ-ફ્રેન્ડ કોષ અને તિરસ્કારની લાગણીથી આર્ડેન તરફ જોઈ બોલ્યો.

“હા. તમારી વીંટી અમને સહાયક થઈ પડી. હું ના પાડતો નથી; કારણ કે જ્યારે માણસો લડવા બહાર પડે છે ત્યારે દરેક યુક્તિ

અમલમાં મૂકવાનો તેને હક્ક છે. એવી વખતે એવી યુક્તિઓ યોગ્ય ગણાય છે. તેમાં શરમાવા જેવું કંઈ નથી; પણ તે ઉલટું મમર થવા જેવું છે—”

“એમ? દગો-કપટ-પ્રપંચ એ બધું કાયદેસર, ન્યાયી અને યોગ્ય ગણાય છે એમ? હીક છે. મારા લોહ! તમારા મત સાથે હમણાં હું મળતો ચાઉં છું. તમે એ મતના છો એ જાણી મને હમણાં આનંદ થાય છે માણસો જ્યારે એક બીજાના દુસ્મન થાય છે ત્યારે પોતાના શત્રુને પરાજીત કરવા માટે ગમે તેવી નીચ યુક્તિ અમલમાં મૂકવી એમ તમે કહો છો ને? હશે.....પણ મેં તમને જે વાતો કહી-તમારી દગાબાજીની જે વાત કહી તે ખોટી છે એમ તો તમે કહેવા માગતો નથી ને?”

“નહિ.....હું તે ખોટી છે એમ કહેવા માગતો નથી. તે સત્ય છે; પણ હું તમને ફરીથી કહું છું કે બધા પુરાવાઓ નાશ પામ્યા છે—”

“એમ? તમારા નીચ હથિયારને જુલિયા મરટન તરફથી ખાત્રી મળી હશે કે એકપણ કાગળ તેણી પાસે રહ્યો નથી.” આલિ-ક્ષન્ટ બોલ્યો. “મેં મીસીસ મરટનને જેટલા પત્રો આપ્યા હતા તે બધા તમારા કાવત્રામાં તમને સહાય કરનાર નીચ માણસને તે ભોળી સ્ત્રીએ આપી દીધા હતા એવી તમને ખાત્રી આપવામાં આવી હશે—”

“ક્ષન્ટ એ એકજ ખાત્રી આપવામાં આવી નથી; પણ તમારે હાથે એ પત્રોની એક અનુક્રમણિકા લખાયેલી હતી. અને તે અનુક્રમ-ણિકા પ્રમાણે બધા દસ્તાવેજો મારા હાથમાં આવ્યા હતા! આહ. જનરલ આલિક્ષન્ટ! તમે મને સમજાવવા આવ્યા હતા કે જુલિયા મરટન પાસે હજુ એકાદ દસ્તાવેજ રહી ગયો છે અને તેથી હજુ મેં વર-જીનીઆમાં જે કામ કરીધાં હતાં તે જાહેરમાં મૂકી મારાપર વેર લઈ શકાય એમ છે; પણ તેમાં તમે ભૂલ્યા છો.”

“પણ ધારો કે એ પુરાવાઓ હસ્તીમાં હોત તો તમે જુલિયા મરટનના પંજામાં સપડાત ખરા ને?—”

“હા—તેની સત્તા નીચે મારે જીવન પર્યંત રહેવું પડત-હું કબૂલ કરું છું—પણ આ વાતનો હેતુ શું?”

“તે તમે હમણાં જ જાણશો.” જનરલ આલિક્ષન્ટે જવાબ આપ્યો.

“તમે જાણો છો?—નહિ—તમે નથી જાણતા—કર્નલ મરટને.

પોતાના જીવનની છેલ્લી ઘડીએ તમારાપર જો બની શકે તો વેર લેવાની મને આજ્ઞા કરી હતી. એ વેર કદ જાતનું લેવું તે અંગેનો પર આધાર રાખે છે.....”

“જો તમે અહિં મને તમારી તલવાર સાથે મારી સમશીર મેળવવા માટે બોલાવ્યો હોય તો મારે તમને કહેવું જોઈએ કે એક ચર્ચ્યાઈ તે માટે યોગ્ય જગ્યા નથી—”

“તમે—એક દગાબાજ પાપી પ્રેમી—એક જૂલમીને યોગ્યયોગ્યનો વિચાર?—આલિફન્ટ આવેશયુક્ત સ્વરે બોલ્યો.

“દેવળ જેવી પવિત્ર જગ્યાએ તલવાર ન લડાવવા પર બોધ આપનાર તમે?.....હશે.....મેં તમને તે માટે અત્રે બોલાવ્યા નથી. મેં જ્યારે પ્રથમ ઈંગ્લંડના કિનારાપર પગ મુક્યો ત્યારે મેં ધાર્યું હતું કે તમારાપર વેર લેવાનું ઉત્તમ સાધન મારી પાસેના દસ્તાવેજો છે. એ દસ્તાવેજો મહારાજના હાથમાં જતાજ તમારા મોતના વોરંટ પર સહી થઈ જાત અથવા તમે જીવન પર્યંત કેદખાનામાં સડ્યા કરત. આ વિચારથી મેં તે દસ્તાવેજો મિસીસ મરટનના હાથમાં મૂક્યા. તમે તેણી પાસેથી એક બદમાસને તમારું હથિયાર બનાવી તે કાગળો તમારા કબજામાં લીધા અને તમારા નીચ સહાયકે બદલામાં નાઇટ-હુડનો ખિતાબ મેળવ્યો. હા. તમે તે કાગળો મેળવ્યા—તમે કહેજો તેવી યોગ્ય અને વાજબી યુક્તિથી મેળવ્યા કે જે કાયદેસરની અને તમને આખરે આપે એવી તમે માનો છો. હું કબૂલ કરું છું કે તમારી પાસે બધા દસ્તાવેજો આવી ગયા છે—એક પણ મારી પાસે રહ્યો નથી. હું ખુશા દીલે તે કબૂલ કરું છું—પણ તે છતાં હજી તમે જીલિયા મરટનના પંજામાં છો—”

“જનરલ આલિફન્ટ ! તમે એમ ધારો છો કે તમારાં બચ-દર્શક શબ્દોથી હું ડરી જઈશ? તમે તમારી વાચાળતાથી હું જીલિયાના પંજામાં છું એમ મારી પાસે મનાવવા માગો છો? ગદ્ય રાત્રે હું માનતો હતો—આજે સહવારે હું ડરતો હતો—અરે ! થોડીક મિનિટ પહેલાં મને ભય હતો કે, તમે મારાપર વેર લેવાની કોઈ નવીન યુક્તિ શોધી કાઢી હશે; પણ નહિ. જીલિયા મરટન સાથેનો મારો પ્રેમ તથા પેલા દસ્તાવેજોમાંની ગંભીર હકીકત તમે તેના સાક્ષી હોવા છતાં પણ મહારાજ સમક્ષ મને કોઈ પણ જાતનું નુકસાન કરશે એમ જો તમે ધારતા હો તો ભૂલો છો. પુરાવા—સાખીતીની પ્રથમ

જરૂર છે—તે તમારે મેળવવાજ પડશે—અથવા તો કોઈ તટસ્થ સાક્ષી તમારે લાવવો જોઈશે. તમારી પાસે પુરાવા પણ નથી અને સાક્ષી પણ નથી. આથી તમારું હવે કંઈ વળે એમ નથી. આપણી મુલાકાતનો હવે અંત આવે છે—”

“ નહિ, મારા લોઈ ! એમ નથી.....” જનરલ આલિફન્ટ લોઈ આંડેને જે દલીલો રજુ કરી તે પર ધ્યાન આપ્યા વગર બોલ્યો.

“ મારા બહાલા મિત્ર કર્નેલ મરટનની મૃત્યુ સમયની ઇચ્છા તમારા પર વેર લેવાની હતી અને એ વેર લેવાની પલ આજ છે હું રાજી છું કે તમે દસ્તાવેજોનો નાશ કર્યો છે. હા—હું તેથી રાજી છું કારણ કે તેમ થવાથી મને ખીજી જાતનું વેર લેવાની યુક્તિ મળી છે અને એ યુક્તિ પહેલાં કરતાં વધુ સારી છે. આ કલાક પૂરો થાય તે પહેલાં હું મારું વેર લઈશ. હું ખાત્રીથી કહું છું કે હું મારા મિત્રનું વેર હમણાંજ લઈશ. તમે દુનિયામાં હલકા પડશો, અપમાનિત થશો અને તમારો ભોગ થઈ પડેલી બોળી સ્ત્રીને દિલાસો મળશે. મારું વેર વિચિત્ર જાતનું અને તમારી કલ્પનામાં પણ ન આવે એવું છે. એ વેર જ્યારે હું વાળીશ ત્યારે તમારું અભિમાન આલ્યું જશે, તમે હલકા પડશો, તમારું મ્હોં કાળું થશે અને તે જોઈ મારા બહાલા મિત્રનો આત્મા સ્વર્ગમાં શાન્તિ મેળવશે.”

“ હું તમે શું કહેવા માગો છો તે સમજી શકતો નથી.” આલિફન્ટના શબ્દોથી સહેજ ડરી—દબાઈ લોઈ આંડેન બોલ્યો. આલિફન્ટ છેલ્લા શબ્દો ગંભીર સ્વરે બોલ્યો હતો અને એના સ્વરમાં એના વજી સમા હૃદયની દૃઢતા વ્યક્ત થતી હતી. લોઈ આંડેન જનરલ આલિફન્ટને સારી પેઠે ઓળખતો હતો. તેની નીડરતા, તેની શર-વીરતા, અસામાન્ય ચાલાકી લોઈ આંડેનને યાદ આવી તે કદિપણ પૂરતી શક્તિ સિવાય કોઈ કામ હાથમાં લેતો નથી એ તે જાણતો હતો. વળી તે ખોટો લવારો કરી કદિ પણ થુંક ઉરાડતો નથી એવી પણ ઉમરાવની ખાત્રી હતી.

“ લોઈ આંડેન ! મને આનંદ થાય છે કે તમે તમારા જીવનને કલંકિત કરનારા દસ્તાવેજો નીચે યુક્તિથી મેળવી બાળી નાખ્યા છે. અને તેથી જાન મરટને મને તમારા પર વેર લેવા માટે મને જે આજ્ઞા કરી હતી તેને લાયકનું ઉમદામાં ઉમદા વેર લેવાનું હવે મને સમજાયું છે. મારા લોઈ ! જો આ સ્થલ તલવારખાજી માટે તમને યોગ્ય

ન જણાતું હોય તો કંઈ ફિકર નહિ. અહિં હમણાં લક્ષ્મી ક્રિયા થશે—” એમ કહી ઍલિફન્ટ દેવળ તરફ હાથ લાંબો કર્યો.

“લક્ષ્મી?” ભય અને ખીકની લાગણીથી લૉર્ડ આર્ડેન બોલ્યો.

“હા. લક્ષ્મી ક્રિયા. જુઓ. દેવળના બારણા ખુલ્લા છે. અંદર જુલિયા મરટન એક દાસી સાથે બેઠી છે. પાદરીને ઘટતી સૂચના મળી ગઈ છે અને થોડીક મિનિટમાં તે આવી પહોંચશે. ખીજ બધી તૈયારી કરવામાં આવી છે. લૉર્ડ આર્ડેન ! આજે બપોર પહેલાં જુલિયા મરટન તમારી પત્નિ થશે—”

“નહિ—શું મારી વિલાસદાસીને હું મારી પત્નિ બનાવીશ ? નહિ—”

“મારા લૉર્ડ ! જે તમે આવા શરમભર્યા ઉદ્દગારો કહાડશો તો હું પ્રભુના કસમથી કહું છું કે આપણે આપણી મ્યાનમાંથી તલવારો બહાર કાઢવી પડશે; અને આપણા બેમાંથી એકના જીવનનો અંત આવશે—” ઍલિફન્ટ ઝનુનથી બોલ્યો.

“પણ નહિ, હું તેમ કરીશ નહિ. ઓ ધરડા ધ્રુવડ ! તું શું એમ ધારે છે કે તલવાર બતાવ્યા સિવાય હું તને જુલિયા મરટનને ન્યાય આપવાની ફરજ પાડી શકું એમ નથી? વિચાર કર—મારી સાથે દેવળમાં ચાલ અને તારા વિકારનો—તારા દગાનો ભોગ થઈ પડેલી ભોળી સ્ત્રીને તારી પત્નિ બનાવ; નહિ તો આજે તું લંડન ટાવરની હવા ખાવા જશે—”

“શું ? આવી ધમકી ? લંડન ટાવર ! કેદખાતું ! મૃત્યુગૃહ ! મને હજુ પણ કેદખાનામાં મોકલવાનો ભય બતાવો છો, જનરલ ?” લૉર્ડ આર્ડેન જે ઍલિફન્ટ શાબ્દિક ચાતુર્યથી પોતાને હરાવવા માગે છે એમ માનતો હતો તે બોલ્યો.

“તમે જે આરોપ મારાપર મૂકી મને ટાવરમાં મોકલી શકો એમ છો તેના બધા પુરાવા નાશ પામ્યા છે—”

“હા—બધા લેખિત પુરાવા નાશ પામ્યા છે; પણ ધારો કે. અહિં આપણી વાત સાંભળનાર કોઈ સાક્ષી હોય તો—”

“એક સાક્ષી ? આપણી વાત સાંભળનાર ? નહિ—અહિં કોઈ નથી—”

“ઠીક છે. તમને હમણાં જ જણાશે—” કહી તે બે ચાર ડગલાં આગળ વધી બોલ્યો. “અહિં આવ.”

તે ઝાઝના પોલા થડમાં એક માણસનું માથું પ્રથમ બહાર નીક-

જ્યું. રાક્ષ ગ્રીમસ્ટેડને લોઈ આઈને તરત ઓળખ્યો કારણ કે તેને તેણે ટાવરમાં પોતાના મિત્ર લેફ્ટનન્ટને ત્યાં ઘણીવાર જોયો હતો. એક રીંછની માફક રાક્ષ ધીમે રહી ડાળીપર આવ્યો અને પછી લીલા ઘાસપર ફૂટી પડ્યો.

રાક્ષ ગ્રીમસ્ટેડને જોઈને લોઈ આઈનેનું અભિમાન હવામાં હડી ગયું. આલિફન્ટે તેને આખાદ સપડાવ્યો હતો. તેને વાતમાં ને વાતમાં વરજીનીઆમાં તેણે કરેલા પ્રપંચની બધી વાત આલિફન્ટે કબૂલાવી હતી. તેની આંખે અંધારા આવવા લાગ્યા. તે એક મોટા પથરને અટલી ગુપચુપ ઉભો રહ્યો. આલિફન્ટ તેની પાસે શાંત વદને ઉભો હતો. તેને જોતાંજ લોઈ આઈને જાણે સાક્ષાત યમરાજ તેની સામે ઉભો હોય એમ માનવા લાગ્યો. તે લાચાર થઈ ગયો. તેને આલિફન્ટ મર્મમાં જે જે બોલ્યો હતો તેની હવેજ ખબર પડી.

આ સમયે ચર્ચ્યાઈમાં એક વૃદ્ધ ધર્મગુરૂ દાખલ થયો. તેની પાછળ થોડેક દૂર એક બીજો માણસ હતો કે જે તેનો કારકુન હતો.

“હવે ચાલો, મારા લોઈ ! ધર્મગુરૂ આવી પહોંચ્યા છે. તેમને ખોટી કરવા એ યોગ્ય ન ગણાય.”

તે કંગાળ ઉમરાવ એક પણ શબ્દ બોલવાની હિમ્મત કરી શક્યો નહિ. તેણે જરા પણ આનાકાની પણ કરી નહિ. તે આલિફન્ટના પંઝામાં બરાબર ફસાયો હતો. લોઈ આઈને આલિફન્ટની રાક્ષસી દદતા સારી પેઠે જાણતો હતો. આથી જાણે તે ફાંસીને લાકડે જતો હોય તેવી લાગણી સાથે લગ્ન કરવા દેવળ તરફ જવા લાગ્યો.

“તે મારી નીમકહલાલીથી સેવા બળવી છે.” લોઈ આઈને સહેજ દૂર જતાં આલિફન્ટે ધીમે સ્વરે ગ્રીમસ્ટેડને કહ્યું.

“તું મારી વીંટી મેળવવા માટે જે પ્રપંચ રચ્યો હતો તેનો બદલો તેં મને વાળી આપ્યો છે. હું તને માફ કરું છું. અને આ કામ માટે વધુ ઈનામ આપું છું. લે, આ પૈસા મેં તને જે પૈસા આપ્યા છે તે અને આ પૈસાની મદદથી તું એક જમીનનો ટુકડો તથા નાનું ઘર ખરીદી શકશે કે જે વિષે મેં તને ટાવરમાં વાત કરી હતી... જુલિયાની દાસી આ ગામડાની ભોમિયણુ લાગે છે. તેની મદદથીજ તને છૂપાવવાની જગ્યા આપણે જાણી શક્યા-ઠીક છે. હવે તું આમ તેમ કર્યા કર-જો એ બદમાસ કંઈ ગડબડ કરશે તો હું તને બોલાવીશ; પણ લમ થઈ ગયા પછી તું આવ્યો જજે—”

“ આહ ! જનરલ ઑલિફન્ટ ! તમે અજ્ઞાન માણસ છો. હું તમારી ભેટ માટે તમારો આભાર માનું છું. પણ તમે જાઓ તે પહેલાં મારી એક અજ્ઞાનપ્રીતો અંત લાવો. તમને આટલા બધા વર્ષો પહેલાં ના પેલા બનાવ વિષે શી રીતે ખબર પડી ? અથવા તમે—”

“ બસ—હમણાં ચૂપ રહે. ” ઑલિફન્ટે આજ્ઞા કરી.

“ તું જોતો નથી કે મારે માટે વર-વધુ ખોટી થાય છે. ” આ શબ્દો બોલી તે હસ્યો. અને તે દેવળમાં દાખલ થયો.

ગ્રીમરટેડ તેજ જગ્યાએ ઉભો રહી બબડ્યો.

“ ગમે તેમ હો પણ એ તે તો નથી—અને છતાં—છતાં—”

ગ્રીમરટેડના લવારા પર અમે ધ્યાન આપીશું નહિ પણ વાંચનારને પવિત્ર દેવળમાં લઈ જઈશું કે જ્યાં લૉર્ડ આર્ડેન, જુલિયા, ઑલિફન્ટ અને ધર્મગુરુ સઘળા હાજર હતાં.

જુલિયા મરટન સાદા વસ્ત્રોમાં સજ્જ થઈ હતી અને તેણે આગલે દિને એક દાસી રાખી હતી તે તેની સેવામાં હાજર હતી. તે પોતાની જગ્યાએથી ઉભી થઈ અને જે નીચ મનુષ્યે તેની પવિત્રતા કલંકિત કરી હતી તેના તરફ જોયું. લૉર્ડ આર્ડેન તેને નમ્યો.

“ મારા લૉર્ડ, ” ઑલિફન્ટ બોલ્યો.

“ જે તમારી પત્નિ થવાની છે તેને તમે ચાહી ન શકો તો ફીકર નહિ, પણ તેની સાથે માનથી વર્તજો. યાદ રાખજો કે તેને માથે તેના સ્વર્ગસ્થ પતિનો ગાઢ મિત્ર જીવતો છે અને જો તમે જરા પણ જૂલમી વર્તન ચલાવશો તો તમારી તે ખરાબર ખબર લેશે.”

આર્ડેને યંત્રવત્ પોતાનો હાથ જુલિયાને આપ્યો. તેણીએ તે લીધો—તે સમયે તેને અવનવી અસર થઈ—ધર્મગુરુએ લગ્ન ક્રિયા કરી અને થોડીક મિનિટમાં જુલિયા મરટન—તળયલી—હીણાયલી કલંકિત જુલિયા લેડી આર્ડેન બની.

પાપ ! દગો ! લૉર્ડ આર્ડેનના પાપી—દગાખાજ કામોની સજ્જમાંથી બચવા તે હતભાગી જુલિયાને પરણ્યો. જગત ! જગત ! તારી સપાટીપર આવા કેટલાક નીચ કીડાઓ ભમ્યા કરે છે ?

જુલિયા—લૉર્ડ આર્ડેનની વિલાસ સખી—જગતની નજરે અપવિત્ર, કલંકિત થયેલી ગુનેહગાર જુલિયા લેડી આર્ડેન બની ! લૉર્ડ આર્ડેનને તેને જોઈ કેવી લાગણી થઈ હશે ? એ લગ્ન ક્રિયાનો દેખાવ કેવો થયો હશે ? વાંચનાર ! એ તારે વિચારી લેવાનું છે.

પ્રકરણ ૩ જી.

સમશેર બાળ.

અમે પુનઃ અમારા વાંચકોને હવે “ એન્જલ ” હોટલના એક બબ્બ અને સુશોભિત ઓરડામાં લઈ જવા માગીએ છીએ કે જ્યાં જનરલ ઑલિવન્ટે કર્નલ ગ્રેહામ સાથે ઓળખાણ કરી તેની સાથે જુગાર રમી સહભાગ્યે પોતાનું ખીસું તર કરી સામાની તિજોરીનું તળિયું આણ્યું હતું.

એજ દિવસે ત્રણ વાગે જનરલ ઑલિવન્ટ હોટલમાં દાખલ થયો અને કંઈ ખાવાનું લાવવાનો વેટરને હુકમ કરીધોઃ ત્રણ વાગ્યા છતાં ઘણાકો ત્યાં બપોરનું ખાણું ખાતા હતા. કેટલાકો દારૂ પીતા હતા અને પેટ ભરતા હતા. કેટલાક શોખીનો ફક્ત બબ્બા પરજ મંડયા હતા અને કેટલાકો સમય પસાર કરવા માટે ગરખાં મારતા હતા.

જ્યારે જનરલ ઑલિવન્ટ હોટલમાં દાખલ થયો ત્યારે બધાની આંખો તેના તરફ ખેંચાઈ કારણ કે રાજની તેના પર ઘણીજ કૃપા થઈ ગઈ હતી, એ વાત આખા શહેરમાં પ્રસરી ગઈ હતી અને એણે ભૂતકાલમાં ગમે તે કર્યું હોય (એના ભૂતકાલ વિષે એ એક ‘ બંડ ખોર ’ હતો એ સિવાય કોઈ ખીજે આક્ષેપ મૂકી શકે એમ નહોતું) તોપણ હમણાં આ ઉગતા ચળકતા તારાને પૂજવા દરેક વ્યક્તિ તૈયાર હતી. વળી ત્યાં કેટલાક સૈનિકો હમણાં હાજર હતા. અને જો કે તેઓ દૃઢ રાજપક્ષી હતા છતાં પણ અસામાન્ય વીરતાના પ્રશંસક હતા અને વીરત્વ માટે તો ઑલિવન્ટનું નામ જગવિખ્યાત થયું હતું. અમેરિકામાંનાં એનાં પરાક્રમો-વરજનીઆમાં એ બળવા ખોરોનો નેતા થયો ત્યારે એણે બતાવેલી અસામાન્ય હિમ્મત તથા શૂરવીરતા તથા મેક્સીકન લશ્કરના સેનાપતિ તરિકે એણે બતાવેલી કાર્ય કુશળતા-એ સર્વથી એ તે સમયના બહાદૂર યોદ્ધાઓમાંનો એક ગણાતો હતો. આવાં અનેક કારણોને લીધે તે “ કૉપી રમ ” માં દાખલ થતાંજ બધા તેના તરફ પોતાથી આંખો તાકી રહ્યા.

સૈનિકોમાંના કેટલાક કર્નલ ગ્રેહામ સાથે તે પ્રથમ રાત્રે જુગાર રમ્યો હતો ત્યારે હાજર હતા. તેમને તે ઓળખતો હતો અને તેઓ જનરલને ઓળખતા હતા. સૈનિકોમાંના કેટલાકોએ એ પરિચયનો

લાભ લીધો. એ ત્રણ જણ ઉઠીને જનરલની પાસે ગયા અને તેને માનથી નમન કરી બોલાવ્યો. તેણે પોતાના ઉમદા સ્વભાવ પ્રમાણે સૈનિકો સાથે સરલ હૃદયે વાતચીત કરવા માંડી અને વાતમાં ને વાતમાં સર્વની ખાત્રી થઈ ગઈ કે તે એક બહાદુર સૈનિક છે, એટલુંજ નહિ પણ એક ઉચ્ચ કુલીન ગૃહસ્થ પણ છે. ઍલિફન્ટે ફક્ત પોતાની વાકચાતુરી બતાવવાનેજ સૈનિકો સાથે સમય ગુમાવ્યો. નહોતો પણ તેમની સાથેના વાર્તાલાપથી તે પોતાને આવશ્યક ખબરો ચાલાકીથી મેળવી લેતો હતો. વળી તે પોતાની માતૃભૂમિમાં ઘણે વરસે પાછો આવ્યો હતો. એટલા સમયમાં લંડનની સમાજમાં—રશનમાં—રિત રિવાજમાં ઘણા ફેરફાર થયા હતા. એ બધાનો તે અભ્યાસ કરતો હતો.

તેણે આપેલી આજ્ઞા પ્રમાણે તરતજ ભોજન લાવવામાં આવ્યું. કારણ કે વેટરો પણ જે માણસનું નામ બધાના મ્હોમાં રમી રહ્યું હતું તેની સેવા બજાવવાને આતુર હતા. ત્યાં હાજર રહેતા દરેક ગૃહસ્થને ઍલિફન્ટ સાથે પરિચય પાડવાનું મન થતું હતું. ભોજન લેતી વેળા પણ ઍલિફન્ટની વાતચીત ચાલુજ હતી. થોડીક મિનિટ પસાર થયા પછી કર્નલ ગ્રેહામ તે ઝોરડામાં દાખલ થયો. જનરલની તેના પર નજર પડી પણ તેણે કર્નલ પર વિશેષ લક્ષ આપ્યું નહિ. તેણે ચિન્તારહિત હૃદયે પોતાની વાતચીત ચાલુજ રાખી. કર્નલે પ્રવેશતાં વારજ જોઈ લીધું કે ઍલિફન્ટ બધાનો માનીતો પરાણો હતો બધા તેની સાથે વાત કરવા, તેની સાથે પરિચય પાડવા, આતુર હતા. બધાની આંખો જનરલનેજ શોધતી હતી. કર્નલ ગ્રેહામ પોતાના દુશ્મનની લોકપ્રિયતા સાંખી શક્યો નહિ અને ઍલિફન્ટ પ્રત્યે પ્રબલ વૈરની લાગણી ઉત્પન્ન થઈ હતી. એ વૈરાગ્રિમાં હમણાં ધી હોમાયું અને એ મનમાં ને મનમાં અનેક બિપણ પ્રતિજ્ઞાઓ લેવા લાગ્યો.

“સંભાળ ઍલિફન્ટ! ત્હારે માથે મોત બમે છે—ત્હારું આવી બન્યું છે—હું તને સુખે જાંપવા દેવાનો નથી. સાવધાન!” કર્નલ મનમાં આવું આવું બબડવા લાગ્યાં.

“આવો, આવો, સર હેક્ટર ગ્રેહામ!” કોલ્ડસ્ટ્રીમ ગાર્ડસનો મેજર લેમ્બટન કર્નલ ગ્રેહામને જોઈ બોલ્યો. તેને સ્વપ્ને પણ ખ્યાલ નહોતો કે કર્નલ અને જનરલ વચ્ચે દુશ્મનાવટ જામી હશે; કારણ કે કર્નલ ગ્રેહામે જનરલ ઍલિફન્ટને કેદ કરાવ્યો હતો અને તેથીજ તેને

‘નાઇટ’ નો ખિતાબ મળ્યો હતો એ વાત જાહેરમાં આવી નહોતી.

“હા. હા. અહિં આવો, સર હેક્ટર! આજે અહિં અમને બહુ આનન્દ મળે છે કારણ કે આજે આપણી વચ્ચે એક નવીન આનંદી સૈનિક આવ્યા છે. જનરલ ઑલિફન્ટની વાતચીત ઘણી રસિક છે અને તે સાંભળી મને તો ખૂબ આનંદ થાય છે—” રાયલ ઑકસફર્ડ બ્લ્યુઝના કેપ્ટન હનીવુડે કહ્યું.

“હું રાજપ્રોહી બળવાખોરો સાથે કદિ પણ બેળાતો નથી.” સર હેક્ટર ગ્રેહામે અભિમાનથી જાણી જોઇ જનરલનું અપમાન કરવાના ધરાદાથી જવાબ આપ્યો. અને ઝોરડાના બીજા ભાગમાં જઈ બેઠો.

દરેકને લાગ્યું કે તે ઝોરડામાં ખૂનની ધાર વહેશે. દરેકે ધાર્યું કે જનરલ ઑલિફન્ટ તેના અપમાનનો બદલો લીધા વિના રહેશે નહિ. તેના તરફ બધા આતુર નયને જોઈ રહ્યા પણ ઑલિફન્ટ જાણે તેણે કંઈ સાંભળ્યું જ ન હોય તેવી રીતે શાન્ત રહ્યો, તેણે પોતાની નાંધપોથી (ડાયરી) ગળવામાંથી બહાર કાઢી અને એક પાનાપર પેન્સીલે કંઈ લખી તે પાછી ખીસામાં મૂકી દીધી. આશ્ચર્ય ચકિત થઈ બધા આમતેમ જોવા લાગ્યા. ઑલિફન્ટ આવું ભયંકર અપમાન ગળી જાય એ જોઈ તેમની અભયબીનો પાર રહ્યો નહિ. પણ ઑલિફન્ટ તો તદ્દન શાન્તજ રહ્યો. તેણે પોતાની વાત ચાલુજ રાખી.

“તમે મેક્સીકન સૈનિકો વિષે શું અભિપ્રાય ધરાવો છો?—” લેફ્ટનન્ટ બેલ્હેવને જનરલ ઑલિફન્ટને પૂછ્યું.

“તેઓ બહાદુર લડવૈયા છે—મેં તેમને જોયા છે—”

જનરલ બોલે તે પહેલાં કર્નલ ગ્રેહામનો અવાજ આવ્યો.

“એને પૂરો કરી નાખોને—”

પુનઃ બધા જનરલ ઑલિફન્ટ તરફ જોઈ રહ્યા પણ તેના મુખ પર સહેજ પણ પરિવર્તન જણાતું નહિ. તેનું રૂંડું પણ હાલ્યું નહિ. તેણે પોતાનું અધુરું વાક્ય પૂરું કર્યું અને જાણે કોઈ વચ્ચે બોલ્યું જ નથી એવો દેખાવ કર્યો. ત્યાર પછી તેણે પુનઃ ડાયરી બહાર કાઢી પેન્સીલથી કંઈ લખ્યું. પુનઃ બધા આશ્ચર્ય ચકિત થઈ એકબેક રહ્યાં જોવા લાગ્યા. તેમની આંખો એમ કહેતી હતી કે, “આનો અર્થ શું? શા માટે એ પોતાના અપમાનનો બદલો લેતો નથી?”

“મેક્સીકન સૈનિકોની વાત કરતાં મને તેમનામાંના એક બહાદુર યુવાન ઑલિફન્ટની વાત યાદ આવે છે—” પોતાની ડાયરી પુનઃ

ખીસામાં નાખી જનરલ ઑલિફન્ટ ઠંડે કસેજે બોલ્યો.

“એ જૂઠું છે—એ જૂઠો છે—” ઓરડામાં થોડેક દૂર બેઠેલા ઐહામનો અવાજ આવ્યો.

આ સમયે તો જોનારાઓની અન્યયખીનો પાર રહ્યો નહિ. ઘણાખરા સૈનિકો ઑલિફન્ટ જે ટેબલ પર બેઠો હતો ત્યાં ભેગા થઈ ગયા. જો તે આ અપમાનનો બદલો ન લે તો તેની બહાદૂરી પર પાણી ફરી વળે છે એવી બધાની માન્યતા હતી. ઑલિફન્ટ કર્નલ ઐહામ સાથે ઢંઢ યુદ્ધ રમવાને પોતાની સમશેર બહાર ખેંચી કાઢશેજ એવી બધાની ધારણા હતી પણ ઑલિફન્ટે એ અપમાન પર જરા પણ ધ્યાન આપ્યા વિના જ્યારે પોતાની ડાયરીમાં કંઈ લખ્યું ત્યારે બધાના હૃદયમાંની આશ્ચર્યની લાગણી ધિક્કારના રૂપમાં ફેરવાઈ ગઈ અને બધા ઑલિફન્ટને હીચકારો ધારવા લાગ્યા.

મેજર લેમ્બટન પોતાની બેઠક પરથી ઉભો થયો અને મનમાં બબડ્યો.

“આ માણસ તો ખાયલો લાગે છે—”

“ખરેખરો હીચકારો!—” કેપ્ટન હનીવુડ પણ ત્યાંથી ચાલી જતાં મનમાં બોલ્યો.

“અન્યયખી છે! શા માટે એ મૌન રહ્યો હશે?” ખીજા બેની પાછળ જતાં લેફ્ટનન્ટ બેલ્ફોર્ડે વિચાર કર્યો.

ટૂંકામાં જો જનરલ ઑલિફન્ટ ધીમેથી ગંભીર રીતે પોતાની ખુરશી પરથી ઉઠ્યો ન હોત તો બધા તેને ત્યાં એકલો છોડી ચાલ્યા જાત. તે ઉઠ્યો અને ગંભીર રીતે ભવ્ય પગલાં ભરતો તે પોતાની ડાયરી ગળવામાં નાખી જ્યાં સર હેકટર ઐહામ બેઠો હતો ત્યાં જઈ શાન્ત હૃદયે પણ દમામથી બોલ્યો.

“મને લાગે છે, સાહેબ! કે તમે મારી તલવારનો સ્વાદ આખવાને આતુર થયા છો.”

“હા. મારી એવી ઇચ્છા છે—હું તમને મારી તલવારનો આખાદ સ્વાદ ચખાડવા તૈયાર છું.” કર્નલ ઐહામ, હમ્પ્રી, ક્લીન્ટન સાથે ઑલિફન્ટે જે વર્તન આગલે દિને ચલાવ્યું હતું તેથી તેના હૃદયમાં બળતા વૈરાગિથી પ્રબલિત થઈ બોલ્યો.

“ઠીક ત્યારે, તમે જે સજનને યોગ્ય છો તે તમને કરવા માટે મને કોઈ પણ જાતનો વાંધો નથી.” જનરલ બોલ્યો.

“આહ ! આખરે મેં તમને બહાર પડવાની ફરજ પાડી ખરી ? બહાર ગણતો જનરલ ઑલિફન્ટ આટલા બધા દયાળુ પછી મેદાને પડે એ વિચિત્ર દેખાય છે—” કર્નલ બોલ્યો.

“થુંકે ઉડાડવામાં કંઈ સાર નથી. આપણે આપણી તલવારો જ્યારે લડાવીશું ત્યારે બધી વિચિત્રતા આપોઆપ જણાઈ આવશે.”

જનરલ ઑલિફન્ટ હમણાં પણ જાણે સામાન્ય વાતચીતજ કરતો હોય તેવી શાંતિથી બોલ્યો.

“વખત અને જગ્યા સુકરર કરો અને હું ત્યાં હાજર થઈશ. જો કે તમે જે બાયલાપાણું બતાવ્યું છે તે પછી તમે મારી સામે લડવા આપશો કે કેમ તે વિષે મને શંકા છે. સમય અને સ્થલ ! નક્કી કરો—”

“સમય ? અને સ્થલ ? સમય હમણાંનો અને સ્થલ આજ !” હળુ પણ શાન્ત વૃત્તિ ટકાવી રાખી ઑલિફન્ટ બોલ્યો. એક બાળુથી ઢંઢ યુદ્ધનું આવાહન થતું હતું—કોઈનો પ્રાણ જાય એવી વક્તી હતી; છતાં તેની શાંતિ તૂટી નહોતી. તે સ્થિર હતો. તેનું હૃદય સ્થિર હતું.

ઑલિફન્ટના શબ્દો સાંભળી પુનઃ બધા તેને જોવા લાગ્યા. આ સમયે અજાણ્યો કે ધિક્કારની લાગણી નહિ પણ ઑલિફન્ટની અજાણ્ય જેવી શાંતિની પ્રશંસા તેમની આંખો વ્યક્ત કરતી હતી. ઑલિફન્ટે જેવી શાન્તિ જાળવી રાખી હતી તેવી શાન્તિ પ્રખર યોદ્ધાઓ જાળવી શકે છે એવું ઘણા સૈનિકો જાણતા હતા.

એ સમયમાં જાહેર હોટલોમાં ઢંઢ યુદ્ધ કવચિતજ થતાં એમ નહોતું. વારંવાર હોટલોના ઓરડાઓમાં વૈરીઓ વચ્ચે ઢંઢ યુદ્ધ થતાં. આથી ઑલિફન્ટે તેજ સ્થલે અને તેજ સમયે કર્નલ ટ્રેહામને પોતાની સાથે લડવાનું આવાહન કરીયું તે સામે કોઈએ કંઈ વાંધો ઉઠાવ્યો નહિ. સર હેક્ટર ટ્રેહામ પણ એક બહાદુર યોદ્ધો હતો એ પૂર્વે અમે લખી ગયા છીએ. તેણે ઑલિફન્ટના આવાહનનો એકદમ સ્વીકાર કર્યો.

“આર્મીટિંગ—” કર્નલ એક સૈનિક તરફ જોઈ બોલ્યો.

“તું મારો સહાયક થા—”

“અને જનરલ ઑલિફન્ટ ! જો તમે મને રજા આપશો તો તમારા મદદગાર થવાથી હું મને માન મળેલું સમજીશ—” મેજર લેમ્બટને કહ્યું.

“ખુશીથી હું તમારી માગણી સ્વીકારું છું અને તે માટે તમારો

આભાર માનું છું—” અને એમ કહી જનરલ આલિફન્ટે પોતાની તલવારનો પટો મેજરને આપ્યો.

મેજરે તલવાર કહાડી અને આર્મીટિજની પાસેથી કર્નલ ગ્રેહામની તલવાર લઈ બન્ને શસ્ત્રો સરખાવી જોયાં પછી કહ્યું.

“સર હેક્ટર ગ્રેહામની સમશેર જનરલ આલિફન્ટની તલવાર કરતાં એક ઈંચ લાંબી છે.” મેજર લેખ્યટન બોલ્યો.

“તેની કંઈ ફીકર નહિ. હું તે સામે વાંધો ઉઠાવતો નથી અને મને આશા છે કે કોઈ પણ તે સામે કંઈ બોલશે નહિ.” તે તાત્રવર્ણી બોલ્યો.

બે ચોદામાંથી એકને કંઈપણ વધુ લાભ મળે તે સામે આબુબાબુ ભેગા થયલા ગૃહસ્થોમાંના કેટલાકોએ પોતાની નાખુશી બતાવી; પણ જનરલ આલિફન્ટે એટલામાં પોતાનો કોટ અને વેસ્ટ કાઢી બાબુએ મૂક્યાં અને મેજરના હાથમાંથી પોતાની વહાલી સમશેર લઈ બોલ્યો.

“ચાલો, હું તૈયાર છું—”

ઝોરડાના મધ્ય ભાગમાંથી ટેલબ ખસેડવામાં આવ્યું હતું. સર હેક્ટર ગ્રેહામે પણ પોતાના કપડાં ઉતાર્યા અને બન્ને પ્રતિસ્પર્ધીઓ થોડે છોટે સશસ્ત્ર ઉભા રહ્યા. બન્નેની તલવારો મળી અને થોડીકપણ તલવાર બાળની યુક્તિ ભરી પેચથી બન્ને લડવૈયાઓએ કોઇને મચક આપી નહિ. એકદમ સર હેક્ટર ગ્રેહામે પોતાની તલવારનો ચાલાકીથી આલિફન્ટ પર ધા કર્યો—પણ આ બાબુ આલિફન્ટ હતો. તેણે એ દૂમલો ૨૬ કર્યો—શાંતિથી તેણે પોતાની જાત બચાવી લીધી અને અસામાન્ય ચાતુર્યથી એણે કર્નલનો ડાબો હાથ જખમી કીધો. સર હેક્ટર આ જખમથી વકરાયલા વાઘ પેરે આલિફન્ટપર પુનઃ ધસ્યો પણ જનરલ આલિફન્ટે અજબ જેવી હિમ્મત અને ચાલાકીથી તેને પાછળ રાખ્યો અને એક મિનિટ કરતાં ઓછા સમયમાં ગ્રેહામના ડાબા ખભાપર ધા થયો.

કર્નલ હવે પાછો હઠ્યો અને બની શકતી શાંતિ ધારણ કરવાનો પ્રયાસ કર્યો તેથી પાંચેક મિનિટ સુધી બન્ને વચ્ચે પટાબાળ ચાલી. બન્ને તલવારના પટા ખેલવામાં ઉસ્તાદ હતા. જોનારાઓમાં કેટલાક ચુકના શોખીન હતા અને તલવારબાળમાં નીપુણ હતા. તેમની ખાત્રી થઈ ગઈ કે, આલિફન્ટ એક અસામાન્ય લડવૈયો હતો અને જો તેણે ધાર્યું હોત તો બે વખત પોતાના પ્રતિસ્પર્ધીને તેણે જેવા જખમ

કીધા હતા તેના કરતાં વધુ કારી ધા કરી શકત. તે સહેજ પણ આ-
વેશમાં હોય તેવો લાગતો નહોતો. ઉશ્કેરાટને લીધે તેના મુખપર પ્રસ્વે-
દબિન્દુ બાઝ્યાં નહોતાં જ્યારે કર્નલના મુખપરથી પ્રસ્વેદના ટીપેટીપાં
પડતાં હતા. આલિફન્ટની ભયંકર શાંતિ જોઈ બધા અજબ થતા
હતા. કર્નલે તેનું અનુકરણ કરવાનો બ્યર્થ પ્રયાસ કર્યો. તેની ધિરજનો
અંત આવ્યો. તેના હાથપરનું ખમીસ લોહીથી ખરડાઈ ગયું
હતું. તેણે જોયું કે તેના પ્રતિસ્પર્ધીએ-તેના શત્રુએ તેને ત્રણવાર
જીવતદાન દીધું હતું. આલિફન્ટનો એ એનાપર ઉપકાર હતો પણ એ
ઉપકારનું સ્મરણ થતાં એની અશાંતિ વધી પડી. પટાબાજ ખેલતાં
ખેલતાં મામલો રસપર ચઢ્યો. એ ચારવાર જનરલે જાણી જોઈ પોતે
અસાવધ છે એવું બતાવ્યું અને કર્નલ કેવી ત્વરાથી તેની અસાવધા-
નતાનો લાભ લે છે તે જોવાનો વિચાર કર્યો.

અંતે સર હેક્ટરે એક બીજો ભયંકર હુમલો કર્યો. આ વખતે
તે આલિફન્ટની છાતી તરફ ધસ્યો. દરેક જણે ધાર્યું કે કર્નલનું શસ્ત્ર
આલિફન્ટની છાતી ચીરી બહાર આવશે કારણ કે તે સમયે તે અસા-
વધ હોય એવું બધાને જણાયું. પણ એક પણ પગલું ખસ્યા વિના
તેની છાતીમાં તલવાર ભોંકવા આવતો કર્નલ તેની છોક નજીક આવે
તે પહેલાં વિદ્યુતવેગથી તેણે પોતાની તલવાર ગોળ ફેરવવા માંડી.
બંને તલવારો એકમેકને અથડાવાનો અવાજ થયો અને કર્નલ એહામને
જમણા હાથપર એવો સખ્ત જખમ થયો કે તેના હાથમાંથી તલ-
વાર પડી ગઈ.

સર હેક્ટરમાં હવે લડવાની શક્તિ રહી નહિ. તેની તલવાર પડી
ગઈ અને તે પોતાના સહાયકના હાથમાં જઈ પડ્યો. જ્યારે આલિ-
ફન્ટ શાંતિથી, સહેજપણ ઉશ્કેરાયા વિના, પોતાના રમાલથી પોતાની
તલવાર લૂછતો લૂછતો મેજર લેખ્મટન પાસે ગયો અને પોતાનો પટો
લીધો. તેને સહેજ પણ જખમ થયો નહોતો. તેના મુખપર એક પણ
પ્રસ્વેદબિન્દુ નહોતું કે તે સહેજ પણ ઉશ્કેરાયલો જણાતો ન હતો. શાન્ત,
સ્થિર અને ઠંડા હૃદયે તે આમતેમ જોવા લાગ્યો. જેઓએ તેને આ
સમયે જોયો તેઓ આશ્ચર્યથી દિંગ થઈ ગયા. અને આલિફન્ટની
આસપાસ ભેગા થઈ બધા તેને તેના વિજય માટે અભિનંદન
આપવા લાગ્યા.

સર હેક્ટર એહામના જખમોપર તરતજ પાટા બાંધવામાં આવ્યા.

તેને તેના ઝોરડામાં લઈ જવામાં આવ્યો અને તેની સારવાર માટે તરત શસ્ત્ર વૈદ્યને બોલાવવામાં આવ્યો.

“ મારી ખાત્રી છે કે તેના જખમો ગંભીર નથી—” કર્નલને ત્યાંથી લઈ જવામાં આવ્યા પછી જનરલ આલિફન્ટ બોલ્યો.

“ તમે તેને વધુ કારી ધા જે તમે ધાર્યું હોત તો કરી શકત—” કેટલાક જણ બોલ્યા અને જોયો તે બોલ્યા તેઓ સાચુંજ બોલતા હતા એવી તેમની ખાત્રી હતી.

“ મેજર લેમ્બટન ! હવે ફક્ત અન્યયખીને ખાતર મેં મારી ડાયરીમાં શું લખ્યું છે તે તમે વાંચવાની કૃપા કરશો ?—” જનરલ આલિફન્ટ પોતાના ખીસામાંથી ડાયરી કાઢી મેજર લેમ્બટનને આપતાં બોલ્યો.

મેજર લેમ્બટને તે ડાયરી લીધી. બધા તેમાં આ અસામાન્ય વીરત્વ વાળા તામ્રવર્ણી યોદ્ધાએ શું લખ્યું હશે તે જાણવા માટે હદ બહાર આતુર થઈ ગયા. મેજર લેમ્બટને સઘળા સાંભળી શકે એવા સ્વરે તે વાંચવાતું શરૂ કર્યું :

“ આ પ્રથમ અપમાન માટે હું તેને ડાખા હાથ

“ પર જખમ કરીશ.

“ આ બીજા અપમાન માટે તેના ડાખા ખભા

“ પર હું તેને મારી સમશેર મારીશ.

“ આ ત્રીજા અપમાન માટે હું તેનો જમણો

“ હાથ રદ કરીશ—પણ હું તેનું જીવન બચાવીશ. ”

અન્યયખી પર અન્યયખી ! કેટલાક આલિફન્ટ આ શબ્દો ડાયરીમાં લખતો હતો ત્યારે તેને હીચકારો કહેતા હતા; પણ હવે તેમના હૃદયમાં જનરલ માટે અસામાન્ય માન ઉપજ્યું. બધા તેની પ્રશંસા કરવા લાગ્યા.

“ હવે આપણે પુનઃ મોજ મઝામાં વખત ગાળીશું—” કહી જનરલ આલિફન્ટ ખુરશીપર બેઠો અને બધા સાથે આનંદી વાર્તા-લાપમાં દારૂની પ્યાલીઓ ખાલી થવા લાગી.

પ્રકરણ ૪ થું.

નસિબનાં નખરાં.

ગત પ્રકરણમાં બનેલા બનાવ પછી લગભગ ત્રણ મહિના પસાર થઇ ગયા અને હવે આપણે જનરલ આલિફન્ટને લીન્કન્સ ઈન પ્રીલ્ડઝમાં એક ભવ્ય મકાનમાં રહેતો જોઇએ છીએ કે જે મહોલ્લો તે સમયે સૌથી ફેશનેબલ ગણાતો હતો. આખું મકાન સુંદર રીતે શણગારવામાં આવ્યું હતું અને સુશોભિત પોષાકમાં સર્જ થયેલા અનેક નોકરો તેમાં નજરે પડતા હતા. કોચહાકિસમાં સુંદર ગાડીઓ હતી અને અશ્વશાલામાં પાણીદાર અશ્વોની અનેક જોડી હતી. મકાનની ભવ્યતા અને તેમાંની વસ્તુઓ જેતાંજ તેનો માલિક અતિશય શ્રીમંત હોવો જોઇએ એવું દરેકને લાગે તેમ હતું. જનરલ આલિફન્ટે કેદખાનામાંથી મુક્ત થયા પછી ઘણા અલ્પ સમયમાં આ “મૅનશન” ખરીદ્યો હતો. તેણે એટલી ત્વરાથી તથા એવી સુંદર રીતે તેને શણગાર્યો હતો કે જે મોટી રકમનો ભોગ આપ્યા વિના બની શકેજ નહિ. આ બધા પૈસા તેની પાસે ક્યાંથી આવ્યા તે માટે પ્રશ્નમાં અનેક જાતની ચર્ચા અને કલ્પના થવા લાગી. એમ ધારવામાં આવતું હતું કે જ્યારે તેણે લંડનમાં પગ મૂક્યો ત્યારે તે વર્તમાન સ્થિતિથી તદ્દન જૂદીજ દશામાં હતો; અને તેથી આલિફન્ટ એકાએક શ્રીમંત થઇ જવાથી લોકો અજ્ઞયખીના દરિયામાં ગરક થઈ જાય અને ગમે તેવી કલ્પના કરે એ તદ્દન સમ્ભવિત છે. તે ખોટા ડોળ બતાવવા માટે આવા ભવ્ય મકાનમાં રહેતો નહોતો કારણ કે તેનામાં એવી હલકી લાગણીજ નહોતી પણ ગમે તે રીતે તેની પાસે પુષ્કળ પૈસા આવ્યા હશે એમ કેટલાક બોલતા. કેટલાકોને એમ લાગ્યું કે તે છૂપી રીતે જુગાર રમ્યો હશે અને જુગારમાં અઢંગક દ્રવ્ય જીતવા ભાગ્યશાળી થયો હશે; પણ કેટલાક માણસો જેઓ ‘એન્જલ’માં તેને મળ્યા હતા તેમણે કસમપર જાહેર કર્યું કે એક અપવાદ સિવાય એ કદિ પણ જુગારના ટેબલપર આવ્યો નહોતો. એ એકજ વાર-એ જ્યારે લંડનમાં આવ્યો ત્યારેજ-કર્નલ ગ્રેહામ સાથે જુગાર રમ્યો હતો. ત્યાર પછી એ પાનાને કે પાસાને અડક્યો પણ નહોતો. કેટલાકોએ વળી એવી કલ્પના કરી કે રાજની એનાપર કૃપા દષ્ટિ થવાથી તેના તરફથી એને દ્રવ્ય મળ્યું

હશે; પણ રાજના વિલાસી સ્વભાવથી પરિચિત મનુષ્યોએ એ વાત ખોટી પાડી જણાવ્યું કે, વિલાસી ચાર્લ્સ પોતાની વિલાસ સખીઓને શણગારવા પાછળજ ડ્રવ્યનો એવો ભોગ આપતો હતો કે તે કોઈને ધનામ આપવાની નહિ પણ પૈસા કરજે કહાડવાની સ્થિતિમાં હતો. આવી અનેક વાતો ચાલતી હતી. તેથી ઑલીફન્ટે ખરી રીતે એ પૈસા શી રીતે મેળવ્યા એ વાત ગુપ્તજ રહી.

તે સ્વભાવે કંજુસ ન હોવાથી પોતાની લક્ષ્મીનો તે ઉદાર દીલે વ્યય કરતો હતો. મેજર લેમ્બટન સર હેક્ટર ગ્રેહામ સાથેના જનરલ ઑલિફન્ટના ઇન્દ્રિય સમયે તેના સહાયકનું કામ બજાવ્યા પછી તેના ખાસ મિત્ર થયો હતો. તે એક દિવસ સહવારે ઘોડેસ્વાર થઈ ઑલિફન્ટના ઘર આગળ આવ્યો અને ઘોડા પરથી ઉતરી ઘરમાં દાખલ થયો. તરતજ નોકર તેને એક બવ્ય ઓરડામાં લઈ ગયો કે જ્યાં ઑલિફન્ટ તેનું સ્વાગત કરવા તૈયાર થઈ ઉભો હતો.

“મારા બહાલા લેમ્બટન !—” લૌકિક પદ્ધતિ અનુસાર એકમેકને શેકહેંડ કર્યા પછી જનરલ ઑલિફન્ટ બોલ્યો.

“મેં તમને અહિં પધારવાની આજે અરજ કરી હતી અને મને વિશ્વાસ છે કે તમે માફ એક કામ કરી મને આભારી કરશો—”

“તમે મારા તરફ એટલી બધી લાગણી બતાવી છે, જનરલ ! કે તમારી સેવા બજાવવાનો એક પણ પ્રસંગ મને મળશે તો હું ઘણોજ ખુશી થઈશ અને તમારી સેવા કૃતજ્ઞતાથી બજાવીશ—”

“હું એવી રીતે વાત કરવા માગતો નથી. કૃતજ્ઞતા અને આભાર ! મિત્રો મિત્રોની સેવા બજાવે અથવા એકમેક પ્રતિ લાગણી બતાવે તેમાં આભાર શું અને કૃતજ્ઞતા શું ? આપણે બે મિત્રો છીએ; અને મારી ખાત્રી છે કે આપણી મિત્રતા દિન પ્રતિદિન વજીલેપ થતી જશે. સત્ય એ છે કે જો કે હું દુનિયાના અભિપ્રાયની પરવા કરતો નથી તોપણ હું રાજનો પેન્શનર છું અર્થાત વિલાસી ચાર્લ્સના પૈસાથી હું મ્હાફ પેટ ભરું છું એવી લોકોમાં જે ચર્ચા ચાલે છે તે હું પસંદ કરતો નથી અને જેઓ એવી વાત કરે છે તેમના મ્હો બંધ કરવાની હું જરૂર જોઉં છું—”

“એમ કરવાની કંઈ જરૂર નથી, મારા બહાલા જનરલ ! જેઓ આપણા મોજીલા શહેનશાહના વર્તનથી પરિચિત છે તેઓ એવી વાતપર કદિ પણ વિશ્વાસ મૂકશે નહિ.....”

“કંઈ શીકર નહિ; પણ મારી એવી ઈચ્છા છે કે એ વાત તદ્દન ખોટી છે એમ જાહેર કરવું. હું એ કામ કરી શકું એમ નથી કારણ કે લંડનના એકેએક હોટલમાં અથવા જ્યાં એવી વાત થતી હોય ત્યાં જઈ તેમની વાત ખોટી છે એમ કહી હું મારો બચાવ કરી શકું એ અસંભવિત છે. મારી ખાત્રી છે કે તમને જે કેટલીક ખાત્રી ભરી ખબરોથી જાણીતા કરવામાં આવે તો પ્રસંગ આવે જ્યાં એવી વાત થતી હોય ત્યાં તે ખોટી છે એવું જાહેર કરવામાં તમને કંઈ વાંધો તો ન હોય—”

“જરા પણ નહિ—” મેજર લેમ્બટને ઑલિવિન્ટની ઇચ્છાનુસાર વર્તવાની તરતજ તત્પરતા બતાવી અને ત્યાર પછી થોડીક પલો પસાર થતાં નોકરે મીં રૉબર્ટસનના આગમનની ખબર આપી.

“તમને એકદમ અહિં લઈ આવો—” જનરલે નોકરને આજ્ઞા કરી અને થોડીક પલોમાં એક માનવંત વૃદ્ધ ગૃહસ્થ તે ઓરડામાં દાખલ થયો. તે તાત્રવર્ણી યોદ્ધાએ આ નવીન ગૃહસ્થ સાથે જાલથી હસ્તધ્વન ન કર્યું અને મીં રૉબર્ટસને પણ ઑલિવિન્ટ તરફ તેવીજ લાગણી બતાવી.

“આ મહારા મિત્ર મેજર લેમ્બટન છે કે જેમને અત્રે હાજર રહેવાની મેં અરજ કરી છે એમ મેં કાલે તમને કહ્યું હતું. તમને અહિં હાજર રાખવાનું કારણ તો મેં તમને ક્યારનું કહ્યું છે—”

“અને એ કારણ આપણા મિત્ર જનરલ ઑલિવિન્ટની સુકીર્તિ સાથે સંબંધ રાખતું હોવાથી ખાસ અગત્યનું છે—” મીં રૉબર્ટસને મેજર લેમ્બટનને સંબોધી કહ્યું.

“જનરલ ઑલિવિન્ટ મહારાજની ભેટપર આધાર રાખી જીવે છે એવી જે જૂહી ગપ ઉડી છે તેથી જરા અશાન્ત થયા છે—”

“મેજર લેમ્બટન ! મારે તમને જણાવવું જોઈએ કે મીં રૉબર્ટસન લોમ્બાર્ડ સ્ટ્રીટમાં તમને નામે ચાલતી શરાફી પહેડીના જૂના ભાગીદાર છે—” જનરલ ઑલિવિન્ટે મીં રૉબર્ટસનની ઓળખાણ આપી. મેજર લેમ્બટને તરતજ લંડનની એક પ્રખ્યાત પહેડીના ભાગીદાર સાથે પોતાને ઓળખાણ થવાથી પોતાની ખુશાલી જાહેર કરી. મીં રૉબર્ટસનની પહેડીની શાખ લંડનમાં પહેલા નંબરની હતી.

મીં રૉબર્ટસને બેઠક લીધા પછી જનરલ ઑલિવિન્ટે બોલવું શરૂ કર્યું—

“ અઢાર વર્ષ પહેલાં જ્યારે હું વીસ વરસની અંદરનો એક જુવાન હતો ત્યારે હું મારા કાકા સાથે સ્પેનીશ અંદરે જતાં એક વહાણમાં મુસાફરી કરતો હતો. મારા કાકા કંઈ વ્યાપારી કામ માટે સ્પેન જતા હતા. મીં ઓલિવિન્ટ મારા માતૃપિતા હું નહોનો બાલક હતો ત્યારના મરણ પામેલા હોવાથી મારા પાલક હતા. મીં ઓલિવિન્ટ એકાંતવાસી અને કંઈક વિચિત્ર પ્રકૃતિના હોવાથી તેમણે મને મારા પિતાની મીલકત વિષે તદ્દન અજ્ઞાત રાખ્યો હતો. આ જગતમાં માફ શું છે તે વિષે હું કંઈજ જાણતો નહોતો. મને માનવાને કારણ હતું કે મારા પિતા પોતાની પાછળ કંઈક મૂકી ગયા છે પણ તે શું હતું તે મને મીં ઓલિવિન્ટે જણાવવાનું આવશ્યક ધાર્યું નહિ. મારા કાકાએ મને એક બાલક તરિકે પાળ્યો હતો અને જ્યારે હું તેમની સાથે મુસાફરીએ નીકળ્યો ત્યારે માફ વય ઓગણીસ વર્ષનું હતું તોપણ તેમણે પોતાનું મૈન તોડી મારાપર વિશ્વાસ રાખી મને કંઈ પણ કહ્યું નહિ. તેમના મનમાં કંઈ દગો છે અથવા મારા પિતાની મીલકત પચાવી જવાની તેમની ઈચ્છા છે એવી મારા મનમાં ઝાંખી શંકા પણ નહોતી—”

“ નહિ. મીં રોબર્ટસન એવા દગાબાજ મનુષ્ય નહોતા—”
મીં રોબર્ટસન વચ્ચે બોલ્યો.

“ તે તદ્દન સીધા ” માણસ હતા. જે કે તેમનું હૃદય જરા કઠોર અને સખત હતું છતાં તેમનામાં કપટ કે પ્રપંચનું અસ્તિત્વ નહોતું. પણ જનરલ ઓલિવિન્ટ! હું તમારી વાતમાં નાહક ખલલ નાખું છું—આગળ ચાલો—”

“ હું બીનજરૂરી વાતો કહી મારી વાત લંબાવીશ નહિ. હું અને મારા કાકા જે વહાણમાં હતા તે ફ્રેન્ચ કિનારાપર ખરાબે લાગ્યું—અનેક જીવોની હસ્તી નાબુદ થઈ—વહાણ અને તેમાંની દરેક કિમતી ચીજો દરિયાની તળેટીએ ગઈ અને મારા કાકાની દરિયામાં કબર થઈ. જેઓ બચ્યા તેમાં હું હતો. અને દરિયાની તળેટીએ જતો બચવા પછી હું એક ઉદાર ફ્રેન્ચ કુટુંબના સહવાસમાં આવ્યો જ્યાં હું એક વર્ષ તેમની સાથે રહ્યો. ”

અહિં ઓલિવિન્ટ થોડીક પલ થોભ્યો—ફક્ત થોડીજ પલ. અને તે સમયે તેના સુન્દર—બબ્બ વદનપર શોક—ભૂતકાલના દુઃખદ સ્મરણની ઝાંખી લાગણી ચમકી ગઈ.

“ થોડા સમય પછી હું ઇંગ્લંડ પાછો આવ્યો—” આલિફન્ટ તરત પોતાનો મનોભાવ છૂપાવી પોતાની કથા શરૂ કરી.

“ મારા કાકા એક વિધુર હતા અને પોતાની પાછળ એક છ સાત વર્ષનો પુત્ર મૂકી તે હતભાગ્યે દરિયાની તળેટીએ જઈ બેઠા. તેમના નહાનો પુત્ર પોતાના પિતાએ વ્યાપારમાં મેળવેલી મોટી દોલતનો એકલો વારસ હોતો. મારા કાકા ઘણા શ્રીમંત હતા. તેમના દસ્તાવેજોમાં એક દસ્તાવેજ મારે લગતો હતો. તે પરથી મને મારી ખરી સ્થિતિનું જ્ઞાન થયું. મારા પિતા પોતાની પાછળ બે હજાર પાંડ મૂકી ગયા હતા અને તે જ્યારે હું વયમાં આવ્યો ત્યારે મી. રૉબર્ટસન જેઓ મારા કાકાના શરણે હતા તેમના તરફથી મને આપવામાં આવ્યા...”

જનરલ આલિફન્ટ પુનઃ આ સ્થલે જરાવાર અટક્યો. આ પહેલે પણ તેના મુખપર ઝાંખી ગંભીરતાની છાયા છવાઈ. એને એના ભૂતકાલનું સ્મરણ થયું અને એ ભૂતકાલની એકસ બાબતો એ હમણાં ન કહેવા માગતો હોવાથી તથા એ ભૂતસ્મરણ સાથે એના જીવનની અડતી પડતીને નીકટનો સંબંધ હોવાથી એ એક વિપલ અટક્યો; પણ પુનઃ એણે પોતાનો મનોભાવ જાહેર થવા દીધો નહિ.

“ લગભગ બે વર્ષ પછી—” જનરલે પુનઃ બોલવા માંડ્યું.

“ હું ઇંગ્લંડનો કિનારો ત્યજી અમેરિકા જવા ઉપડ્યો. મેં જરે લંમ્પટન ! તમે જાણો છો કે, અમેરિકાથી પાછા ફર્યાને મને હજુ ત્રણ મહિના પણ પૂરા થયા નથી. એ પંદર વર્ષના ગાળામાં મને અનેક જોખમો-આફતો-મારામારી અને કાપાકાપીમાંથી પસાર થવું પડ્યું હતું. અનેકવાર મૃત્યુ-ભયંકર મૃત્યુ મારી સામે આવી ઉભું હતું-પણ એ બધા જોખમોમાંથી હું બચ્યો અને ઇંગ્લંડ પાછો આવ્યો. હું ટાવર-માંથી મુક્ત થયા પછી મારા પિતૃર્થ ભાઈની તપાસ કરવાનો મેં વિચાર કર્યો કે જે હું અમેરિકા જવા ઉપડ્યો ત્યારે એક નાનો બાલક હતો. હું મી. રૉબર્ટસનને મળવા ગયો. તેમણે મને પ્રથમ ઓળખ્યો નહિ. મેં જરે લંમ્પટન ! તમને મારા વિશ્વાસપાત્ર મિત્ર ગણી હું કહું છું કે માફ ખરું નામ “ આલિફન્ટ ” નથી. અમુક સંયોગોને લીધે મેં જ્યારે પંદર વર્ષ પૂર્વે ઇંગ્લંડ છોડ્યું ત્યારે એ નામ મેં ધારણ કર્યું હતું અને એ નામ મેં પસંદ કર્યું કારણ કે તે મારી માતાના પિતાનું નામ હતું—”

“ જનરલ ઑલિફન્ટ ! મેં તમને બિલકૂલ ઓળખ્યા નહોતા—”
મી૦ રૉબર્ટસન પુનઃ વચ્ચે બોલ્યો.

“ કારણકે તમે પંદર વર્ષ પહેલાં એક સુંદર યુવાન હતા—પણ ત્યાર પછી અમેરિકાની હવાથી તમારા મુખપર ઘણો ફેરફાર થઈ ગયો છે અને તમારું મુખ તામ્રવર્ણી બની ગયું છે. વળી જગત પ્રસિદ્ધ જનરલ ઑલિફન્ટ મેં આજથી અનેક વર્ષો પહેલાં જે યુવાનને બીજા નામે ઓળખ્યો હતો તેજ હશે એવી મને સ્પષ્ટતા પણ કલ્પન નહોતી—”

“ મેં હું કોણ હતો તે મી૦ રૉબર્ટસનને સ્પષ્ટ કહી દીધું—”
ઑલિફન્ટે મેજર લેમ્બટન તરફ જોઈ પુનઃ પોતાની વાત શરૂ કરી.

“ પણ ત્યાર પછી મારી ભારી અજાયબી વચ્ચે મને એક વાત મારા મન પડી. હું ઈંગ્લંડ તજી ગયા પછી થોડાજ મહિનામાં મારો પિત્રાઈ ભાઈ સ્વર્ગવાસી થયો હતો અને મારા કાકાની અઢળક લક્ષ્મીનો હું વારસ થયો હતો કે જે કાકાની—મી૦ ઑલિફન્ટની દરિયામાં કબર થઈ હતી. મી૦ રૉબર્ટસને હું ક્યાં હતો તે શોધી કાઢવા માટે શક્ય પ્રયાસ કર્યો પણ તેમાં તેમને વિજય મળ્યો નહિ અને તેથી તેમણે સઘળી મીલકત પોતાના કબજામાં લીધી. એમણે મારી મીલકતની એવી સારી વ્યવસ્થા કરી કે જેથી મારું દ્રવ્ય વધતુંજ ગયું. બાજ અને ચક્રવર્તી બાજથી મારા પૈસા વધ્યા અને બ્યારે હું કોણ હતો તે મેં પ્રશ્ન કર્યું ત્યારે એમણે મારી મીલકત તરત મને સોંપી દીધી. તમને હું જે કહું છું તે સાચું છે તે જણાવવા માટે એઓ અત્રે હાજર છે. મેજર લેમ્બટન ! હવે તમે હું શ્રીમંત શી રીતે થયો તે જાણી શક્યા હશે.”

“ મેજર લેમ્બટન ! હું કસમપૂર્વક કહું છું કે આપણા મિત્ર જનરલ ઑલિફન્ટે જે વાત કહી છે તે અક્ષરસઃ સત્ય છે—” તે વૃદ્ધ ઐકર બોલ્યો.

“ એવી ખાત્રી આપવાની કંઈ જરૂર નથી—” તરતજ મેજર લેમ્બટન બોલ્યો.

“ મારા બહાલા જનરલ ! તમારા ચળકતા ભાગ્યસીતારા માટે હું તમને અંતઃકરણપૂર્વક અભિનંદન આપું છું અને હું તમને વચ્ચન આપું છું કે જે નિદાખોર મનુષ્યો તમારે વિષે અનેક જાતની ખોટી

વાતો કરવાની હિમ્મત કરે છે તેમના મ્હોં બંધ કરવાને હું એક પણ તક જવા દઈશ નહિ. ”

“ તમારો આભાર, મારા બલા મિત્ર!—” જનરલ બોલ્યો.

તેમની વાતચીતનો હવે અંત આવ્યો અને મેજર લેમ્બટન તથા મી૦ રૉબર્ટસન જનરલની રજા લઈ ત્યાંથી ચાલી ગયા. તેમના ગયા પછી થોડીક મિનિટમાંજ નોકરે મેજર લીના આગમનની ખબર આપી.

“ આહ ! મારો વ્હાલો લૉરેન્સ !—” લૉરેન્સનું નામ સાંભળતાં જ હર્ષપૂર્ણ હૃદયે જનરલ બોલી ઉઠ્યો અને મેજર લીનું સ્વાગત કરવા સ્હામો ગયો.

“ તમે આખરે મને મળવા આવ્યા ખરા ? લૉરેન્સ ! પ્રથમ તો હું તમને મળેલી ઉચ્ચ પદવી માટે અભિનંદન આપું છું. મને એ વિષે થોડાક દિવસ પહેલાં ખબર પડી. મને એ સાંભળી અતિશય આનંદ થયો. અને મારો હર્ષ દર્શાવવા અને તમને અભિનંદન આપવા મેં તમારાપર પત્ર લખવાનો વિચાર કર્યો હતો; પણ દર-રોજ તમે મને મળવા આવશોજ એવી હું આશા રાખતો હતો. આપણે ડચેસ ઓફ પોર્ટસમથના બીજા મેળાવડામાં મળ્યા હતા પછી પાછા મળ્યાજ નથી.—”

“ તમે મિસ રમ્પોલ્ડ માટે મને જે અમૂલ્ય સહાય કરી હતી તે હું ભૂલી જઈ એવો હું કૃતઘ્ની નથી, જનરલ !.....” જનરલ આલિફન્ટનો હસ્ત વ્હાલથી પકડી લૉરેન્સ બોલ્યો; પણ તેજ પહે તેના મુખપર શોકની ગંભીર છાયા ફરી વળી.

“ તમારી મિત્રતા દૃઢ કરવાને હું અંતઃકરણથી રાજી છું. મેં તમને મળવા આવવાનો વારંવાર વિચાર કર્યો હતો—મેં પત્ર લખવાની મરજી કરી હતી—પણ હું તમને મળવા આવવાને આતુર હોવાથી મેં તમને પત્ર લખ્યો નહિ. કેટલાક સંજોગોને લીધે આજ સુધી હું તમારી પાસે આવી શક્યો નહિ—મને મારી ટુકડી સાથે હર્ટફર્ડમાંજ રહેવાની ફરજ પડી હતી અને મારે હૃદય પણ દુઃખી થયું હતું.—”

“ બેસી જઓ, મારા વ્હાલા લૉરેન્સ ! અને મને તમારા દુઃખનું મૂલ કહો—” લાગણી ભર્યા સ્વરે જનરલ આલિફન્ટ બોલ્યો.

“ આખા જગતમાં તમારા તરફ મારા કરતાં વધુ દિલસોજી

દર્શાવનારો કોઈ હશે નહિ. તમને જોઈતી સલાહ અને સહાય આપવાને હું હમ્મેશાં તૈયાર છું.”

“હું એ જાણું છું—હું તે સારી પેઠે જાણું છું, મારા બહાલા જનરલ ! અને તેથીજ હું હમણાં તમારી પાસે આવ્યો છું. ક્યેસ ઑફ પોર્ટસમથના ખીજા મેળાવણામાં સર હેક્ટર ગ્રેહામે પ્રાતઃકાલમાંજ મારે મારી દુકડીમાં જોડાવું એવો સખત હુકમ કીધો હતો. હું તેના હુકમને તાબે થયો પણ હું હાર્ટફર્ડ ગયા પછી થોડાક કલાકમાં એક કાસદે આવી મને સર હેક્ટર ગ્રેહામનો પત્ર આપ્યો તેમાં તેણે દર્શાવ્યું હતું કે મારાપરનો અંકુશ તે રદ કરે છે અને મારે જ્યાં જવું હોય ત્યાં જવા હું સ્વતંત્ર છું. વળી તે પત્રમાં તેણે મારી મિત્રતા સંપાદન કરવાની અને આગલી પાછલી ભૂલી જવાની વિનંતી કરી હતી. મારી ખાત્રી થઈ ગઈ કે મહારાજાની આજ્ઞાથીજ તેને એવી વિનંતી કરવાની ફરજ પડી હતી. મહારાજાએ ક્યેસ ઑફ પોર્ટસમથના રંગ મહેલમાં મારા પ્રત્યે ખાસ ધ્યાન આપવામાં આવશે એવું મને વચન આપ્યું હતું અને તેથીજ કર્નલ ગ્રેહામને કચવાતા મને મારી સાથે ઉદારતાથી વર્તવાની ફરજ પડી હતી. ગમે તેમ હો પણ તે પત્રથી હું ઘણો આનંદ પામ્યો અને તરત નીધર હાલમાં મારા કાકાને મળવા ગયો અને મારા ભાવી સુખ વિષે તેની સાથે સ્પષ્ટ વાતચીત કરવાનો મેં નિશ્ચય કર્યો.”

“તમે સર વિલિયમને તમે મિસ રમ્પોલ્ડને પવિત્ર પ્રેમથી આહો છો એ સ્પષ્ટપણે નીડરતાથી કહી દીધું ખરું ?—”

“હા.”

“તેનો પ્રત્યુત્તર મને જણાવવાની જરૂર નથી; કારણકે તે તમારા સુખપરથી હું જાણી ગયો છું—તેણે ચોક્કસ ના પાડી,—” જનરલે કહ્યું.

“હા—પ્રથમ ના પાડી.” લૉરેન્સે બોલ્યો.

“સર વિલિયમને મારી વાત ધ્યાનપૂર્વક સાંભળી—લાગણીપૂર્વક સાંભળી. તે હમ્મેશાં મારી સાથે બહાલજ ભર્યું વર્તન ચલાવતા આવ્યા છે. જ્યારે મેં મારી વાત પૂર્ણ કરી ત્યારે તેમણે કહ્યું કે જે કે તેમને પોતાને પણ દુઃખ થાય છે છતાં મારી માગણીનો નકારમાં જવાખ આપવાની તેમને ફરજ પડે છે. મેં તેમને તેમનો નિશ્ચય બદલવાની અરજ કરી—કાકાલુદી ભરી વિનંતી કરી. મારી વિનંતીપર

પુનઃ વિચાર કરવા કહ્યું કે જેથી મને તેમની આજ્ઞાનો અનાદર કરવાની દુઃખભરી ફરજ ન પડે. મેં સ્પષ્ટ રીતે તેમને કહી દીધું કે મેં મિસ રમ્બોલ્ડને પરણવાનું વચન આપ્યું છે—મારે પ્રેમ તેનાપર જડાયો છે અને તેના માતાપિતા જો સર વિલિયમ સંમત થાય તો મને રૂથનો હાથ આપવા રાજી છે. સર વિલિયમ પર કંઈક અસર થઈ—તેમણે પુનઃ વિચાર કર્યો અને એકાદ દિવસમાં મને તેમનો જવાબ મળ્યો. મને તેમણે તરત મારી રેજીમેન્ટમાં જવાની આજ્ઞા કરી અને વધુમાં જણાવ્યું કે મારે ઓછામાં ઓછા બેથી ત્રણ મહિના સૂઢી મિસ રમ્બોલ્ડના દર્શન પણ કરવા નહિ—મારે મારા હૃદયમાં જે પ્રેમ પ્રકટ થયો હતો તેને નષ્ટ કરવા પ્રયાસ કરવો—પણ જો એ સમય પછી પણ રૂથ માટેના મારા પ્રેમનો વેગ પ્રબલજ રહે તો તે મારી વિનંતીપર પુનઃ વિચાર કરશે. મેં તેમનો આભાર માન્યો—હા—મેં તેમનો અંતઃકરણથી આભાર માન્યો; કારણકે તેથી મારા ભગ્નાશ હૃદયમાં આશાનાં ફિરણ પ્રકટયાં, પણ તેજ સમયે મેં તેમને સ્પષ્ટ જણાવી દીધું કે જીવનના અંત સૂઢી મિસ રમ્બોલ્ડને હું ભૂલી શકું એમ નથી. મારે પ્રેમ રૂથ સિવાય બીજી કોઈ પણ યુવતીપર હું ઢોળી શકું એ તદ્દન અસંભવિત છે. હું મન અને વચનથી તેને મારી પત્નિ બનાવી ચૂક્યો છું અને પ્રભુ સમક્ષ મેં રૂથને મારી પત્નિ બનાવવા કસમ લીધા છે કે જે કસમ તોડનાર બચંકર ગુનેહગાર ગણાય છે.—”

“ શાહ્યાશ ! તમે વિશુદ્ધ પ્રેમીના જેવુંજ વર્તન ચલાવ્યું છે—બોલો, પછી તમે તમારા કાકાની આજ્ઞા પ્રમાણે તમારી રેજીમેન્ટમાં ગયા ? ”

“ હા—મેં મારા કાકાની આજ્ઞા શિરસાવંધ કરી. હું રાઈહાઉસ માર્ગમાં આવતું હોવા છતાં ત્યાં ગયો નહિ પણ એક પત્ર લખી જે બન્યું હતું તે કર્નલ રમ્બોલ્ડને સ્પષ્ટ જણાવી દીધું. ત્યાર પછી અલ્પ સમયમાં મને મેજરની પદવી મળી અને સર હેક્ટર ગ્રેહામ તમારી સાથે ઢંઢ યુદ્ધમાં ધાયલ થવાથી ગેરહાજર રહેવાને લીધે મને તેની ટુકડીની સરદારી મળી. આથી મારે હાર્ટફર્ડમાંજ ગોંધાઈ રહેવું પડ્યું અને તેથી તમને મળવા હું લંડન આવી શક્યો નહિ. દિવસો પસાર થવા લાગ્યા. મને રૂથના અનેક પત્રો મળ્યા—કર્નલ રમ્બોલ્ડે પણ મારાપર બે ત્રણ પત્રો લખ્યા—તે પત્રોપરથી મને જણાયું

કે સર વિલિયમ વારંવાર “રાઇહાઉસ” માં જતા હતા અને ખાસ કરીને રૂથપર તે વિશેષ લક્ષ આપતા હતા. તે રૂથ વિષે દરેક જાતની તપાસ કરતા હતા. પ્રથમ જે કન્યા પોતાના ભત્રિજાની પત્નિ થનાર છે તે પોતાના કૃણને શોભાવે એવી છે કે કેમ તે માટે તે તપાસ કરતા હશે એમ મને લાગ્યું. એ ત્રણ અઠવાડિયા વહી ગયા અને અને મિસ રમ્પોલ્ડના પત્રપરથી મારા કાકા તેણી પ્રત્યે વિચિત્ર જાતનું લક્ષ આપતા હતા એમ મને લાગ્યું. આ વર્તન ભવિષ્ય હતું—રૂથ તેથી નારાજ હતી. મારા દિલમાં પણ અશાંતિ ઉત્પન્ન થઈ—છતાં મેં એ શંકા નષ્ટ કરવા શક્ય પ્રયત્ન કર્યો. મારા કાકા મારા પ્રતિસ્પર્ધી થાય અને પોતાની પૌત્રી જેવી કન્યાને પોતાની પત્નિ બનાવી પોતાના ભત્રિજાના સુખનું સત્તાનાશ વાળે એ હું માની શક્યો નહિ. વળી તેના જેવો એક હડહડતો રૉયલીસ્ટ કૉમ્બેલના લશ્કરમાં લડનાર સૈનિકની પુત્રીને પરણે એ પણ મને સંભવિત લાગ્યું નહિ. આવાં કારણોથી રૂથના પત્રોમાં જે ભયભર્યા ઇસારા કરવામાં આવ્યા હતા તે પર મેં ધ્યાન આપ્યું નહિ.—”

અહિં લૉરેન્સ થોડીક પલ થોડ્યો. તેને અસામાન્ય દુઃખ થતું હતું. જનરલ આલિફન્ટે તેને આશ્વાસન આપી કહ્યું.

“સારે તમારી શંકા ખરી પડી છે—”

“હા—અફસોસ! એ શંકા ખરી પડી છે. એકાદ અઠવાડિયા પછી મેં મારા કાકાને લખ્યું કે હું તેની આજ્ઞા પ્રમાણે મારી ટ્રુક-ડીમાં જોડાયો છું—મિસ રમ્પોલ્ડને લાંબા સમયથી મળ્યો નથી અને તેજ પત્રમાં મેં ખાત્રી આપી કે, મારો રૂથ પ્રત્યેનો પ્રબલ પ્રેમ જેવો ને તેવોજ છે. તેથી તેણે મારા લગ્નમાં સંમતિ આપવાની કૃપા કરવી. મને એક ટુંકો ટચ પત્ર મળ્યો. તેમાં તેણે લખ્યું હતું કે મારે હર્ટ-ફર્ટમાંજ રહેવું અને તેનો છેવટનો જવાબ થોડા દિવસમાં મને મળે નહિ ત્યાં સુધી મારે મિસ રમ્પોલ્ડને મળવું નહિ. સર વિલિયમના પત્રથી મને બહુ દુઃખ થયું. એ પત્રમાંના શબ્દોમાં પ્રથમના જેવી લાગણી નહોતી. એજ સમયે મને રૂથનો બીજો પત્ર મળ્યો જેમાં સર વિલિયમની શરમભરી વર્તણૂક વિષે ઇસારો હતો. આહ! જનરલ આલિફન્ટ! ત્રણ ચાર દિવસ મેં ચિંતા અને અશાંતિમાં પસાર કર્યા—મારી ધિરજ ખૂટતી જતી હતી અને મારા હૃદયની મર્મવેદના અસહ્ય થતી જતી હતી. અંતે મારા કાકાનો જવાબ આવ્યો—આતુર હૃદયે

પણ ધ્રુજતા હાથોએ મેં તે ઉઘાડ્યો. તેણે નકારમાં જવાબ આપ્યો હતો. એ પત્ર પણ ટૂંકો અને લાગણીહીન હતો. મિસ રમ્બોલ્ડ વિષેના સઘળા વિચારો મારા મગજમાંથી કાઢી નાખી તેને ભૂલી જવાની મને આજ્ઞા કરવામાં આવી હતી અને જો હું તેની આજ્ઞાનો અનાદર કરીશ તો તેની સખત નામરજીનો ભોગ થઈશ એવો ભય બતાવવામાં આવ્યો હતો. તેણે મારે માટે જે કંઈ હતું તેની, તેની સત્તાની, તેની દોલતની તથા તેની શક્તિની તેણે છેવટે થોડાક શબ્દો લખી સ્મૃતિ કરાવી હતી. એ પત્રે માફ હૃદય ચીરી નાખ્યું—મને અસહ્ય દુઃખ થયું. પણ મેં એક પલમાં અન્તિમ નિશ્ચય કરી લીધો. મારા કાકાએ મારા તરફ અત્યાર સૂધી જે લાગણી બતાવી હતી તેથી તેમની વિરુદ્ધ થવાથી મને બહુ દુઃખ થયું છતાં મિસ રમ્બોલ્ડને વિશુદ્ધ પ્રેમથી આહી તેને તથા દેવામાં મને ભયંકર પાપ જણાયું. વળી લગ્ન જેવી ગંભીર બાબતમાં મારા કાકાને વચ્ચે પડવાનો કંઈ હક્ક નથી એમ મેં વિચાર કર્યો. એ મારા ભાવી સુખની બાબત છે અને તેમાં ગમે તેમ વર્તવાને હું સ્વતંત્ર છું. વળી જો મારા કારા મિસ રમ્બોલ્ડને પરણવાનો નીચ પ્રયાસ કરતા હોય તો તો પછી મારે તેમનાથી ડરવાનું કંઈ કારણ જ રહેતું નથી. તેની દોલત અને તેની સત્તા ? રથના પ્રેમ આગળ તેની શું કિંમત છે ? એની દોલત કરતાં હજાર ગણી દોલતને પણ મારી બહાલી રથ માટે લાત મારવા હું તૈયાર છું. એ વિષે વિચાર કરવાની લેશ માત્ર પણ જરૂર નથી. મારો મેજર તરિકેનો પગાર મને શ્રીમંત કહેવડાવશે નહિ. પણ તે અમારા એના ગુજરાન માટે પૂરતો છે. એ પગાર સર વિલિયમ મારી પાસેથી ખૂંચવી શકે એમ નથી. આવા આવા વિચારમાં મેં ગાંઠ રાત્રી ગાળી હતી—”

“તમારા વિચાર તદ્દન યોગ્ય છે, લૉરેન્સ ! તમારી આર્થિક સ્થિતિ—”

“આહ ! તેની મને લેશ માત્ર ચિંતા નથી. મને મારી આર્થિક દશાથી દુઃખ થતું નથી. હું ગરિબમાં ગરિબ ભિખારી થાઉં તોપણ મારી બહાલી રથ મારી સહચારિણી થવા તૈયાર છે ! મારા કાકાએ મારી માગણીનો નકારમાં જવાબ આપ્યો—મને તેમની દોલત ન આપવાનો નિશ્ચય જાહેર કર્યો તેથી હું દુઃખી થતો નથી. સર બ્રાન્ડોના પત્ર મળ્યા પછી તરતજ મને આ પત્ર મળ્યો અને તેથી મારા દુઃખનો અવધિ થયો—હો, આ વાંચો—”

આમ કહી લોરેન્સે જનરલ આલિફન્ટને એક પત્ર આપ્યો. તે પત્ર નીચે પ્રમાણે હતો:—

“રાઈહાઉસ કંસલ.”

તા. ૨૨ મી સપ્ટેમ્બર ૧૬૮૨.

મારા બહાલા મેજર લી,—

અસહ્ય દુઃખની લાગણી સહિત આ પત્ર હું તમને લખવા બેસું છું અને એ વાંચતાં તમને પણ ભારે દુઃખ થશે તે માટે માફ હૃદય ચીરાઈ જાય છે. કોઈ પણ જાતના અનાવશ્યક પ્રસ્તાવ સિવાય હું તમને જણાવવાની રજા લઉં છું કે મારો દારૂ અનાવવાનો ધંધો જો કે આશાજનક છે છતાં હજી સૂધી તે બહુ ઓછો નફાકારક મને માલુમ પડ્યો છે અને તેથી મને વારંવાર કરજ કરવાની ફરજ પડી હતી. થોડાક સમય પહેલાં લાંડનના વકીલ મીં પારટ્રીજ પાસેથી મેં રાઈહાઉસ-માંની મારી માલીકાની સઘળી ચીજો ગીરવી મૂકી તથા જો હું ચોક્કસ તારિખે પૈસા ન ભરી શકું તો કાયદેસર જપ્તીથી મારી માલકતનો કમજો લઈ લેવો એવી સરતે એ હજાર પાંડ વ્યાજે લીધા હતા. લગભગ ત્રણ મહિના પહેલાં મને પહેલવહેલા માલુમ પડ્યું કે મીં પારટ્રીજે મને પોતાના પૈસા ધીર્યાં નહોતા; પણ તેણે સર વિલિયમ બ્રાન્ડના એજન્ટ તરિકે મને સર બ્રાન્ડના પૈસા વ્યાજે આપ્યા હતા કે જે બાબતથી હું તદ્દન અચ્ચત હતો. તમારા કાકાએ ઉદારતાથી તે તેના પૈસા તુરતાતુરત આપી દેવાનું દબાણ કરી મુશ્કેલીમાં ન નાખશે એવું વચન આપ્યું હતું એ વાત મેં તમને કહી હતી. કર્નેલ ગ્રેહામના શરમભર્યા હુમલામાંથી તમે મારી પુત્રીનો બહાદુરીથી બચાવ કીધો હતો તેજ દિને એ વાત મેં તમને જણાવી હતી એ તમને યાદ હશે. હું તમને એવું સ્મરણ કરાવવાની જરૂર જોઉં છું.

“તમે જાણો છો કે છેલ્લાં એ ત્રણ મહિનાથી સર વિલિયમ વારંવાર રાઈહાઉસમાં આવે છે. મેં મારા પત્રોમાં એ જણાવ્યું છે. રૂથે પણ તમને લખ્યું હશે. મેં

ધાર્યું કે તમારા રૂથ સાથેના લગ્નમાં સંમતિ આપવા પહેલાં તે મારી પુત્રી વિષે કંઈક જાણવા માગતો હશે. પણ આજથી પંદરેક દિવસ પહેલાં મને માલુમ પડ્યું કે તેની મુલાકાતોનો ભેદ જૂદો હતો. હું ડૉર્ચો-ગ્રુસે થયો-તે રૂથપર ખાસ ધ્યાન આપતો હતો-રૂથને તેથી તેનાપર તિરસ્કાર આવ્યો-તેણીની સ્થિતિ વિચિત્ર થઈ પડી. સર વિલિયમનું વતૈન શરમ ભર્યું હતું, પણ રૂથ તેનો સ્પષ્ટ રીતે તિરસ્કાર શી રીતે કરી શકે ?

“અંતે તેણે પોતાનું પોત પ્રકાશ્યું. આજે તે “રાઇહાઉસ” માં આવ્યો અને મારી સાથે ખાનગી વાત કરવાની ઇચ્છા દર્શાવી. તેણે કહ્યું કે તે મારી પુત્રીને કલંકિત કરવા માગતો નથી પણ તે તેને પોતાની પત્નિ બનાવવાને તૈયાર છે. મેં તેની આ શરમભરી માગણી માટે તેને તિરસ્કારયુક્ત સ્વરે કંઈ કંઈ કહ્યું. એક વૃદ્ધ કાકો પોતાના યુવાન ભત્રીજાની આશાવેલીપર કહાડાનો ઘા કરે એ ભયંકર પાપ છે એમ મેં તેને સ્પષ્ટ રીતે કહ્યું. તેણે ગુપચુપ મારા શબ્દો સાંભળ્યા અને જતી વેળા તેણે મને ૨૪ મી સપ્ટેમ્બરની સ્મૃતિ કરાવી. ૨૪ મી સપ્ટેમ્બરે બપોરે બારના ટકોરા ઘડિયાળમાં થતાંજ મારે તેના બે હજાર પૌંડ વ્યાજ સહિત આપી દેવા એવી તેણે આજ્ઞા કરી. ઠાં તો મારે મારી પુત્રી તેને સોંપવી અથવા તેના પૈસા આપી દેવા એવું તે નિશ્ચીત સ્વરે બોલ્યો. મેં તેને વિનંતી કરી-તેને મેં ચોકબે ચોકખું કહી દીધું કે મારી પાસે પૈસા નથી-હું તેની આજ્ઞા પ્રમાણે તેના પૈસા ભરી શકું એમ નથી-પણ જો તે દયાહીન થઈ પોતાના પૈસા માટે મને પાયમાલ કરવા-મારી આખરૂ લેવા માગતો હોય તો તેમ કરવા તે મુખત્યાર છે. તેનાથી થાય તે તે કરી લે તેની મને ચિંતા નથી. પણ મારી રૂથને તો હું મરી જઈશ તો પણ તેના જેવા નીચને સોંપી તેના યુવાન જીવનની આશાવેલી કરમાવી નાખીશ નહિ. મેં તેને સ્પષ્ટ જણાવી દીધું કે તેની નીચ માગણીનો સ્વીકાર કરવા કરતાં હું

મારા કુટુંબને ભૂખે મરતું જોવા વધુ રાજી થઈશ. આથી તેણે પુનઃ ૨૪મી સપ્ટેમ્બરની મને સ્મૃતિ કરાવી. તે ૨૪મી સપ્ટેમ્બરે પોતાના વકીલ મી. પાર્ટ્રીજ સાથે “રાઈહાઉસ”માં આવશે અને મારી પાસે તેના પૈસા ન હોવાથી તે મેં કરી આપેલા દસ્તાવેજના કરાર પ્રમાણે મારી સઘળી મીલકતનો કબજો લેશે.

આ બધું તમને જણાવવાની હું જરૂર જોઈ છું. ૩૫, મીસીસ રમ્બોલ્ડ અને મારી બહેન આ વાત જાણે છે. સર વિલિયમ ગયા પછી મેંજ તેમને બધી વાત કહી. બધાં દુઃખી થયાં—બહુજ દુઃખી થયાં—પણ તેમનો ટેક અડગ છે. તેઓ સર વિલિયમની નીચતા સામે ટક્કર ઝીલવા તૈયાર છે. મેં ૩૫ને ખાત્રી આપી છે કે જગતની દોલત માટે પણ હું તેના સુખનો ભોગ આપીશ નહિ. તમારા કાકા આહે તે કરી લે—તેની હવે મને ચિંતા નથી. હવે હું તેને અરજ કરવા જવાનો નથી. તેથી પરમ દિને અમને “રાઈહાઉસ” છોડવું પડશે એ નક્કી છે. ત્યાર પછી અમે લાંડનજ આવીશું અને ત્યાં તમને મળીશું.

તમારો મિત્ર,

રીચર્ડ રમ્બોલ્ડ.

“લોરેન્સ ! તમે મારી પાસે આવ્યા તેથી હું ધણોજ ખુશી થયો છું. ફિકર નહિ—તમારા કાકાને ગમે તેવાં પગલાં લેવા દો. તમે અહિં રહો અને જરા પણ ડરો નહિ—”

“નહિ, નહિ. હું અહિં રહી શકું એમ નથી. મારે રાઈહાઉસમાં જવુંજ જોઈએ—હું જાતે કર્નલ રમ્બોલ્ડના પત્રનો જવાબ આપવા જવા માગું છું ! જેઓ પરમદિને ધરખંદાર વિનાનાં થશે તેમને માટે જોઈતી ગોઠવણ કરવાનું માફ પવિત્ર કર્તવ્ય છે—”

“ત્યારે જાવ—એકદમ જાવ—પણ હું પુનઃ કહું છું કે નિર્ભય રહો—” આલિશ્વરે કહ્યું.

પ્રકરણ ૫ મું.

૨૪ મી સપ્ટેમ્બર.

આજે ચોવીસમી સપ્ટેમ્બર છે. અપોરે બાર વાગવાનો સમય થયો છે. આ સમયે ત્રણ ચાર વિરૂપ મનુષ્યો “રાઈહાકિસ”ની નજીક આવેલા કિંગ્સ આર્મ્સ આગળ પગે ચાલી આવ્યા અને “કિંગ્સ આર્મ્સ”ની સામે નાખેલી બેંચપર બેસી તેમણે ભોજન લાવવાનો હુકમ કર્યો. શેપર્ડ-હોટલનો માલિક તેઓમાંનો એક જે બધાનો મુખી જણાતો હતો તેને ઓળખતો હતો. તે તે પ્રગણના શેરીફનો એક આફિસર હતો. તેને જોતાંજ શેપર્ડ ચેતી ગયો કે રાઈહાકિસના માલિક “વૃદ્ધ હૈનીબલ” પર કંઈ ઘાડ આવેલી હોવી જોઈએ. તેને શંકા હતી કે કર્નલનો ધંધો સારી સ્થિતિમાં નહોતો. તે માણસોને જે જોઈતું હતું તે આપી તે તરત કર્નલને તેમના આગમનની ખબર આપવા ગયો. કર્નલ તેને આવેલો સાંભળી તરત પોતાના ઓરડામાં આવ્યો અને બધી વાત સાંભળી બોલ્યો.

“તમે મારા તરફ લાગણી બતાવી જે તસ્દી લીધી છે તે માટે હું તમારો આભાર માનું છું—”

“લાગણી અને તસ્દી ? તમારા જેવા સ્વાતંત્ર્યપ્રિય રાજદારીને માટે હું તસ્દી ન લઉં તો કોને માટે લઈશ ? અને તમારે માટે હું લાગણી ન રાખું તો પછી મારા જેવો જંગલી કોણ ? કર્નલ ! મારી પત્નિએ થોડાક પૈસા બચાવ્યા છે અને તે જો તમારા ઉપયોગમાં—”

“મારા બહાલા મિત્ર !—” કર્નલ વચ્ચે બોલ્યો.

“હું તમારી ઉદાર માગણી માટે અંતઃકરણપૂર્વક તમારો આભાર માનું છું પણ દુર્ભાગ્યવશાત્ જો મારો હોળેદાર કાયદાનો અમલ કરવા જોઈતી નિર્દયતા બતાવશે તો મારે એ આશ્તમાંથી બચવા માટે એક મોટી રકમ તેને આપવી પડશે. મારી પાસે કંઈ નથી. પણ માફ કરજો એટલું મોટું છે કે તમારા થોડા પૈસા મને બચાવી શકે એમ નથી. વળી આ સમયે હું તમારા પૈસા લઉં તો તે એક જાતની લૂંટજ ગણાશે કારણ કે હું તમને કદિ પણ તે પૈસા પાછા આપી શકીશ કે કેમ તે હું જાણતો નથી—”

“ત્યારે તમે શું કરવા માગો છો?—” શેપર્ડે પૂછ્યું.

“તમારા નોકરોમાંથી પાંચ સાત મળ્યૂત માણસોને મોકલી આ મવાલીઓને નદિમાં ફેંકાવી દોને?”

“નહિ-હું કોઈ પણ જાતનો અત્યાચાર ગુજારવા માગતો નથી. એમ કરવું એ પાશવતા છે-મનુષ્યત્વ નથી. વળી એમ કરવાથી કાલનો દુકાળ આજે પડશે. સરકાર એવા પ્રસંગની આતુરતાથી રાહ જુએ છે કે જેથી તે મારા જેવા એક પ્યુરીટનને તેના માર્ગમાંથી દૂર કરી શકે. પણ શેપર્ડ! હજુ આશા છે-હું તદ્દન હતાશ થયો નથી-હું પોતે પણ જાણતો નથી કે એ આશાનો ફલિતાર્થ થશે કે કેમ? મને અને મારા કુટુંબને નિરાધાર બનતાં અટકાવી મારા દુસ્મનોના મ્હો જાંખા પાડવા પ્રભુ કોને મોકલવા માગે છે તે વિષે મને લેશમાત્ર ખબર નથી. છતાં આશાનું અસ્તિત્વ છે એ વાત ચોક્કસ છે. એ આશા પાર પડે છે કે નહિ તે અદ્ય સમયમાં આપણને માલુમ પડી જશે.”

આ શબ્દો સાંભળી શેપર્ડ પોતાના હોટલ તરફ પાછો ફર્યો; પણ શેરીફના કૂર માણસોને લી નદિને તળિયે મઝા કરવા મોકલવાનો તેનો નિશ્ચય હોવાથી કર્નલે કંઈ પણ અત્યાચાર ન કરવા બતાવેલી ઈચ્છાથી તેને કંઈક દુઃખ થયું.

કર્નલ રમ્પોલ્ડ એક બીજા ઝોરડામાં ગયો કે જ્યાં લૉરેન્સ લી તેની બહાલી રૂથ તથા તેની માતા સાથે બેઠો હતો. તે આગલે દિવસે બપોરે ‘રાઈહાઉસ’માં આવી પહોંચ્યો હતો. તેણે જનરલ આલિફન્ટ સાથે તેને થયેલી વાતચીત બધાને કહી. જનરલની ઉદારતા, તેનાં પરાક્રમો, તેની અદ્ભૂત શક્તિનાં તેણે વખાણ કર્યાં અને તેણે કર્નલ તથા તેના કુટુંબને ખાત્રી આપી કે તેના તરફથી સહાય આવવાની દરેક આશા છે. તેણે રાત્રી રાઈહાઉસમાંજ ગાળી હતી અને તેના કાકાની સમક્ષ ઉભા રહી તે શું કરે છે તે જેવા માટે હમણાં તે અહિં બેઠો હતો. જો તે કર્નલના કરજ જેટલી રકમ વ્યાજે કઢાવી શકે એવી સ્થિતિમાં હોત તો? ઓહ! અતિશય આનંદથી તેણે પોતાને નામે કરજ કરી કર્નલને આ આશ્વત્થમાંથી મુક્ત કર્યો હોત—પણ તે તેમ કરી શકે એમ નહોતું. તેનું કમીશન વેચી નાખતાં પણ તેને બે હજાર પૌંડ જેટલી મોટી રકમ મળે એમ નહોતું. આથી તેણે આલિફન્ટપરજ બધો આધાર રાખ્યો. તેની ખાત્રી હતી કે આલિ-

ફન્ટ કર્નલને બચાવવા માટે જરૂર થોડા પગલાં ભરશે; પણ બાર વાગવા આવ્યા હતા અને હળુ ઓલિફન્ટ આવ્યો નહોતો. તેણે કંઈ સંદેશો પણ હળુ મોકલ્યો નહોતો.

ત્રણ મહિનાના વિયોગ પછી રૂથ અને લૉરેન્સ મળ્યાં હતાં- તેમના હૃદયો આ સમયે પ્રબલ પ્રેમથી ઉછળ્યાં. બન્ને દુઃખી હતાં- રૂથના પિતાપર આક્રમણ વાદળી ઘેરાઈ હતી. રૂથ શોકમગ્ન હતી; પણ પ્રિય વાંચનાર ! શોકમગ્ન જ્ઞાતીને દિલાસો દેનાર પ્રિયતમ તેને કેટલો જ્ઞાતો લાગે છે ? લૉરેન્સે આ સમયે જ્ઞાતના-પ્રેમના અનેક મીઠા શબ્દો કુમારિકાના કાનમાં કહ્યા; અને અહા ! એ શબ્દોનું મૂલ્ય શું ? એ શબ્દોનું માધુર્ય કેવું ? જગતનો ખજાનો આપતાં પણ એ શબ્દો રૂથ કાઠને આપવા તૈયાર નહોતી. સ્વર્ગની ફૂલવાડી કરતાં એના જ્ઞાતાના શબ્દોમાં એને હમણાં વધુ મધુરતા જણાતી હતી. રૂથ દુઃખી હતી; પણ લૉરેન્સે તેને માટે પોતાના કાકા સાથે વેર બાંધી તેની અપ્રીતિ મેળવી એ માટે તે બહુ દુઃખી થતી હતી. લૉરેન્સે સર વિલિયમની દોલતનો તેને માટેજ ત્યાગ કર્યો હતો. રૂથે તેને તેમ ન કરવાની વિનંતી કરી; પણ લૉરેન્સે કસમ લઈ કહ્યું કે તેના મનમાં રૂથના પ્રેમ આગળ જગતની બાદશાહી પણ તુચ્છ છે. આહ ! જ્યારે તેણે રૂથના કાળાં ભુરા વાળોની મોહક લટો સાથે પોતાની આંગળી વડે રમત કરી તેની જ્ઞાતી રૂથની 'કાળી-સ્નેહમત્ત આંખોમાં પોતાની આંખો પરોવી ત્યારે આ પવિત્ર બાલિકા માટે ગમે તેવા ભોગની કંઈ કિંમત નથી એમ તેને લાગ્યું.

કર્નલ રમ્યોહટે લૉરેન્સને પોતાના સરલ હૃદય પ્રમાણે સ્પષ્ટ કહી દીધું હતું કે રૂથ સાથે પરણી તેને ગરીબ થવાનું છે. આવી વિચિત્ર સ્થિતિમાં રૂથને પરણી ગરીબાઈના કાતિલ ડંખો સહન કરવા અથવા તો રૂથનો ત્યાગ કરી સર બ્રાન્ડની અઢળક લક્ષ્મીના સ્વામી થવું. આ બે સ્થિતિ લૉરેન્સ માટે હતી; કર્નલે જો તેની ઇચ્છા હોય તો તેણે આપેલા વચનમાંથી તેને મુક્ત કરવાની પણ તત્પરતા બતાવી; પણ લૉરેન્સે તરતજ લાગણીભર્યા સ્વરે કર્નલને મૌન રાખી કહ્યું કે રૂથ સાથે કંગાળમાં કંગાળ જીવન ગુજરવામાં પણ તેને આનંદ મળશે જ્યારે જગતની ભવ્ય શહેનશાહતનાં સુખો રૂથ વિના તેને મન કડવા ઝેર જેવાં છે.

રૂથ અને લૉરેન્સના પ્રેમના આદલા પ્રસ્તાવ પછી અમે અ-

મારી વાર્તા આગળ ચલાવીશું. બાર વાગવાને થોડાક સમયની વાર હતી એટલામાં શેપર્ડે આવી શેરીફના માણસો આવી પહોંચવાની કર્નલને ખબર આપી. આ વાત સાંભળી બધાં દુઃખી થયાં. કર્નલે મેજર લીને સંબોધી કહ્યું.

“આજે હું તમને એક વ્યક્તિ સાથે ઓળખાણ કરાવવા માગું છું. મેં તમને મારી બહેન મિસ રમ્પોલ્ડ વિષે બે ત્રણવાર વાત કરી હતી પણ તમે તેને જોઈ નથી. તેણી બહુ દુઃખી છે. તેણીએ પોતાના જીવનમાં ઘણાં કારી જખમો સહન કર્યા છે; અને અહિં આવ્યા પછી—જીવન મહિના પછી તેણી ક્વચિતજ પોતાના ઓરડામાંથી બહાર આવી છે. રૂથ! તારી ફાઈ પાસે જ અને તેને અહિં બોલાવી લાવ—તેણી મેજર લીને મળવાની ઈચ્છા રાખે છે—”

રૂથ ઓરડો છોડી જતી હતી એવામાં એક નોકરે આવી કહ્યું. “સર વિલિયમ આન્ડ મીં પારટ્રીજ સાથે આવ્યા છે.”

“અહા!—” કર્નલ આ સાંભળી અત્યંત દુઃખી થઈ બોલ્યો.

“રૂથ! તારે તારી ફાઈન હમણાં બોલાવવા જવાની જરૂર નથી. મેજર લી! તમે તમારા કાકાની અને મારી મુલાકાત સમયે હાજર રહેવા માગતા હો તો મારી સાથે મારી આફ્રિકામાં ચાલો... સર વિલિયમ આન્ડ અને મીં પારટ્રીજને આફ્રિકામાં બેસાડો—” છેલ્લા શબ્દો તે નોકરને સંબોધી બોલ્યો.

રૂથ લૉરેન્સ પાસે આવી અને બયબર્યા પણ સ્નેહભીના સ્વરે કંઈ બબડી; પછી લૉરેન્સ તરફ શોકપૂર્ણ પણ સ્નેહમત્ત નયને નેંઠ બોલી.

“તમારે હમણાં બયંકર કસોટીમાંથી પસાર થવું પડશે. અને તે મારે માટે—”

“બહાલી! એ કસોટીમાંથી હું નિર્ભયપણે પસાર થઈશ—” લૉરેન્સ એક બારી પાસે રૂથને લઈ જઈ બોલ્યો.

“રૂથ! મારી બહાલી રૂથ! હું તારા પ્રેમનો ભૂખ્યો છું—મને તારી દરકાર છે—મારા કાકાની લક્ષ્મી મારે નથી જોઈતી. હું કોઈ પણ જાતનો ભોગ આપતો નથી. નહિ—નહિ જરા પણ નહિ. બહાલી! આ સુંદર હાથ મારો થશે એ મધુર આશા જગતનાં બધાં સુખો કરતાં મારે માટે વધુ મીઠી છે—”

“લૉરેન્સ! બહાલા લૉરેન્સ! તારે માટે હું શું કરું? તું જે ઉમદા ભોગ આપે છે તેનો બદલો મારાથી વાળી શકાય એમ છેજ નહિ. બહાલા! હું એટલુંજ કહું છું કે આ હૃદય જીવનપર્યંત તારીજ ઝંખના કરશે અને આ આંખો ફક્ત તારેજ માટે વલખાં મારશે. હવે જન-મારા બહાલા લૉરેન્સ! જન-મારા પિતા ખોટી થાય છે.”

રૂથના માતૃપિતાની હાજરીમાં લૉરેન્સે રૂથને ચુંબન કર્યું. આ તેના પ્રેમની-પવિત્ર પ્રેમની નિશાની હતી. રૂથ તેથી નારાજ થઈ નહિ. શરમાતી-રડતી કુમારિકા પોતાની માતાની પાસે ગઈ અને લૉરેન્સ કર્નલ રમ્પોલ્ડની સાથે ઓરડો છોડી ગયો. બન્ને જણા ‘રક્ષાગૃહ’ અથવા આશ્રિતમાં આવ્યા અને ત્યાં સર બ્રાન્ડ અને મી૦ પારટ્રીજ એકલા તેમને જણાયા. વકીલ મી૦ પારટ્રીજ એક પુષ્પ વચનો માણુસ હતો. તેનું વદન શીકકું, કંઠક સખત અને લાગણી હીણું જણાતું હતું. નીધરહોલના માલીકની નિર્દય આજ્ઞા અમલમાં મૂકવા માટે તે બરાબર યોગ્ય હતો.

સર વિલિયમને રાઇહાઉસમાં તેનો ભત્રિજો મળશેજ એવી ખાતરી હતી. તેણે ત્યાં આવતાંવારજ લૉરેન્સ વિષે તપાસ કરી હતી અને તે ત્યાં છે એ વાતની ખબર પડતાં તે દમ્ભાદાર ચહેરો રાખી હાડે કલેજે એડો હતો; પણ લૉરેન્સ તેને જોતાંજ વધુ દમ્ભામથી બોલ્યો.

“તમે તમારી નિર્દયતા સિદ્ધ કરવા માગો છો?—”

“જો સાંભળ. લૉરેન્સ!—” સર વિલિયમ કંટાળે સ્વરે બોલ્યો.

“જો તું હમણાંજ આ સ્થળેથી ચાલ્યો નહિ જશે તો તારે મારી પાસેથી ભવિષ્યમાં કંઈ પણ મેળવવાની આશા રાખવી નહિ. અહિં હાજર રહેવાનો તને કંઈ પણ હક્ક નથી—”

“મને અહિં હાજર રહેવાનો હક્ક નથી? તમે ભૂલો છો. આ ઘર મારા સુખનું કેન્દ્રસ્થાન છે. તમે મને ભવિષ્યમાં કંઈ ન આપવાની ધમકી આપો છો? હું કહું છું કે તમારી દોલતની મને લેશ માત્ર પરવા નથી—” લૉરેન્સે બોલ્યો.

“ત્યારે સાહેબ! આજથી હું તમારો કાકો નથી ને તમે મારા ભત્રિજા નથી. આજથી આપણે એકમેકને ઓળખતા નથી... મી૦ રમ્પોલ્ડ!—” સર વિલિયમે રાઇહાઉસના માલિક તરફ જોઈ કહ્યું.

“બાર વાગવાનો સમય થયો છે. બોલો, તમારો નિશ્ચય શું છે?—”

“ સર વિલિયમ આન્ડ !—તમારે કરવું હોય તે કરો. હું મારા કુટુંબ સાથે ભૂખે મરીશ પણ તમારી સરતો તો કદિપણ કબૂલ નહિ કરીશ. મારી પુત્રીને તમારી પત્નિ બનેલી જોવા કરતાં તેને હું ભૂખે મરતી જોવા વધુ રાજી થઈશ. ”

“ ઠીક ભાઈ, મી. પાર્ટ્રીજ ! તમે તમારી ફરજ બજાવો—” સર આન્ડે નિર્દય સ્વરે વકીલને કહ્યું.

“ મી. રમ્બોલ્ડ !—” તે વકીલે આંખો ચમકાવતાં જાણે તેને આનંદ થતો હોય તેવી રીતે કહ્યું.

“ મારા કુલ સર વિલિયમ આન્ડ તરફથી હું તમારી પાસે તમે કરેલા કરારનામા અનુસાર બે હજાર એકસો ને એકવીસ પાંચ વ્યાજ સહિત માગું છું. તમે એ રકમ અમને પગાર કરવા તૈયાર છો ?—”

“ નહિ—”

“ અરે ! પ્રભુ ! હજી આલિફન્ટ કેમ ન આવ્યો ?—” લૉરેન્સ મનમાં બબડ્યો.

“ મી. પાર્ટ્રીજ ! ત્રણ વખત એ સવાલ મી. રમ્બોલ્ડને પૂછો. તેથી મી. રમ્બોલ્ડને પોતાની સ્થિતિપર વિચાર કરવા થોડીક પક્ષે મજાશે—” સર આન્ડે કહ્યું.

“ મારે એક પલ પણ વિચાર કરવા જોઈતી નથી. ” કર્નલ બોલ્યો.

“ કંઈ શીકર નહિ. હું એ સવાલ ત્રણ વખત પૂછીશ.....” વકીલે કહ્યું.

“ પહેલીવાર—તમે અમારા પૈસા આપો છો ? અથવા સર આન્ડની સરતો કબૂલ કરો છો ?—”

“ નહિ—” કર્નલે નિશ્ચીત સ્વરે જવાબ આપ્યો.

“ બીજીવાર ? ”

“ નહિ—નહિ—હજારવાર નહિ—”

“ ત્રીજી વાર—બોલો, તમે તમારું ફરજ ચુકવવા તૈયાર છો ?—”

“ હા—” બહારના બારણામાંથી એક પ્રબળ મનુષ્યનો અવાજ આવ્યો. બારણું ઉઘડી ગયું અને જનરલ આલિફન્ટ તે ઓરડામાં દાખલ થયો.

પ્રકરણ ૬ હું.

“રાધહાઉસ” માં જનરલ આલિફન્ટ.

જે પળે તે તામ્રવર્ણી યોધો તે ઝોરડામાં દાખલ થયો તેજ-પલે લૉરેન્સ લી આનન્દના આવેશમાં તેની પાસે દોડી ગયો અને તેનો હાથ બહાલથી પકડી બોલો—

“ઓહ! તમે આવ્યા, જનરલ આલિફન્ટ! આવો-આવો. તમે કટોકટ વખતે આવી પહોંચ્યા છો—”

કર્નલ રમ્પોલ્ડ જનરલે તે ઝોરડામાં પ્રવેશ કર્યો તેજ પલે તેને ઓળખી ગયો હતો અને લૉરેન્સે જનરલનું નામ દીધું તે સાંભળી સર વિલિયમ ખાન્ડ અને મી. પારટ્રીજ તો આ જગવિખ્યાત યોધા-ને ત્યાં એકદમ આવેલો જોઈ આશ્ચર્યચકિત થઈ ગયા. બેરોનેટ-સર ખાન્ડના મુખપર એક વિચિત્ર જાતનું-સખ્ત હાસ્ય ફરક્યું; કારણકે જનરલ કર્નલ રમ્પોલ્ડનું કરજ ચુકવવા તૈયાર થશે એમ એ માની શકતો નહોતો. એનો પોતાનો સ્વભાવ કંજુસ હોવાથી જનરલ આલિફન્ટની ઉદારતાનો એને ખ્યાલ ન આવે એ સંભવિત છે. વકીલ મી. પારટ્રીજ પોતાની ચુંચી આંખો જનરલ તે જગ્યાએ શા માટે આવ્યો હશે તે જાણવા માટે આમ તેમ ફેરવવા લાગ્યો. જનરલ આલિફન્ટે લૉરેન્સે તેના પ્રત્યે બતાવેલા બહાલનો તેવોજ જવાબ આપ્યો અને પછી તેણે કર્નલ રમ્પોલ્ડ તરફ જોઈ કહ્યું.

“તમને ઓળખાવવાની મેજર લીને જરૂર પડે એમ નથી. હું “રાધહાઉસ” ના માલિકને ઓળખી ગયો છું—”

એમ કહી તેણે એક વીર સૈનિકના ઉચ્ચ દરજ્જાને ઢાળે તેવી રીતે કર્નલ તરફ પોતાનો હાથ લંબાવ્યો અને તેના વૃદ્ધ સાથીએ વિનયથી તે હાથ પોતાના હાથમાં દાખ્યો. કર્નલ જનરલ આલિફન્ટ જેવા વીર સૈનિકને મળવાથી એટલોખધો હર્ષોન્મત્ત થઈ ગયો કે એક પલ તે પોતાની દુઃખદ સ્થિતિ પણ ભૂલી ગયો. તે કંઈક જાણતો હતો કે જનરલ તેને દુઃખમાંથી મુક્ત કરવાજ ત્યાં આવ્યો હતો; પણ તેણે જનરલને જોયો તે સમયે તેને તેણે સહાયક ધારીને નહિ; પણ એક બહાદુર યોધો ગણીને માન આપ્યું. આલિફન્ટને જોઈ તેને અસામાન્ય આનંદ થાય એ તદ્દન બનવાજોગ છે, કારણ કે તે સારી પેઠે

જાણતો હતો કે તેની સ્થામે ઉભેલા વીર યોધાએ વરજીનીઆની પ્રજાને રાજના એકતંત્રી શાસનમાંથી મુક્ત કરી લોકશાસનની મીઠાશ ચખાડવા માટે રાજની શક્તિ સ્થામે માથું ઉંચક્યું હતું. કર્નલ રમ્બોલ્ડ પણ સ્વરાજ્યવાદી હોવાથી તેણે આલિફર કૉમવેલની સરદારી નીચે ‘કૉમનવેલ્થ’ ના ભયંકર યુધ્ધોમાં આપખુદીના ગુલામો સ્થામે પોતાની તલવાર વાપરી પોતાનું નામ સુવર્ણકિત કીધું હતું. એવા વીર પણ વૃદ્ધ સૈનિકને પોતાના સિદ્ધાંતનો વીર યુવાન સૈનિક મળે અને તે સમયે તે હર્ષ ઘેલો બની, પોતાનું સઘળું સાનભાન ભૂલી જાય એ શું સંભવિત નથી ?

લૉરેન્સ તથા રમ્બોલ્ડ સાથે હસ્તધૂનન કર્યા પછી આલિફ્ટે પુનઃ ચોતરફ દૃષ્ટિ ફેંકી. પ્રથમ કરતાં આ વેળા તેની દૃષ્ટિમાં કંઈ જૂદી લાગણી હતી. તેણે શાંતિથી વકીલના મ્હોપર નજર નાખી અને પછી તેની આંખો સર આન્ડના સ્થિર, સખત, લાગણીહીણ મુખ પર ઠરી; પણ સર વિલિયમના મુખપરથી તેનો મનોભાવ વાંચવાનું આલિફ્ટને અશક્ય લાગવાથી અથવા કોઈ બીજી પ્રબલ લાગણીથી તે તેના તરફ વધુવાર જોઈ શક્યો નહિ. અમે આ સમયે ખાત્રી પૂર્વક કહી શકતા નથી; પણ એટલું તો ચોક્કસ હતું કે સર આન્ડને જોઈ આલિફ્ટના વદનપર શોકની-ગાંભીર્યની ઝાંખી છાયા છવાઈ. એના દીલની છુપી લાગણી જાણી જવાની ટોચનામાં તાકાત નહોતી. અને તેથી એનાપર કોઈને કંઈ શક ગયો નહિ. ગમે તેમ હો પણ સર આન્ડને જોઈ એને કંઈક દુઃખ થયું. તે વૃદ્ધ બદમાસ પોતાના યુવાન ભત્રિજાની આશાનું બીજ નષ્ટ કરી પોતે યુવાન-સુન્દર રૂથને પરણવા માગે છે, એ વિચારથી પણ આલિફ્ટને દુઃખ થયું હોય એ સંભવિત છે. પણ એ સિવાય કોઈ અન્ય લાગણી એના મનમાં તે વૃદ્ધ ઍરનેટને જોઈ ઉત્પન્ન થઈ હતી. એ લાગણી કંઈ જાતની હતી તે અમે ચોક્કસપણે કહી શકતા નથી.

“હવે આપણે આ કામ પૂરું કરી નાખીએ—” જનરલ આલિફ્ટ જાણે તેને દુનિયાની દરકાર ન હોય એવી બેદરકારીથી આમ-તેમ જોતો બોલ્યો. આ સમયે તેણે તેના મનમાં જન્મેલી લાગણીની છાયા તદ્દન દૂર કરી દીધી હતી.

“જનરલ આલિફ્ટ ! કર્નલ રમ્બોલ્ડ પાસે હું જેટલા પૈસા માગું છું તે બધા તમે આપવા માગો છો ? તમે કર્નલનું

દેવું કેટલું મોટું છે તે જાણો છો ?—” સર આન્ડ સ્થિર દૃષ્ટિએ ઑલિફન્ટ તરફ જોઈ સહેજ સખ્ત સ્વરે બોલ્યો.

“ તમારા વકીલને એ રકમ કેટલી છે તે બોલવા દો, સર આન્ડ ! અને તમને તમારા પૈસા તરત ચુકવવામાં આવશે—” ઑલિફન્ટ બોલ્યો પણ જેને તેણે આ શબ્દો કહ્યા તેના તરફ તેણે જોયું નહિ. આડું જોઈનેજ તેણે સર આન્ડ સાથે વાત કરવા માંડી.

“ કર્નલ રમ્બોલ્ડે સર વિલિયમ આન્ડને બે હજાર એકસો ને એક વીસ પૌંડ આપવાના છે—” વકીલ સાહેબ જેમને પોતાની ઈનીજ ફક્ત દરકાર હતી તે તરત બોલી ઉઠ્યા. કોની તીજે-રીમાંથી તેના હાથમાં પૈસા આવે છે તે જાણવાની તેમને દરકાર નહોતી.

“ ઠીક—” જનરલ ઑલિફન્ટ બોલ્યો અને પછી તેણે કર્નલ રમ્બોલ્ડ તરફ જોઈ લાગણીભર્યા સ્વરે કહ્યું.

“ કર્નલ રમ્બોલ્ડ ! તમે એક વૃદ્ધ સૈનિક છો—હું યુવાન છું—પણ આપણા સિદ્ધાંતો એકમેકને મળતા છે. તેથી મને વિશ્વાસ છે કે તમે મારી મદદ સ્વીકારવાની ના પાડશો નહિ. હું એટલી રકમ તમને વીસ વર્ષ માટે વગર વ્યાજે ધીરીશ—”

“ જનરલ ઑલિફન્ટ ! તમે મને જીવન પર્યંત આભારી બનાવવા આવ્યા છો. તમે જે મોટી રકમ મને ઉદારતાથી વિના વ્યાજે ધીરવા તૈયાર થયા છો એજ તમારા હૃદયની ઉન્નતતા પૂરવાર કરે છે. પણ એવી મોટી રકમ તમે સહેજ પણ મુશ્કેલીમાં આવ્યા વિના મને આપી શકશો ?—હું તમને ભારૂંપ થવા ચાહતો નથી—” કર્નલ રમ્બોલ્ડ બોલ્યો.

“ તમને એ રકમ આપવા છતાં હું સહેજપણ મુશ્કેલીમાં આવું એમ નથી, કર્નલ !—”

“ ત્યારે તમારા જેવા વીર યોધધાના આભાર નીચે દબાવામાં હું એક જાતનું અભિમાન સમજી તમારી માગણી આનંદ સહિત સ્વીકારું છું—”

જનરલ ઑલિફન્ટ કર્નલના શબ્દો સાંભળી વિનયથી નમ્યો અને મેજર લી તરફ જોઈ બોલ્યો—

“ બારી પાસે જઈ બે ચાર ટકોરા મારો—મારો નોકર એ નિશાની સમજી જશે—”

લૉરેન્સે તરત બારી પાસે જઈ બે ચાર ટકોરા માર્યા અને તે સાંભળી જનરલ ઑલિફન્ટનો નોકર જે બે ઘોડા સાથે ખાઈના પૂલ આગળ ઉભો હતો તેણે પોતાના ઘોડાઓ એક મળુરને સોંપ્યા અને ઘોડાના સંડલ સાથે બાંધેલી બે કોથળીઓ લઈ તે કિલ્લામાં દાખલ થયો. થોડીજ મિનિટમાં તે તે ઓરડામાં આવી પહોંચ્યો અને બંને કોથળીઓ એક ટેબલપર મૂકી ત્યાંથી ચાલી ગયો.

“ મેજર લી ! હવે તમે અને આ ધારાશાસ્ત્રી બંને મળીને જોઈતી રકમ ગણવાની કૃપા કરશો ? ” તે બહાદૂર બળવાખોર બોલ્યો.

આટલું કહી તે એક બારી પાસે જઈ ઉભો અને ત્યાં જઈ કંઈ વિચારમાં પડ્યો. લી અને વકીલ પૈસા ગણવામાં રોકાયા. કર્નલ જ્યાં હતો ત્યાં જ ઉભો રહ્યો. ઑલિફન્ટની બીજા માણસો તરફ પીક હતી પણ તેના મુખ પર આ સમયે જો કોઈએ દૃષ્ટિ ફેંટી હોત તો તેના મનમાંથી કંઈ ગંભીર-શોકજનક વિચાર પસાર થતા હતા એમ તરત માલુમ પડત. કર્નલ રમ્પોલ્ટ દીવાલને અટ્ટેલી જનરલ ઑલિફન્ટે તેને અને તેનાં બહાલાં સ્નેહીઓને રખડતાં બચાવ્યાં તે માટેના આનંદી ખ્યાલોમાં મસ્ત થયો હતો અને સર વિલિયમ બ્રાન્ડ પૈસા ગણનારાઓ તરફ નજર ફેંટી કંઈ એવા વિચારમાં ગુંથાયો હતો કે જે તેના મુખપરના ભાવથી જાણી શકાય તેમ નહોતું. રૂથ પરના એના પ્રબલ મોહને લીધે એ દુઃખી થતો હોય અને તેના વૃદ્ધ પિતાને પૈસાને માટે પોતાની પુત્રીનું બલિદાન આપવાની ફરજ પાડવાની તક તેના હાથમાંથી ઑલિફન્ટે ખુંચવી લીધી તે માટે મનમાં બળતો હોય એ બનવાજોગ છે.

અલ્પ સમયમાં પૈસા ગણાઈ ગયા, છતાં હજુ યોડાક સો કોથળીમાં બાકી રહ્યા. પાર્ટીજો કાયદેસર પહોંચ લખી આપી અને આ પ્રમાણે લેણદાર અને કરજદાર વચ્ચેની શોકજનક સ્થિતિનો અંત આવ્યો.

“ લૉરેન્સ !-” સર વિલિયમ ત્યાંથી ચાલી જવાને ઉભો થયો ત્યારે સત્તાદર્શક સ્વરે બોલ્યો.

“ મારી સાથે ચાલ-”

“ હું બપોરે તમારી સેવામાં હાજર થઈશ, કાકા !-” મેજર લી નિશ્ચીત સ્વરે વિનયથી બોલ્યો.

“ હજુ હું અહિં એક બે કલાક રોકાવા માગું છું.”

“ નહિ. તારે આવવું હોય તો હમણાંજ નહિ તો કદિપણ નહિ. તું જાણે છે કે તું મારી આસાનો અનાદર કરે છે ?—” સર આન્ડે કરડા સ્વરે કહ્યું.

“ કાકા ! તમે આમ બલાત્કારથી કે ધાક ધમકીથી મને વશ કરી શકશો નહિ. ” લૉરેન્સ પણ સહેજ ઠસ્સાથી બોલ્યો.

“ ઠીક છે—” સર આન્ડ બોલ્યો. પછી તેણે કર્નલ તરફ જોયું. અને બોલ્યો :

“ મી. રમ્બોલ્ડ ! હું તમને ચેતાવું છું કે આ કિલ્લામાં તમે મેજર લીને આવકાર આપી જાણી જોઈ આજ્ઞાત વહોરી લો છો. પણ એથી પણ વધુ આજ્ઞાત જો તમે તમારી પુત્રી એને પરણાવવા તૈયાર થશો તો તમારા પર આવી પડશે તે યાદ રાખજો.—”

“ સર વિલિયમ આન્ડ ! તમે મેજર લીના વડીલ છો તેથીજ આ શબ્દો બોલી શકો છો. તેથીજ તમને મારા તરફથી કંઈ હાનિ કરવામાં આવશે નહિ; પણ યાદ રાખો કે એ શબ્દો રીચર્ડ રમ્બોલ્ડ ને સાંભળાવવાની કોઈ જીવતા મનુષ્યમાં શક્તિ નથી—” કર્નલ રમ્બોલ્ડ ઉચિત અભિમાનથી બોલ્યો.

પુનઃ સર આન્ડના ઓળખપર કડોર-લાગણીહીન સ્મિત ફરક્યું અને એક પણ બીજો બોલ બોલ્યા વિના તે પોતાના વડીલ સાથે તે ઝોરડામાંથી બહાર નીકળ્યો. તેઓ દાદર ઉતરી ગયા અને તેમના પગલાનો અવાજ સાંભળાતો અંધ પડ્યો. ત્યારે જ જનરલ ઍલિફન્ટ બારી પાસેની જગ્યા તજી કર્નલ પાસે ગયો. તેણે લૉરેન્સ, સર આન્ડ અને કર્નલ વચ્ચેની વાતચીત સાંભળી હોય એમ લાગ્યું નહિ અને જો સાંભળી હોય તો તે સંબંધી માથું મારવાનું તેને યોગ્ય લાગ્યું નહિ.

“ જનરલ ઍલિફન્ટ ! તમે આજે જો ઉમદા મદદ મને કરી છે તે માટે હું તમારો પુનઃ પુનઃ આભાર માનું છું—અને હવે ચાલો, હું તમને મારાં બહાલાંઓ સાથે ઓળખાણ કરાવું કે જેમને તમે આજે રખડતાં ભિખારી થતાં બચાવ્યાં છે—”

ઍલિફન્ટ નમ્યો. તે, કર્નલ અને લૉરેન્સ તે ઝોરડામાંથી બહાર નીકળ્યા. રથ અને તેની માતાને અત્યાર પહેલાંની જનરલ ઍલિફન્ટના આગમનની ખબર મળી ગઈ હતી. વળી સર આન્ડ અને

તેનો વફીલ વધુ ગડબડ કર્યા વિના વિદાય થઇ ગયા એ પણ તેમની જાણમાં આવ્યું હતું. આ પરથી સર બ્રાન્ડના પૈસા આપવામાં આવ્યા હશેજ એવી બન્ને મા દીકરીની ખાત્રી થઇ ગઇ હતી. એ વિષે કર્નલને તેમની આગળ એક શબ્દ પણ બોલવાની જરૂર પડી નહિ. તેના અને લૉરેન્સના હસતા વદન પરથીજ રૂથ અને તેની માતા જાણી ગઇ કે ઑલિફન્ટ તેમનો સંરક્ષક હતો. કૃતજ્ઞ ભાવથી બન્નેની આંખોમાં ઝળઝળિયાં આવી ગયાં—તેમનાથી કંઈ બોલાયું નહિ—એ દેખાવ એક રીતે કશું હતો—કર્નલ જેવા વૃદ્ધ અને સશક્ત સૈનિકની આંખમાંથી પણ એક અશ્રુબિન્દુ શ્રવી પડ્યું.

જનરલ ઑલિફન્ટને ભોજન લેવાનું આમંત્રણ થયું. તેણે આનાકાની કરી પણ અત્યાગ્રહથી તેને તે સ્વીકારવાની ફરજ પડી. તેણે ના પાડી તેનું કારણ લૉરેન્સ અને રૂથને મળવાનો જોઇએ તેટલો સમય ન મળે એજ હતું.

“હું એક સરતે અહિં ભોજન લેવાનું કખૂલ કરીશ.” તે બોલ્યો.

“શું ?” લૉરેન્સે પૂછ્યું.

“એ કે તમારે અમે બે વૃદ્ધોને અહિં છોડી ફરવા જવું. હું જાણું છું કે તમારે એકબીજાને બહુ કહેવાનું છે.”

રૂથના વદન પર આ સાંભળી લજ્જાની મોહક લાલી છવાઇ; અને લૉરેન્સ પણ રૂથની સાથે મીઠી મીઠી વાતો કરવાને અધીરો હોવાથી મનમાં ને મનમાં ઑલીફન્ટનો આભાર માની રૂથની સાથે એક એકાંત જગ્યાએ જઇ વાતો વળાડ્યો.

“તમે તમારી જાતને વૃદ્ધ ગણાવો છો તેથી મને હસવું આવે છે—” કર્નલ ઑલિફન્ટને સંબોધી બોલ્યો.

“તમે હજી આળીસ વર્ષ પૂરાં કર્યા હોય એમ લાગતું નથી. અને છતાં તમે તમારું નામ કેવું ગળવી મૂક્યું છે ? ખરેખર, જનરલ ઑલિફન્ટ ! આજનો દિવસ મારા જીવનમાં સુવર્ણીકૃત થશે—”

બન્ને સૈનિકોએ ભોજન તૈયાર થયું ત્યાં સુધી લશ્કરી વિષયો પર વાત કરી. રૂથ પોતાની ફાઇ પાસે તેણી મેજર લી તથા ઑલિફન્ટની હાજરીમાં જમવા આવશે કે કેમ તે પૂછવા ગઇ. આવા સંયોગોમાં જનરલ ઑલીફન્ટ જેણે તેને—તેના ભાઈને—તથા તેની પત્ની અને પુત્રીને પાયમાલ થતાં બચાવ્યાં હતાં તથા મેજર લી જે તેની

ભત્રિજનો પ્રેમી-ભાવી પતિ હતો તેની સાથે જન્મવાની ના પાડવી એ અવિનયી ગણાશે એમ હેન્રીએટને લાગ્યું અને તેથી તેણીએ તેમની સાથે ભોજન લેવા આવવાની હા પાડી. તેણી ભોજનગૃહમાં આવી ત્યારે લૉરેન્સે તેને પહેલવહેલી જોઈ. તેણી લૉરેન્સને જોઈ ઘણી ખુશી થઈ અને તેને મળવાથી પોતાને આનંદ થયેલો પ્રદર્શિત કર્યો. ખરેખર, તેણી તેને જોઈ ઘણી આનંદ પામી હતી-તેણીનું હૃદય કશાથી આનંદ નહોતું પામતું છતાં આજે તેમાં હર્ષની લહરી આવી. આવા ઉમદા હૃદયના સુંદર યુવાનને તેની ભત્રિજ પરણશે એ ખ્યાલે તે મલકાઈ અને ભોજન સમયે તેણે લૉરેન્સ ને રૂથ સુખી થાય એવી ઈચ્છા જાહેર કરી. જનરલ ઍલિફન્ટનો પણ તેણીએ તેણે કરેલી સહાય માટે કૃતજ્ઞ હૃદયે આભાર માન્યો. ઘણાં વર્ષો પછી ગરિબ બિચારી હેન્રીએટાએ આજે કંઈક આનંદનો સ્વાદ ચાખ્યો !

ભોજન લીધા પછી તરતજ હેન્રીએટા પોતાના ઓરડામાં ગઈ અને જનરલ ઍલિફન્ટે રૂથ તથા લૉરેન્સને સરત પ્રમાણે ફરવા મોકલ્યાં. મિસિસ રમ્પોલ્ડ કંઈ કામસર ઓરડાની બહાર જતાં તેણે બાકી રહેલા પૈસા પોતાના ઉપયોગમાં લેવાનો કર્નલને આગ્રહ કર્યો જે કર્નલને સ્વીકારવાની ફરજ પડી.

પછી બન્ને સૈનિકો પોતાના માનીતા વિષય પર ચર્ચા કરવા લાગ્યા.

“જનરલ ઍલિફન્ટ ! હવે તમે લંડનમાં સ્થાયી રહેવા આહો છો કે જગતના કોઈ અન્ય ભાગમાં કોઈ પ્રશંસાપાત્ર કાર્ય કરવા જવાની ઈચ્છા રાખો છો તે મને જણાવવાની કૃપા કરશો ?” કર્નલે થોડીક બીજી ત્રીજી વાત કરી પૂછ્યું.

“કર્નલ રમ્પોલ્ડ ! જે મારી સમશેર હું કોઈ સારા કામ માટે વાપરી શકું એવી તક મને મળે તો તેથી મને અનહદ આનંદ થશે. હજુ ઈંગ્લંડમાં પગ મૂક્યાને મને ત્રણ મહિના થયા નથી એટલામાં મેં રાજ આર્ટ્સ પર પ્રબળ છાપ પાડી છે. તેણે મને લશ્કરમાં એક ઉચ્ચ પદવી અને માનવંત ખિતાબ આપવાનું વચન આપ્યું છે. પણ હું ખિતાબો પસંદ કરતો નથી. જ્યારે લશ્કરમાં કોઈ પણ ઉચ્ચ પદવી મારા સિદ્ધાંતો જે તૂટતા હોય તો હું સ્વીકારી શકું એમ નથી; છતાં એક રસ્તો છે અને તેથી રાજની નોકરી સ્વીકારી માનવ-સમાજનું હું કંઈક ભલું કરી શકું એમ છું. મેં એવી જગ્યા મને

મળે તો હું સ્વીકારીશ એવી આડકતરી સૂચના પણ કરી દીધી છે—”

“તમે શું કહેવા માગો છો?—” કર્નલ રમ્પોલ્ડ ઑલિફન્ટ રાજની નોકરીમાં રહેવા માગે છે એ વાત તેને મ્હોડે સાંભળી દિલગીર થઈ બોલ્યો.

“હું એમ કહું છું કે જો સંપૂર્ણ સત્તા સાથે અમેરિકાના બ્રિટિશ સંસ્થાનોના ગવર્નર જનરલની પદવી મને આપવામાં આવશે તો હું તે સાનંદ સ્વીકારીશ. તે સંસ્થાનો ઈંગ્લંડની સત્તા નીચેજ રહેશે એવી હું ખાત્રી આપીશ; છતાં એથી હું ત્યાંની પ્રજાની આર્થિક સ્થિતિ સુધારી શકીશ. ખીજી ઘણી રીતે તેમની ઉન્નતિ કરી શકીશ. જ્યાંસુધી હું પવિત્ર મોગન લઈ ત્યાં કોઈ પણ જાતની રાજ્યક્રાંતિ ન કરાવું એમ જાહેર કંઈ ત્યાં સુધી મને એ પદવી મળે એવી આશા રાખવી એ હાસ્યાસ્પદ છે; કારણકે વરજનીઆમાં પ્રજાસત્તાક રાજ્ય સ્થાપવાની મેં પૂર્વે જે ચળવળ કરી હતી તેથી મારા પર રાજની કરડી નજર છે. હું એવા કસમ લઈને પણ એ પદવી મેળવવા માગું છું કારણકે જ્યાંસુધી પ્રજાસત્તાક રાજ્ય સ્થાપાય એવા મંજૂરો ન જન્મે ત્યાંસુધી ત્યાંની પ્રજાને ગુલામગીરી અને કંગાળતામાં સડવા દેવી તેના કરતાં તેની બની શકતી ઉન્નતિ કરવી એ હજાર દરજ્જે સાફ છે એમ મને લાગે છે—”

“હું તમારો પવિત્ર હેતુ સમજી શકું છું, જનરલ! કંઈ ન કરવું એના કરતાં પ્રસંગને અનુસરતો સુધારો કરવો એ વધુ સાફ છે—પણ” તેણે આ સમયે પોતાની ખુરશી ઑલીફન્ટની નજીક ખેંચી ધીમે સ્વરે કહ્યું.

“પણ જનરલ! આ દેશમાં તમે કંઈ કરી શકો એમ નથી? તમારી શક્તિ—તમારી કાર્તિ—તમારી હિમ્મત—”

“નહિ. કર્નલ!—” ગંભીર રીતે પોતાનું માથું હલાવી ઑલીફન્ટ બોલ્યો.

“ઈંગ્લંડમાં કંઈ પણ ક્રાંતિ કરાવવાનો પ્રયાસ હમણા કરવો એ દિવાનાપણું છે. તમે જાણતા હશો કે હું ખરુંજ કહું છું—”

“નહિ. મને એમ લાગતું નથી. અહિંયા હજારો સ્વાતંત્ર્ય દેવીના ભક્તો છે. તેઓ જો તેમને કોઈ યોગ્ય નાયક મળે તો તરતજ તેના નેતૃત્વ નીચે કંઈ નવાજૂની કરી બતાવે એ વિષે મારી ખાત્રી છે. વળી મારી ખાત્રી છે કે બ્રિટિશ પ્રજાનો મોટો ભાગ—ખાસ કરીને આમ વર્ગ પ્રજા સત્તાક શાસનની તરફેણમાં છે.....”

“જુઓ, કર્નલ ! આ દેશમાં લૉર્ડ વિલિયમ રસેલ જેવા કેટલાક વડ્ડો છે. આવા ઉમરાવો લોકપ્રિયતાના-માનના ભૂખ્યા છે. તેઓ ખરૂં જોતાં લોકોને ધિક્કારે છે, સ્વતંત્રતાના તેઓ કદા દુશ્મનો છે અને આપખુદીના ભક્તો છે. આવા કાળા મેઢાંઓથી બધી બાજુ ધૂળમાં મળે છે-તેઓજ સઘળું સત્યાનાશ વાળે છે. તેઓ લોકોનો વિશ્વાસ તેમનો વિશ્વાસઘાત કરવા માટેજ જીતવાનો પ્રયત્ન કરશે. લોકોનો વિશ્વાસ મેળવી, સત્તાવાન થઈ, સશક્ત બની તેઓ વિશ્વાસુ લોકોનો વિશ્વાસઘાત કરશે-તેમને ધિક્કારશે અને જે આપખુદી તેઓ લોકોની સહાયથી તોડવાનો પ્રયત્ન કરશે-તેની પુનઃસ્થાપના કરશે. આ દેશની આવી દુઃખદ દશા છે અને તેથીજ તમે કહો છો તેવો ક્રાંતિકારક પ્રયાસ હમણાં ભયંકર થઈ પડશે-”

કર્નલ રમ્પોલ્ડ જનરલની પ્રબલ દલીલો સાંભળી વિચારમાં પડ્યો. તેણે ગંભીર ચહેરે ધણો વિચાર કર્યો; છતાં તેણે જનરલની વાત તદ્દન ખરી છે એમ કહ્યું નહિ. ઇંગ્લંડના વર્તમાન સંયોગો ગમે તેવા હોય છતાં તે ધારે છે તેવો પ્રયાસ થઈ શકે એવી એની માન્યતા હતી. એ વિષે થોડીક ખીજ વાતચીત થઈ પણ તે વિશેષ અગત્યની ન હોવાથી અમે તે અત્રે ઉતારી વાંચકને કંટાળો આપવા માગતા નથી.

કલાકો પસાર થઈ ગયા. સાંજે સાડા છ વાગે જનરલ ઑલિફન્ટ જવા તૈયાર થયો. રૂથ અને લૉરેન્સ થોડોક વખત થયો પાછાં ફર્યા હતાં. મિસીસ રમ્પોલ્ડ બધાં સાથે તેજ ઓરડામાં હતી. લૉરેન્સ પોતાના કાકા તરફથી તેને બોલાવવામાં ન આવે ત્યાં સુધી નીધર હાલમાં નજ જવું એવા નિશ્ચય પર આવી ત્યાંથી હર્ટફર્ડ જવાની રજા માગવાનો વિચાર કરતો હતો એટલામાં એક નોકરે રૉયલ હોર્સ ગાર્ડસના સીપાઇઓ રાઈ હાઉસ તરફ આવે છે એવી ખબર આપી. મિસીસ રમ્પોલ્ડ અને રૂથ આ સાંભળી ગભરાટમાં પડ્યાં જ્યારે કર્નલ, જનરલ અને લૉરેન્સ શા કારણસર ત્યાં તે સીપાઇઓ આવતા હશે તેની કલ્પના કરી શક્યા નહિ.

અલ્પ સમયમાં અડધો ડઝન ઘોડેસ્વારો ત્યાં આવી પહોંચ્યા અને રાઈ હાઉસની આસપાસની ખીણના પૂલ પાસે બધાએ ઘોડા ઉભા રાખ્યા. તેમનો અમલદાર પોતાના અશ્વપરથી નીચે ઉતર્યો અને બાકીના સૈનિકોને ત્યાંજ ઉભા રહેવાનું કહી દરવાજામાં દાખલ થયો. થોડાંક પગલાં ભરતાંજ કર્નલ રમ્પોલ્ડ, જનરલ ઑલિફન્ટ અને લૉરેન્સ તેને સ્હામા મળ્યા. રૂથ અને તેની માતા પાછળજ હતી.

“ મેજર લી—” તે અમલદાર બોલ્યો.

“ મને એક દુઃખદ ફરજ બજવવાની ફરજ પડે છે, તેથી હું દિલગીર છું. પણ મહારાજના હુકમથી તમને હું કેદ કરવા આવ્યો છું ”

રૂથ પોતાના બહાલા લૉરેન્સને ભેટવા જતી હતી પણ તેની માતાએ તેને અટકાવી કહ્યું.

“ રૂથ! દયાહીન લશ્કરીઓ સામે તારો બધો પ્રયાસ નકામો છે. ”

લૉરેન્સે પણ તેના તરફ એક સ્નેહભીની નજર નાખી તેને શાંત થવાની અરજ કરી. પછી શાંત-હિમ્મતભર્યા સ્વરે તેણે પેલા અમલદારને કહ્યું.

“ તમે મને કેદ કરવાનો લેખિત હુકમ લાવ્યા છો? મને શા માટે કેદ કરવામાં આવે છે તે તમે મને કહેવાની કૃપા કરશો? ”

“ મેજર લી—” તે કંપટને કહ્યું.

“ આ ફરજ બજવતાં મને ખરેખર, દુઃખ થાય છે. તમને શા માટે કેદ કરવામાં આવે છે તે હું જાણતો નથી; પણ મારી પાસે બાદશાહી હુકમ છે કે જે બે કલાક પહેલાં મને આપવામાં આવ્યો હતો. તમને ટાવરમાં લઇ જવાની મને આજ્ઞા થઈ છે. તમે ત્યાં કઈ સ્થિતિમાં આવવા માગો છો તે તમારી મરજીની વાત છે. જો તમે નહાસી ન જવાનું વચન આપો તો આપણે એકલા લંડન જઈશું અને મારા માણસો ખીજે રસ્તે આવશે—”

“ એવું વચન આપવામાં મને કોઈ જાતનો વાંધો નથી. મહેરબાની કરી મારા મિત્રો સાથે મને થોડીક વાત કરવા દો—”

“ તમારું વચન મને મળી ગયલું હું માનું છું, મેજર લી! હવે તમારે જોઈએ તેટલો સમય લો....”

આટલું કહ્યા પછી તે અમલદારે ત્યાં હાજર રહેલાં બધાંને સલામ કરી; અને પછી ત્યાંથી બહાર ગયો. પોતાના ઘોડાની લગામ લઈ તેણે બધા સૈનિકોને ‘ ક્રિંગ્સ આર્મિસ ’ તરફ જઈ લંડન જવાની આજ્ઞા કરી; કર્નલ રમ્બોલ્ડે તેના ઘોડાને તબેલામાં લઈ જવાની એક નોકરને આજ્ઞા કરી તથા કંપટનને ઘરમાં આવી ભોજન લેવાનું આમંત્રણ કર્યું પણ તેણે તે સ્વીકાર્યું નહિ; કારણ કે તેનું કર્તવ્ય બહુ દુઃખદ હતું.

લૉરેન્સ અને તેના મિત્રો પુનઃ દીવાનખાનામાં આવ્યા. લૉરેન્સે પ્રથમ રૂથને આશ્વાસન આપી શાન્ત કરવાનો પ્રયાસ કર્યો.

“મારી ખાત્રી છે કે, આ કામ મારા કાકાનુંજ છે. તે બાર વાગ્યા પછી રાઇહાઉસમાંથી બહાર ગયા. હમણાં સાત વાગ્યા છે. એટલા સમયમાં લંડન જઈ મહારાજને કંઈ ઉધુંચતું સમજાવી તેણે આ વૉરન્ટ કહડાવેલું હોવું જોઈએ. પણ મહારાજએ ત્રણ મહિના પહેલાં મારા પર કર્નલ ગ્રેહામને વધુ સખત ન થવાની આજ્ઞા કરી કૃપા દર્શાવી, મને મેજરની પદવી આપી અને તેમણેજ હમણાં મને કેદ કરવાની આજ્ઞા કરી એ વિચિત્ર જણાય છે.”

“ઓહ ! લૉરેન્સ ! રાજ તને કંઈ ગંભીર સજા તો કરવા માગતા નથી ને ?—ઓહ ! બોલ ! બહાલા ! બોલ !—” રૂથના મોહક ગાલ પરથી આ બોલ બોલતાં આંસુની ધાર ચાલી.

“નહિ. બહાલી રૂથ ! હું ખાત્રી આપું છું કે મને કંઈ પણ સજા થવાની નથી.” લૉરેન્સ બોલ્યો.

“મારો પણ એવોજ મત છે.” જનરલ ઑલિફન્ટ બોલ્યો.

“ડરો ના, મારા બહાલા લૉરેન્સ ! આ હુકમ સર બ્રાન્ડની વિનંતી પરથી બહાર પડેલો હોવો જોઈએ. પણ શીકર નહિ. મને અંપૂર્ણ વિશ્વાસ છે કે તમારો વાંકો વાળ પણ થશે નહિ. આજે ૨૪ મી સપ્ટેમ્બર છે. હમણાં સાત વાગ્યા છે. હું પ્રતિજ્ઞા લઉં છું કે પરમ દિવસે એટલે ૨૬ મી સપ્ટેમ્બરે સાંજે આજ સમયે હું તમને મુક્ત કરાવીશ.”

જનરલ ઑલિફન્ટની આ પ્રતિજ્ઞાએ બધાને આનંદ આપ્યો. જનરલની શક્તિ સર્વને વિદિત હતી. તે ધારે તે કરી શકે એવી બધાની ખાત્રી હતી. આથી લૉરેન્સ અને રૂથને વિખૂટાં પડતાં શોક તો થયો છતાં જનરલની પ્રતિજ્ઞાથી તેમનું દુઃખ ઘણું ઓછું થયું. લૉરેન્સે કેપ્ટનને વચન આપ્યા પ્રમાણે તે તેની સાથે જવા તૈયાર થયો. ઑલિફન્ટ પણ લંડન જવાનો હોવા છતાં તે લૉરેન્સ અને કેપ્ટનની સાથે ગયો નહિ; કારણ કે કેપ્ટને લૉરેન્સ સાથે એકલા જવાની ઇચ્છા પ્રથમથીજ બતાવી હતી.

જનરલ ઑલિફન્ટ ખીજે રસ્તે લંડન જવા ઉપડ્યો.

રૂથ પોતાના બહાલાનો વિચાર કરતી પોતાની માતાની ગોદમાં ભરાઈ. વજ્ર હૃદયી કર્નલને પણ લૉરેન્સ કેદ પકડવાથી ઘણું લાગી આવ્યું; પણ બધાને ઑલિફન્ટની અજોય શક્તિ પર વિશ્વાસ હતો.

પ્રકરણ ૭ મું.

વિલાસી ચાલ્સ અને પ્રેમી લૉરેન્સ.

૨૫ મી સપ્ટેમ્બરનો દિવસ ! મધ્યાહ્નનો સમય થવા આવ્યો હતો. મેજર લી ટાવરના લેફ્ટનન્ટના નિવાસગૃહમાંના એક સુવ્યવસ્થિત અને સુશોભિત ઓરડામાં બેઠો હતો. તેને કેદ પકડી ટાવરમાં લાવ્યા પછી તેના તરફ ઘણું કિદાર વર્તન ચલાવવામાં આવ્યું હતું. તેને માટે અંધારી-કારાગૃહ જેવી કોઠડી નહિ; પણ સુશોભિત દીવાનખાનામાં યોગ્ય જોગવાઈ કરવામાં આવી હતી. જે ઓરડામાં એ બેઠો હતો તેના દ્વાર બંધ નહોતા. ટૂંકામાં એક કેદી પ્રત્યે જેટલી સખ્તાઈ રાખવામાં આવે છે તેવી સખ્તાઈ સહેજ પણ અંશે મેજર લી તરફ બતાવવામાં આવી નહોતી. તે નામનો કેદી હતી; તે નહાસી ન જાય એવું તેની પાસેથી વચન લેવામાં આવ્યું હતું. બસ એટલુંજ ! એ વચન પર વિશ્વાસ રાખીનેજ ટાવરના સત્તાવાળાઓએ એને એના ઓરડામાં સમ્પૂર્ણ સ્વતંત્રતા આપી હતી. ટાવરના કમ્પાઉન્ડમાં ફરવા હરવાની પણ એને છૂટ હતી. લેફ્ટનન્ટનો પોતાનો એક નોકર મેજર લીની સેવામાં હાજર હતો. કિત્તમ બોજન તેને આપવામાં આવ્યું હતું અને એક શબ્દ બોલતાં એની આવશ્યકતાની દરેકે ચીજ પૂરી પાડવામાં આવશે એવી એને માન સહ ખાત્રી આપવામાં આવી હતી; પણ કોઈ સાથે કોઈ પણ જાતનો પત્ર વ્યવહાર ચલાવવાની કે સંદેશો મોકલવાની તેને મના કરવામાં આવી હતી.

સમી સાંજનો સમય હતો અને લૉરેન્સ એક દીવાનખાનામાં વિચાર સાગરમાં ડૂબકી મારતો હતો. જેમ જેમ તે વિચાર કરતો ગયો તેમ તેમ તેની ખાત્રી થતી ગઈ કે આ બધા અનર્થનું મૂળ તેનો કાકોજ છે અને તેની ઇચ્છા તેને રૂથ સાથે લગ્નગ્રંથિથી જોડાતો અટકાવવાની છે. તેને ગમે એવો ભય બતાવવામાં આવે, કેદ કરવામાં આવે, બૂખે મારવામાં આવે અથવા ગમે તેવી આફતો તેના પર આવી પડે; તો પણ રૂથ પ્રત્યેનો તેનો પ્રેમ ઓછો થાય અથવા રૂથને પોતાની પ્રિયતમા-જીવન સખી બનાવવાની આશા તે તજ દે એ તદ્દન અસંભવિત હતું. તેની નસેનસમાં રૂથ શમાઈ ગઈ હતી. રૂથને બૂલી જવી-રૂથને તજ દેવી, એ તેને માટે મૃત્યુ કરતાં વિશેષ ભયંકર અને દુઃખદ હતું. રૂથ વિના નજ જીવાય-રૂથ વિના નજ

ચાલે-રથજ મારા હૃદય સિંહાસન પર વિરાજી મારા જીવનમાં અમી
રસ રેડશે-એવાજ વિચારો એને આવતા; પણ તેજ પળે મહારાજાએ
સર વિલિયમની અરજ પરથી-સર આન્ડના સ્વાર્થ માટે શા માટે
આ બાબતમાં આ અન્યાયી અને જૂલમી પગલું ભર્યું હશે તે લૉરેન્સ
સમજી શક્યો નહિ. ઇંગ્લંડના વિલાસી અને જૂલમી રાજા ચાર્લ્સ
બીજાએ અનેક અન્યાયી-જૂલમી કૃત્યો કર્યા હતાં. અને લૉરેન્સ તે
જાણતો હતો છતાં હજી સુધી તે કોઈના ખાનગી જીવનમાં માથું
મારવા તૈયાર થયો નહોતો. વળી એક રિપબ્લીકનની પુત્રી સાથે
રાજાના સૈન્યનો એક મેજર પવિત્ર લગ્ન ગ્રન્થિથી જોડાય એ કામ
કંઈ એટલું બધું ખરાબ મનાતું નહોતું કે જેથી રિપબ્લીકનની પુત્રીના
પ્રેમીને એકદમ વિના વાંકે કેદ કરવાની નિર્દયતા બતાવવામાં આવે !

પોતાનો જૂલમી કાકોજ આ બધા જૂલમતું મૂળ છે એવી
ખાત્રી થતા વિચારમાં ને વિચારમાં લૉરેન્સ તક્ષીન થઈ ગયો. તેની
કલ્પનાનો અશ્વ પૂર વેગે દોડવા લાગ્યો. તેને ત્રણ મહિના પહેલાં તે
હાર્ટફર્ડશીરથી ' નીધર હૉલ ' માં રજા પર ગયો હતો ત્યારે ડ્યેસ
આફ પોર્ટસમથ સાથે ભોંયરામાંથી માર્ગ કાપી હૉલમાં દાખલ થતી
વેળા જે ભેદી બનાવ બન્યો હતો તે યાદ આવ્યો. આ બનાવની
સ્મૃતિ થતાંજ બેરોનેટના હાથમાં લેમ્પ જૂંટવી લઈ તે બૂઝાવી
નાખવો-એક વ્યક્તિનું તિરસ્કાર યુક્ત હાસ્ય-પદ્ધતિ તેનીજ કરણ
ચીસો-રાત્રે અંધારામાં ભેદી હીલચાલ કરતા બે માણસો-જેને તેણે
તે સમયે સર આન્ડ અને તેનો નોકર ગ્રીમસ્ટેડ, ધાર્યા હતા-તેમની
ભય ભરી ભેદી હીલચાલ-બગીચામાં બીજે દિને સહવારે જણાયલાં
પગલાં-પુખ્તોનું છૂંદાઈ જવું-સૌથી વધુ ભેદ ભર્યું માણીનું હથિયાર કે
જે વડે જમીન ખોદવામાં આવી હતી-કલાર્ક માણીને મળેલી એક
જૂની-ખોપરી-વિગેરે દરેક ભેદી વાત તેને હમણાં યાદ આવી આથી
તેના કાકા વિષે જે ભયભરી શંકા તેના મનમાં ઉત્પન્ન થઈ હતી
તે પુનઃ તાજી થઈ, અને એમ થાય એ સ્વાભાવિકજ હતું; કારણ
કે છેલ્લા બે ત્રણ દિવસથી તેના કાકાનું વર્તન જૂલમી અને નીચતા
પૂર્ણ હતું એવી તેની ખાત્રી થઈ ગઈ. તેનો કાકો કપટી-દગાબાજ
સ્વાર્થી અને દયાહીન હતો એ હવે પૂરવાર થઈ ચૂક્યું. લૉરેન્સને લાગ્યું
કે તેનો કાકો સર આન્ડ પોતાના સ્વાર્થ માટે ગમે તેવાં કામ
કરતાં અચકે એવો નથી અને તેનો સ્વભાવ ઉદાર-ઉમદા હોવા છતાં

પણુ સર ધાન્ડના જૂલમી-દયાહીન વર્તન પરથી તેને એમ લાગે એમાં આશ્ચર્ય પામવા જેવું કંઈ નથી.

તે આવા વિચારોમાં તક્ષીન થઈ ગયો હતો એટલામાં તે ઓરડાનાં બારણાં ઉઘાડી તેની સેવામાં હાજર રહેતો નોકર અંદર આવ્યો અને બોલ્યો.

“મેજર લી ! તમને એક દરબારી ગૃહસ્થ મળવા આવ્યા છે.”

નોકર આ શબ્દો બોલ્યો તેજ વખતે એક લાંબા ઝબ્બામાં સજ્જ થયેલો પુરૂષ તે ઓરડામાં દાખલ થયો. તેને જોઈ લૉરેન્સ પોતાની ખુરશી પરથી ઉભો થયો. આવનાર માણસે પોતાની હટ એવી રીતે મૂકી હતી કે જેથી તેનું મ્હો તદ્દન ઢંકાયલું રહેતું હતું. નોકર તરત સાંધી બહાર ગયો અને નવા આવનાર પુરૂષે પોતાની હટ હાથમાં લીધી. લૉરેન્સ તેનું વદન જોતાંજ અન્યયખીથી બોલી ઉઠ્યો.

“મહારાજ !—”

“હા. મેજર લી—” ચાર્લ્સ પોતાનો ઝબ્બો કાઢી નાખી એક ખુરશીપર બેસતા બોલ્યો.

“હું તમારો મહારાજ તમારે માટે મને લાગણી હોવાથીજ અહિં આવ્યો છું. તમને લાગતું હશે કે આ સ્થળે માફે આગમન થાણું વિચિત્ર લેખાય—”

ટેબલપર બળતા લેમ્પના પ્રકાશપરથી ચાર્લ્સના મુખપર શીકાશ અને ઉશ્કેરાટની છાયા જણાતી હતી અને તે પોતાનો મનોભાવ દૂષાવવાનો શક્ય પ્રયાસ કરતો હતો એ પણ જણાઈ આવતું હતું.

“હું આપ નામદારની કૃપા માટે આપનો અત્યંત ઋણી છું અને તે સાથેજ આપને મેં શાથી નારાજ કર્યા તે જાણવાને ધ-ણેજ આતુર છું.”

“નાખુશી ? મેજર લી ! એક યુવાન જેનાપર મારી કૃપા હોય તે એક હડહડતા પ્યુરીટનની પુત્રીને પરણવાના દિવાના ખ્યાલને વશ થાય એ શું જેવી તેવી વાત છે ?” ચાર્લ્સ ચ્હીડાઈને બોલ્યો.

“આપ નામદાર સમજી શકશો કે આપની સેવા બજાવવાને તન મન ધન પટકી નાખવા તૈયાર હોય એવો પુરૂષ પોતાના વિચારોથી વિરુદ્ધ વિચાર ધરાવનાર કુટુંબમાં પરણે તેથી તેની નીમકહ-લાલી, વફાદારી કે પ્રમાણિકતાને કલંક લાગતું નથી.” લૉરેન્સ વિન-યથી પણ નિશ્ચીત હૃદયે બોલ્યો.

“ એ બધું જુહું શબ્દ પાડિય છે ! તમે એ માલિકની સેવા બળવી શકોજ નહિ. તમે રદુઅર્થ રાજકુટુંબના વારસની સેવામાં હો તેજ સમયે તેના કદામાં કદા દુસ્મનની પુત્રીને પરણો અને અન્યેય મદનરાજની સત્તાપર વિજય મેળવી તમારા રાજકર્તા તરફ સંપૂર્ણ વફાદાર રહો એ સંભવિતજ નથી—”

“ હું આપ નામદારને નમ્રતાપૂર્વક જણાવવાની રજા લઉં છું કે કર્નલ રમ્મોલ્ડે ભૂતકાલમાં આપની સામે ગમે તેવી વિરુદ્ધતા બતાવી હશે; પણ હમણાં તે કાયદાને માન આપી કોઈ પણ જાતની ધાંધલ મચાવ્યા વિના જીવન ગાળે છે અને પોતાના ધંધા સિવાય તે કોઈ પણ જાતની રાજક્રિય ખટપટમાં માથું મારતા નથી—”

“ હા—પણ એક સાપ વીંટળાઈને શાંત પડ્યો હોય તો પણ તે પ્રસંગ આવ્યે ફૂંકારો મારી ડાંખ કરવાનું બૂલી જતો નથી; પણ અહિં હું મી૦ રમ્મોલ્ડની વકીલાત તમારે મ્હોડે સાંભળવા આવ્યો નથી. હું તમારી સાથે ગુસ્સાથી વાત કરવા માગતો નથી. જુઓ, લૉરેન્સ લી ! તમારા કાકા આજસૂધી મને વફાદાર રહ્યા છે અને તમે પણ રહેશો એવું ધારીને, હું તમારા કાકાને ખાતર તમારા પર મહે-રબાની રાખવા માગું છું—”

“ એ મહેરબાની આપ નામદારે અત્યાર અગાઉની બતાવી છે—”

“ ત્યારે તમે શા માટે કૃતદ્ધ બનો છો ?—જુઓ, સાહેબ ! હું તમને સ્પષ્ટ જણાવી દઉં છું કે મારા સૈન્યમાં એક ઉચ્ચ પદવી ધરાવતો યુવાન, જેને હું મારો દુસ્મન ગણું છું તેની પુત્રી સાથે લગ્નની ગાંઠથી જોડાય તે હું કદિ પણ સહન કરીશ નહિ—”

“ પણ નામદાર ! માફ સુખ ”

“ તમાફ સુખ ! તે મારા હાથમાં છે—તમાફ સુખ મારા કબજામાં છે—અને હું તમને ખાત્રી આપું છું કે તમને સુખી કરવાને હું મારાથી બનતો પ્રયત્ન કરીશ—”

“ આપ નામદાર મારા પ્રત્યે જે લાગણી બતાવો છો તે માટે હું આપનો અંતરના ઉંડાણમાંથી આભાર માનું છું; પણ મનુષ્યના જીવનમાં કેટલાક પ્રસંગો એવા હોય છે કે જે પ્રસંગે તેનું સુખ ક્યાં સમાયલું છે તે તે એકલોજ જાણી શકે છે—”

“ હવે જે હું ગુસ્સે થવાનો હોત મેંજર લી ! તો તમારા આ શબ્દોને મેં અભિમાનના મદમાં બોલાયલા માન્યા હોત—”

“ નહિ, નામદાર ! હું તે અભિમાનથી બોલ્યો નથી. ” વિન-યથી લૉરેન્સ બોલ્યો.

“ ઠીક છે. હું તમારું કહ્યું માન્ય રાખું છું—” ચાર્લ્સ બોલ્યો અને પછી થોડીક પલો શી રીતે વાત આગળ ચલાવવી તેના ગુંચ-વારામાં પડ્યો.

“ જુઓ, લૉરેન્સ ! તમે મારી સલાહ પ્રમાણે ચાલો. હું તમારો મિત્ર થવા ચાહું છું. મેં તમને અત્યાર પહેલાં કહી દીધું છે કે મને તમારે માટે લાગણી છે; નહિ તો અહિં સૂધી આવવાનો શ્રમ મેં શા માટે લીધો હોત ? તમારા રાજકર્તા તરિકે હું તમારા પર આજ્ઞા કરી શકું એમ છું અને તેનું શરણે થવાને તમે બંધાયલાજ છો. પણ હું તમારો મિત્ર થવા માગું છું—તમારા સુખની મને ચિંતા છે—લૉરેન્સ ! તમારું ભાગ્યજન મારા હાથમાં છે. હું તમારા પર લક્ષ્મી, માન—આદ અને પદ્મીઓનો વરસાદ વરસાવી શકું એમ છું અને લૉરેન્સ ! જો તમે મારી ઈચ્છા પ્રમાણે વર્તશો, મારી આજ્ઞાને સિર-સાવંધ કરશો તો એ બધું તમને મળશે—”

“ કૃપા કરીને થોડીક મિનિટ માંડ કહેવું સાંભળી લો. હું મિસ રમ્બોલ્ડને ચાહું છું. તે એક યુવાન કુમારિકા—”

“ એક બંડખોર અને દારૂ બનાવનારની છોકરી ! સર વિલિયમ આન્ડના ભત્રિજા—આદશાહી લક્ષકરના મેજર—અને ઇંગ્લંડના ભાવી ઉમરાવને માટે એ શું યોગ્ય કન્યા છે ? નહિ—બિલકુલ નહિ.”

“ રાજનું !.....” લૉરેન્સ આ કટાક્ષથી ગુસ્સે થઈ બોલ્યો.

“ ફક્ત આપજ મિસ રમ્બોલ્ડ માટે મારી સામે આવા શબ્દો વાપરી શકો. હું મારી પત્નિ પસંદ કરવાને સ્વતંત્ર છું. મારું સુખ હું ન સમજીતું એવો હું નાદાન નથી. મિસ રમ્બોલ્ડની સામે જો કલંક—”

“ કલંક !...” રાજા હવે ગુસ્સાથી બોલ્યો.

“ મેં એક પણ કલંકિત શબ્દ તેને માટે કહ્યો નથી કારણ કે તેનું ચારિત્ર્ય કેવું છે તે હું જાણતો નથી—”

“ હશે; સર વિલિયમ આન્ડે આપ નામદારને બજાવ્યું હશે કે તે મિસ રમ્બોલ્ડને મારા હાથમાંથી ખૂંચવી લઈ પોતે પરણવા માગે છે. જો એ કન્યા અયોગ્ય—”

“ શું ? શું ? સર આન્ડ મિસ રમ્બોલ્ડને વરવા માગે છે ?

“હા. નામદાર અને જ્યારે તેની ધિક્કારપાત્ર આશા ફલિત થઈ નહિ ત્યારે તેણે આવા જૂલમ ગુન્જરવાનું શરૂ કર્યું—”

“આહ ! હુમ્મો! બદમાસ ! મને એણે એ વાત તો કહીજ નહિ; હશે. વૃદ્ધ માણસો કોઈ કોઈવાર એવી મૂર્ખાઈ કરે છે કે જે યુવાનોએ કરવી જોઈએ નહિ. તમારા કાકાની મૂર્ખતાની વાત જવા દો. આપણે તમારે વિષેજ વાત કરીએ છીએ. અને હવે મેજર લી ! હું એક અંતિમ પ્રશ્ન પૂછું છું તેનો વિચાર કરી જવાબ આપો. તમે શું પસંદ કરો છો ? તમારા રાજની કૃપા કે મિસ રમ્મોલ્ડનો પ્રેમ ? એમાંથી એક પસંદ કરો; કારણ કે તમારે એક ચીજ તો છોડવીજ પડશે. બોલો, તમે શું પસંદ કરો છો ?—”

“હું હમણાં મારી લાગણી વ્યક્ત કરવાની હિમ્મત કરી શકતો નથી નહિ તો—”

“આહ ! હું સમજી ગયો ! તમે કહેવા માગો છો કે હું આપમુદ છું—તમારાપર જૂલમ ગુન્જરું છું—તમારાપર નિર્દય રીતે મારી સત્તા વાપરું છું—એમજ ને ?—”

લૉરેન્સ કંઈ બોલ્યો નહિ. તે મૌનજ રહ્યો. રાજ જે શબ્દો બોલ્યો હતો તેજ શબ્દો લૉરેન્સ જે તેની હિમ્મત ચાલી હોત તો બોલ્યો હોત. તે ગુપચુપજ ઉભો રહ્યો.

“ત્યારે તમે મારે માટે એવોજ અભિપ્રાય ધરાવો છો એમ ?” આર્લ્સ સહેજ ગુચવાઈ બોલ્યો.

“લૉરેન્સ !—” પુનઃ પોતાના સ્વરમાં માયાળુ લાગણી લાવી તે બોલ્યો.

“હવે આ વાતનો હું અંત લાવવા માગું છું. તમારો મહારાજ તમને પોતાની સેવા કરવાની અરજ કરે છે. તમારા જેવા વફાદાર નોકરની સેવા ગૂમાવવાનું તેને પરવડે એમ નથી મેજર લી ! હું મારી સત્તા જૂલમી રીતે વાપરવા માગતો નથી. હું તમારી પાસે એક મહેરબાની માગું છું કે જે હું દલીલ કરીને મેળવી શક્યો નથી અને આજ્ઞા કરી મેળવવા માગતો નથી—”

“જો આપ નામદારની સેવામાં મારા જીવનનું બિગાન આપવાનું મને કહેવામાં આવ્યું હોત તો હું ઘણી ખુશીથી મારી જીંદગીનો ભોગ આપત. પણ નામદાર ! આપ મને માફ સુખ—મારી

આશા-છોડી દેવાતું કહો છો. આપ નામદાર મારા જીવનને કંગા-જ્યતથી ભરવા અને મેં આપેલાં પવિત્ર વચનો તોડવાતું મને કહો છો-તમે મને વિશુદ્ધ પ્રેમનો ઉપભોગ તજી દેવાની સલાહ આપો છો-”

“નોન્સન્સ ! એમાં વચનભંગ શાનો ? અપવિત્રતા શાની ? એમાં દુઃખ શું ? કંગાજ્યત શું ?—” ચાર્લ્સ ગુસ્સાથી પગ ઠોકી બોલ્યો.

“મહારાજ ! હું મિસ રમ્પોલ્ડને પ્રખલ પ્રેમથી ચાહું છું-એ પ્રેમ કદિ પણ ઓછો થશે નહિ અને જે યુવાન કુમારિકાએ મારા પર વિશ્વાસ રાખી પોતાતું જીવન મારી સાથે ગાળવાતું મને વચન આપ્યું છે તેને હું કદિ પણ દગો દધશ નહિ—”

“અને તમે મને નારાજ કરવાની હિમ્મત કરશો ?—” ક્રોધ, ગુંચવારો, આશ્ચર્ય એ ત્રણેની મિશ્ર લાગણીથી રાજ બોલ્યો.

“વિચાર કરો-શાંતિથી વિચાર કરો-તમે મને જખરજસ્તીથી કામ લેવાની ફરજ પાડશો—”

“અને જે અન્યાયી અને જૂલમી દૂકમો આપ નામદાર તરફથી બહાર પડશે તેને હું તાબે થઈશ, નામદાર !—”

રાજાએ હોઠ કરડ્યા. તેનો ચહેરો ફીકકો પડ્યો-તેનો દેખાવ તે દુઃખી હોય એવો હતો-શું કરવું તે તેને સ્પષ્ટ નહિ-થોડીક પલ તે એક પણ બોલ બોલ્યા વિના ઉભો રહ્યો.

“તમને ખબર છે—” તે અંતે ધીમે સ્વરે બોલ્યો.

“તમને ખબર છે, મેજર લી ! કે સર વિલિયમ આન્ડ તમને પોતાની મીલકતના વારસામાંથી ખાતલ કરવાની સત્તા ધરાવે છે; એટલુંજ નહિ પણ તેનો ઝંરેનેટનો ટાઇટલ પણ તમને ન મળે એવી ગોઠવણ કરી શકે એમ છે—”

“મારા હાથમાંથી તે ટાઇટલ શી રીતે ખૂંચવી લઇ શકશે તે હું સમજી શકતો નથી. ઝંરેનેટનો ખિતાબ વંશપરંપરાનો છે અને સર આન્ડનો નિકટનો વારસ હુંજ છું; છતાં જે આપ નામદાર કહો છો તેમ હોય તો હું તેની પરવા કરતો નથી. મારી બહાલી પ્રિયતમાના પ્રેમ માટે હું આપના રાજ્યમાંના ડ્યુકની શ્રેષ્ઠતમ પદવી પણ છોડી દેવા તૈયાર છું. મિસ રમ્પોલ્ડને બૂલી જવી એ બાણી જેઠા મારા સુખનો નાશ કરી મારા જીવનને દુઃખમય બનાવવા અરાખર છે. હું કદિપણ તેને બૂલી શકીશ નહિ.”

“આ તમારો છેવટનો જવાબ છે ?—” લૉરેન્સ તરફ સ્થિર

દષ્ટિ કરી રાજા બોલ્યો. અલખત, એ દષ્ટિમાં દિલગીરીની જ છાંયા જણાતી હતી.

“એજ મારો નિશ્ચય છે, નામદાર!—” લૉરૅન્સે જવાબ આપ્યો.

“ઠીક છે—આપણે જોઈ લઈશું—” ચાર્લ્સે બોલ્યો અને બનતી ઉતાવળે ઝબ્બો તથા ટોપી પહેરી બીજે એક પણ બોલ બોલ્યા વિના તે તે ઓરડો તજી ગયો.

પ્રકરણ ૮ મું.

ડયેસ અને જનરલ.

ગયા પ્રકરણમાં બનેલો બનાવ જ્યારે ટાવરમાં બનતો હતો તેજ સમયે ‘બહાઇટ હૉલ’—રાજમહેલમાં પણ એક અતિ અગત્યનો બનાવ બન્યો હતો. ડયેસ ઑફ પોર્ટસ્મથ પોતાના સુન્દર શયનગૃહમાં બેઠી હતી. એ શયનગૃહને શણગારવા પાછળ લખલૂટ ખર્ચ રાજાએ કર્યો હતો તે અમે આગળ લખી ગયા છીએ. ડયેસ પોતાની બે કુલીન સખીઓ સાથે વાર્તાલાપમાં રોકાઈ હતી. તેણીએ ઘણાજ સુશોભિત પોષાક પહેર્યો હતો; કારણ કે અલ્પ સમય પહેલાં તે રાજાની ગોદમાં હતી અને તેને છોડીને તે ટાવરમાં મેજર લીની ખાનગી મુલાકાત લેવા ગયો હતો. તેણે તે ક્યાં જતો હતો તે ડયેસને કહેવાની જરૂર જોઈ નહોતી. વળી લૉરૅન્સ લીની સ્થિતિ વિષે ડયેસને કંઈ પણ ખબર ન હતી. તે કેદ પકડાયો હશે—અત્યારે ટાવરમાં—ભયંકર ટાવરમાં દુઃખી થતો હશે—એવી તો તેને ઝાંખી કલ્પના પણ ન હતી. હુધ તે બહાદુર અને સુન્દર ડ્રેગુન ઑફિસર પર મોહી પડી છે એ વિષે રાજાને સહેજે પણ શંકા આવી નહોતી; પણ તેને વિષે વધુ વાતચીત પોતાની બહાલી વિલાસ સખી પાસે ન કરવાનાં ચાર્લ્સ પાસે ઘણાં ખાનગી કારણો હતાં. લૉરૅન્સ રથ સાથે લગ્નઅગ્નિથી જોડાય તે જોઈ એને દુઃખ થાય છે અથવા તો તેથી એ નારાજ થાય છે એ કોઈ ન જાણી જાય તે માટે એ પોતાનો મનોભાવ છુપાવવા શક્ય પ્રયાસ કરતો હતો. આથી તે કંઈ બહાનું કાઢી ડયેસને છોડી ગયો અને ડયેસને તેથી કંઈ શંકા પણ થઈ નહિ.

લુધ દે કરેલ પોતાની બે સખીઓ સાથે કંઈક લાડથી—ગમ્મતથી—ગપ્પાં મારી રહી હતી એટલામાં એક સ્વચ્છ અને સુંદર પોપાકમાં સબ્બ થયેલો નોકર અંદર આવી બોલ્યો:

“ ડયેસ સાહેબા ! જનરલ ઑલિફન્ટ આપને મળવા પધાર્યા છે અને જો આપની રજા હોય તો તેઓ અત્રે પધારે—”

જનરલનું નામ બોલતાં જ ડયેસના મુખ પર વિચિત્ર લાગણી છવાઈ ગઈ; પણ તેની બે સખીઓ તે જાણે તે પહેલાં તે પુનઃ શાંત થઈ નોકર તરફ જોઈ બોલી.

“ જનરલ ઑલિફન્ટને સલુનમાં બેસાડો—હું ત્યાં આવું છું—”

નોકર આ સાંભળી નમ્યો અને ચાલી ગયો. ડયેસ ઑફ પોર્ટ-સ્મથ તરત સમજી ગઈ કે જનરલ ઑલિફન્ટ કંઈ એવા કામસર તેણીને મળવા આવ્યો હશે કે જેને લગતી વાતચીત તેની બે સખી-ઓની હાજરીમાં કરી પણ થઈ શકે નહિ. ઉભયનો જૂતકાલિન સંબંધ તથા હમણાંના સંયોગોને લીધે જનરલ તેને આનંદથી ફક્ત મળવા આવે એ બનવાબેગ ન હતું એ લુધ સારી પેઠે જાણતી હતી. વળી શયનગૃહમાં તે કોઈ પુરૂષને મળે તો તેથી અનેક જાતનાં ગપ્પાં લોકોમાં ઉડવા પામે કે જે તેને પસંદ નહોતું. શયનગૃહમાં જો તેણી કોઈ પણ પુરૂષને મળે તો તેની બે સખીઓની હાજરીમાંજ; પણ ‘બ્લાઈટ હૉલ’ના બીજા અનેક દિવાનખાનાઓમાં તે પોતાના મિત્રોને ખુશીથી મળી શકતી.

ડયેસ સલુન તરફ ગઈ કે જ્યાં ઑલિફન્ટ સગડી આગળ બેઠો બેઠો બેઠરકારીથી તાપતો હતો. તે સુંદર પોપાકમાં હોવાથી ઘણો લચ્ચ લાગતો હતો. ડયેસે ઉંચર ઓળંગતાં જ તેને જોયો. જનરલ બારણું ઉઘડવાનો અવાજ સાંભળી સગડી આગળથી બે ચાર પગલાં આગળ આવ્યો અને ડયેસ અને તે સાધારણ પરિચિત મનુષ્યો હોય તેવી રીતે વિનયથી નમ્યો. તેના નમનમાં—તેના વર્તનમાં—તેના મુખપરના ભાવમાં—એવી કોઈ પણ જાતની છાંયા નહોતી કે જેથી ડયેસ કે જે એક વેળા તેની પ્રિયતામાં હતી, જેને માટે તે પોતાનું સર્વસ્વ અર્પણ કરવા તૈયાર હતો, જેને તેણે પ્રખલ પ્રેમથી ચાહી હતી તેનો પ્રેમ પુનઃ જીતવા માગે છે અથવા તેને માટે સહજ પણ પ્રેમભીની લાગણી ધરાવે છે એમ ડયેસને લાગે. તેની દૃષ્ટિમાં સખ્તાઈ નહોતી; પણ તે સાથે આનંદ પણ નહોતો. જૂતકાલની પો-

તાની પ્રિય સખીને કોઈ પ્રેમી જુએ તો તેની આંખો આનંદથી-લાગણીથી-જુસ્સાથી ચમકે. ઑલિફન્ટની આંખો શાંત-ગમ્ભીર હતી અને જાણે ડચેસને જોતાંજ તે તેને કોઈ ભયંકર ગુન્હા માટે ગુનેહગાર ધારતો હોય તેમ તેની દૃષ્ટિમાં તિરસ્કારની છાંયા વ્યક્ત થતી. લુધએ દમામથી-હસ્સાથી ઑલિફન્ટના નમનના પ્રત્યુત્તરમાં પોતાનું માથું નમાવ્યું ત્યારે તેનું વદન શીકકું પડી ગયું અને થોડીક પલ તેના ઝોઝ બંધ થઈ ગયા. લુધ સારી રીતે જાણતી હતી કે ઑલિફન્ટના મગજમાં હમણાં તેને વિષે કેવા ભયંકર વિચારો પસાર થતા હશે.

એક બેઠક પર બેસવાની ઇસારત કરી ડચેસ તેનાથી થોડેક દૂર ખુરશી પર બેઠી. ઑલિફન્ટ પણ બેસી ગયો. પછી ધીમા-અર્ધ-કમ્પિત સ્વરે ડચેસ બોલી.

“તમે હમણાં શા માટે અહિં આવ્યા છો તે જાણાવશો?”

“તમે મારે માટે જે કંઈક કરી શકો એમ છો તે કરાવવા માટે: એ કામ ૨૪ કલાક પસાર થાય તે પહેલાં થવું જ જોઈએ—”

આ શબ્દો જનરલ શાંતિથી વિનયથી બોલ્યો; પણ એના સ્વરમાં એક જાતની છૂપી પ્રખરતા હતી. એ એવી રીતે બોલ્યો કે જાણે એ જે કહે છે તે પ્રમાણે સામી વ્યક્તિએ કરવું જ જોઈએ એમ સત્તા સાથે કહેવાની એનામાં શક્તિ હોય. લુધ પર એની સત્તા હતી-જુધની સત્તા એના હાથમાં હતી અને લુધને આજ્ઞા કરવાનો એને હક્ક હોય તેવી રીતે તે ઉપલા શબ્દો બોલ્યો.

“હું ધારતી હતી—” ડચેસ કંઈક અભિમાની-કંઈક ઠપકા ભર્યા અવાજે બોલી.

“જનરલ ઑલિફન્ટ! હું એમ ધારતી હતી કે ટાવરમાં જ્યારે તમને કેદ કરવામાં આવ્યા હતા અને તમને મોતની સજા થઈ હતી તેમાંથી તમને મુક્ત કરાવી, તમને જીવતદાન અપાવી, તમે મારા પર જે સત્તા ધરાવો છો તેમાંથી મેં મારી મુક્તતા મેળવી લીધી હતી.....”

“જો મેં એવી જાતનું વચન આપ્યું હોય તો તે અવિચારી-પણાથી આપેલું હોવું જોઈએ; પણ નહિ. મેં એવું વચન આપ્યું જ નથી. મેં તમને તમારો ભેદ ગુપ્ત રાખવાનુંજ વચન આપ્યું હતું—”

“અને તમે મને કહ્યું હતું કે મારા જૂતજીવનની કથા લખી તમે એક મિત્રને આપી હતી કે જે કથા અમુક સંયોજોમાં રાણીના

હાથમાં મૂકવાની તમે તેને સૂચના કરી હતી. પણ મેં તમને મુક્ત કર્યા છે—તમે તમારું વચન પાળ્યું છે? બોલો, તમે તે કાગળોનો નાશ કર્યો છે?—”

“આ વિષે હું તમને સંતોષકારક ખુલાસો આપી શકીશ. તમારી ભયંકર જીવનકથા કદિ પણ લખાઈ નહોતી અને તેથી કોઈ પણ મિત્રને તે સંપવામાં આવી નહોતી. લુઈ! તે સમયે આ વિશાલ શહેરમાં મારો કોઈ મિત્ર નહોતો. અને એવું વિશ્વાસપાત્ર કાર્ય હું સોંપી શકું એવો કોઈ પણ માણસ મારી પાસે નહોતો. તે ભયંકર રાત્રીએ જ્યારે તું ટાવરમાં મને મળવા આવી ત્યારે મેં તારા દમા-મપરથી જાણી લીધું કે તું જે તારી સહીસલામતી સાચવી શકતી હોય તો મને કાંસીને લાકડે જતો અટકાવવા માટે તારી સત્તા વાપરે એમ નથી: આથી તે પહેલાં મારા મગજમાં જે યોગ્ય યુક્તિ સૂઝી તે મેં વાપરી અને તું તરતજ ઠેકાણે આવી—”

“અને તમે તમારી શાંત અને નિશ્ચિત મુદ્રા પર કોઈ પણ જાતની લાગણી છવાવા દીધા વિના તમારા શબ્દોથી મારાપર સત્તા ચલાવી શકો છો એમ તમે મને હમણાં કહ્યો છો—” ડ્યેસ બોલી:

“કદાચ મારો એવો હેતુ હોય પણ—છતાં તારી ખાત્રી તો થઈ હશે કે હું જે કામ હાથમાં લઉં છું તે પાર પાડવામાં અટકાવ નાખવાની તાકાત કોઈનામાં નથી.....”

“શાહ્યાશ! સામી વ્યક્તિ પાસે કામ કઢાવી લેવાની વાત—આતુરી તમને બહુ સારી આવડે છે હો! આહ! જનરલ ઓલિ-ફ્રન્ટ! આખું વિશ્વ તમને તમારા શૌર્ય ધૈર્ય માટે માન આપે છે, તમારી પ્રશંસા કરે છે—ત્યારે આવી રીતે મારાપર તમારી સત્તા વાપરી, એક અબલાને સતાવવી એ શું તમારા જેવા વીર યોદ્ધાને બૂપણ રૂપ છે?”

“જો—લુઈ! હમણાં હું તારી પાસે એવું માગવા આવ્યો છું કે જે મેળવતાં તને જરા પણ મુશ્કેલી નડશે નહિ. એક માણસને તું જરા અરજ કરશે એટલે ખેડો પાર!—”

“કોને? રાજાને?—શું મારે મહારાજા પાસે પુનઃ તમારું નામ દેવું પડશે? તમને ખબર છે કે વારંવાર તમારું નામ મારે મ્હોડે સાંભળતાં મહારાજાને કેવી શંકા થશે?.....જનરલ! તમે મારો નાશ કરવાના પગલાં લેવા માગો છો?—”

“ નહિ. એમ નહિ—હું તારો નાશ કરી શકું એમ નથી. હું તારો પ્રેમી હતો—ભાગીદાર હતો. તેં મને નારાજ કર્યો નથી; પણ તારા પરમાત્માની આજ્ઞા તેં તોડી છે. અને તેથી તારે તેની માફી મેળવવાની છે અથવા તો તે તારા ભયંકર પાપની તને જે સજા કરે તે ભોગવવા તારે તૈયાર થવાનું છે—”

“ અરે ! પ્રભુ ! જનરલ ! આમ ન બોલો—” ડ્યેસ દયાજનક ભયભીત સ્વરે બોલી અને આમતેમ કોઈ સાંભળી શકે એમ નથી તેની ખાત્રી કરવા માટે ચોતરફ નજર ફેંકી.

“ ઠીક. હવે મૂલ વાતપર આવ—તારે મહારાજને એક બીજા કેદીને ટાવરમાંથી મુક્ત કરવાની વિનંતી કરવાની છે—” ઑલિવિન્ટે કહ્યું.

“ બીજો કેદી ? ” ડ્યેસ આ વળી બીજો કમનસિય કોણ હશે એ વિચારથી અજ્ઞા થઈ બોલ્યો.

“ તે કોણ ? ”

“ તેને બહુજ અન્યાયથી કેદ કરવામાં આવ્યો છે. એજ માણસે થોડાક દિવસ પહેલાં તારી કંઈક સેવા બજાવી હતી એમ મેં ગઈ કાલેજ સાંભળ્યું છે. હું મેજર લી વિષે બોલું છું—”

“ મેજર લી !—” ડ્યેસ એકદમ બોલી.

“ મેજર લી ટાવરમાં—” તે પુનઃ બબડી.

“ હા—એ વાત ખરી છે. ગઈકાલે તેને કેદ કરવામાં આવ્યો છે અને આવતી કાલે તેને મુક્ત કરાવવાની મેં પ્રતિજ્ઞા લીધી છે. મહારાજને વિનંતી કરી તેની મુક્તતાનો હુકમ મેળવવાને હજુ તારે માટે ઘણો સમય છે—”

“ મેજર લી ! ટાવરમાં ! ભયંકર ટાવરમાં !—” ડ્યેસ મહારાજએ મેજર લી તરફ જે મહેરબાની બતાવી હતી તે યાદ આવતાં તેના તરફના આ જૂલમી વર્તનથી અજ્ઞા થઈ બોલી.

“ પણ તેણે મારી સેવા બજાવી હતી એ તમે ક્યાં સાંભળ્યું ? ”

“ જ્યાં તેણે તમારી સેવા બજાવી હતી ત્યાંજ કાલે “ રાઇ હાઉસ ”માં જ્યારે મેજર લીને પકડવામાં આવ્યો ત્યારે હું હાજર હતો.

“ અને તેને કેદ કરવાનું કારણ ?—” તરતજ લુઇએ પૂછ્યું. કારણકે લુઇ મેજર લી તરફ જે સ્નેહપૂર્ણ નયનોએ જોતી હતી તેથી મહારાજના હૃદયમાં ઈર્ષ્યા સળગ્યો હોય અને તેથીજ તેણે તેને

કેદખાનાની હવા ખાવા મોકલ્યો હોય એમ તેને લાગ્યું. જો કે તેને ખીજા મેળાવડામાં લી મળ્યો હતો તે પછી પુનઃ મળ્યો નહોતો.

“કારણ?...ખરૂં જોતાં તો કંઈજ કારણ નથી. એના કાકા સર આન્ડના ઝેરી દ્રવ્ય સિવાય ખીજું કંઈજ કારણ નથી. ટૂંકામાં મેજર લી એક સુંદર, પવિત્ર કુમારિકા સાથે લગ્નપ્રતિથિ જોડાવા માગે છે કે જેનાપર વૃદ્ધ આન્ડની નજર ખરાબ થઈ હતી. તેને તે યુવતીએ દાદ આપી નહિ એટલે તેણે પોતાના પ્રતિસ્પર્ધી-પોતાના ભત્રિજાપર વેર લેવા પોતાની શક્તિનો ઉપયોગ કરી પોતાની નીચતા પ્રસિદ્ધ કરી—”

“અને તે સુંદર યુવતી કોણ?—” લુઈ એવી પ્રશંસાપાત્ર રીતે પોતાની ઈર્ષ્યા લાગણી છૂપાવી બોલો કે જનરલ ઑલિફન્ટની તિક્ષણ આંખો પણ છેતરાઈ.

“રાઇહાઉસના માલિકની પુત્રી મિસ રમ્બોલ્ડ! તેં તેને જોઈ છે એટલે તે કેટલી સુંદર-કેટલી મોહક-કેટલી પવિત્ર છે તે તું જાણતી હશે: હવે જો! બધી વાત મેં તને કહી દીધી છે. ત્યારે તું જેના આભાર નીચે છે તેને મુક્ત કરી તારી કૃતજ્ઞતા બતાવવાની છે અને હું તને તેમ કરવાની આજ્ઞા કરું છું. મેં તને અગાઉથીજ કહ્યું છે કે એ કામ કંઈ તારે માટે મુશ્કેલ નથી—”

ડયેસ ઑફ પોર્ટસ્મથ એક બે મિનિટ મૌન રહી. તેણી અત્યાર સૂધી મનમાં ને મનમાં લૉરેન્સને ચાહતી હતી; પણ તેજ યુવાન કોઈ ખીજી લલનાને ચાહે છે એ વાત સાંભળતાંજ એનો પ્રેમ ધિક્કારમાં ફેરવાઈ ગયો. રૂથને માટે પણ એના હૃદયમાં વૈરાગી પ્રદિપ્તિ થયો. તેને એણે પોતાની શોક્ય માની લીધી. હવે એ શોક્યને-રૂથ રમ્બોલ્ડને લૉરેન્સ મુક્ત થાય તો અસામાન્ય આનંદ થાય પણ ડયેસને તે ગમે ખરૂં? પણ એજ સમયે એ ઑલિફન્ટની આજ્ઞાનો અનાદર તે શી રીતે કરી શકે? ઑલિફન્ટના પંજામાં એ આપ્પાદ સપડાઈ હતી. એણે વિચાર કર્યો અને એને લાગ્યું કે ઑલિફન્ટ મેજર લી માટે જેમ ટાવરમાં છેલ્લે પાટલે બેઠો હતો તેમ બેસશે નહિ.

“તને મેજર લી કેદ પકડાવા વિષે ખબર મળી નહોતી—” ઑલિફન્ટે લુઈની વિચારમાલા તોડી કહ્યું.

“નહિ. તમારે મ્હોડે એ વાત હું પહેલવહેલી સાંભળું છું; પણ જનરલ ઑલિફન્ટ! મહારાજના કામકાજમાં વચ્ચે પડવાની

શક્તિ મારામાં નથી એ મારે તમને જણાવવું જોઈએ—”

“મેજર લી તરફની કૃતજ્ઞતા તને વચ્ચે પડવાની ફરજ પાડશે—”

“નહિ. એ અશક્ય છે—”

“ખરૂં જોતાં એ એટલું શક્ય છે કે તે તું કરશેજ—તારે કરવું જ પડશે—” ઑલિવિન્ટ સ્થિર ભાવે બોલ્યો.

“પણ તમે મેજર લી માટે આટલા બધા પછાડા કેમ મારો છો?—” ડ્યેસે પૂછ્યું.

“આહ! તમને એ વાત જણાવવામાં મને જરા પણ વાંધો નથી...” ઑલિવિન્ટ પુનઃ ડ્યેસને માન આપી “તમે” બોલ્યો.

“મેજર લી મારો મિત્ર છે. એટલુંજ નહિ પણ એ જ્યારે નાનો બાલક હતો ત્યારે મેં તેને રમાડ્યો હતો—” છેલ્લા શબ્દો બોલતાં એનો અવાજ અને તેનું વદન ગંભીર થયાં!

“આહ! આપણે જૂદાં પડ્યાં તે પહેલાં કે પછી—”

“આપણે ક્રાન્સમાંથી વિખૂટ્યાં પડ્યાં પછી...” તે બોલ્યો અને તેના વદનપર શોકની ગંભીર છાયા સ્પષ્ટ છવાઈ ગઈ.

“હવે એ વાત લંબાવવી નકામી છે. ટાવરમાંથી મેજર લીને મુક્ત કરવાની લેખિત આજ્ઞા લેવા હું આવતી કાલે કેટલા વાગે અહિં આવું?—”

“જનરલ ઑલિવિન્ટ! એ બની શકે એમ છે જ નહિ—” ડ્યેસ પોતાના સ્વરમાં શક્ય સંપ્રાપ્ત અને નિશ્ચય લાવી બોલી.

“મહારાજને એ વિચિત્ર લાગશે—”

“શું વિચિત્ર લાગશે? જે યુવાને તને જૂલમી લોકોના જૂલ-મનો ભોગ થતા બચાવી હતી તેના તરફ કૃતજ્ઞતા બતાવવામાં વિચિત્રતા શું છે? અને છતાં જો રાજાને તે વિચિત્ર લાગે તો કૃતજ્ઞતા શું છે તે તેને શીખવવાનું કામ ત્હારું છે—”

“નહિ—મારાથી એ નહિ થશે. મારી હિમ્મત ચાલતી નથી—હું આ વિષયમાં કંઈ કરી શકીશ નહિ—”

“હું દિલગીર છું કે તું મને સખત થવાની ફરજ પાડે છે. હું સખત થવા માગતો નથી; પણ તું મને ઓળખે છે. જ્યારે હું ભાર મૂકીને કહું છું કે આમ થવુંજ જોઈએ ત્યારે તે ક્યારે વિના હું જંપતો જ નથી—”

“પણ તમને દુનિયાનો સારો અનુભવ છે, જનરલ! મહારા-

જાએ આ પગલું લીધું તે માટે તેમની પાસે ઘણાં વજનદાર કારણો હશે. સર વિલિયમ આન્ડ મહારાજાનો નીમકહલાલ સેવક છે—”

“હું તે જાણું છું અને મહારાજાની તેણે ભૂતકાલમાં જે કંઈ સેવા બજાવી હતી તેના બદલામાં આ પગલું ભરાયું છે એ નિર્વિવાદ છે. સર વિલિયમ પાપાણુદેવ્યી અને અન્યાયી માણસ છે—”

“અરે ! એ બહુ ભયંકર માણસ છે—ઘણોજ ભેદી છે—”
લુધથી એકદમ બોલાઈ ગયું.

“ભયંકર અને ભેદી ? તું શું કહેવા માગે છે, લુધ ? બોલ, મને લાગે છે કે તારા મનમાં કંઈક કહેવાનું છે. મેજર લી માટે તું શા માટે વધુ પ્રયત્ન કરવા માગતી નથી તે માટે મેં તારી આગળ રજૂ કરી તે કરતાં કોઈ વધુ મજબૂત દલીલ કરી શકે છે ?”

“હા...રાજા અને સર આન્ડ વચ્ચે કોઈ મહાન ભેદ છુપાયેલો છે. આન્ડ કંઈ જેવો તેવો ભેદી માણસ નથી. એનું નામ સાંભળતાં જ હું ધ્રુજું છું—મને વધુ ના પૂછો—”

“લુધ ! પણ આવો મત આંધવા માટે તારી પાસે કંઈ પુરાવો તો હોવો જોઈએને ?.....” ઓલિફન્ટ ડયેસની સામે આંખો સ્થિર કરી બોલ્યો.

“બોલ, લુધ ! બોલ. જો તું જે કહે છે તે એક ગુપ્ત અને ખાનગી ભેદ હોય તો તે કોઈને ન કહેવાના હું કસમ લઉં છું.”

“એ એક ખાનગી વાત છે.” ઓલિફન્ટ જે માગણી કરે છે તે પોતાની શક્તિ બહાર છે એવું ઠસાવવાનો પ્રયાસ કરતી બોલી.

“મેં મેજર લીને તે કોઈને ન કહેવાનું વચન આપ્યું છે. એવુંજ વચન મેં સર આન્ડને પણ આપ્યું છે. મેં એ વાત મહારાજાને પણ કહી નથી—”

“તારી ઇચ્છા હોય તો એ વાત મને કહે; નહિ તો ના કહે. મને તેની સાથે કંઈ સંબંધ નથી. મારી માગણી તો પાર પડવી જ જોઈએ. બોલ, કાલે કેટલા વાગે ?—”

“ત્યારે તમે મને એ ભેદ કહેવાની ફરજજ પાડવા માગો છો ? તમે બહુ ક્રૂર થાઓ છો.....”

“તારી મરજી હોય તો બોલ—હવે વખત ન ગુમાવ—”

“તમે જાણતા હશો કે નીધર હાલ અને રાઇહાઉસ વચ્ચે એક ગુપ્ત ભોંયડું છે અને ભોંયરા દ્વારા એક કિલ્લામાંથી ખીજામાં જઈ

શકાય છે. હા. તમે એ જાણતાજ હશે! કારણ કે મેજર લીએ એજ ભોંયરામાં મને મદદ કરી હતી: અમે બન્ને ભોંયરામાંથી એકલા પસાર થયાં હતાં એ પણ તમને મેજર લીએ કહ્યું હશે, પણ અમે જ્યારે નીધર હાલમાં પ્રવેશવાના સ્થલે પહોંચ્યા ત્યારે જે ભેદી બનાવ બન્યો હતો તે તમે જાણતા નથી. એ એક અજબ જેવો ભેદ છે. હું કોઈ નવલકથાકારની કલ્પનાશક્તિથી એ ભેદ ઉપજાવીને કે અતિશયોક્તિ કરીને એ વાત તમને કહેતી નથી. એ વાત તદ્દન સત્ય છે. હું જેવી ભોંયરાનો દાદર ચઢી એક ઓરડામાં જતી હતી તેવો મારી દષ્ટિએ એક માણસ પડ્યો. જે સર વિલિયમ હતો એમ મને લાગ્યું. તેના હાથમાં કાનસ હતું. પણ એજ પહે બીજી બાજુના બારણાં ઉઘડી ગયાં—કોઈ અંદર ધસી આવ્યું—સર બ્રાન્ડના હાથમાંથી લેમ્પ ઝૂંટવાઈ ગયો અને તે જગ્યાએ કોઈનું તિરસ્કારપૂર્ણ ભયંકર હાસ્ય સંભળાયું—”

“આહ!—પછી—પછી?—”

“એ હાસ્ય સંભળાયું પછી તરતજ એ ચાર ચીસ સંભળાઈ પછી કેટલાક માણસો વચ્ચે લડાઈ થઈ અને જેમ તેમ કરી તેઓ પેલી વ્યક્તિને ત્યાંથી ખેંચી ગયા. તરતજ બારણાં બંધ થયા અને પુનઃ શાન્તિ ફેલાઈ ગઈ—”

“પણ પેલી વ્યક્તિ?—તે કોણ?—”

“હું તેને ઓળખી શકી નહિ. એ બનાવ બહુજ ત્વરાથી બની ગયો. લેમ્પ ઝૂંટવી લેવામાં આવ્યા પછી તરતજ ખુઝાઈ ગયો—”

“હા. પણ લેમ્પ ખુઝવાયા પહેલાં તે વ્યક્તિ સ્ત્રી હતી કે પુરુષ તે તો તેં જોયુંજ હશે—”

“નહિ. તે વ્યક્તિ એક મોટા ઝબ્બામાં વીંટળાયેલી હતી. પણ મને એક ઝાંખી શંકા છે—લેમ્પના ઝાંખા પ્રકાશપરથી મને જાણે ધણા વર્ષોપર જે કબરમાં સૂતી છે તે મારી સામે હોય એવું મને લાગ્યું—”
લુઈ ગંભીર સ્વરે બોલ્યો.

“આ એક વિચિત્ર વાત છે—” આલીફન્ટ શોકજનક સ્વરે બોલ્યો.

“હશે; પણ તે સત્ય છે—તદ્દન સત્ય છે—”

“અને તેં સર બ્રાન્ડને કંઈ પ્રશ્ન પૂછ્યા નહિ? તેં તેના ભત્રિજાને કંઈ પૂછ્યું નહિ?”

“જેને ત્યાં હું પહોંચી થઈ હતી તેને હું તેના ભેદ વિષે શી

રીતે પૂછી શકું? મેજર લી પણ એ બનાવથી ઘણો ગુંચવાઈ ગયો હતો. પણ હવે જનરલ આલીફ્ટ! તમે સર વિલિયમ આન્ડની શક્તિ કેવી છે તે જાણી શક્યા છો. તમે સમજી શકશો કે રાજપર તેનો લાગવગ વધુ છે—”

“સર વિલિયમ આન્ડ તને કંઈ પણ હાનિ કરી શકે તેમ નથી. તારી વાત બચાંકર અને વિચિત્ર છે પણ તેથી તારે ડરવાનું કંઈ કારણ નથી. મારી માગણીમાં એ વાતથી કંઈ પણ પરિવર્તન થતું નથી. બોલ, લુઇ! મારે રાજનો લેખિત હુકમ લેવા અહિં કાલે કેટલા વાગે આવવું? અથવા તું—”

“પણ જો આ વેળા હું તમને શરણ થઇશ તો તમે બધ્ધે ત્રણ ત્રણ મહિને મારી પાસે આવ્યા કરશો?—”

“નહિ. આ સમયે હું તને વચન આપું છું કે હવે પછી હું તારી પાસે તારી મરજી વિરુદ્ધ કંઈ કરાવીશ નહિ. હું ઈંગ્લંડથી દૂર જઈ એ જોવા તું રાજ હશેજ: કોઈ યોગ્ય પ્રસંગે મહારાજને મને અમર્યાદિત સત્તા સાથે અમેરિકાના મંસ્થાનોના ગવર્નર જનરલની પદવી આપવાની સૂચના કરજે. હું તે સ્વીકારીશ અને હું તારાથી હજારો માઇલ દૂર થઇશ. હવે બોલ, કાલે કેટલા વાગે?—”

“હું ચોક્કસ કલાક કહી શકતી નથી. પણ હું વચન આપું છું કે, આવતી કાલે સાંજે છ વાગે મેજર લીની મુક્તતાનો હુકમ તમને સોંપવામાં આવશે—”

“શાહબાશ! છ વાગે મને એ હુકમ મળે તો મને કંઈ વાંધો નથી. પણ જોજે—છ વાગ્યાથી મોડું ન થવું જોઇએ કારણકે લૉરેન્સ લીને સાત વાગે મુક્ત કરવાનું મેં વચન આપ્યું છે.

આલિફ્ટ નમીને ત્યાંથી ચાલી ગયો. તેણે જતી વેળા ડ્યેસના કોમલ હસ્તનો સ્પર્શ કરવા તેને શેકહૃડ પણ કરી નહિ. તેણે વાતચીત દરમિયાન ડ્યેસને ‘લુઇ’ તથા ‘તું’ થી સંબોધી હતી તે તેના તરફના પ્રેમને લીધે નહિ પણ તે ડ્યેસની પદવી કે સત્તાની પરવા કરતો નથી એવું બતાવવા માટે.

પ્રકરણ ૯ મું.

રાજાની યુક્તિ.

તા. ૨૬ મી સપ્ટેમ્બરે અપોરે અગિયાર વાગ્યાનો સમય હતો. આ સમયે સર વિલિયમ આન્ડ બ્રાઈટ હોલ પેલેસના ખાનગી પ્રવેશદ્વાર પાસે આવી ઘોડા પરથી ઉતર્યો. તેના નોકર એક ખીજા અશ્વ પર તેની સેવામાં હાજર હતો, તેણે તેના અશ્વની લગામ પકડી. સર વિલિયમે પ્રવેશદ્વાર પર પહોંચે ભરતા એક નોકરને 'પોતાનું' નામ જણાવ્યું. તેને ઘણાજ માનથી હુજુરિયો ખાનગી દ્વાર આગળ લઈ ગયો. તે જાણતો હતો કે સર આન્ડને બોલાવવા માટે એક ખાસ કાસને આજે સહવારે નીધર હોલમાં મોકલવામાં આવ્યો હતો અને હુજુરિયાને તે આવે કે તરતજ તેને મહારાજાની પાસે લઈ આવવાની ખાસ સૂચના પણ અપાઈ હતી. આથી સર વિલિયમ આન્ડનું નામ સાંભળતાંજ હુજુરિયાએ તેને વિનયથી સલામ કરી અને મહારાજાને તેના આગમનની ખબર અપાઈ. અલ્પ સમયમાં સર આન્ડને એક ખાનગી ઝોરડામાં લઈ જવામાં આવ્યો કે જ્યાં ચાર્લ્સ તેની રાહ જોતો બેઠો હતો.

“અરે ! આ હઠીલો છોકરો મને કેટલી મહેનત અને શુન્ય-વારામાં નાખે છે ?...” સર વિલિયમ આન્ડને મહારાજા પાસે મૂકી ખારણું બંધ કરી નોકર ચાલી જવા પછી રાજા બોલ્યો.

“તમે પ્રથમથીજ કેમ ચેત્યા બહિ, મારા બલા મિત્ર !...”

“ખરૂં કહું તો પ્રથમથીજ લૉરેન્સ અને રથનો પ્રેમસંબંધ વધતો અટકાવવા મેં શક્ય પ્રયાસ કર્યો હતો—પરમદિને હું મારતે ઘોડે આપ નામદારની સેવામાં હાજર થયો તે દિવસે પણ મેં મારી સત્તા વાપરવામાં ક્યાસ રાખી નહોતી—”

“ઠીક-ઠીક—મને તે ખબર છે—તમે મને બધી વાત કહી છે; પણ હું ધારું છું કે એ છોકરાને એકદમ ટાવરમાં ધક્કેલી દેવામાં આપણે વધુ સખત થયા છીએ—એને કેદ કરવાથી એના પર આપણી ધારેલી અસર થવાને બદલે એ વધુ હઠીલો અને વધુ દુરાગ્રહી બન્યો છે—”

“ત્યારે આપ નામદારને તેના વિષે કંઈ ખબર મળી લાગે છે—”

“ખબર? અરે! ગઈ સાંજે હું પોતે તેની પાસે ગયો હતો અને તેણે મારી સાથે જે રીતે વાત કરી તે પરથી મને લાગે છે કે તેની દૃઢતા તોડવાની શક્તિ કોઈનામાં નથી—” રાજએ કહ્યું.

“આપ નામદાર ટાવરમાં ગયા હતા?—”

“હા. હું પોતે ટાવરમાં તેને મળવા ગયો હતો. એ લગ્ન અટકાવવા મેં દૃઢ નિશ્ચય કર્યો છે એટલે તેમ કર્યા વિના મારો હુટકો નહોતો. રમ્પોલ્ડની છોકરી સાથે લૉરેન્સ પરણે તે અટકાવવા માટે હું ગમે તે કરવા તૈયાર છું—કદાપિ તેથી પેલો બેદ—પણ કંઈ નહિ—હું શું કહેવા માગું છું તે તમે સમજી ગયાને, ખાન્ડ?—”

“હા નામદાર! પણ આપ જ્યારે ટાવરમાં ગયા ત્યારે આપ નામદાર તેને સમજાવી પટાવી અને અંતે ભય બતાવી ડોકાણે લાવ્યા જ હશે? પોતાના રાજકર્તાની દલીલની સહામે થવાની તાકાત એનામાં હોય એમ હું માનતો નથી—”

“દલીલ અને ભય એની આગળ નકામાં છે—મારી ખાત્રી થઈ છે કે એ જીવાન્યો એની રૂથપર દિવાનો થઈ ગયો છે. તમે તેને વારસામાંથી બાતલ કરી બીખારી બનાવી શકો એમ છો એ પણ મેં તેને કહ્યું; પણ પત્થર પાણી! તેનો નિશ્ચય અડગ છે. મારી મરજી એક પણ એવી થઈ ગઈ હતી કે તેને અંધારા કારાગૃહમાં નાંખી પાણી અને રોટલીપર એકાદ મહિનો રાખી ડોકાણે લાવું—પણ નહિ—હું એની સાથે એટલો કઠોર થઈ શકતો નથી—વળી બળાત્કારથી એ ડોકાણે આવે એવો નથી—આહ! એનો જીરસો, સર ખાન્ડ? એના મગજનો ધુમાડો અજબ છે!—”

“એના મગજના ધુમાડાનો મેં પણ સ્વાદ ચાખ્યો છે—” સર ખાન્ડ બોલ્યો.

“પણ હમે આપ નામદાર શું રસ્તો બતાવો છો?—”

“એ વિષે તમારી સાથે મસલત ચલાવવા માટે જ મેં આજે તમને અત્રે ખાસ બોલાવ્યા છે...પણ.....” રાજએ અર્ધ સ્મિત ભરી નજર સર ખાન્ડ તરફ ફેંકી કહ્યું.

“તમે પરમદિને મારી પાસે એક વાત કહેવાની ભૂલી ગયા હતા. એ તમે તે મને કહી હોત તો સાફ થાત—”

“અને તે વાત, નામદાર?—”

“તે વાત?—વાહ! તમે ભૂલી જાઓ છો? તે એ કે તમે તમારા

જીવનના છેલ્લા વર્ષમાં એક સૌન્દર્ય જડિત યુવતીને તમારી જીવનસખી બનાવવા માગો છો. વળી તમારી આંખો પણ લૉરેન્સ જે સુંદરીપર દિવાનો થયો છે તેનાપરજ ચ્હોટી છે. બહા માણસ ! એ વાત તમે મારાથી શા માટે છાની રાખી ? વૃદ્ધ માણસોનું રક્ત કોઈવાર પ્રેમથી ગરમ થઈ જાય તેમાં કંઈ ખોટું નથી; અને હું ઘરડો થઈશ તોપણ યુવતીઓની આંખોના ચમકારા, અમૃતપૂર્ણ અધરો અને આંખો ચક્રાવી નાખનારી વાજોની લટોપર મને અભાવ આવશે એ તદ્દન અશક્ય છે—”

“ મહારાજ ! રમ્બોલ્ડની છોકરીને મેં મારી ભાગીદાર બનાવવા માગી હતી એ વાત સત્ય છે; પણ હું ખાત્રી આપું છું કે તે ફક્ત લૉરેન્સને બચાવવા માટેજ—

“ શાહબાશ !—” ચાર્લ્સ પોતાની આરામ ખુરશીપર લાંબો થઈ ખડખડ હસીને બોલ્યો.

“ શાહબાશ ! તમે કેવો ભયંકર ભોગ આપવા તૈયાર થયા છો ? તમારા જેવો વયોવૃદ્ધ માણસ એક સત્તર વર્ષની પૂતળીને પોતાની પત્નિ બનાવે એ કંઈ જેવી તેવી મુશ્કેલી છે ! ખરેખર, એ નિશ્ચયપર આવતાં તમને બહુ દુઃખ થયું હશે !—” ચાર્લ્સ બોલ્યો. અને પુનઃ તે હસી પડ્યો.

ચાર્લ્સની ખાત્રી હતી કે સર આન્ડ લૉરેન્સને બચાવવાને લૉરેન્સના બહા માટેજ તે રૂથ સાથે પરણવા તૈયાર થયો હતો એ હડહડતું જૂઠાણું છે. તેથીજ તે ખડખડ હસ્યો. પણ સર વિલિયમ ઘણો જ ગંભીર હતો. મૂલમાં તેનો સ્વભાવ જ કુંજરો અને ગંભીર હતો તેમાં હમણાં એ રાજની મશ્કરીનો ભોગ થઈ પડ્યો એટલે એ વધુ ગંભીર થયો. તે ઘણાજ ગંભીર અને દુઃખદ સ્વરે બોલ્યો.

“ હું ધારું છું કે મારા રાજકર્તાની મેં જે ખાસ સેવા એક વિષયમાં બજાવી હતી તે જો મારે કાળે આવી નહોત તો આજે હું આવી મશ્કરીનો ભોગ થાત નહિ—”

“ આહ ! એમ ના બોલો...એમ ના બોલો...” ચાર્લ્સનું હાસ્ય હડી ગયું. તેને કંઈ ગંભીર સ્મૃતિ થઈ અને તેની આંખોમાંથી બેચાર આંસુ તેના ગાલપર સરી પડ્યા.

“ આન્ડ ! મારા મિત્ર ! એમ ના બોલો. હું તમારી લાગણી દુઃખવવા માગતો નથી. હું એ હઠીલા છોકરાના વર્તનથી મને જે

દુઃખ થાય છે તેથી સહેજ હસવાને માટે મેં તમારી મસ્કરી કરી-પણ હવે એ વાત જવા દો. આપણે મુખ્ય વિષયનીપર વાતો કરીએ. બોલો, તમે રૂથને પરણવા માગો છો—હું તે પસંદ કરું છું—હવે તે નીધર હાલની સ્વામિનિ અને તેમાં અડચણ કાની છે?—”

“અધાની, મારા નામદાર ! પ્રથમ તો તેણીજ મને પસંદ કરતી નથી અને હાલનાં મંજેગોમાં તેમ થાય એ કુદરતી છે. ખીનું તેનો આપ એક હઠીલો, દુરાચારી, લુંસા વગરનો પ્યુરીટન—”

“આમ જુઓ આન્ડ ! એમ તમે અધાને યાદ કરશો તો એ વાતનોજ પાર આવશે નહિ. એની મા આવી છે—એનો આપ આવો છે—એવા નકામા કુથલાની શું જરૂર છે?—” રાજ વચ્ચે બોલ્યો.

“આમ જુઓ !—તમે રૂથને તમારી બનાવો—આ વાળ ઘોળા થયા ત્યારે તમે એક સત્તર વરસનું યુલયુલ તમારે ગળે બાંધો તેમાં કંઈપણ અડચણ મને જણાતી નથી. લૉરેન્સ તેને નજ પરણે એવી મારી ખાસ ઇચ્છા છે અને જ્યારે તમે તેને માટે રૂથને પરણવાનો ભોગ આપવા તૈયાર છો. તો ઠીક છે—તેમ કરો—”

“પણ શી રીતે ? આપ નામદાર કંઈ રસ્તો બતાવશો ? મને તો એ વિષયમાં હવે કંઈજ સુઝતું નથી—”

“જુઓ ! તમે જે વાત મને કહેવાની ભૂલી ગયા હતા તે મને ખબર પડી અને તે પર મેં ઘણો વિચાર કર્યો છે. લૉરેન્સને ટાવરમાં રાખવો એ અશક્ય છે. તેના મિત્રો તેણે શું કર્યું છે તે જાણવા માગશે અને તમે જાણો છો કે જનરલ આલિફ્રન્ટ પણ તેનો મિત્ર છે. તે જે ભયંકર ભેદ જાણે છે તેથી મને લૉરેન્સને મુક્ત કરવાની ફરજ પાડે એ સંભવિત છે—હું ક્યા ભેદની વાત કરું છું તે તો તમે જાણો છો. વળી એને ટાવરમાં પૂરી રાખવાથી માફ મન પણ દુઃખાય છે. આથી તેને હું મુક્ત કરીશ પણ જે રૂથ રમ્પોલ્ડ લેડી આન્ડ થાય તો પછી લૉરેન્સ સંબંધીની ચિંતાનો અંત આવી જશે.....”

“પણ તેમ શી રીતે થશે, નામદાર?—”

“શી રીતે થશે ? બહુ સહેલાઈથી આપણી ઇચ્છા પાર પડશે. અલબત્ત, એ માટે આપણે જરા બદમાસી વાપરવી પડશે. તેની કંઈ ફિકર નહિ. પ્રેમને માટે બધું માફ છે. કુંકામાં રૂથ રમ્પોલ્ડનું હરણ કરાવવું—નીધર હાલ પાસે એક દેવળ તો છેજ—એક ધર્મશુર ત્યાં હાજર

રહેશે—અને ત્યાં રૂથ રમ્મોલડ લેડી ખાન્ડ થશે—”

“પણ મિસ રમ્મોલડ પોતાની મરજી વિરૂદ્ધ લક્ષ્મિક્રિયા કરવા દેશે કે ? નામદાર ! તેણી જરૂર ચીસેચીસ પાડશે. અને એ જોઈ ક્યો ધર્મગુરૂ લક્ષ્મ ક્રિયા કરવાની હિમ્મત કરશે ?—”

“આહ ! ખરીવાત ! એ એક મુશ્કેલી છે ખરી !—” રાજા બોલ્યો પણ થોડીક પળ વિચાર કરી તે પાછો બોલ્યો.

“નહિ—એ મુશ્કેલીનો હું અન્ત લાવીશ—તમારાં લક્ષ્મ મારી નજર સમક્ષ થશે—હું તે સમયે હાજર રહીશ—રૂથ રમ્મોલડને ગમે તે રીતે જોર જીલજૂલમ—બળાત્કારથી તમારી પત્નિ બનાવવી જ પડશે. પોતાના રાજકર્તાની આજ્ઞાની સહામે થવાની એ છોકરી હિમ્મત કરી શકશે નહિ પણ જીઓ ! ખાન્ડ ! લક્ષ્મિક્રિયા એક પ્રોટેસ્ટન્ટ ધર્મગુરૂ પાસે કરાવવી પડશે. મીસ રમ્મોલડ પ્રોટેસ્ટન્ટ મતની છે અને જો આપણે પ્રોટેસ્ટન્ટ ધર્મગુરૂ હાજર રાખીશું તો તેણી પોતાને માન મળેલું સમજશે. વળી એક કૃથોલીક ધર્મગુરૂએ કરેલી લક્ષ્મ ક્રિયા સમયે હું હાજર હતો એવું જગતમાં બોલાય તે હું પસંદ કરતો નથી. તમે જાણો છો, કે હું અંતઃકરણથી કૃથોલીક છું—રોમન પોપોનો જ ખરો શિષ્ય છું—પણ હું તે જાહેરમાં કહેવાની હિમ્મત વર્તમાન સંયોગોમાં કરી શકતો નથી. હવે હું મૂલ વિષયપર આવીશ. કુમારિકા રૂથનું હરણ કરવા માટે તમારે એ ત્રણ સશક્ત બદમાસો રોકવા. એ કામ તમારું છે—પણ જો જો ! રૂથને જ્યારે ઉપાડી લાવવામાં આવે ત્યારે તેની સાથે સ્ત્રી યા પુરૂષ જે પણ હોય તેને પણ કેદ કરવાની જરૂર છે અને જ્યાં સુધી લક્ષ્મિક્રિયા ખતમ થાય નહિ ત્યાં સુધી તેના પર સખત નજર રાખવાની છે. નહિ તો હાથમાં આવેલી ચલ્લી જોત જોતામાં ઉડી જશે અને તમારી બધી મહેનત ધૂળમાં મળશે—સમજી ગયા ? ”

“હા. નામદાર ! બરાબર સમજી ગયો—આપ નામદારની સહાય તથા ઉત્તેજનથી હું જરૂર આ કામમાં વિજયી થઈશ—”

“હીક ત્યારે. હવે જેમ બને તેમ ઉતાવળે નીધર હાલમાં જાઓ. મારી ખાત્રી છે કે બધી ગોઠવણ તમે આજે કરી નાખશો—આવતી કાલે તે સુન્દર કુમારિકા તમારા કબજામાં આવશે. જે પહે તે તમારા ઘરમાં આવે તેજ પહે મને એક કાસદદારા તેની બપર આપજો. કાસદ એ કલાકમાં મને તમારો સંદેશો પહોંચાડશે અને પછી એ ત્રણ

કલાકમાં હું નીધર હાલમાં આવી પહોંચીશ. હું મારી સાથે મારા પોતાના પાદરી ડો. ડારટનને લેતો આવીશ. તે યુસ્ત પ્રોટેસ્ટન્ટ છે, પણ તેનાથીયે વધુ તે શરાબયુસ્ત છે—તે ખાસ પરવાનો પણ સાથે લેતો આવશે અને બીજી દરેક ઘટતી ગોઠવણ કરવામાં આવશે કે જેથી કોઈપણ જાતની હરકત પાછળથી પડે નહિ. કેમ સર વિલિયમ ! મેં તમારી આશા પાર પડે તે માટે કેવી સુંદર યુક્તિ બતાવી ?—”

“ખરેખર, મારા નામદાર ! આપ નામદારના યુદ્ધિવાન મગજ માંથી સર્વોત્તમ યુક્તિ બહાર નીકળી છે. એ યુક્તિથી લૉરેન્સને લગતી અશાન્તિ અને મુઝવણીનો અંત આવી જશે—”

“આહ ! તમે ઠીક યાદ કરાવ્યું ! લૉરેન્સને તરતજ મુક્ત કરવો જોઈએ. હું હમણાં જ તેને મુક્ત કરવાની આજ્ઞા કરીશ પણ તે સાથેજ તરતા તરત તેણે તેની રેજીમેન્ટમાં જોડાવું એવી પણ આજ્ઞા કરવામાં આવશે કે જેથી ટાવરમાંથી બહાર પડતાંજ તે હટકેડે જશે અને ‘રાઇફલર્સ’ માં રથને મળવા પણ જઈ શકશે નહિ—”

“પણ આપ નામદારે બતાવેલી યુક્તિ પાર પડે ત્યાં સુધી લૉરેન્સને કેદખાનામાંજ રાખવામાં આવે તો તે વધુ સલામતી ભર્યું છે એમ મને લાગે છે—”

“નહિ. એમ કરવાની જરૂર નથી. જ્યાં સુધી લૉરેન્સ તેની બહાલી રથને મળ્યો નથી ત્યાં સુધી આપણી યુક્તિ નિષ્ફલ જવાનાં કોઈ રસ્તો નથી. તે હટકેડે જશે અને તે ત્યાં રહે અથવા ટાવરમાં રહે એ અંતે સરખું જ છે. જેમ જેમ વખત વહો જાય છે તેમ તેમ તેના મિત્રોની ચપલતા વધતી જતી હશે અને તમને ખબર છે કે તેના મિત્રો શું કરી શકે એમ છે ? આથી તેને એકદમ છુટો કરવાની જરૂર અનિવાર્ય છે.....તમે હવે જાઓ—જલ્દી જાઓ—અને ઘટતી તૈયારી કરવામાં જરાપણ વિલંબ કરતા ના—”

સર વિલિયમ આંડે મહારાજની રજા લીધી અને તે ત્યાંથી વિદાય થયો કે તરતજ ઘડિયાલ તરફ જોતાં અગત્યના રાજદ્વારી કામ માટે પ્રીવી કાઉન્સિલમાં હાજરી આપવાની તેને સ્મૃતિ થઈ. એ કલાક એ રાજકિય ખટપટમાં પસાર થઈ ગયા અને એ વાગ્યા પછીજ રાજને પોતાના અયશ્વઆરામ પર વિચાર કરવાનો સમય મળ્યો. ટાપટીપ કરી—કપડાં બદલી—તે ડ્યેસ ઓફ ક્લીવલેન્ડને મળવા ગયો—પછી નેલજીને મળ્યો. એટલામાં પાંચ વાગી ગયા. પાંચ વાગે તે

સજમહેલમાં પાછો ફર્યો. તરતજ તે ડયેસ ઓફ પોર્ટસ્મથના રંગ-મહેલમાં ગયો. શયનગૃહમાં તેને લુધએ આવકાર, આપ્યો પણ તેણી દિલગીર હોય એવું રાજને લાગ્યું. આજે લુધના મુખપર રાજને દિવાનો બનાવતું હાસ્ય નહોતું!—

“શું થયું છે મારી વહાલી લુધ? આજે તું શા માટે દિલગીર દેખાય છે?—” રાજ એક સોફાપર ડયેસની બાજુમાં બેસતા બોલ્યો.

“હું ધારું છું કે આપ નામદારે મેં કાઉન્સિલ ચેમ્બરમાં મોકલેલો સંદેશો—”

“સંદેશો?—” રાજ વચ્ચે બોલ્યો.

“હા—”

“હું કસમથી કહું છું કે મને તે મળ્યોજ નથી જે માણસને તેં એ કામ સોંપ્યું હશે તે પોતાની ફરજ ભૂલી ગયો હશે. પણ લુધ! તેં શું કહેવડાવ્યું હતું વહાલી?”

“મેં આપ નામદારને મને મળી જવાની વિનંતી કરી હતી... પણ મહારા વહાલા ચાર્સ!...” આ શબ્દો બોલાતી વેળા લુધના ગુસ્સો અને દિલગીર હવામાં ઊડી ગયાં અને તેની જગ્યાએ તેની આંખોમાં સ્નેહમત્તતા અને કામળ ચમક્યાં.

“મહારા વહાલા ચાર્સ! જ્યારે તમને મારો સંદેશો પહોંચ્યો જ નથી તો પછી મારે દિલગીરી થવાનું કંઈ કારણ નથી. જે યુવાને અલ્પ સમય પહેલાં મારી સેવા બજાવી મને પોતાની ઋણી બનાવી હતી તેના સંબંધી તમને કંઈક ભલામણ કરવા મેં તમને બોલાવ્યા હતા—”

“ઓહ! તું લૉરેન્સ લી વિષે વાત કરે છે?—”

“હા. વહાલા! મેં સાંભળ્યું છે કે મેજર લી હમણાં કેદમાં છે—વહાલા! જેણે મારા તરફ માન અને સહ્યતા બતાવી મારી ઉમદા સેવા બજાવી હતી તેના ભલા માટે હું તમને બે બોલ કહું તો તમે ગુસ્સે તો ન થાઓને?.....

“લુધ!—” રાજ પોતાની વિલાસ સખીની આંખો તરફ વિચિત્ર રીતે જોઈ બોલ્યો.

“તું ખાત્રીથી કહે છે કે કૃતમતા સિવાય લૉરેન્સ તરફ ત્હારા હૃદયમાં ખીજ કોઈ લાગણી નથી? બોલ, લુધ? હું તને વિનંતી કરું છું—”

“ચાર્લ્સ ! તમે માફ અપમાન કરો છો—”

“બસ હુઘ ! મારી શંકા ખોલી છે—મેં તને અન્યાય કર્યો છે— મને માફ કર બહાલી ! હું ભૂલ્યો—હું કમુલ કરું છું. લૉરેન્સને મુક્ત કરવાનો મેં ક્યારનો નિશ્ચય કર્યો છે અને તું તેણે તારી બળ-બેલી સેવાનો પૂરતો બદલો તેને આપે છે એ તે બહુ શકે તે માટે તેને મુક્ત કરવાનો હુકમ હું તને આપીશ. તે તું તેને મોકલી આપજે. મને લખવાના સાધનો આપ—હું તેને આજેજ મુક્ત કરીશ—”

રાજા એક ટેબલ પર જઈ બેઠો અને ઉતાવળથી ટાવરના લેફ્ટનન્ટને લૉરેન્સ લીને એકદમ મુક્ત કરવાનો આજ્ઞાપત્ર લખ્યો. બીજો એક પત્ર તેણે મેજર લી પર લખી તેને જેમ અને તેમ ઉતાવળથી ટાવરમાંથી છૂટયા પછી એકદમ હાર્ડફર્ડ જવાની આજ્ઞા કરી અને રાજાની બીજી આજ્ઞા થતાં સુધી તેણે હાર્ડફર્ડમાંથી બહાર જવું નહિ એવો પણ તેણે તેને હુકમ કર્યો.

રાજાએ બન્ને પત્રો ડેસ્કને આપ્યા. એક પણ બોલ બોલ્યા વિના ડેસ્ક તે ઓરડામાંથી બહાર નીકળી અને એક વિશ્વાસુ નોકરને તે પત્રો લીકન્સ ધન શીલ્ડઝમાં જઈ જનરલ આલિફન્ટને આપી આવવાની આજ્ઞા કરી.

પ્રકરણ ૧૨ મું.

ગ્રીમસ્ટેડ ભાઈઓ.

૨૭ મી સપ્ટેમ્બરની સાંજનો સમય હતો અને આગુબાગુની વનસ્પતિ ઘણી સુંદર જણાતી હતી; પણ એ સુંદરતાનો હવે અન્ત આવવાનો હોય એમ સન્ધ્યાના અસ્ત પામતાં સૂર્યનાં કિરણો સૂચન કરતાં હતાં. એ મહિનો ઇંગ્લંડની આબોહવાનો છેલ્લો મહિનો ગણાય છે અને સપ્ટેમ્બરમાં જે વૃક્ષો, ખેતરો લીલાંછમ અને આંખોને પ્રફુલ્લ કરે એવાં જણાય છે તે શિયાળાના પ્રારંભથી કરમાતાં જાય છે. પૂરાં થતાં મહિનામાં વૃક્ષો, ખેતરો અને જંગલો પોતાની પડતી નજીક આવવાથી જાણે દિલગીર થતાં હોય તેવાં લાગતાં હતાં. સન્ધ્યાનો સૂર્ય પણ જગતને ચડતી પડતીને કુદરતનો અબાધિત નિયમ સમજાવતો પશ્ચિમ દિશાના ક્ષિતિજ તરફ જતો હતો, અભિ-

માનના મદમાં-લક્ષ્મીના છાકમાં છકેલા મનુષ્યોને ભગવાન સહસ્રરશ્મિ નિત્ય માર્મિક બોધ કરે છે-કુદરતની દરેક લીલાનો પણ ઉદય પછી અસ્ત આવે છે. ક્રાંતિ પછી શાંતિ, ઠંડી પછી ગરમી, ભરતી પછી ઝોટ આવ્યાંજ જાય છે. જગતની ભવ્ય શાહાનશાહતો કાલના પ્રચંડ મારથી મહાત્ થઇ નામશેષ થઈ ગઇ છે. જગતમાં જેને કોઇ ઝોળખતું નહોતું એવાં રાષ્ટ્રો પડતી દશામાંથી પસાર થઇ ઉદય સિંહાસનપર વિરાજ્યાં છે; પણ પ્રભુના એ સત્ય ખેલમાં જે ગર્ભિત બોધ સમાયેલો છે તે જાણવાની અને સમજવાની કોણ દરકાર કરે છે? જગત એવું આંધળું છે કે તેની દૃષ્ટિ રહામે ભવ્ય સત્યો ઝગમગ્યાં કરે છે પણ તેને તે જોઇ શકતું નથી.

સન્ધ્યાનો સમય ! હવા ગરમ હતી-ખેતરો અને મેદાનો હરિયાળાં હતાં અને હર્ટફર્ડશાયરપર તો પ્રભુએ સૌન્દર્ય ઢોળી નાખ્યું હતું એટલે તેનાં ખેતરો, મેદાનો, વૃક્ષો, નદિનાળાં સૌન્દર્યથી મદાર્ ગયાં હોય અને પ્રવાસીની આંખો તે જોઈ ઠરી જાય એ તદ્દન સમ્ભવિતજ છે. જનરલ આલિફન્ટ કુદરતની આ ભવ્ય લીલા નીહાળતો થોડેસ્વાર થઇ આવતો હતો. તેના જેવા રસિક પુરૂષને હર્ટફર્ડશાયરની સુન્દરતા અત્યંત આનન્દ આપે એમાં કશી શંકા છેજ નહિ. તે ધીમે ધીમે અશ્વને ચલાવતો, ખીણો, ખેતરો, વૃક્ષો તરફ દૃષ્ટિ ફેંકતો “ નીધર હૉલ ” તરફ જતો હતો. અલખત, સૃષ્ટિનું સૌન્દર્ય તેને આકર્ષતું હતું અને કેટલીક વાર એ પોતાના અશ્વને ઉભો રાખીને પણ આંખુઆંખુ નજર ફેંકી કુદરતની પ્રશંસા કરતો હતો: છતાં હમણાં તેના મનમાં કંઈક ગમ્ભીર વિચાર ઘેળાતા હતા. “ નીધર હૉલ ” ના ઉંચા મિનારા પર તેની નજર પડી ત્યારે સૂર્ય અસ્ત પામવાની તૈયારીમાં હતો-તે પોતાનાં છેલ્લાં કિરણ નીધર હૉલ પર ફેંકતો હતો. નીધર હૉલથી પાએક માઇલના છેટાપર જનરલ આલિફન્ટે પોતાના અશ્વને ઉભો રાખ્યો અને તે શોકપૂર્ણ વદને હૉલ તરફ જોઇ રહ્યો. અહા ! આ સમયે એના ભવ્ય વદનપર સ્પષ્ટ શોકની-દિલગીરીની-અફસોસની છાયા છવાઈ ગઈ. તે કંઈ ગમ્ભીર વિચારમાં લીન થઇ ગયો.

તે પોતાના અશ્વપરથી નીચે ઉતર્યો. તેના પાણીદાર અશ્વ લીલું ઘાસ આનંદથી ખાવા લાગ્યો અને જનરલ હરિયાળી જમીનપર પડી વિચાર સાગરના ઉંડા તળિયામાં જઇ બેઠો.

તેની આંખો “ નીધર હોલ ” તરફ સ્થિર દૃષ્ટિએ જોઈ રહી હતી. એક મટકું પણ તેની દૃષ્ટિ ભારતી નહોતી. તે બહાદુર લડ-વૈયો-ધંગલંડના માલિક ચાર્લ્સ ખીજને અને તેની માનીતી-સર્વશક્તિ-માન વિલાસ સખી ડયેસ આફ પોર્ટસ્મથને બચ પમાડનારો સુપ્ર-સિદ્ધ થોહો હમણું ગરિય ગાય જેવો થઈ નીધર હોલ તરફ જોઈ રહ્યો. એના મગજમાંથી શું વિચારો પસાર થતા હતા ? વાંચનાર, આવી શોકમય છાયા એના વદન પરથી પસાર થતી તે એક બે વાર જોઈ છે; પણ તે સમયે ખીજનું હૃદય એની હૃદયવ્યથા ન સમજી જાય તે માટે એ શાન્ત થઈ જતો-કંઈ નહોતો એવો દેખાવ કરતો; પણ હમણું એની આંખોમાં કોઈ નહોતું. એ એકલો હતો અને તેથી એનું હૃદય એના કાનુમાં એ રાખી શક્યો નહિ અથવા કાનુમાં રાખવાની જરૂર એને જણાઈ નહિ. નીધર હોલ સાથે એને પૂર્વે નિકટ સંબંધ હશે એવું એના વદનપરથી સ્પષ્ટ થતું. એના હૃદયમાં ભૂતજીવનને લગતી પ્રબલ લાગણીઓ સમુદ્રમાં ભરતી આવે છે તેમ ઉભરાતી હતી. એ લાગણીઓ દુઃખજનક-શોકજનક હતી. એના વદન પર ગંભીરતાનાં-શોકનાં કાળાં વાદળ છવાઈ ગયાં હતાં.

સૂર્ય અસ્ત પામવાની તૈયારી કરતો હતો. અસ્ત પામતા સૂર્યના સુવર્ણરંગી કિરણો જગતપર અજબ સૌન્દર્યની ધારા રેડતાં હતાં. એ સુન્દર કિરણો, લીલીછમ વનસ્પતિ કોને નહિ ગમે ? સર્વની દૃષ્ટિને એથી આનંદ તથા શાંતિ મળે. આકાશમાં વિધવિધ રંગના સાથિયા પૂરાયા હતા. જગત-આકાશ-સઘળે સૌન્દર્ય ભરાયું હતું. પણ એ અલ્યારે આલિફન્ટને માટે નકામું હતું. એના હૃદયમાં ભૂતસ્મરણો તાજાં થતાં હતાં.

તે વિચારમગ્ન હતો એટલામાં રસ્તાપર અશ્વનાં પગલાં સંભળાયાં. તેણે યંત્રવત્ રસ્તા તરફ જોયું. પંદર મિનિટમાં પહેલીજ વાર તેણે નીધર હોલપર સ્થિર કરેલી દૃષ્ટિ ખસેડી. અંધાઈ થવા આવ્યું હતું પણ આલિફન્ટની ચક્રો આંખો ઘોડેસ્વારને જોઈ શકે એટલો પ્રકાશ હળુ હતો. ઘોડેસ્વાર હોલ તરફ જતો હતો. તેને જોઈ આલિફન્ટ એકદમ ઉભો થયો અને ત્વરિત વેગે તેના તરફ જોઈ બોલ્યો.

“ રાહ્ ગ્રીચરટેડ ! ઉભો રહે—”

ઘોડેસ્વાર તરત ઉભો રહ્યો અને આલિફન્ટ પોતાના અશ્વને ચરતો મૂકી તેની પાસે ગયો.

“આહ ! જનરલ ! તમે છો ?.....” ઘણા વર્ષ સુધી ટાવરમાં જોલર તરીકે રહેવાથી આવેલી સખ્તાઇને લીધે કંઇક સખ્ત લાગતા સ્વરે તે બોલ્યો.

“તમે ભૂલા પડ્યા છો ? ઘોડા પરથી પડી ગયા છો ? કે અહિંયાં કંઈ કામસર આવ્યા છો ?”

“હું ભૂલો પડ્યો નથી કારણ કે અહિંની ઇચ્છેછમ્ જગ્યા મારા પગ તળે આવી ગયેલી છે. અભિમાન રાખ્યા વિના હું કહું છું કે મારો અશ્વ મને પોતાની પીઠ પરથી ફેંકી દે એટલો હું અસાવધ અને નખજો નથી.. હું આ તરફ કંઈક કામસર આવ્યો છું.....” આલિશ્ન્ટે જવાબ આપ્યો.

“તમને ‘નીધરહોલ’માં કામ છે કે ‘રાઈ હાઉસ’માં ? મેં સાંભળ્યું છે કે તમે ત્રણ ચાર દિવસ પહેલાં ‘રાઈ હાઉસ’માં ગયા હતા.....”

“તું પ્રશ્નો પૂછવાના માંડી વાળ, માસ્તર રાક્ષ !—” આલિશ્ન્ટ બોલ્યો અને એ બોલતી વેળા તે હસ્યો.

“અને હવે મને પ્રશ્ન પૂછવા દે. પ્રથમ તો એ કે તેં ટાવરમાંની તારી નોકરી છોડી દીધી છે ?—”

“નહિ. મને માફ કરજો જનરલ ! પણ બીજો કોઈ માણસ હમણાં મળતો ન હોવાથી માફ રાખનામું સ્વીકારવામાં આવ્યું નથી. તમારા સિવાય બીજા કોઈ પણ માણસ સાથે જે ત્રણ મિનિટ વાત કરવા હું હમણાં થોભ્યો ન હોતઃ પણ તમે મારા તરફ લાગણી ધરાવો છો—”

“લાગણી ! અલખત, રાક્ષ ! હું તારા તરફ લાગણી ધરાવું છું. મેં એ વખતે તાંડે ગળવું ભરી સોનાના સિક્કા આપ્યા છે અને મારી વીંટી મેળવવામાં તેં જે દગાબાજી કરી હતી તે માટે મેં તને ક્ષમા આપી છે. એક બાબતથી તું મારી સેવા બળવતો હતો અને બીજી બાબતએ તું મારી સાથે દગો રમ્યો હતો. પણ હવે એ વાત હું યાદ કરીશ નહિ. બોલ, રાક્ષ ! એવા ક્યા ઉતાવળના કામે તું હમણાં જાય છે ?—”

“હું રાજ્ય મહેલમાં એક પત્ર લઈ ગયો હતો અને હમણાં હું તેનો જવાબ લઈ સર વિલિયમ બ્રાન્ડ પાસે જઈ છું. તેણે બરાબર વખતની નોંધ લીધી છે અને હું અમુક સમયે નીધરહોલમાં પાછો ફરવો જ જોઈએ એવી તેની આજ્ઞા છે. ફક્ત અરધા કલાકની

જ રજા મને મારા ભોજન વિગેરે માટે આપવામાં આવી હતી. આથી જનરલ ! હું તમારી સાથે વધુવાર રોકાઈ સર વિલિયમનો કોથ ખેંચી લેવા માગતો નથી.”

“ઓહ ! હજી તું બીજી પાંચ મિનિટ વાત કરી શકશે. મારા મારા ભલા રાજી !...” જનરલ આલિશ્ચરે કહ્યું.

“એટલા વખતમાં તારો ઘોડો પણ પાછો ટટાર થઈ જશે. જો અહિંથી નીધર હાલ ફક્ત પા માર્શલના છેટાપર છે અને તારો અશ્વ તને ત્યાં જોતજોતામાં લઈ જશે. બોલ, શા માટે તને આટલી બધી ઉતાવળથી લાંડન મોકલવામાં આવ્યો હતો ? હમણાં શું ધાંધલ ચાલી રહી છે ?—”

“આહ ! હું તે બરાબર જાણતો નથી. વળી હું જે સંદેશો લઈ જઈ છું તે મારે કોઈને કહેવો જોઈએ નહિ. કારણકે, હવે અલ્પ સમયમાં જ હું બેરોનેટની જમીન પરતું એક ઘર ખરીદવાનો છું. હમણાં હું મારા ભાઈ લ્યુક સાથે હાલમાં રહું છું. આથી સર વિલિયમે મારાપર વિશ્વાસ મૂકી આ કામ મહેને સોંપ્યું અને જો તે હું બરાબર બજાવું તો તે રાજી થશે એ નિઃસંદેહ છે.....”

“હું એ બધું સમજું છું. પણ તું મને એ વાત કહેવાની ના પાડી શકશેજ નહિ. તું જે ઘર ખરીદવા માગે છે તેમાં સર વિલિયમ સાથે પૈસા સંબંધી કંઈ વાંધો પડ્યો છે ? જો એવું હોય તો બોલી દે—તું જાણે છે. રાજી શ્રીમસ્ટેડ ! કે હું તારા તરફ લાગણી ધરાવું છું. મેંજ તારા મગજમાં એક ઘર ખરીદવાનો વિચાર પહેલ વહેલા જન્માવ્યો હતો અને વધુમાં જે પૈસાથી તું એ ઘર ખરીદી શકે એમ છે તે પણ મેં જ તને આપ્યા છે—”

“ખરું—જનરલ ! અને હું તે ભૂલી ગયો નથી. તમે અજબ માણસ છો, હો ! જનરલ ! તમે મારી પાસે, તમે ધારો તે કામ લઈ શકો છો. તમારા સિવાય મારા દીલમાંથી વાત કઢાવી જનાર હજી બીજો કોઈ મેં જોયો નથી—”

“પણ તારા ઘરની કિંમતમાં શું વાંધો છે તે બોલને—”

“અરે ! ફક્ત દસ પૌંડનો ફરક છે—સર વિલિયમ હું જે રકમ આપવા માગું તેથી દસ પૌંડ વધુ માગે છે. તમે જાણો છો કે તે સખત હોવાનો માણસ છે અને કશાથી પીગળે એમ નથી. તેણે મને ઘણા દિવસથી ઉડાવનારો જવાબ આપ્યા કીધો છે. તેથી મેં ધાર્યું કે તેનું

આ કામ વફાદારીથી કરવાથી તે મારાપર રાજી થશે અને મારી પાસે દસ પાંડ માગશે નહિ—”

“આ લે દસપાંડ—” આલીફન્ટે પોતાના ખીસામાંથી સોનાના સિક્કા કાઢી તે રાક્ષ ઓમરેડેને આપી કહ્યું.

“આહ ! મહેરબાની ! ઉપકાર પર ઉપકાર !...” રાક્ષ મનમાં ગણગણ્યો. તેની લાગણી જનરલ તરફ વધુને વધુ ઢળતી ગઈ. તે જનરલને સંમોધી બોલ્યો.

“આભાર થયો તમારો જનરલ ! તમારી ભેટ હું સ્વીકારું છું. હવે ‘સર વિલિયમ જેવા કંગ્રુસની મહેરબાની માગવાની મારે જરૂર નથી—”

“અને હવે તું જે કામે લાંડન ગયો હતો તેની વાત કર—” જનરલે પૂછ્યું કારણ કે લૉરેન્સ અથવા રમ્બોલ્ડ કુટુંબ સંબંધી જ કંઈ નવી જાળ રચાતી હશે એવી તેને શંકા હતી. એ શંકા રાખવાના તેની પાસે મજબૂત કારણો હતાં. યુરખાપાર્ટી વેળાએ રાજના કાનમાં જે ભેદી શબ્દો કહી રાજને તેણે ચમકાવી માર્યો હતો તે ભેદ પરથી લૉરેન્સ અને રમ્બોલ્ડ સામે કંઈ કાવત્રાં રચાવાં જોઈએ એમ તે જાણી શક્યો હતો.

“તમે મારાપર જાદુ કર્યું હોય એમ લાગે છે, જનરલ ! મારે તમને એ વાત કહેવીજ પડશે એમ મને લાગે છે. પણ તમે રમ્બોલ્ડ કુટુંબના મિત્ર છો અને તમે કર્નલ રમ્બોલ્ડનું કરજ પણ ચૂકવ્યું હતું એટલે તમે કદાચ વચ્ચે પડો અને—”

“હું એવી રીતે વચ્ચે પડીશ કે તને કંઈ હાનિ ન થાય. હું તને ખાત્રીથી કહું છું કે તારો વાંકો વાળ પણ થશે નહિ. તને મારા પર વિશ્વાસ નથી ?—”

“છે-જનરલ ! મને તમારા વચનપર અંધ વિશ્વાસ છે. જો તમે મને ‘સર વિલિયમના ક્રોધમાંથી બચાવી શકતા હો અને મને કંઈ હાનિ ન થતી હોય તો એ ગુપ્ત વાત તમને કહેવામાં મને કંઈ વાંધો નથી. ટુંકામાં મિસ રમ્બોલ્ડ અને એક વૃદ્ધ સ્ત્રી જે તેની માતા નથી-પણ—”

“ગમે તે હોય ? પણ તેમનું શું ?—”

રાક્ષ ઓમરેડે આગળઆગળ કોઈ સાંભળનાર નથી તેની ખાત્રી કરી ઘોડાપરથી નીચા વળી ધીમા સ્વરે કહ્યું.

“ મિસ રમ્બોલ્ડ અને એક વૃદ્ધ સ્ત્રીને નીધર હોલમાં કેદ કરવામાં આવી છે—”

“ નીધર હોલમાં કેદ પકડવામાં આવી છે, ખરું?—” બેદરકારીથી ઓલિવિન્ડે પૂછ્યું.

“ હા—”

“ ક્યારે ? શી રીતે ? ”

“ આજે બપોરે તેઓ રાષ્ટ્રહાકિસથી થોડેક છેટે ફરતી હતી. સર વિલિયમને તેમની પાછળ જસુસ રાખ્યા હતા અને તે જસુસે તેમને હોલમાં કિપાડી લાવ્યા. ”

“ અને મને લાગે છે કે એ કામમાં તેં પણ મદદ કરી હતી ? ખરુંને ? ખોટું ના બોલતો ! તારા ખાનગી કામકાજમાં માથું મારવાનો મને હક્ક નથી. જો તેં તેમનું હરણ કરવામાં તારો ફાયદો જોયો હોય તો દુનિયાની નજરે તેં કંઈ ખોટું કર્યું નથી. ”

“ હા. સાહેબ ! મેં એ કામમાં સહેજ મદદ કીધી હતી—”

“ ઠીક. મેં એમ ધાર્યુંજ હતું; પણ એ બંને સ્ત્રીઓને શા માટે કિપાડી જવામાં આવી છે?—”

“ આહ ! જનરલ ! એજ ઘોટાળામાં મને સમજ પડતી નથી. વળી મહારાજા શામાટે આવે છે તે પણ હું અટકળી શકતો નથી—”

“ ઓહ ! ત્યારે રાજા પણ આવે છે, એમ ?...તું હમણું લાંડ નથી પાછો ફરે છે?—”

“ હા. હું સર વિલિયમનો પત્ર લઈ લાંડન ગયો હતો. હું રાજાને તેમના ખાનગી ઓરડામાં એકલો મળ્યો. આહ ! મારા જેવા માણસને મહારાજાને હાજરીમાં કિલા રહેવાનું હોય એ કેવું મજાનું?—”

“ ઘણું મજાનું ! ખરેખર !...રાક્ષ ! તારા ભલા મહારાજાએ તને શું કહ્યું?—”

“ તેણે મને નીધરહોલમાં ત્વરિત વેગે જઈ તે પોતે સાડાનવ વાગે હોલમાં આવશે એમ સર આન્ડને કહેવાની આજ્ઞા કરી. તેણે આ વાત કોઈપણ જીવતા માણસને કહેવાની મને સખત મના કરી છે. અને જનરલ ! હું તમને તે કહી દઈ રાજાના હુકમનો અનાદર કરું છું. સર વિલિયમ સિવાય આ વાત કોઈને પણ કહેવાની મને સખત મના છે—

“કંઈ શીકર નહિ, રાક્ષ ! પેલા દસ સોનાના સિક્કા તારા અંતઃકરણને શાંતિ આપશે. તને રાગને શું આપ્યું ?—”

“એક પેની પણ નહિ. તેણે મારા વખાણ કરી કહ્યું કે હું વિશ્વાસપાત્ર માણસ છું અને મારું કામ પૂરું કર્યા પછી દારૂ પીવા માટે એક ગિની મને મળવી જોઈએ. તેણે ગળવામાં હાથ નાખ્યો અને બોલ્યો—“હસ્તારીની ! મારી પાસે હમણાં એક ગિની પણ નથી—” આથી એક ગિનીને બદલે તેણે મારે વાંસો થાપડ્યો...”

“ડીક. હવે હું તને વધુ ખોટી કરીશ નહિ. પણ એકજ સવાલ હું હવે તને પૂછીશ. આપણી વચ્ચે ટાવરમાં જે વાતચીત થઈ હતી અને જે વાત મેં તારા કાનમાં કહી હતી તે તેં સર વિલિયમ આન્ડને કહી છે ?—”

“નહિ. નહિ. હું એક બોલ પણ બોલ્યો નથી—”

“પણ તારા ભાઈ લ્યુકને ?—ખરું બોલજે હું—”

“લ્યુકની વાત જૂદી છે. મેં તેને એ બધું કહ્યું છે—”

“ત્યારે મારે તેની સાથે વાત કરવી પડશે. ગભરાતો ના ! હું તેને કે તને જરાપણ નુકસાનમાં નાખવા માગતો નથી. પણ મારે તેને મળવાની જરૂર છે એમ મને લાગે છે અને તું જાણે છે કે હું જે કરવા માણું છું તે કર્યા વિના રહેતો નથી. આથી અહિંથી જઈને તારા ભાઈ લ્યુકને કહેજે કે તે મને નીધરહૉલની પાસેના પીઠામાં એક કલાક પછી મળે. હું ત્યાં કંઈ નામ આપીશ નહિ પણ તેણે પીઠામાં જઈ જે માણસ તેને મળવા આવ્યો છે તે કર્યા છે એમ પીઠાના માલિકને પૂછવું. બસ, હવે જા ! પણ જોજે ! લ્યુકને મારી પાસે મોકલવાનું ભૂલતો નહિ. નહિ તો “નીધરહૉલ” માં તેને મળવા માટે મારે જવું પડશે—”

રાક્ષ ગ્રીમસ્ટેડે આલિફન્ટની આજ્ઞા પ્રમાણે વર્તવાનું વચન આપ્યું અને પછી તેણે એડી મારી પોતાનો ઘોડો દોડાવી મૂક્યો. આલિફન્ટ જ્યાં તેનો ઘોડો ચરતો હતો ત્યાં ગયો અને તેના પર સ્વાર થઈ તે પણ ધીમે ધીમે “નીધરહૉલ” તરફ ચાલ્યો.

“નીધરહૉલ” ની ખાઈથી લગભગ સોવારને છેટે એક ન્હાનું દારૂનું પીઠું હતું. ત્યાં આલિફન્ટ ઘોડાપરથી ઉતર્યો. પોતાનો ઘોડો પીઠાના માલિકને સોંપી તે પીઠામાં દાખલ થયો અને પોતાને એક ખાનગી ઓરડો આપવાની વિનંતી કરી. ત્યાં ફક્ત એકજ ઓરડો.

હતો અને તેમાં એ ત્રણ મજૂરો દારૂ પીતા એકા હતા- આથી પીઠા-વાળાએ ઑલિફન્ટને જણાવ્યું કે એક ચેમ્પર સિવાય બીજો ઓરડો તે તેને આપી શકે એમ નથી. આ વાત ઑલિફન્ટે માન્ય રાખી. તેને પીઠાવાળો એક ન્હાના ઓરડામાં લઈ ગયો કે જે સવાના એમરડા તરિકે વપરાતો હતો. ત્યાં જઈ ઑલિફન્ટે પીઠાવાળાને સારામાં સારો દારૂ લાવવાનો હુકમ કર્યો. નાના પીઠાનો માલિક આવો શ્રીમંત ગ્રાહક મળવાથી ઘણો રાજ થયો અને તેની આજ્ઞા પ્રમાણે “સારામાં સારો” દારૂ લેવા જતો હતો એટલામાં તેને રોકી ઑલિફન્ટે કહ્યું.

“મારે અહિં એક ખાનગી કામ છે અને તેથી તમારે નીચે જઈ કોઈપણ માણસને અમુક અમુક દેખાવના માણસ તમારે ત્યાં છે એમ કહેવું નહિ. લ્યુક ગ્રીમસ્ટેડ-સર વિલિયમ આન્ડનો બટલર એક ગૃહસ્થને મળવા માંગે છે એમ તમને કહેશે. હું તેનેજ એકલાને મળવા માણું છું. તે આવે કે તરત તેને મારી પાસે લઈ આવજો અને એ બધી વાત છૂપી રાખજો-તમે મારી આજ્ઞા બરાબર પાળો તે માટે હો આ બદલો!—”

એમ કહી ઑલિફન્ટે તેના હાથમાં એક મોનાનો સિક્કો મૂક્યો. પીઠાવાળો તે લઈ છેક નીચે વળી નમ્યો અને પછી દારૂ લેવા ચાલ્યો ગયો. તે દારૂ લઈ પાછો આવ્યો અને તેણે તે દારૂ સારામાં સારો છે એવી જનરલને ખાત્રી આપી. પોતાનો પેરોણો તે પર્મંદ કરે છે કે નહિ તે જોવા માટે એક બાજુ ઉભો રહ્યો. ઑલિફન્ટે તે દારૂ પીધો અને તે તેને તદ્દન એસ્વાદ લાગ્યો છતાં પીઠાવાળાને રાજ કરવા અને તેને ત્યાંથી દૂર કરવા માટે તેણે તે દારૂ ઘણાજ સારો છે એમ કહ્યું.

જનરલ ઑલિફન્ટને ત્યાં આવ્યાને અરધો કલાક ન થયો એટલામાં દાદર પર કોઈના પગલાં સંભળાયા અને પીઠાવાળો લ્યુક ગ્રીમસ્ટેડને લઈ ઑલિફન્ટ પાસે આવ્યો. ઑલિફન્ટે ઇસારતથી પીઠાવાળાને ચાલી જવાનું કહ્યું. તે ગયો. લ્યુક જનરલને નમ્યો અને પછી ઑલિફન્ટને ધારી ધારીને જોવા લાગ્યો. તેના મનમાં કંઈ શંકા જન્મી હતી. તે ખરી હતી કે કેમ તેની ખાત્રી કરવા માટે તેણે પ્રયાસ કર્યો પણ જે મનુષ્યને તેણે પૂર્વે જોયો હતો તેજ જનરલ ઑલિફન્ટ હતો એમ તે માની શક્યો નહિ. ઑલિફન્ટ પણ તેની સ્થાને ઉભેલા ઠીંગણા મનુષ્યના વૃદ્ધ પણ લુચ્ચા વદનપર એક પલ જોઈ રહ્યો.

“ બેસી જા, માસ્ટર ગ્રીમસ્ટેડ !...” જનરલ ઑલિફન્ટ એક સ્ટુલ તરફ આંગળી તાકી બેઠો. તે એક ખીજા સ્ટુલ પર બેઠો. એ ખીજા સ્ટુલ સિવાય ત્યાં ખીજું બેસવાનું સાધન નહતું. એક સ્વચ્છ પથારી ખાજુમાં પડી હતી.

“ આપણે થોડીક અગત્યની વાતચીત કરવાની છે. પણ તે પહેલાં આપણી વાત કોઈ સાંભળતું નથી તેની મને ખાત્રી કરી લેવા દે—”

ઑલિફન્ટ ઉભો થયો—બારણા પાસે ગયો અને ઓર્થિયું બારણું ઉઘાડ્યું. ઓરડામાં એક ટેબલ પર બળતા લેમ્પના ઝાંખા પ્રકાશમાં ઑલિફન્ટ દાદર પર પીઠાવાળાને ઉભેલો જોયો. તે તેની પાસે જઈ તેનો હાથ પકડી બેઠો.

“ એક વાત કહું—”

“ હું-હું ખીજા હુકમની રાહ જોતો હતો સાહેબ !—” પીઠાવાળો આમ અચાનક પકડાઈ જવાથી ગુંચવાઈને બેઠો.

“ શાહબાશ ! તમે મારે માટે એટલી બધી કાળજી રાખો છો એ પ્રશંસાપાત્ર છે—પણ મારે તમને એક વાત જણાવવાની જરૂર છે. જુઓ, હું પેલા સ્ટુલ પર બેસવાનો છું એટલે બારણાની સ્થાને હું બેસીશ. આ પિસ્તોલ—” એમ કહી તેણે પીઠાવાળાના ગભરાટ વચ્ચે એક પિસ્તોલ બહાર કાઢી.

“ આ પિસ્તોલમાં બે ગોળી ભરેલી છે અને મને બારણા તરફ ગોળી છોડવાની ટેવ છે. હું ફક્ત ગમ્મતને ખાતરજ એમ કહું છું, પણ તમારા ઓરડાના બારણા મજબૂત નથી તેથી બનવા જોગ છે કે તમે જે ત્યાં ઉભા હો તો તમને ગોળી લાગી પડે. સમજી ગયા ?—”

“ હા-હા-સાહેબ ! બરાબર સમજી ગયો—” પગથી માથા સુધી ધ્રુજતો પીઠાવાળો બેઠો અને ઑલિફન્ટના હાથમાંની પિસ્તોલ જોઈ લ્યુક ગ્રીમસ્ટેડ પણ સહેજ ખીંચો.

“ હવે નીચે જાઓ અને મારી આજ્ઞા પ્રમાણે તદ્દન ચૂપ રહેજો. મારી પિસ્તોલ સંબંધીની ખાસ ટેવ પણ ધ્યાનમાં રાખજો હં !—”

પીઠાવાળાને ખીજાવાર કહેવું પડ્યું નહિ. તે તરતજ નીચે ચાલ્યો ગયો. પછી ઑલિફન્ટે લ્યુકને કહ્યું.

“ હવે આપણે નિરાંતે વાત કરી શકીશું. ”

“ એવું અગત્યનું શું કામ છે, સાહેબ ? મારે તમને જણાવવું જોઈએ કે મારો સમય કિમતી છે—” જદ્દ લ્યુક જે હજી પણ ભયભરી લાગણી અનુભવતો હતો તેણે પૂછ્યું.

“ ખરી વાત છે. તમારો સમય કિમતી છે તેટલોજ મારો પણ છે. લ્યુક ગ્રીમસ્ટેડ! હું હમણાં તારી ખાત્રી કરી આપીશ કે કેટલીક વાત મારા જાણવામાં આવી છે...”

“ હા. સાહેબ! હા. સાહેબ! મારા બાઇઓ મને બધું કહ્યું છે—” ગ્રીમસ્ટેડ હિમ્મત ખોધ બોલ્યો.

“ પણ જનરલ ઓલિફન્ટ! એ વાત તમારી જાણમાં શી રીતે આવી ?—”

“ કંઈ? પેલી બે સ્ત્રીઓના હરણની? કે પેલી કમનસિય વ્યક્તિ જે નીધરહોલમાં વરસોથી કેદ પડી છે તેની?...એ વાત મારી જાણમાં કેમ આવી તે તારે જાણવાની જરૂર નથી મને સવાલ પૂછવાની તસ્દી ના લેતો. હું ખાત્રીપૂર્વક જાણું છું કે નીધરહોલનો અમુક ભાગ વરસોથી બંધ રાખવામાં આવે છે અને તે બીલકુલ વપરાશમાં નથી એવી સામાન્ય માન્યતા છે—પણ—”

“ આહ!—” ગ્રીમસ્ટેડે ઓલિફન્ટ તરફ એક વિચિત્ર નજર ફેંકી. પણ એ નજરમાં પણ ભય શમાયલો હતો.

“ હા—” ઓલિફન્ટે આગળ ચલાવ્યું.

“ એ ન વપરાતા ભાગમાં—એ બંધ જગ્યામાં એક કમનસિય વ્યક્તિ રહે છે—”

“ તમે મને એ ના પૂછો...પણ તમે ક્યા હક્કથી મને એ પૂછો છો?...જનરલ ઓલિફન્ટ! તમે એક સુપ્રસિદ્ધ યોદ્ધા છો એ હું જાણું છું. હું એ પણ જાણું છું કે તમે રાષ્ટ્ર તરફ ધણી ઉદારતા બતાવી છે; પણ તેથી તમારે મને આવા સવાલ પૂછવાની જરૂર નથી. ”

“ લ્યુક ગ્રીમસ્ટેડ!—” ઓલિફન્ટ પોતાના સ્વરમાં વજ્ર જેવી કરડાઈ લાવી બોલ્યો.

“ મને એ સવાલ પૂછવાનો દરેક હક્ક છે. ઘણા અગત્યના ભેદો હું જાણું છું અને તેથી મને એ હક્ક છે. જે સાંભળ! લ્યુક! તું મારા હાથમાં છે. મારી આજ્ઞા પ્રમાણે તારે વર્તવુંજ પડશે. ના પાડવાની હિમ્મત કર અને આવતી કાલે તારે એક મેજસ્ટ્રેટ સમક્ષ હાજર થઈ આજ્ઞાથી પંદર વર્ષ પૂર્વે તે જે ચોક્કસ માણસનું...”

“ આહ! પ્રભુને ખાતર આવું ના બોલો—તમે શું કહો છો? તમે મારી પાસે શું માગો છો ...”

“ એ બીજા—અને તે માટે આનાકાની કરવાની જરૂર નથી

કારણકે તે તારે કરવીજ પડશે. પ્રથમ તો એ કે મિસ રમ્બોલ્ડ અને એક વૃદ્ધ સ્ત્રી—જે તેની કાઈ સગી હોવી જોઈએ—તેને નીધરહોલમાં શામાટે લાવવામાં આવી છે?—”

“અરે! પ્રભુ! રાફે આ અંધ તમને કહી દીધું હશે—” અત્યંત ગભરાટથી લ્યુક બોલ્યો.

“મને કોણે કહ્યું તેની સાથે તને કંઈ સંબંધ નથી. રાફેને એ માટે કપકો દેતો નહિ...આલ, બોલ, મારા સવાલનો જવાબ આપ—”

“પણ એથી માફ સત્યાનાશ વળી જશે—મારા શેઠ સર વિલિયમ—”

“સચુર! તારો નાશ મને એ વાત કહેવાથી થવાનો નથી પણ જે તું મને એ કહેવાની ના પાડશે તોજ થશે.—”

“અને મહારાજ! મહારાજ આવે છે તે!...અરે! પ્રભુ! કેવી આશ્ચર્ય? કેવી મુસીબત?—”

“બોલ—બલા માણસ! મને અંધી વાત કહી દે. હું તમને બન્નેને સહીસલામત રાખીશ અને વધારામાં તમને એટલો બદલો આપીશ કે જેથી તમે સ્વતંત્ર રીતે તમારું જીવન ગાળી શકશો—”

“આહ! ત્યારે સાહેબ! મારે કહેવુંજ પડશે! સાહેબ! નીધરહોલમાં આજે લગ્ન થવાનાં છે—”

“લગ્ન! આહ! સર વિલિયમ અને મિસ રમ્બોલ્ડના લગ્ન ખરું કની?—”

“હા. સાહેબ! પ્રભુ જાણે કેમ મને પ્રથમથીજ આ કામમાં વિધન નડશે એવો ભય લાગતો હતો.”

“ખરી વાત. એવાં પાપી—નીચ અને જુલમી કૃત્યો પ્રભુ પાર પડવા દેતો જ નથી. જે સર વિલિયમ જેવા કપટીની કપટબાજીમાં તેને વિજય મળે તો પરમાત્મા ન્યાયી સ્ત્રી રીતે કહેવાય? હવે જે લ્યુક! નકામી હદ ન કરતો કારણકે હું અડગ નિશ્ચયનો માણસ છું. હું જે કહું તે ત્યારે કરવુંજ પડશે. સાંભળ! મને નીધરહોલમાં જે કમનસિખ વ્યક્તિ પેલા અંધ ભાંગમાં રહે છે તેની પાસે લઈ જા—” આ શબ્દો બોલતાં તો ઑલિવિયન્ટની આંખો અને સ્વરમાં અજબ સખ્તાઈ આવી.

વૃદ્ધ લ્યુક ધણોજ ગભરાઈ ગયો અને જે તેના સ્તુલની પાછળ દિવાલ નહોત તો નીચે ગબડી પડત.

“હિમ્મત રાખ. ડર નહિ. લ્યુક! હું જે પગલું ભરું છું તેની

ગંભીર જોખમદારી હું સારી રીતે જાણું છું. હું પુનઃ વચન આપું છું કે તમને બન્ને બાઈને હું કંઈપણ નુકસાન થવા દઈશ નહિ—”

“હું તમારે શરણે છું, સાહેબ ! તમારી એવીજ આજ્ઞા છે તો હું તેને શરણ થવા તૈયાર છું—”

લ્યુક ગ્રીમસ્ટેડ અને જનરલ આલિફન્ટ બન્ને સાથે તે પીડા-માંથી બહાર નીકળ્યા.

પ્રકરણ ૧૧ મું.

‘નીધરહાલનું’ દેવળ.

લગભગ સવાદસ વાગ્યાને સુમારે ચાર ઘોડેસ્વારો “નીધરહાલ” ના દરવાજા આગળ આવી ઉભા રહ્યા. તેઓમાંના આગલા બે લાંબા ઝલ્લા અને નીચી હેટમાં સજ્જ થયા હતા. તેમની પાછળના બેનો પોષાક કોઈ શ્રીમન્ત અને ઉમરાવી કુટુંબના નોકરો જેવો હતો. સર વિલિયમ આન્ડ પોતાના આ પરોણાઓના આગમનની રાહ જોતો “ગેટ વે” માંજ ઉભો હતો અને આગલા બે ઘોડેસ્વારો જેવા દૃષ્ટિએ પડ્યા કે તે બે મસાલચીઓ સાથે તેમને આવકાર આપવા દોડી ગયો.

“હા.....શ.....કેવી કંટાળાભરી મુસાફરી ?.....” એક ઘોડેસ્વાર ઘોડાપરથી ઉતરતાં બોલ્યો અને તેને બેરોનેટે તરતજ સ્વર પરથી પીછાની લીધો. તે ચાર્લ્સ પોતે હતો.

“હું નથી ધારતો કે મેં તમારા કાસફને કહેલા સમય કરતાં અમે વધુ મોડા થયા હોઈએ—”

“ફક્ત પાંચ કલાક, મારા નામદાર !...” સર વિલિયમ આન્ડે અતિ નમ્રતાપૂર્વક કહ્યું. તેણે તે દરરોજ પહેરતો હતો તેના કરતાં આજે સારો પોષાક પહેર્યો હતો તે મશાલના અજવાળામાં માલુમ પડી આવતું.

“આ ઘોડાઓ તમારા તબેલામાં મોકલી દો—મારા બે નોકરોને બે જૂદા જૂદા ઓરડા આપી વિદાય કરો—અને મને જલદીતમારા દિવાનખાનામાં લઈ જાઓ. સત્તર અઢાર માઈલની આવી કંટાળા ભરી મુસાફરી પછી મગજને શાન્ત કરવા માટે ઉમદા શરાબની પ્યાલીઓ

ગળામાં રેડ્યા વિના મને એન પડે એમ નથી. જોઈ તો ખરો, સર વિલિયમ ! ‘ નીધરહોલમાં ’ આજે મને કેવો શરાબ મળે છે !—’ ડૉક્ટર ! આ આપણા માનવંતા યજમાન સર વિલિયમ આન્ડ—અને સર વિલિયમ ! આ મ્હારા માનવંત ધર્મગુરૂ ડૉક્ટર ડારટન !—” રાજાએ સર આન્ડ અને શરાબમસ્ત ધર્મગુરૂની ઓળખાણ કરાવી.

રાજા ગ્રીમસ્ટેડ અને બીજા બે ત્રણ નોકરો રાજાના તથા તેના સાથીઓના ઘોડાઓ લઈ તમેલા તરફ ગયા. એક મશાલથી રાજાના બે નોકરોને તેમના ઓરડામાં લઈ ગયો અને સર વિલિયમ આન્ડ આર્લ્સ તથા ડૉક્ટર ડારટનને નીધરહોલના એક ભવ્ય ઓરડામાં લઈ આવ્યો. તેમાંનું ફરનીચર ખરાબર પોલિશ કરવામાં આવ્યું હતું. કાળા પરદાઓ પરની ધુળ સાફ કરવામાં આવી હતી. રૂપાની શામદાનીઓમાં બળતી મીણબત્તીના પ્રકાશથી ઓરડો પ્રકાશિત થતો હતો અને મધ્યભાગમાં ગોઠવેલા ટેબલપર મિષ્ટાન્ન તથા ઉત્તમ શરાબની બાટલીઓ પડી હતી. ઝરોનેટે રાજાને બેસવા એક ખુરશી મૂકી અને તેનો ઝબ્બો તથા હેટ બાજુએ મૂકી. પછી તેણે સ્વાદિષ્ટ ફ્રેન્ચ દારૂની પ્યાલી ભરી ઘુંટણીએ પડી તે રાજાની સલામે ધરી જે લઈ રાજાએ તેને ઉભા થવાની ઇસારત કરી.

એ સમયમાં ડૉક્ટર ડારટને પણ પોતાનો ઝબ્બો અને હેટ કિતારી બાજુએ મૂક્યા. તે ટૂંકો પણ સશક્ત હતો. તેનું વદન કંઈક લાલ અને ખીલવાળું હતું. તેની આંખો પાણી જેવી ચળકતી હતી અને નાકપરથી તે દારૂનો આશક હશે એમ પૂરવાર થતું હતું. તેના દેખાવપરથીજ તે કોઈ નીચ કુળનો હશે એમ લાગતું. તેણે તે સમયના પ્રોટેસ્ટન્ટ ધર્મગુરૂઓ જેવો પોષાક પહેર્યો હતો પણ તેના દેખાવ પરથી ધર્મગુરૂ કરતાં તે કોઈ પીઠામાં દારૂ પી લથડિયાં ખાતા દારૂડિયા જેવો વધુ લાગતો. તે ધર્મગુરૂ કહેવાતો—તેનું કર્તવ્ય પવિત્ર અને ગંભીર જોખમદારીવાળું હતું. પણ તેના કર્તવ્યની પવિત્રતા કે અપવિત્રતાની તેને દરકાર નહોતી. તે વખત જોઈને વાત કરનારો, સ્વાર્થી અને અસ્થિર મનનો હતો. તે પોતાના સ્વાર્થ માટે પ્રોટેસ્ટન્ટ થયો હતો. અને સ્વાર્થ માટે કેથોલીક અને કેથોલીક થયા પછી પુનઃ પ્રોટેસ્ટન્ટ થઈ જતાં એના અંતઃકરણને જરા પણ કચવાટ થાય એમ ન હતું. બાહ્ય દૃષ્ટિએ તે સમયની ઈંગ્લેન્ડની પ્રજાના મ્હોટા ભાગની માન્યતા પ્રમાણે આર્લ્સને પ્રોટેસ્ટન્ટ ધર્મગુરૂ રાખવાની જરૂર હતી.

અને ડૉક્ટર ડારટન ચાર્સને જોવો. જોઈએ તેવો જ ધર્મગુરૂ હતો. ચાર્સના વિલાસી સ્વભાવને રૂએ એવા આ ધર્મગુરૂ મહાશય હતા. જ્યારે ચાર્સ ડારટન સાથે બંધગી કરવા ખેડો છે એવું બધા માનતા ત્યારે ડારટન અને ચાર્સ હસતા-વાતો કરતા-અને શરાબની પ્યાલીઓ ખાલી કરી આનન્દ મેળવતા.

“ ડારટન—” સર વિલિયમે આપેલી દારૂની પ્યાલી ખાલી કરી ચાર્સે બોલ્યો.

“ મને લાગે છે કે તમે શરાબ પીવા માટે અધીરા થઈ રહ્યા છો. હો આ બરગન્ડી ચાખી જુઓ-નહિ-આન્ડ! તમારે ડૉક્ટરની પ્યાલી ભરી આપવાની જરૂર નથી કારણકે ડૉક્ટર પોતેજ પોતાની પ્યાલી સારી રીતે ભરી શકે છે—”

આ વાત ખરી હતી. ડૉક્ટર ડારટનને કહેવું પડે એમ હતું જ નહિ. તેણે તરતજ એક પ્યાલું છલાછલ શરાબથી ભર્યું અને સહેજ પણ અટક્યા વિના તે તે ગટગટાવી ગયો.

“ આપ નામદાર શરાબના અચ્છા પરિક્ષક છો—” દારૂનું પ્યાલું ગટગટાવી ગયા પછી ખુશાલીમાં આવી ડારટન બોલ્યો.

“ હું આ બરગન્ડીનો સ્વાદ અને સુગંધ પસંદ કરું છું. પણ એક બીજી પ્યાલી પીધા વિના સારા દારૂની બરાબર પરિક્ષા થઈ શકતી નથી—” એમ કહી તેણે પુનઃ બીજું પ્યાલું ભર્યું અને તે ગળામાં રેડી દીધા પછી હા...શ કરી ઘોઘરા અવાજે બોલ્યો.

“ હા-આ બરેબર સારો દારૂ છે. પણ ત્રીજી પ્યાલીથી એ અભિપ્રાય બરોજ છે એવી મારી ખાત્રી થઈ જશે—”

તરતજ તેણે ત્રીજી પ્યાલી ખતમ કરી અને આનંદી મુખે પણ શરાબની લહેરથી લથડતે સ્વરે કહ્યું.

“ હું ખાત્રીપૂર્વક અને અક્લ હુશિયારીથી એક ગૃહસ્થ અને સાચા ખ્રિસ્તી તરીકે નીધરહોલનો શરાબ ઉમદા છે એમ જાહેર કરું છું—”

આ શબ્દો સાંભળતાં જ રાજા મ્હોટેથી હસી પડ્યો. પછી તે બોલ્યો.

“ ત્યારે આન્ડ! રૂથ તમારા કબજામાં છે ખરું?—”

“ હા. મ્હારા નામવર!—”

“ ત્યારે ઉતાવળ કરો. આજેજ રાત્રે હું પાછો લંડન જવા માગું”

છું. ડૉક્ટર મહારી સાથે તેમને પાછું આજને આજ લંડન જવું પડે તેથી નારાજ છે. માટે તેમને માટે રહેવાની ગોઠવણ કરજો—”

“ ખુશીથી. પણ નામદાર ! આપ નામદારને માટે એક ઓરડો તૈયાર રાખવામાં આવ્યો છે અને આપ જો આજની રાત અહિં ગાળશો તો હું મને મોટું માન મળેલું માનીશ—”

“ નહિ-મહેલમાં બધા શું ધારશે ?—” રાજા બોલ્યો.

“ નહિ એ અસમ્ભવિત છે. હું મારા વચન પ્રમાણે તમમ્મા લગ્ન સમયે હાજર રહીશ અને પછી તરત ચાલ્યો જઈશ. મને કપલ મુસાફરી કરવી પડશે તેની મને ચિન્તા નથી કરણ કે તમે જાણો છો આન્ડ ! કે ભૂતકાલમાં મેં એના કરતાં પણ કંટાળા ભરી મુસાફરી કરી છે...” આલિવર ક્રામવેલના ઉન્નતકાલમાં તેને નહાસા નહાસ કરવી પડી હતી તે વિષે રાજાએ ધસારો કર્યો.

“ પણ હવે જલદી કરો—દેવળમાં ચાલો—”

“ જેવી આપ નામદારની ઇચ્છા !—” સર વિલિયમ બોલ્યો.

“ ડારટન !—” રાજાએ જરા મ્હોટે સ્વરે કહ્યું.

“ આ તમારૂં પાંચમું પ્યાલું છે. લગ્નક્રિયા પૂરી થાય ત્યાં સુધી હવે ડાહ્યા થઈ જાઓ; નહિતો લગ્ન ક્રિયા કરવાને બદલે તમારે કપ્પરસ્તાનમાં જવું પડશે.....માટે બંધ કરો હવે—”

ડારટને કમને આ હુકમને માન આપ્યું.

“ ને...આન્ડ ! એ છોકરીનો મિલ્નજ કેમ છે ? તે કેદ પકડાયા પછી કંઈ બકે છે કે !—”

“ અરે ! મારા નામદાર ! તેને અહિં લાવવામાં આવી કે તરતજ હું તેની પાસે ગયો. તેણે મારી સાથે એવા ક્રોધથી-એવા દ્રમા-મથી વાત કરી કે હું તો ઠરી જ ગયો. હું ખરું કહું છું નામદાર ! એ એના બાપ જેવીજ હડીલી છે. મેં તેને બકવાજ દીધી—”

‘ ઘણુંજ સાંઠું. બધી સ્ત્રીઓ બકબકારો કરી શાન્ત થઈ જાય છે. એમ જ એ જાત ઠેકાણે આવે છે. વારૂ, પછી ?—”

“ મેં તેને જણાવ્યું કે તે મારી પત્નિ થાય એવી આપ નામદારની ઇચ્છા છે અને મેં તેને આપ નામદાર લગ્નક્રિયા વખતે હાજર થશો એવી પણ ખાત્રી આપી.....”

“ ખરેખર, આવું માન તેને મળશે એ સાંભળી તે ખુશી થઈ

હશે. ” ડૉક્ટરે ડારટન દારૂની ખાલીઓ પર અતૃપ્ત નજર ફેંકતો બોલ્યો.

“ મિસ રમ્બોલ્ડ ફક્ત એટલું જ બોલી કે ‘ હીક છે ’.....” સર વિલિયમે કહ્યું.

“ અને ત્યાર પછી તે કંઈક શાન્ત થઈ. મેં તેને મનાવવાને-તેનું મન મારા તરફ આકર્ષવાને આભ અવનિ એક કરી નાંખ્યાં. મેં તેને મારા માનવંત નામની યાદ આપી-મારી લક્ષ્મી તેની સેવામાં અર્પણ કરી તેના પિતાને પણ હું ન્યાલ કરી નાખીશ એવી લાલચ આપી. મેં બાર મૂકીને તેના મનપર ઠસાવવાનો પ્રયાસ કર્યો કે મારા તેની સાથેના લગ્નથી નામદાર મહારાજ ઘણા જ રાજી થશે અને—”

“ તમે તમારો ભાગ મજાની રીતે ભજવ્યો છે—” રાજ હસીને બોલ્યો.

“ મને લાગે છે કે તેણી મને કરણ વિનંતી કરવા માગે છે. પણ મારો નિશ્ચય અડગ છે. હવે ડારટન ! બધા કાગળો તમારી પાસે છે કે ? ખાસ પરવાનો-લગ્નનું સરટીશીકેટ—”

“ અધું તૈયાર છે, નામદાર ?—” પોતાના એક ગજવામાંથી એક કાગળોનું બંડલ ખેંચી કાઢી ડારટન બોલ્યો અને પછી જે કાગળોની જરૂર હતી તે તેણે ટેબલપર મૂક્યાં.

“ પેલા કાગળોમાં ચૂકવ્યા વગરના લોકોના બીલ છે કે—” રાજએ હસતા હસતા પૂછ્યું.

“ માફ પવિત્ર કર્તવ્ય જુદું બોલવાની મને મના કરે છે. હું કદિ પણ જુદું બોલતો જ નથી.....” તે લુચ્ચો ધર્મ ગુરૂ બોલ્યો.

“ હીક-હીક-ચાલો, હવે દેવળમાં ચાલો-અધું તૈયાર છે તોપછી ઢીલ કરવાની જરૂર નથી.....હં—પણ કન્યા તરફની સ્ત્રીનું કામ કોણ કરશે ?—”

“ મારા કારભારીની પત્નિ સિવાય એ કામ કરી શકે એવી બીજી કોઈ સ્ત્રી નથી. આપ નામદાર જાણો છો કે આ કામ તદ્દન ખાનગી છે—” સર બ્રાન્ડ બોલ્યો.

“ હા. તદ્દન ખાનગી ! તમારા કારભારીની પત્નિ તમારી વિશ્વાસુ છે ?—”

“હા. નામદાર ! પણ તેણી ચાલશે કે—”

“ચાલશે ? શામાટે નહિ ? તેણી એ કામ ખુશીથી કરી શકશે. સર બ્રાન્ડ ! રૂથ પર લક્ષ્યક્રિયા બંધનકર્તા છે; નહિ કે ત્યાં હાજર રહેનારાઓ. એકવાર કાયદેસર લક્ષ થયા પછી એ છોકરી ચું કે ચાં કરી શકશે નહિ. પણ ચાલો હવે—”

સર વિલિયમ બ્રાન્ડે એ મિશુબત્તીઓ હાથમાં લીધી અને એક ઓરડામાં તે રાખીને તથા ડારટનને લઈ ગયો કે જે અગાઉના વખતમાં દેવળ તરિકે વપરાતો હતો. તે હમણાં સાફ કરવામાં આવ્યો હતો અને ત્યાં જોઈતી સામગ્રી હતી. દરેક કૃથોલીક નિશાની ત્યાંથી દૂર કરવામાં આવી હતી કારણકે લક્ષ્યક્રિયા પ્રોટેસ્ટન્ટ મત પ્રમાણે થવાની હતી. કૃથોલિક યજ્ઞકુંડને બદલે પ્રોટેસ્ટન્ટ વ્યવસ્થા કરવામાં આવી હતી. એક ટેબલની સામે કેટલીક ખુરશીઓ મૂકી હતી. બત્તીઓ તો ક્યારની અહિંયાં સળગાવવામાં આવી હતી અને તેના પ્રકાશમાં સઘળે ઝગઝગાટ થઈ રહ્યો હતો.

“કન્યા ક્યાં છે ?—” આળુબાળુ નજર ફેંકી ચાર્લ્સ બોલ્યો.

“મિસીસ ગ્રીમસ્ટેડ હમણાંજ તેણીને લઈ અત્રે આવશે, નામદાર ! એ તેણીને ઘટતી સૂચના આગળથી આપેલી છે—”

ડૉક્ટર ડારટને ધર્મગુરૂનો ઝબ્બો ચઢાવી દીધો, અને આંખો પર ચશ્મા ચઢાવ્યા. પછી તેણે પ્રાર્થનાનું પુસ્તક ઉઘાડ્યું અને લક્ષ્યક્રિયા કરવા માટે તૈયાર થઈ ગયો. સર વિલિયમના હૃદયમાં ગમે તેવી લાગણીઓ તોફાન કરતી હશે. પણ બાહ્યદષ્ટિએ તે શાન્ત દેખાતો નીચું મ્હો કરી ઉભો હતો; જ્યારે સૌન્દર્ય લુપ્ત ચાર્લ્સ રૂથ કેવીક સુંદર છે તે જોવા માટે દેવળના પ્રવેશદ્વાર તરફ દષ્ટિ સ્થિર કરી રહ્યો હતો.

બારણું ઉઘાડ્યું અને મિસિસ ગ્રીમસ્ટેડ—એક વૃદ્ધ સ્ત્રી જે આ પ્રસંગ માટે ઉત્તમ વસ્ત્રમાં સજ્જ થઈ હતી તે રૂથ રમ્બોલ્ડને લઈ અંદર આવી. યુવાન રૂથ પોતાના ફરવાના જ પોષાકમાં હતી. ફક્ત તેની હંટ અને ઝબ્બો તેણે કાઢી નાંખ્યાં હતાં. તેનું વદન ધણુંજ શીકું પડી ગયું હતું. પણ તેના મુખપર પવિત્રતા સાથે અડગ નિશ્ચિતતા છવાઈ હતી. તે હજુ બેશુદ્ધ થઈ નહોતી પણ તેના વદન પર ગંભીર નિરાશા છવાયેલી જણાતી હતી. તેની સ્થિતિ ધણીજ દયાનનક હતી. તે નિરાધાર હતી અને એ અસહાય બાલાપર થતો

જૂલમ નજરે નીહાળવા ઇંગ્લંડનો સ્વામી ત્યાં હાજર થયો હતો. તેને જોઈ ચાર્લ્સ ધણોજ તાબુબ થયો—અમર્યો—અસ્થિર થયો. તેની સુંદરતા આવા દુઃખી સમયે પણ બગડી ગઈ નહોતી. શોક અને નિરાશાને લીધે છવાયલી શીકાશને લીધે કે કોણ જાણે અન્ય કારણથી રાજાને તે અતિશય સુંદર લાગી. જો એ બાલા આનંદમાં હોય તો એના શીકા ગાલપર કેવી જાદુઈ સુરખી હોય તે રાજા કહી શક્યો.

રથ ગમે તેવી કરણ વિનંતી કરે તો તે પર લક્ષ ન આપવાનો રાક્ષસી નિશ્ચય કરી ચાર્લ્સ તેના તરફ ગયો અને નજીક આવતાં મિસીસ ગ્રીમરટેડે રથના કાનમાં કહ્યું.

“આ આપણા રાજકર્તા છે—”

રથે પૂર્વે કદિ પણ રાજાને જોયો નહોતો અને તે સમયની તેની કલાહીન છખી તેણે જોઈ હતી પણ તે પરથી રાજાને ઓળખી શકાય એમ ન હતું. તરત જ તે ધુંટણીએ પડી કરણ સ્વરે બોલી:

“સાહેબ! મહારી ખાત્રી છે—મને આશા છે કે આપ નામદારને મારી લાગણી વિષે છેતરવામાં આવ્યા છે અને તેથી જ આપ અત્રે પધાર્યા છો...હું આ લક્ષ્મીની વિરુદ્ધ છું—”

“ઉભી થા, કુમારિકા!.....” બની શક્તા દમામ અને વિનયથી રાજા બોલ્યો.

“ઉભી થા.....” રાજાએ તેનો હાથ પકડી તેને ઉભી કરી.

“મારી પ્રજાના પિતા તરિકે હું તેમના સુખ પર ધ્યાન આપવાને બંધાયેલો છું અને તેથી જ હું તને એવો પતિ આપવા માગું છું કે જે તને સુખી બનાવશે—”

“મહારાજ!.....” રથ કંઈક નિરાશ થઈ પણ તે નિશ્ચીત સ્વરે બોલી. તેનું વદન વધુ શીકું પડ્યું. તે મોત જેવી શીકી પડી. છતાં એનો નિશ્ચય અડગ રહ્યો. એ નિશ્ચય તોડાવવાની શક્તિ હજી પૃથ્વીમાં જન્મી જ નથી.

“જે પતિએ જેરજૂલમ વાપરી મને મારા માતા-પિતા પાસેથી અહિં આણી એવા પતિનો હાથ હું કાલાન્તરે પણ સ્વીકારીશ નહિ. નહિ, મહારાજ! આ કંઈ સાદું નથી—અવ્યાંઓની રમત નથી. પણ ચીરકાલીન બંધનમાં નાખતી પવિત્ર લક્ષ્મી ક્રિયા છે. જ્યાં મારા માતા પિતા પોતાની સંમતિ દર્શાવી મને આશિષ આપવા હાજર નથી ત્યાં મારા લક્ષ્મી થાય એ તદ્દન અસમ્ભવિત છે—”

“પણ હું-તારો રાજા તારા પિતા તરિકે અહિં ઉભો છું-નહિ-તારા પિતા કરતાં પણ તારા પર भारી વધુ સત્તા છે. હું તને સર વિલિયમ આન્ડની પત્નિ બનવાની આજ્ઞા કરું છું—”

“નહિ. તે નહિ બનશે. સાહેબ !” રૂથ પ્રખર સ્વરે બોલી. રાજાનો નિશ્ચય તેની વિરુદ્ધ જવાથી તેની હિમ્મત હવે ખૂટવા આવી હતી.

“આહ ! છોકરી ! આવા શબ્દો મારી આગળ !.....” રાજા ગુસ્સાથી-અભિમાનથી બોલ્યો.

“પણ કંઈ નહિ. ચાલ આવ-ચરકુંડ આગળ ચાલ-તને ખબર છે કે આવું માન મારી પ્રજાને હજી સૂઝી મળ્યું નથી. એ વિનંતી હવે પછી વાત કરતાં તું મગર થશે, હું ખાત્રી આપું છું કે તારા પતિ પર હમણાં તે જે ખિતાબો ધરાવે છે તેના કરતાં ઉચ્ચ ખિતાબોનો વરસાદ વરસાવવામાં આવશે અને તેના ઉદય સાથે તારો પણ ઉદય થશે—”

“નામદાર !.....” ભય-ક્રિયિત ભય જે રૂથના હૃદયમાં જનમ્યો હતો તે દૂર કરી તે પોતાના સ્વરમાં ભયાનકતા લાવી બોલી.

“તમે આ જૂલમ-એક નિર્દોષ અસહાય બાલા પર થતો જૂલમ શું નજરે જોઈ રહેશે ? મહારાજા ! શું તમે આ અન્યાય-આ જૂલમ ચાલવા દેશો ?...”

“તારે મારી મરજીને તાબે થવું જ પડશે.....” કહી રાજાએ ગુસ્સાથી રૂથનો કમલદાંડી જેવો કેમલ હાથ પકડ્યો અને તે તેને ચરકુંડ પાસે લઈ જવા લાગ્યો.

રૂથ સાહસિક બની. તેણે ગુસ્સાથી પોતાનો હાથ રાજાના હાથમાંથી છોડાવ્યો અને નહાસી જવા માટે બારણા તરફ ફરી. પણ તે બંધ હતું. તેણી ત્યાં જઈ તે ઉઘાડવાનો બ્યર્થ પ્રયાસ કરવા લાગી; પણ તેમાં તેને નિરાશા મળી.

“મારા નામદાર !—” તે રાજા પાસે પાછી આવી પ્રખર સ્વરે બોલી.

“સાંભળો-હા-મારું કહેવું સાંભળી લો-હું તમને તે સાંભળવાની અરજ કરું છું. હું આ સ્થળે શાંતિથી અને રાજાખુશીથી આવી તેથી તમે એમ ન ધારતા કે હું આ બલાત્કારને શરણ થઈશ-નહિ. હું તમને વિનંતી કરવા આવી હતી. જેણે મારું જોર જૂલમથી હરણ

કરાવ્યું—જેણે મને કેદખાનામાં રાખી—જેણે એક બદમાસ જેવું નીચ વર્તન ચલાવ્યું તેના ગુન્હાની તમને ખબર આપવા અને ન્યાય માગવા હું તમારી પાસે આવી હતી. હું ન્યાય માગું છું અને તમે ન્યાય આપવાને બંધાયલા છો.....”

“હઠીલી બાળા! આ બધું વ્યર્થ છે—એથી તને કિંચિત્ પણ ફાયદો થાય એમ નથી. મારો નિશ્ચય અડગ છે. તારે સર વિલિયમ આન્ડને પરણવું જ પડશે. હા—તારે તેની પત્નિ થવું જ પડશે. આ જો! તું આ પવિત્ર જગ્યામાં છે—ખાસ પરવાનો પણ લેવામાં આવ્યો છે—લગ્નની સરટીશીકેટ પણ તૈયાર છે—અને યજ્ઞકુંડ આગળ ધર્મગુરુ ઉભા છે કે જે પ્રોટેસ્ટન્ટ મતાનુસાર તને સર આન્ડની પત્નિ તરિકે જાહેર કરશે. એમાંથી બચવું હવે અશક્ય છે. તારાથી શાન્ત રહી શકાય તો રહે—નહિ તો બેભાન અથવા ભાનમાં—જૂઝ ઝરાડા પાડતાં અથવા ગમે તે સ્થિતિમાં લગ્નક્રિયા કરવામાં આવશે. હું—તારો રાજ-ઇંગ્લંડનો માલિક તે નજરે જોશે—તે એ લગ્નક્રિયાનો સાક્ષી થશે અને પછી અહિંથી છૂટીને તું લોકોને ગમે તે કહેશે તો પણ એ લગ્ન કાયદેસર નથી એમ કહેવાની હિમ્મત કોની ચાલશે? ડૉક્ટર ડારટન, શરૂ કરો—”

આ શબ્દો બોલી રાજાએ તેનો એક હાથ પુનઃ પકડ્યો અને મિસીસ ગ્રિમસ્ટેડે બીજો હાથ ધર્યો. રૂથની બધી હિમ્મત રાજાના છેલ્લા ભાષણ પછી ખૂટી ગઈ—તે બેભાન થતી હોય તેવી જણાઈ—તેને યજ્ઞવેદી આગળ ખેંચી જવામાં આવી અને તે જ સમયે ડૉક્ટર ડારટને લગ્નના મંત્રોચ્ચારનો પ્રારંભ કર્યો. સર વિલિયમ આન્ડે પોતાના ખીસ્સામાંથી લગ્નની વીંટી કાઢી જે તે રૂથને પહેરાવવા લાઇ આવ્યો હતો.

રૂથ બેભાન થવાની અણીપર હતી: પણ તેના અંતરમાં કંઈ વિચિત્ર પ્રેરણા થઈ. તે જીવપર આવી અને તેણે એક ભયંકર આંચકો મારી રાજાના તથા મિસીસ ગ્રિમસ્ટેડના હાથમાંથી પોતાની દેહ છોડાવી. તે પ્રખર સ્વરે બોલી.

“બંધ કરો—હું તમને એ ક્રિયા બંધ કરવાની વિનંતી કરું છું. હું આ લગ્નમાં સંમત નથી. ઓ સર્વશક્તિમાન પ્રભુ! તું મને આ સમયે આ પાપીનાં જૂલમમાંથી બચાવી લે. ઓ પિતા! શું તારા પવિત્ર બાલકો પર જગતમાં આવો નીચ જૂલમ ગુજરે તે તું સહન કરશે?—”

“ નહિ—” દેવળમાં એક પ્રખલ સ્વરની ગર્જના થઈ. એળ પળે ખારણું ઉઘડી ગયાં અને જનરલ ઑલિફન્ટ ત્યાં હાજર થયો.

એ જ પક્ષે એક વ્યક્તિ-એક સ્ત્રી-કાળો ઝમ્સો પહેરી અંદર આવી. તે શીક્ષી-મોત જેવી શીક્ષી-જાણે કપરમાંથી પાછી આવી હોય તેવી લાગતી હતી. તેની આંખો ઉંડી ઉતરી ગયલી હતી પણ હમણાં એ આંખમાંથી ઉશ્કેરાટના આવેશમાં પ્રચંડ અગ્નિ ખરતો હતો. તેણી કોઈ ખીજી દુનિયાની નિવાસી હોય તેમ આમતેમ જોતી હતી.

“ આનો અર્થ શું ?—” રાજા જે ઑલિફન્ટની ગર્જનાથી કંઈક દયાઈ ગયો હતો તે અભિમાનથી, પોતાનો ખરો મનોભાવ દ્ષપાવી, ગુસ્સાથી બોલ્યો.

“ આહ ! તમને પ્રભુએ જ મને બચાવવા મોકલ્યા છે.....” અવર્ણિય આનન્દના આવેશમાં ઑલિફન્ટ પાસે જઈ રૂથ બોલી.

“ આ લક્ષ કરવાની હું મના કરું છું—” પેલી હાડપિંજર જેવી સ્ત્રી યશવેદી પાસે જઈ બોલી.

“ હું આ સામે સખત વાંધો ઉઠાવું છું—આ માણસ પરણેલો છે અને હું તેની પત્નિ છું—”

અને જેવો તેણે પોતાનો માંસરહિત હાથ સર વિલિયમ તરફ લાંબો કર્યો કે તે નીચ ઍરોનેટ હાંફેલો ફાંફેલો બની ગયો. તેનું પાપ પ્રકાશમાં આવવાથી તેનું મુખ કાળું પડી ગયું.

રાજા તો આ જોઈને આભોજ બની ગયો. ડૉક્ટર ડાર્ટને પ્રાર્થના પુસ્તક ખંધ કર્યું. મિસીસ ગ્રીમસ્ટેડે લેડી આન્ડને જોઈ ભયથી એક ધીમી ચીસ પાડી હતી; તે જ પક્ષે એક ખીજી સ્ત્રી ત્યાં ધસી આવીને બોલી:

“ રૂથ—હાલી રૂથ ! તું ક્યાં છે ?—”

તેણીને ઑલીફન્ટે પડતી પડતી બચાવી કારણ કે તે રૂથને જોઈ અર્ધચેલી થઈ ગઈ હતી. હેન્રીએદા રમ્બોલ્ટે પછી આગળુઆગળુ નજર ફેરવી અને જેવી તેણીની નજર રાજા પર પડી કે તેના મુખમાંથી એક ચીસ બહાર પડી.

“ આહ ! આ તો તે જ—તે જ—જ્યોર્જ શીટ્ઝવીલીયમ—”

આટલા જ શબ્દો તે બોલી શકી અને તે જ પક્ષે તે બેભાન થઈ જમ્બીનપર તૂટી પડી.

પ્રકરણ ૧૨ મું.

ઑલિફન્ટ અને ચાર્લ્સ.

‘નીધર હૉલ’ના દેવળમાં જાણે અત્યારે નાટક ભજવાતો હોય તેવો દેખાવ થઈ રહ્યો. અજાયબી, ભય, આનન્દ, ધિક્કાર આદિ લાગણી ભિન્ન ભિન્ન વ્યક્તિઓના હૃદયોમાં ઉછળતી હતી. સર વિલિયમ આન્ડ પોતાની પંદર વર્ષની કેદમાં સંબડતી પત્નિને આ સ્થળે અચાનક—આણુધારી આવી પડેલી જોઈ શમવત જ થઈ ગયો. આમ કેમ થયું હશે તેની એને સમજ પડી નહિ. એનું પાપી હૃદય એને ડાંખ્યું. એની નીચ ધારણા ધૂળમાં મળી અને રૂથ જૂલમી લગ્નના બંધન-માંથી મુક્ત થઈ. ડૉક્ટર ડાર્ટન પોતાનું પુસ્તક બંધ કરી પોતે જે જોયું તે સત્ય છે કે દારૂની લહેરમાં તેને લાલપીળું દેખાય છે તે પોતાના મનને પૂછવા લાગ્યો. ભય અને ગભરાટથી ત્યાં રહેવું કે નહાસી જવું એવો વિચાર કરતી મિસિસ ગ્રીમસ્ટેડ બારણા તરફ દોડી. લેડી આન્ડ અને રૂથ હેન્રીએટ્ટને જમીન પર બેભાન થઈ તૂટી પડેલી જોઈ તેને શુદ્ધિમાં લાવવાનો પ્રયાસ કરવા મંડી. રાજ પોતાને હેન્રી-એટ્ટા રમ્પોલ્ડના વિશ્વાસઘાતક પ્રેમી જ્યોર્જ શીટ્ઝ વિલિયમ તરિકે જાહેર કરવામાં આવ્યો તે વખતે એકદમ ઉધાર્ધ ગયો: પણ તેણે તરત જ પોતાની લાગણી પર કાબુ મેળવ્યો અને જનરલ ઑલિફન્ટ પાસે જઈ બોલ્યો.

“તમે શા માટે આ પગલું ભર્યું?—”

“નામદાર!.....” તે બહાદૂર ચોક્કો ગંભીર સ્વરે દમા-મથી બોલ્યો.

“આપની જૂલમી બાજુ આમ ધૂળમાં મળી તે માટે હું જોખમદાર નથી. હું અહિં ધણું વર્ષોથી સર વિલિયમ આન્ડે દયાહીન રીતે કેદ કરેલી તેની કમનસિબ પત્નિને કંગાલ કારાગૃહમાંથી મુક્ત કરવા અને મિસ રૂથ તથા હેન્રીએટ્ટને દગાબાજીથી ઉચકી જવામાં આવી હતી તેમને બચાવવા આવ્યો હતો. લેડી આન્ડને મુક્ત કર્યા પછી જેઓ મારી આજ્ઞા માનતા હતા તેમને મેં હેન્રીએટ્ટને મુક્ત કરવાની આજ્ઞા કરી અને ત્યાંથી છૂટી થયા પછી પોતાની ભત્રીજાના બલાત્કારથી થતાં લગ્ન અટકાવવા તે દેવળમાં ધસી આવી એ તદ્દન સ્વાભાવિક છે. એમાં મારો કશો દોષ નથી.”

રાજાએ પોતાનો ઓષ્ઠ કરડ્યો. તે ક્રોધથી ઉશ્કેરાઈ ગયો હતો તે સાથે પોતાની નીચતા જાહેરમાં આવવાથી શીકો પણ પડ્યો હતો. તે સર વિલિયમ આન્ડનો હાથ જોરથી પકડી બોલ્યો.

“હેન્રીએટ્ટા રમ્બોલ્ડ તમારા ઘરમાં હતી એ તમે મને શા માટે ક્યું નહિ ?”

“કારણ કે આપ નામદારને તે જણાવવાની મને જરૂર જણાઈ નહિ—” ભયકમ્પિત સ્વરે સર આન્ડ બોલ્યો.

“મેં તેને જે ઓરડામાં કેદ પૂરી હતી ત્યાંથી તે બહાર આવી શકશે જ નહિ એવી મારી ખત્રી હતી અને જે આ આલિફન્ટે વચ્ચે માથું ન માર્યું હોત તો કંઈ ઘોટાળો થાત નહિ. એણે જ બધી બાજુ બગાડી નાખી—”

“ખરેખર ! એણે જ બાજુ બગાડી નાખી.” રાજા મનમાં બબડ્યો.

“હવે થવાનું તે તો થઈ ગયું. ગમે તેમ એ વિષયમાં સમાધાન કરવું જોઈએ. તમારા ભેદની કે તમારા ઘોટાળાની મને દરકાર નથી. તમે તમને યોગ્ય લાગે તે વ્યવસ્થા તમારી પત્નિ સાથે કરી લેજો—પણ—સર આન્ડ ! તમારી પત્નિ જીવતાં હોવા છતાં રથ સાથેના લગ્ન સમયે મને હાજર રાખવા તૈયાર થવું એ નહાનો સૂની વાત નથી—” રાજા છેલ્લા શબ્દો સહેજ કરડા સ્વરે બોલ્યો.

“મહારાજા ! મને માફ કરો—મારી ભૂતકાલની સેવા ધ્યાનમાં લો—”

“ઠીક-ઠીક—એ વાત જવા દો. તમે તમારી પત્નિને સંભાળી લેજો.” રાજા બોલ્યો અને પછી તે એકદમ રથ અને લેડી આન્ડ જ્યાં હેન્રીએટ્ટાને શુદ્ધિમાં લાવવાનો પ્રયાસ કરતી હતી; ત્યાં ગયો અને બોલ્યો.

“એને એકાદ ઓરડામાં લઈ જાઓ...અને મિસ રમ્બોલ્ડ ! એ જ્યારે શુદ્ધિમાં આવે ત્યારે તેને શાન્ત કરવાની હું તમને વિનંતી કરું છું. આજે અહિં જે બન્યું છે તે માટે હું તમારી ક્ષમા માગું છું—”

રથે રાજાએ કરેલી વિનંતીના કંઈ જવાબ આપ્યો નહિ. તેના હૃદયમાં અનેક કારણોને લીધે રાજા તરફ તિરસ્કાર ઉત્પન્ન થયો હતો અને તેથી તે તેના તરફ જોવાનું પણ પસંદ કરતી નહોતી; કારણ કે તેની દૃષ્ટિમાં તિરસ્કાર જોતાં રાજા તેનો મનોભાવ જાણી

જશે એમ તે જાણતી હતી. ચાર્લ્સ અને પોતાની ફાઇનો વિશ્વાસઘાતી પ્રેમી જ્યોર્જ શ્રીટઝ વિલિયમ એ એકજ હતા એમ જ્યારે તેણે જાણ્યું ત્યારે તેના આશ્ચર્યની હદ આવી. ચાર્લ્સે હેન્રીએટા તરફ કેવું નીચ વર્તન ચલાવ્યું હતું અને તેથી તેને કેવી અસહ્ય માનસિક યાતના સહન કરવી પડી હતી તેથી તથા પોતાને તે કેવા જૂઠ્ઠા લગ્નના બંધનથી જકડવા માગતો હતો એ વિચારથી રૂથ તેને અંતઃકરણથી ધિક્કારે તો તે તદ્દન કુદરતીજ હતું.

રૂથ અને લેડી આન્ડ પાસેથી ખસી રાગ મિસિસ ગ્રિમસ્ટેડ પાસે જઈ બોલ્યો.

“ પેલી બેબાન સ્ત્રીને એક ચોરડામાં લઈ જવામાં મિસ રમ્પો-લડને મદદ કરો—” પછી તેણે સર આન્ડ તરફ જોયું.

“ સર વિલિયમ આન્ડ ! મેં તમને કહ્યું છે તેમ તમારી પત્નિ સાથે સંતોષકારક સરતો કરી આજના બનાવની વાત લોકોમાં ન ચર્ચાય તેમ કરજો. ડૉક્ટર ડાર્ટન ! તમે રિફ્રેશમેંટ રૂમમાં જાઓ અને પીવાય તેટલો દારૂ પી આજે તમે જે જોયું તથા સાંભળ્યું છે તે તમારા દીલમાં દાટી દેવાનો પ્રયાસ કરો. જનરલ ઑલિફન્ટ ! તમારી સાથે હું થોડીક ખાનગી વાતચીત કરવા માગું છું—”

“ નહિ-નહિ—” લેડી આન્ડ એકદમ ઑલિફન્ટ પાસે જઈ થરથરતી બોલી.

“ દયાળુ ગૃહસ્થ ! તમે ગમે તે હો-પણ હવે મને આ માણસના તાબામાં છોડી જશો નહિ—” તેણે સર આન્ડ તરફ એક ભય-પૂર્ણ નજર ફેંકી.

“ એ મને મારી નાખશે-અરે ! એ—”

“ શાન્ત થાઓ-ડરો ના-હું આ ઘરમાં હોવા છતાં તમને કંઈ પણ દુઃખ થાય એ અશક્ય છે. શાન્ત થાઓ-બ્હીક કાઠી નાખો-જ્યાં સુધી ભવિષ્યમાં તમે સુખી થશો તથા તમને કોઈ પણ રીતે હેરાન કરવામાં નહિ આવશે એવી મારી ખાત્રી થશે નહિ, ત્યાં સુધી હું અહિંથી ચાંલ્યો જઈશ નહિ. તમે જે સરતો સર આન્ડ સાથે કરવા માગતા હો તે તમે હવે કરી શકશો અને તે તેણે પાળવીજ જોઈશે—”

“ સરતો ! ..... ” દિવાનીની પેઠે આમતેમ જોઈ લેડી આન્ડ બોલી.

“ સરતો ! અને તે મારે નક્કી કરવાની ? અહા ! ત્યારે શું

હવે હું આજ્ઞા કરીશ અને તે આ માણસને પાળવી પડશે !.....હા—
હવે હું મુક્ત છું—સ્વતંત્ર છું. પેલા ભયંકર કારાગૃહમાં એણે મને
જીવતી મારી નાખી હતી. પણ કંઈ નહિ. હવે હું મારે મનગમતી
સરતો કરીશ—હું એને આજ્ઞા કરીશ—અને તે આજ્ઞા એને પાળવીજ
પડશે; નહિ તો હું એક ગુપ્ત ભેદ ઉઘાડો પાડીશ.....”

“ પ્રભુને ખાતર ચૂપ રહે—શાંત થા—તું જે આજ્ઞા કરશે તેને
હું શરણ થઈશ. હું હવે તને કદિપણ દુઃખી નહિ કરીશ એવા કસમ
ખાઉં છું—” સર વિલિયમ આન્ડ પોતાની પત્ની પાસે જઈ બોલ્યો.

તે કમનસિય સ્ત્રી સર આન્ડને જોઈ પુનઃ ભય પામી. તે
તેને નજીક આવેલો જોઈ ડરી. ઑલિવિયન્ટ તે સમજી જઈ બોલ્યો.

“ તમે એની પાસે રહો—એ શું કહે છે તે સાંભળો—જે તમા-
રાથી બની શકે તો એની સાથે સંતોષકારક સલાહ કરો. પણ હું
કહું છું કે તમે બહીતા નહિ. હું તમને તજી જઈશ નહિ. થોડીક
વારમાં હું તમારી પાસે પાછો ફરીશ.....નામદાર !...” જનરલે
રાજ તરફ ફરીને કહ્યું:

“ હું આપની આજ્ઞા સાંભળવા તૈયાર છું—”

એ દરમિયાન મિસીસ ગ્રિમસ્ટેડ અને ર્થ હેન્રીએકાને દેવળ-
માંથી એક ઓરડામાં લઈ ગઈ હતી અને ડૉક્ટર ડાર્ટન રાજની
કિમતી સલાહ પ્રમાણે દારૂની પ્યાલીઓ ખાલી કરવા રિફ્રેશમેન્ટ
રૂમમાં દોડી ગયો હતો; કારણ કે એ “ મહાન ધર્મગુરૂ ” ના અનુ-
યાયીઓ એનાપર કેઈ જાતની આકૃત આજ્ઞા વગર ગમે તેવાં કાળાં
ઘોળાં કરે તેની એમને દરકાર નહોતી. લેડી આન્ડ જનરલે તેને સર
આન્ડથી ન ડરવાની આપેલી સલાહથી જનરલપર વિશ્વાસ રાખી
પોતાના પતિ સાથે દેવળમાંજ રહી જ્યારે તે બહાર યોદ્ધા અને
રાજ દેવળમાંથી બહાર નીકળ્યા. નીધર હાલના એક નોકરને કોરી
ઠોરમાં જોઈ રાજએ તેને એક ખાનગી ઓરડો બતાવવાની આજ્ઞા
કરી કે જે આજ્ઞા તરતજ પાળવામાં આવી.

“ જનરલ ઑલિવિયન્ટ !...” રાજ અને જનરલ ઓરડામાં એકલા
પડ્યા પછી રાજ બોલ્યો.

“ હવે બીજું શું સાહસ તમે કરવા માગો છો તે મને જણા-
વવાની કૃપા કરશો ? મારી ખાત્રી છે કે તમે આ પ્રશ્નનો જવાબ
આપવાની ના પાડશો નહિ કારણકે મેં તમારૂં જીવન બચાવ્યું હતું

તે માટે તમારી કૃતજ્ઞતાપર મારો હક છે.”

“હું તે જાણું છું, મારા નામદાર !...” હું પેટે જનરલે વિનયથી જવાબ આપ્યો.

“હું માંડે જીવન બચાવવા માટે આપનો આભારી છું. પણ હું આપ નામદારના પ્રશ્નનો સંતોષકારક જવાબ આપું તે માટે—”

“હું સમજી ગયો. મારે વધુ સ્પષ્ટ રીતે તમને સવાલ પૂછવા જોઈએ. ઠીક-જુઓ, સાંભળો આજના બનાવથી નવાનવા ઘોડાળા ઉત્પન્ન થયા છે તે તમે જાણો છો...પણ મને ખીજ સાથે કંઈ સંબંધ નથી. હેન્રીએટ્ટા રમ્બોલ્ડ સાથેજ મારે ખાસ સંબંધ છે—”

“નામદાર ! એ હતભાગી સ્ત્રી તરફનું તમારું વર્તન તમારા જીવનમાં સાંડે પ્રકરણ રોકતું નથી—” આલિફન્ટ લશ્કરી અભિમાનથી જાણે તે કોઈથી ડરતો ન હોય તથા કોઈની પરવા રાખતો ન હોય તેમ બોલ્યો.

પણ એક પલકમાંજ તેના ભાવ બદલાયા. અને ભૂતકાલની કંઈ પ્રબલ સ્મૃતિ થઈ હોય તેમ તેના મુખપર ગંભીર છાયા છવાઈ. તે મનમાં બળકે.

“નહિ. ખીજની પાસે નીતિના પાડો વાંચવાનો મને હક નથી.”

રાજના ગાલપર આલિફન્ટ પ્રથમ જે કપકાબર્યા શબ્દો બોલ્યો તેથી ગુસ્સાની રતાશ છવાઈ હતી. પણ આલિફન્ટ એકદમ ગંભીર થયો તેનું કારણ જાણ્યા વિના—તે જે શબ્દો બોલ્યો તે સાંભળ્યા વિના—ચાર્લ્સે અટકળ કરી કે આલિફન્ટ પોતાના રાજકર્તા સામે જે શબ્દો બોલ્યો હતો તેથી ખસ્તાતો હતો. આવી લાગણી ચાર્લ્સને થવાથી તેણે તે પર ખાસ ટીકા કરી નહિ. તે આલિફન્ટ સાથે ગમે તે રીતે સમાધાન કરવા માગતો હતો.

“જનરલ !—” રાજએ આગળ ચલાવ્યું.

“હેન્રીએટ્ટા રમ્બોલ્ડે આખરે મને શોધી કાઢ્યો છે અને હું કોણ છું તે પણ એ જાણી ગઈ છે. આજસુધી તેણીએ મને બહાર કોઈ જગ્યાએ ન જોયો. અથવા ન ઓળખ્યો એ મારી અજ્ઞયખી છે...હવે જે થવાનું હતું તે થઈ ગયું અને અલ્પ સમયમાં એ વાત તેના રાજને ધિક્કારનારા પ્યુરીટન ભાઈને ખબર પડશે. પણ હજી એક ખીજે બેઠ છે. એ બેઠ તમે જાણો છો—તમે યુરપાપાર્ટિન દિને મારા કાનમાં જે બેઠ કહ્યો હતો તે બેઠની હું વાત કરું છું, જનરલ !—”

“ હું સમજું છું નામદાર ! આગળ ચાલો—” જનરલ ઑલિફન્ટ બોલ્યો.

“ એ ભેદ કેટલાંક કારણોસર કોઈની જાણમાં ન આવે એમ હું ઇચ્છું છું. એ જાહેરમાં આવે તેથી કોઈનું ભલું થાય એમ નથી પણ ઉલટું હમણાં મારી આસપાસ જે મુઝવણો અને ગુંચવાડા વીટગાયા છે તેમાં વધારો થશે—”

જનરલ ઑલિફન્ટે એક મિનિટ દીર્ઘ વિચાર કર્યો અને પછી કહ્યું.

“ આપ નામદાર સત્ય કહો છો. એ ભેદ ખુલ્લો થાય તેથી કંઈ સાફ થાય એમ નથી. તેથી એ ભેદ ગુપ્તજ રહેવાની જરૂર છે. હું સ્પષ્ટ રીતે ખુલ્લા દીલથી બોલવા માગું છું. કેટલાક સંજોગોને લીધે આપ નામદાર સાથે ચોક્કસ સરતો કરવાની મને ફરજ પડે છે. દ્વંદ્વામાં જો હું જે સરતો હમણાં આપ નામદારને કહું તે કબૂલ કરવાને આપ તૈયાર હો તો હું એ ભેદ ખુલ્લો કરીશ નહિ—”

ઑલિફન્ટ સરતો કરે અને રાજાને તે માનવી પડશે એ વાત સાંભળી રાજાએ પુનઃ ઓઠ કરડ્યો અને તે મનમાં ઘણો ગુસ્સે થયો. પણ તે સારી પેઢે જાણતો હતો કે તેના જીવનનો એક ભયાનક ભેદ ઑલિફન્ટ જાણતો હતો અને તેથી તેની સરતો સ્વીકારીને તેને પોતાના પક્ષમાં લીધા વિના છૂટકો થાય એમ નહોતું.

“ આગળ ચાલો, જનરલ ઑલિફન્ટ ! તમારી સરતો શું છે તે કહો—”

“ મારે આપ નામદાર સાથે જે સરતો કરવાની છે...” જનરલ ઑલિફન્ટ રાજાની પદવીથી સહેજ પણ ન દબાતાં બેદરકારીથી બોલ્યો.

“ પ્રથમ આપ નામદારે સર વિલિયમ બ્રાન્ડને મેજર લીને ખરા દીલથી માફી આપી તેને પોતાનો વારસ બનાવવાની આજ્ઞા કરવી—”

“ કબૂલ—ખીજી સરત ?—”

“ ખીજી સરત એ કે આપ નામદારે મેજર લી અને મિસ રમ્મોલ્ડના લગ્નમાં કોઈ પણ જાતની અડચણ નાખવી નહિ અને સર વિલિયમ બ્રાન્ડે તેમાં પોતાની સંમતિ આપવી—”

“ આ જરા કઠણ છે...પણ—હીક છે—એય કબૂલ—આહ ! ઑલિફન્ટ ! તમે વિચિત્ર માણસ છો. હીક—પણ મને એમ ખબર મળી છે કે જો અમુક જાતની પદવી તમને મારા રાજ્યમાં મળે તો તે

સ્વીકારવાને તમે રાજી છો. ધારો કે હું તમને અમેરિકન સંસ્થાનોના ગવર્નર જનરલની પદવી આપવા માગું તો તમે તે સ્વીકારશો ?—”

“ જો આપ નામદાર એ પદવી મને હું આપનો ભેદ કોઇને ન કહું તે માટે લાંચ તરિકે આપતા હો તો હું તે સ્વીકારવાની ના પાડું છું. આપ નામદારે જોયું હશે કે જે એ સરતો મેં આપની સાથે કરી છે તેમાં મારા હિતાહિતને સંબંધ નથી; પણ જો આપ નામદાર અમુક સંજોગોમાં હું આપની ઉપયોગી સેવા બજાવી શકીશ એમ માનતા હો તો સંપૂર્ણ સત્તા સાથે જો આપ મને એ પદવી આપવા તૈયાર થાઓ તો તે સ્વીકારવા હું રાજી છું—”

“ જનરલ ઑલિફન્ટ ! ” રાજીએ કહ્યું.

“ તમે એક માનવંત અને વિશ્વાસપાત્ર પુરૂષ છો એવી મારી ખાત્રી થઇ છે. તમારે તમે મારો વિશ્વાસઘાત કરશો નહિ એવા પવિત્ર સોગન ખાવા પડશે. આટલાંટિક મહાસાગરને પેલે પારના મહારાં સંસ્થાનોના તમે ગવર્નર જનરલ નીમાવ તે જ દિને તમે તેને તમારા રાજકર્તાની સત્તામાંથી છીનવી લઈ ત્યાં પ્રજાસત્તાક રાજ્ય સ્થાપવાનો પ્રયાસ કરશો નહિ એવા કસમ તમારે લેવા પડશે—”

“ આવા કસમ લેવા હું તૈયાર છું, નામદાર ! મને તે સામે કોઇપણ જાતનો વાંધો છેજ નહિ પણ એ કસમથી ફક્ત હું આપ નામદારને એટલીજ ખાત્રી આપીશ કે એ સંસ્થાનો આપની સત્તામાંથી છીનવી લેવાશે નહિ; પણ એ સિવાય બીજી દરેક બાબતમાં હું મારી ઇચ્છાનુસારજ વર્તીશ. ત્યાંની અંધેર રાજનીતિને બદલે હું તેમાં આવશ્યક ફેરફાર કરીશ—નકામા કરો કાઢી નાખીશ—ખોટો ખર્ચ ઓછો કરીશ—ટૂંકામાં ત્યાંનો કારભાર હમણાં ચાલે છે તેનાથી તદ્દન નવીજ રીતે ચલાવવાની મને ફરજ પડશે. આપ નામદારે એ બધી સત્તા મને આપવી પડશે—”

“ વાર એમ. આપણે એક બીજાની સરતો કબૂલ કરીએ છીએ. હવે હું તમને આજે બનેલા બનાવોપર વિચાર કરતા મૂકીને રજા લઉં છું. આહ ! જ્યારે હું અહિં આવ્યો ત્યારે આવી આશ્ચર્યજનક ઉથલપાથલ થશે એમ મેં ધાર્યું નહોતું. પણ પરિણામ.....”

“ આપ નામદારની યોગ્યતા કરતાં વિશેષ સંતોષકારક આવ્યું છે—” ઑલિફન્ટે હિંમતથી અને નીડરતાથી રાજીનું વાક્ય પૂરું કર્યું;

“ આપ કબૂલ કરશો, નામદાર ! કે રૂથને બલાકારથી સર

આન્ડ જેવા વૃદ્ધ સાથે પરણાવવામાં આપ બહુ જીલમી થયા હતા.”

“ જનરલ આલિફન્ટ ! આવા શબ્દ પ્રહાર તમારા રાજકર્તા સામે કરવામાં તમે તમારી સત્તાનો દુરુપયોગ કરો છો. તમે જાણો છો કે આપણી વચ્ચે સંતોષકારક સલાહ થઈ છે અને હવે આવી ટીકા યોગ્ય નથી.”

“ જો મારા રાજકર્તા પ્રજાના ભલામાં મથગુલ રહેતા હોત, પ્રજાને ન્યાય આપવા આતુર હોત અને પ્રજા તેના ન્યાયી વર્તનની નકલ કરી ન્યાયી થાય તે માટે પોતે તદ્દન પવિત્ર અને ન્યાયી જીવન ગાળતા હોત તો હું તેમને દેવ પેઠે પૂજત—”

“ ઠીક-છે-જનરલ ! હમણાં મને નીતિના સિદ્ધાંતો પર બાપણ સાંભળવાની ફરસદ નથી. મારે હવે ઉતાવળથી જવું જ જોઈએ. હસ્તાઈ બહું થાય, સર આન્ડ ! તેં તો મને નીધર હોલમાં આજે ભલભલી રમત બતાવી !—આહ-પણ મારે હવે જવું જ જોઈએ—પેલા મારા પવિત્ર ધર્મગુરુ દારૂની પ્યાલી પર પ્યાલી ખાલી કરતા હશે અને મને ભય છે કે તેને એકાદ ગુનેહગારની માફક ઘોડાના સંડલ પર બાંધીને લઈ જવો પડશે. જનરલ આલિફન્ટ ! હું જઈ છું—ફરવેલ !—”

આટલું કહી રાજા વિનયથી નમ્યો અને તે ઓરડામાંથી બહાર ગયો. આલિફન્ટ એકલો ત્યાં જો અન્યું હતું તે પર વિચાર કરવા લાગ્યો. તે માથાપર હાથ ટેકવી ગંભીર વિચારમાં લીન થયો. પુનઃ તેના મુખપર ગંભીર છાંયા છવાઈ. તેના હૃદયમાં ભૂતસ્મરણો તાજાં થતાં હતાં અને ભૂતકાલની દુઃખદ સ્મૃતિ એના ભવ્ય વદન પર શોકની છાયા લાવતી હતી. આવી છાયા એના વદનપર ઘણી વેળા આવેલી વાંચનારે આ નવલકથામાં આગળ જોઈ છે. તેવીજ છાંયા હમણાં એના વદનપર છવાઈ અને જે બહાદૂર ચોદ્દા પોતાના અસામાન્ય સૌર્ય તથા અપલતાથી બધાને મહાત કરતો હતો તે પોતે હવે દુઃખી થવા લાગ્યો.

તેની વિચાર નિદ્રામાંથી બારણું ઉઘડવાના અવાજથી તે જાગ્યો. અને જે ગ્રીમરેડેડ ભાઈઓ અંદર આવ્યા. મ્હોટા ભાઈ લ્યુકના મુખ પર ચિંતાની લાગણી હતી જ્યારે રાક્ષસના મુખ પર ફક્ત અજાન્યખી જણાતી હતી.

“ તમને ખસલ કરવા માટે માફ કરજો, જનરલ !..... ”
લ્યુક બોલ્યો.

“પણ હવે શું થશે? અમને અમારા શેઠ—”

“તમે બનેતો વાંકો વાળ પણ થશે નહિ તેની ખાત્રી રાખો. સર વિલિયમ બ્રાન્ડ તમારા પર ગુસ્સે થવાની વાત તો બાબુએ રહી પણ આજે બનેલો બનાવ છુપો રાખવા માટે તે તમને મહેં માગ્યું દામ આપી રાજી રાખશે. આ કોથળી લઇ જાઓ—તેમાંના પૈસા તમે બન્ને વહેંચી લો—અને તમારા શેઠથી હવે બહીતા ના—મહારાજ અહિંથી વિદાય થયા કે?—”

“હા. જનરલ! આ ભેટ માટે અમે તમારા ધણા જ આભારી છીએ.”

“આભાર! ખરેખર!—” રાક્ષ બોલ્યો.

“તમારી અમારા પર ધણીજ કૃપા છે—રાજ સાહેબ વિદાય થયા સાહેબ! પણ તેનો ધર્મગુરૂ! તોઆહ! મેં એવો દારૂડિયો હજી સુધી કોઇ જોયો નથી. એ લાંડન જવા નારાજ હતો. પણ રાજાએ તેને સાથે આવવાની ફરજ પાડી. આહ! એ તે કંઈ ધર્મ ગુરૂ છે! એના ઠાંટીઆ દારૂની જીમમાં લથડતા હતા અને એ ગટર માપવા જતો હોય તેવો લાગતો હતો—પણ અમે તેને જેમ તેમ ઘોડા પર બેસાડ્યો.....”

“આહ! એ દારૂડિયો નીતિ બ્રષ્ટ મવાલી પોતાના ધર્મગુરૂના ઝબ્બાને કલંક લગાડે છે—પણ અફસોસ! એજ દારૂડિયો આજે ઈંગ્લંડના રાજાનો મિત્ર ગણાય છે—અફસોસ!—”

જનરલે બન્ને ભાષ્યોને ચાલી જવાની ધસારત કરી અને પોતે દેવળમાં પાછો ગયો કે જ્યાં સર વિલિયમ અને લેડી બ્રાન્ડને મૂકી તે રાજા સાથે ખાનગી વાત કરવા આવ્યો હતો.

પ્રકરણ ૧૩ મું.

સર વિલિયમ અને લેડી બ્રાન્ડ.

લેડી બ્રાન્ડ—સર વિલિયમની તબયલી પત્નિ અનેક વર્ષો કેદ-ખાનામાં દુઃખ ભર્યા ચિંતનમાં માળવાયી, અનેક જૂલમો અને આફ-તોનો ભોગ થઇ પડવાથી તે ખરેખર હતી તે કરતાં વયમાં વધુ જણાતી હતી અને એક વેળા—તેની યુવાનીના મદભર વસન્તકાલમાં

તે જે નયનમનોહર સૌન્દર્યની સ્વામિનિ હતી તે સૌન્દર્ય અસહ્ય જૂલમ અને ચિન્તાને લીધે બહુજ ઝંખવાઇ ગયું હતું. દેવળમાં રથને બલાત્કારથી ચાર્લ્સ-ઇંગ્લંડનો માલિક ન્યાય અને નીતિને ભૂલી જઈ, પ્રભુના મહાન્ કાયદાનો અનાદર કરી, પોતાના રાજવંશી દેવ-ત્વના ધમંડમાં, સર વિલિયમની પત્નિ બની પોતાના આશાભર્યા જીવનમાં ઝેર રેડી જીવતાં મરી જવાની સલાહ આપતો હતો અને એ અન્યાયી અને જુદમી લમકિયાનો ભોગ ગરિબ-અસહાય રથ થઇ પડતી હતી તે સમયે જેમ પ્રભુ અચાનક ધર્મ સ્થાપન કરવા અને નીતિ તથા ન્યાયનું સંરક્ષણ કરવા કોઇને કોઇ રૂપે જગતમાં પધારે છે તેમ રથના સંરક્ષણ માટે તેણે આલિફન્ટને મોકલ્યો- રથ બચી-તેની પાછળ લેડી આન્ડ અને ચાર્લ્સની ધિક્કારપાત્ર વિલાસી વૃત્તિનો ભોગ થઈ જીવન ખાર્-કડવું કરી બેડેલી કર્નલ રમ્પોલ્ડની હતભાગી ભગિનિ હેન્રીએટા ધસી આવી અને સર આન્ડના રંગમાં ભંગ પડ્યો. ચાર્લ્સના મોતીઆ મરી ગયા. એ સમયે જે ઉસ્કેરાટ વ્યાપી રહ્યો હતો તેને લીધે લેડી આન્ડના દેખાવનું વર્ણન કરવાનું અમે ભૂલી ગયા હતા. અમે એમ જણાવ્યું છે કે તેનો ચહેરો મોત જેવો શીકો હતો. મૃત્યુના ઝલિમ જડખાંમાં ચવાયલી વ્યક્તિ જેવી તે તદ્દન શીકી લાગતી હતી. તેના વાળ તદ્દન સંકેદ થઇ ગયા હતા અને તેણીની દૃષ્ટિમાં એક જાતની ભયંકર અને દયા-જનક છાયા હતી કે જે દિનપ્રતિદિન વધતી જતાં તેણીને દિવાની બનાવી દે એવી હતી. તેનું શરીર પાતળું-માંસ વિનાનું હતું. તેણીએ એક કાળો ઝબ્બો પહેર્યો હતો. સર વિલિયમની લાંબા સમયથી દુઃખી થતી પત્નિ એજ હતી. ડયેસ ઓફ પોર્ટસ્મથ લૉરેન્સ લી સાથે 'રાઇહાડિસ' માંથી "નીધરહોલ" માં ફરતા ભોંયરામાંથી એક ઓરડામાં આવી હતી અને જ્યાં સર આન્ડના હાથમાંથી એક ભેદી વ્યક્તિએ ક્ષાનસ જૂંટવી લઈ ડયેસ અને લૉરેન્સનાં હૃદય શંકિત કર્યા હતા તે વ્યક્તિ લેડી આન્ડ હતી. તે ઓરડાની બાજુના ઓર-ડામાં તેને કેદ કરવામાં આવી હતી. તે જગતમાં મરી ગયેલી મનાતી હતી. તે ઓરડામાં લ્યુક ગ્રીમસ્ટેડ આલિફન્ટના હાથમાં તેનું માથું હોવાથી-આલિફન્ટ તેનો એક ભયંકર ભેદ જાણતો હોવાથી તેની પાછળ લીધે તેને લઈ ગયો અને ત્યાં તેણે હાઈપિન્જર જેવી-કોઈ ખીજીજ દુનિયાની હેલ એવી લાગતી, દુઃખી લેડી આન્ડને બેસાડ્યો.

ખીન્ને એક બાળુનો ઝોરડો તે શયનગૃહ તરિકે વાપરતી. તેમાં એ કોમ્પ નાખેલા હતા. એક લેડી આન્ડ માટે અને ખીન્ને એક આધેડ સ્ત્રી જે તેના પર ચાંપતી દેખરેખ રાખતી હતી તેને માટે; બધી બારીઓ મજબૂત રીતે બંધ કરવામાં આવી હતી કે જેથી કોઈ તેની ચીસ સાંભળી શકે નહિ. તે ઝોરડામાં પ્રકાશ લાવવા માટે ઘણાજ ન્હાનાં કાણાં હતાં અને તે પણ જડા કાચથી જડી લીધેલાં હતાં કે જેથી કેદી સ્ત્રીની ખૂમ કોઈ સાંભળી શકેજ નહિ. આ સ્થલે—આ એકાંત ભયંકર સ્થલે તેને કેદ કરવામાં આવી હતી. ત્યાં તેની ચોક્કીદાર સ્ત્રી પણ પંદર વર્ષથી તપાસ રાખવાને નામે એક જાતનું કેદખાનું ભોગવતી રહી હતી. આ આધેડ બાઈ સાહેબને પોતાનું પખાલ જેવું પેટ ભરવાને ખોરાક અને મનગમતો દારૂ મળ્યાં કરે તો બહાર જવાની, જગતનો આનંદ ભોગવવાની અને સ્વતંત્રતાથી જીવવાની જરા પણ દરકાર નહોતી. વળી તેણી સર આન્ડના નીમકહલાલ નોકર ગ્રિમ-સ્ટેડની કંઈ સગી હતી અને સર આન્ડના લાભ જાળવવા માટે—સર આન્ડની સેવા બજાવવા માટે ઘેલી ઘેલી થઈ જતી.

એ ભયંકર ઝોરડામાંથી—એ ભયંકર, નિરસ એકાંતવાસમાંથી—એ દુઃખપૂર્ણ કારાગૃહમાંથી જનરલ આલિફન્ટે હતભાગી લેડી આન્ડને પંદર વરસે મુક્ત કરી. જ્યારે તેણીને ખાત્રી આપવામાં આવી કે હવેથી તે મુક્ત છે—સ્વતંત્ર છે અને તેના પતિના જૂલમથી કરવાની હવે જરૂર નથી ત્યારે તે કમનસિય સ્ત્રીને જે અસામાન્ય ખુશાલી કિત્પત્ર થઈ તે શબ્દોમાં વર્ણવી શકાય એવી નથી. મનુષ્યો આનંદના પ્રબલ આવેશમાં દિવાના થઈ જવાની વાત ઘણાઓએ સાંભળી હશે. આ એવો આનંદ હતો કે જે મનુષ્યને દિવાના બનાવી દે. પંદર વર્ષનો ભયંકર એકાંતવાસ, અસહ્ય જૂલમ, કટુ શબ્દપ્રહાર અને એવીજ અનેક જાતની જૂલમી ળાંચાઓ લેડી આન્ડ પરથી પસાર થઈ ગઈ હતી. તેણીએ ખીજી વાર તે ઝોરડાનો ઉંચર ઓળંગ્યો. પ્રથમ તેણી ક્યારે તે ઝોરડાની બહાર ગઈ હશે? વાંચનાર! લુઈડ કેરલ ભોંયરામાંથી નીધરહોલમાં પ્રવેશ કરવાના દાદરા પર ચઢતી હતી ત્યારે લેડી આન્ડે દેખાવ દીધો હતો. તેણે સર વિલિયમ તરફ ધસી જઈ તેના હાથમાંથી ફાનસ ખૂંચાવી લીધું હતું. અને એ વિષેનો સવિસ્તર ખુલાસો આહિં કરીશું. ત્રણ મહિના પહેલાં, લુઈડ નીધર હોલમાં આવી તે દિને, લ્યુક ગ્રીમસ્ટેડ અને તેની પત્નિ લેડી

આન્ડની પહેરેગીર સ્ત્રી સાથે તે એકાંત ઓરડામાં વાતે વળગ્યાં હતાં. પ્યારણાં આ સમયે કર્મ સંયોગે ખુલ્લા રહી ગયાં—લેડી આન્ડે પહેલ વહેલી વાર આવી તક મેળવી. તેના પર ચોક્કસી રાખનારાંઓએ આવી અસાવધાનતા અગાઉ કદિ પણ બતાવી નહોતી. તેણી ઓરડામાંથી જોસ બંધ બહાર નીકળી ગઇ અને અચાનક સર વિલિયમ નજરે પડવાથી તે તેના તરફ ધસી ગઇ. આ બનાવ અચાનક બનવાથી—લેમ્પ ઝૂંટવવાની હોળતોજીમાં સર આન્ડના સહભાગ્યે લેમ્પ ખુઝાઇ ગયો. લેડી આન્ડ સમ્પૂર્ણ ઓળખાઇ નહિ—પાછળથી તરતજ ગ્રીમસ્ટેડ અને તેની સ્ત્રી તથા પેલી બીજી બાઇ આવી પહોંચ્યાં. પછી મારા મારી થઇ—લેડી આન્ડને પકડવામાં આવી અને તેની ચીચીયારીઓ વચ્ચે ભેદી બનાવનો અંત આવ્યો. જ્યારે લેડી આન્ડને કેદ કરવામાં આવી ત્યારે તેના મગજની સ્થિતિ ખામીરહિત હતી; પંદર પંદર વર્ષના લાંબા ગાળામાં તેની મગજશક્તિ જરા જરા શુભ થઇ હતી. અને જો કે તેણીને પૂર્વની બધી વાત યાદ હતી છતાં કોઈ કોઈ વાર અશાંત મગજને લીધે કંઈ કંઈ વિચિત્ર લવારો કરતી. એ બિચારીની સ્થિતિ પાષાણહૃદયીને પીગળાવી નાખે એવી દયાજનક હતી.

આહ ! જનરલ ઑલિફન્ટે જ્યારે તેણીને જોઇ ત્યારે તેના હૃદય પર કેવો કમ્પ થયો હશે ! ખરેખર, તેનું હૃદય દ્રવી ગયું હશે; કારણકે તેણી તદ્દન મરવા જેવી થઇ ગઇ હતી. જાણે તેના શરીરમાં એકલાં હાડકાં અને ચામડાંજ હોય એવું તેનું શરીર હતું. માંસને અભાવે તેણીની ચામડી પર કરચલી વળી ગઇ હતી; અને જ્યારે તેણીએ કાળા ઝંભાની ઢીલી બાંહીથી ઢંકાયેલો પાતળો—રક્તહીન હસ્ત લાંબો કર્યો ત્યારે તે જાણે કોઈ મૃત શરીરનો હાથ હોય એવો લાગ્યો. જીવંત હાડપિંજર જોઇ આલીફન્ટના હૃદયને સખ્ત કમ્પ થયો—તેનું હૃદય ભરાઇ આવ્યું—પણ તેણે પોતાની સઘળી પ્રબળ લાગણી-ઓને અંકુશમાં રાખી પોતાના મુખપર બાહ્યતઃ કંઈપણ છાયા જણાવા દીધી નહિ. પછી તેણે :તેને તેણી હવે મુક્ત છે—સ્વતંત્ર છે અને સર વિલિયમના જૂલમમાંથી છૂટી છે એવી ખાત્રી આપી અને તેણીને એક મરિય-અસહાય બાલાને બળાહારથી ઉપાડી લાવી ‘ની-ધરહોલ’માં લુગ્યાધથી અને જોરજબરીથી પરણાવવામાં આવે છે. આટે સાં જઇ તે લમ અટકાવવાની વિનંતી કરી અને એ વિનંતી

આલિફન્ટના મુખમાંથી બહાર પડતાંજ ભારે ઉશ્કેરાટનાં અને ધિક્કારનાં આવેશમાં તે દેવળ તરફ ધસી ગઈ. તે ત્યાં જઈ પહોંચતાંજ સર ખાન્ડનું મોઢો કાળું થઈ ગયું અને રૂથ બળાત્કારમાંથી બચી.

સર વિલિયમ ભવિષ્યમાં તેણીને જરાપણ સતાવી શકશે નહિ એવી ખાત્રી આપી આલિફન્ટ રાજ આર્લ્સ સાથે ખાનગી વાત કરવા ગયો હતો અને લેડી ખાન્ડ પોતાના જૂલમી પતિ સાથે દેવળમાં રહી હતી. તેણી હવે ભય પામતી નહોતી કારણકે આલિફન્ટ પર તેને સમ્પૂર્ણ વિશ્વાસ હતો. આલિફન્ટ જો તેને નિર્ભય ન કરત તો તે અશક્ત અને દુઃખી અબળા પોતાના જૂલમી-દયાહીન-અને પાપાણુ-હૃદય પતિ સાથે એકલી પડવાની હિમ્મત પણ કરી શકત નહિ અને તે એમ ડરી જાય એ તદ્દન બનવાજોગ છે. કારણકે તેણે દુર્ભાગ્યવશાત્ પંદર પંદર વર્ષ સુધી પોતાના પતિના અસહ્ય જૂલમો સહન કર્યાં હતાં. એ જૂલમથી-એ ત્રાસથી-એ દુઃખથી-સર વિલિયમના કટુશબ્દ પ્રહારથી એ જીવતી મરી ગઈ હતી. જગત્ તેને મુએલી-ખરેખર મરી ગયલી ધારતું હતું અને જો કે એ કારાગૃહમાં જીવતી હતી પણ ત્યાં ખડે જોતાં એ મૃત્યુ કરતાં પણ વિશેષ ખરાબ સ્થિતિમાં હતી. પંદર વર્ષમાં એકવાર તેણીએ પોતાના વજ્રહૃદયી શયતાન સમા પતિને જોયો હતો. તે તેણીની કંગાલ્યત વધારવા, તેની માનસિક યાતના કડવા શબ્દોથી વધુ તીવ્ર બનાવવા વારંવાર તે કેદખાનામાં જતો. સર વિલિયમનું અને તેના કુટુંબનું માન લેડી ખાન્ડે કલંકિત કર્યું હતું.-તેણે પોતાની પવિત્રતા લૂંટારી હતી. તેનું જીવન લોકિક નજરે પાપમય ગણાયું હતું. અને સર વિલિયમ તેના પાપની બરોસાલાયક સાબિતી મેળવી હતી. છતાં તેણે તેણીને કરેલી સજા ધણી ભયંકર હતી. તે તેણીને તે ભયંકર કાળા ઓરડામાં જીવનપર્યંત રીખાવી રીખાવીને મારી નાખવાની શયતાની ઇચ્છા રાખતો હતો. આ નીચ ઇચ્છા તેણે લેડી ખાન્ડ આગળ ધણીવાર જાહેર પણ કરી હતી. તે સમયે સર વિલિયમ સત્તાશ્વીર હતો. લેડી ખાન્ડ તેના તાબામાં હતી. પણ હમણાં ? હમણાં તેઓ સામ સામે ઉભાં હતા-તેમની સ્થિતિ બદલાઈ હતી. લેડી ખાન્ડ સ્વતંત્ર હતી-તેનું રક્ષણ કરનાર વીર આલિફન્ટ નીધરહોલમાં હાજર હતો. સર વિલિયમ ખાન્ડની સઘળી સત્તા અને જૂલમી વૃત્તિનો લોપ થઈ ગયો. તે ડરતો મુજતો-ઉલો હતો.

“આહ ! તારે હવે આપણે અમુક સરતોએ સમાધાન કરવા અહિં આજે મળ્યાં છીએ—” ઑલિવિન્ટ અને રાજ દેવળમાંથી બહાર ગયા પછી ખારણું ઢાંકી લેડી બ્રાન્ડ બોલી અને પછી તેણીએ પોતાનો હાકકા અને ચામડાવાળો હાથ પોતાની ભમર પર ફેરવ્યો અને જાણે પોતાના વિચારો એકઠા કરતી હોય તેવી જણાઈ.

“હા—આપણે સમાધાન કરવા ઉભાં છીએ—” સર વિલિયમે જવાબ આપ્યો.

“મેં તને ખાત્રી આપી છે કે, તું જે કહેશે તે હું કબજા કરીશ. અને એ શબ્દો હું પાછા કહું છું. પણ યાદ રાખજે—એકલો મારોજ વાંક નથી—”

“નહિ-નહિ-હું જાણું છું કે તેમ નથી—” લેડી બ્રાન્ડ ઉશ્કેરાઈને બોલી.

“ફક્ત પ્રભુજ જાણે છે કે મને કેવી કેવી લાગણી થઈ છે ! પણ મારા ગુન્હા માટે મોતની સજા જો યોગ્ય ગણાતી હોય તો હું કહું છું કે મેં મોત કરતાં વધુ કાતિલ દુઃખ સહ્યું છે—મેં મારા પાપનો પૂરું પશ્ચાતાપ કર્યો છે. મારા તરફ નજર કરો ! માફ આ શરીર જુઓ ! હાડપિંજર સિવાય મારામાં હવે શું રહ્યું છે ? હું કબરમાં સૂવા લાયકજ થઈ ગઈ છું. હું પંદર વર્ષ પહેલાં જેવી હતી તેની ઝાંખી છાયા પણ હવે મારામાં છે કે.....” અહિં થોડીકવાર તેણી અટકી.

“હા.....”

તેણી પુનઃ બોલવા લાગી.

“હા.....પંદર વર્ષ ! પંદર વર્ષનાં ભયંકર દુઃખો ! અરે ! પ્રભુ ! એવાં અસહ્ય દુઃખો પાપીમાં પાપી મનુષ્ય પર પણ ના પાડતો ! હાય ! પંદર વર્ષ ! પંદર વર્ષ ! મેં તે ભયંકર—અતિ ભયંકર ઝોર-ડામાં પસાર કર્યા—અને તમાફ અંતર પીગળ્યું નહિ—નહિ-નહિ-તમે વજ્રહૃદયી છો. તમે મારી શોકજનક સ્થિતિથી, મારા રૂદનથી પીગળ્યા નહિ—પણ ઉલટા તમે માફ દુઃખ વધારવા—મને મહેણાં મારવા ત્યાં આવતા હતા ! આહ ! એ મારા ગુન્હાની સજા નહોતી—પણ હું તમારા ભયંકર વેરનો ભોગ થઈ પડી હતી. તમે નિર્દય રીતે મારા પર વેર વાળ્યું હતું.....”

“શાન્ત થા—શાન્ત થા. જનરલ ઑલિવિન્ટે આપણને સમાજ

ધક્કી કરવા અહિં એકલાં મુક્યાં છે; અને આપણી વચ્ચે શાન્તિથી સમઘાની થાય એવી મ્હારી ઇચ્છા છે, ભૂતકાલના બનાવોનું સ્મરણ કરવું બ્યર્થ છે.....” સર આન્ડે નમ્ર અવાજે કહ્યું.

“આહ! ભૂતકાલ! ભયંકર! તમે એનું નામજ ન દો...આહ! એ ભૂતકાલ! ખરેખર, તે મ્હારે માટે અસહ્ય બૂલમોથી ભરપૂર હતો. પણ તમારે માટે તો તે ભયંકર પાપોથી ભરેલો હતો—તમને તમારાં ભૂત-જીવનની સ્મૃતિ થતાંજ કમ્પારી છૂટતી હશે—તમે સ્વપ્નામાં તમારાં કાળાં કામો યાદ કરી અથવા નજરે જોઈ ચરચરતાં હશે—તમે—હા—તમેજ તેનું ખૂન કરી તમારા હાથો તેના રક્તથી રંગ્યા હતા—” લેડી આન્ડ જુસ્સાથી—તિરસ્કારથી બળતા હૃદયે બોલી.

“મેં નહિ—મેં નહિ—મેં તેના લોહીમાં હાથ ખરડ્યા નથી...” અચાનક કોઈ ભયંકર કૃત્યની સ્મૃતિ થવાથી કમ્પીને તે ઍરનેટ બોલ્યો.

“હશે કદાપિ. તમે પોતે તેને આ જગતમાંથી નાબુદ ન કર્યો હોય એ સમ્ભવિત છે.....” તે દુઃખી—કંગાળ સ્ત્રી બોલી.

“પણ એ નીચ કૃત્ય તમારાં નીચ, દગલબાજ, દયાહીન નોકરે કર્યું—તમારા હૃદયમાં પ્રજ્વળતા વેરની આગ ઠંડી કરવા માટે તમે એક મનુષ્યના જીવનો અન્ત આણ્યો—અને પછી તમે—હા—તમે મારી પાસે જાણે તમે કેવોક દિગ્વિજય કર્યો હોય તેમ, એ વાત કહેવા આવ્યા. તમે મને કહ્યું કે તે મરી ગયો છે—તેનું ખૂન કરવામાં આવ્યું છે અને તેને તેજ ઓરડામાં દાટવામાં આવ્યો છે કે જે ઓરડામાં તમારા વેરના તરસ્યા હૃદયે મને પંદર વર્ષ સૂધી કેદમાં રાખી.....”

“જે તું આ ભૂતકાળના બનાવોની મને સ્મૃતિ કરાવી મને મ્હેણાં મારશે તો મ્હારે કહેવું જોઈએ કે તું મને અન્યાય કરે છે. શાન્ત થા—વિચાર કર—શાન્તિથી વિચાર કર અને પછી કહે કે કો'નો વાંક વધુ ભયંકર છે? ફ્રેન્સીઅન પર્સી નીધરહૉલમાં એક પરાણા તરિકે આવ્યો હતો. મને તે ગમ્યો અને મેં તેને આપણે ત્યાં વધુ દિવસ રહેવાનો આગ્રહ કર્યો. તે નીધરહૉલમાં વધુ વાર રહ્યો; પણ મારા સુખનું સત્યાનાથ વાળવાને! આહ! તે ભયંકર કમનસિબ દિવસ કે જે દિને મેં તમને પ્રેમભરી વાતચીત કરતાં સાંભળ્યાં ત્યારે મ્હારા દિલમાં કેવો ક્રાંતિલ જખમ થયો હશે તેનો તને ખ્યાલ આવે છે? તે ફ્રેન્સીઅન પર્સી માટે મ્હારો નહિ પણ પ્રભુનો ગુન્હો કર્યો. તે મ્હારા તરફ એવકાષ બતાવી એટલુંજ નહિ પણ તે એક ગુપ્તમાં

ગુપ્ત ભેદ જે મહારો ન્હોતો પણ મહારાજનો હતો તે પણ તેને કહી દીધો. આ શું તારો જેવો તેવો ગુન્હો હતો ? શું તેં મને દુઃખ દીધું ન હતું ?.....”

“હા-એ હું કબૂલ કરું છું—મેં ખોટું કયું હતું—ત્રાણું ખોટું કયું હતું.....” લેડી બ્રાન્ડ અતિ કરુણ સ્વરે બોલી.

“અને તેથી તને જે સજા કરવામાં આવી હતી તે તારા ગુન્હા સાથે સરખાવતાં યોગ્યજ હતી. તું મને ઝનુની સ્વભાવનો કહે છે—હું વેરનો તરસ્યો છું એવો તું મારા પર આરોપ મૂકે છે પણ હું તને પૂછું છું કે શું તારા હૃદયમાં એવું ઝનન નથી ? તું શું મહારા પર વેર લેવા જો તારામાં શક્તિ હોત તો તૈયાર ન થાત ? વિચાર કર—શાન્ત થા ને વિચાર કર—તારા અંતઃકરણને પૂછ—શું તું તદ્દન પવિત્ર વિચારો ધરાવે છે ? નહિ...હું કસમ લઉં, પ્રભુને હાજર ગણી કહું છું કે, જ્યારે મેં તને પ્રથમ કેદ કરી ત્યારે તને તે ભયંકર એકાંત કેદખાનામાં જીવન પર્યંત સમડતી રાખવાનો મહારો વિચાર ન્હોતો. જો તેં પશ્ચાતાપ કર્યો હોત—તારા પાપ માટે—તારા ગુન્હા માટે તું દિલગીર થઈ હોત—તેં મહારા પગ આગળ ઝૂકી પડીને મહારી માફ માગી હોત તો મહેં તને ક્ષમા આપી હોત. હા—આપણે પુનઃ સાથે રહી શકીએ એ અશક્ય હોવાથી તથા તારા મૃત્યુની ખોટી ખબર ચારે બાજુએ ફેલાવવામાં આવેલી હોવાથી જો તેં કોઈ એકાન્ત સ્થલમાં કોઈને પણ મળ્યા વગર જીવન ગાળવાનું મને વચન આપ્યું હોત તો તે સરતે મેં તને તારા કેદખાનામાંથી મુક્ત કરી હોત...પણ નહિ ! તું પસ્તાઈ નહિ—દિલગીર થઈ નહિ—તેં તારા ગુન્હા માટે—તારા પાપ માટે પ્રભુની ક્ષમા માગી નહિ—મહારી ક્ષમા માગી નહિ—પણ ઉલટી જ્યારે હું તને મળવા આવતો ત્યારે તું ઝનુની વાઘણ જેવી મહારા તરફ તિરસ્કારપૂર્ણ દૃષ્ટિએ જોઈ ખૂની—પાપી કહી સંબોધતી...વિચાર કર ! હજારો વાર તેં મને કહ્યું હતું કે તું કેદખાનામાંથી જે પળે મુક્ત થશે તેજ પળે સંસ્કારી અમલદાર પાસે દોડી જશે અને મને ખૂનના ભયંકર વાંક માટે કેદ પકડાવશે. હજારો વાર તેં મને ‘નિર્દય,’ ‘કસાઈ’ ‘ખૂની’ કહી બોલાવ્યો હતો. તું ઝનુનથી આંધળી બની ગઈ હતી. તેં મિસ્ટર અને મિસીસ ગ્રીમસ્ટેડને તથા તારા પર ચોક્કી કરતી બાઈને પણ કસમ ખાઈને કહ્યું હતું કે તું મને ખૂની તરિકે જગતમાં જાહેર કરશે

અને જ્યારે મ્હારી ખૂનના આરોપ માટે ન્યાયાધિશ સમક્ષ તપાસ ચાલશે ત્યારેજ તું સુખી થઈશ—”

“હા. એ ખરું છે. હું એમ બોલી હતી અને તેવી મ્હારી ઇચ્છા હતી એ વાત પણ સત્ય છે....” તે કંગાળ-અપવિત્ર-જૂલમ અને ત્રાસથી મૃત્યુને કિનારે પહોંચેલી સ્ત્રી દિવાલ તરફ નજર નાંખી બોલી, એના પતિની આંખોમાં હમણું સપ્તાઘ આવી હતી તે એણે જોઈ; પણ તેજ પહે જાણે અચાનક એના મગજમાં કોઈ નવીન વિચાર જનમ્યો હોય તેમ ચોંકીને તે સર આન્ડ તરફ દૃષ્ટિ તાકી બોલી.

“જો હું તમારી ક્ષમા માગવા તૈયાર થાત તો તમે મ્હારા તરફ દયા બતાવત ! નહિ—નહિ. દયા, બીની લાગણી, હૃદયની કુમાશ અને અન્તઃકરણની મૃદુતા સાથે તો તમારા વજ્ર સમા કઠીન હૃદયને હડહડતું વેર છે. તમે મ્હારા તરફ દયા બતાવત ? નહિ. એવા ખોટા શબ્દો બોલી દયાળુ હોવાનો દાવો ન કરો. તમારા એ શબ્દો તમારી કપટમય વાક્યાતુરી બતાવે છે. તમે જે બોલો છે તે તદ્દન ખોટું છે. તમારામાં લાગણીજ નથી. તમારું રાક્ષસી હૃદય દયા શું છે તે જાણતુંજ નથી. જો તમારામાં દયાનો—મનુષ્યત્વનો લેશ માત્ર પણ અંશ હોત તો એક અસહાય સ્ત્રીને પંદર પંદર વર્ષ સુધી અંધારા કારાગૃહમાં તમે ન સળડાવત ! તમે કેવા છો—તમારું હૃદય કેટલું કઠોર છે તે તમારાં કૃત્યોએ અત્યાર અગાઉ ક્યારનુંય પૂરવાર કરી આપ્યું છે. તમારામાં દયા ? અસમ્ભવિત : તમે કદિ પણ મને મુક્ત કરવાનો વિચાર રાખ્યોજ નહોતો. આહ ! મ્હારી તમે જીવતી કબર બનાવી હતી. જો તમે મને મુક્ત કરવાના હતા તો મને મરણ પામેલી શા માટે જાહેર કરી ? શા માટે તમે મ્હારી જૂદી મરણ ક્રિયા કરી ? શા માટે તમે મને મરણ પામેલી જાહેર કરી અને પછી ઢોંગ કરતા કબર સુધી ગયા ? આહ ! મને એ બચંકર દિવસ બરાબર યાદ છે. એ બધાં નીચ કામો કરી, તમે મ્હારી પાસે આવ્યા અને મને એ વાત રસ લઈ લઈને કહી ! મ્હારું હૃદય બળીને ખાખ થઈ ગયું—મ્હારી આંખોમાંથી અશ્રુનો જોસબંધ ધોધ પડ્યો અને તે જોઈ તમને આનંદ થયો ! તમારું હૃદય કેટલું દયાહીન હતું તે તે સમયે મહેં જાણ્યું ! તમે કેવું બચંકર વેર લેવા તરસ્યા બન્યા હતા તે પણ મને ત્યારેજ જાણાયું. અને હવે તમે દયાળુ છો અથવા તમે

મહેને કેદખાનામાંથી મુક્ત કરવાનો પ્રયત્ન રાખતા હતા એમ કહેવાની હિમ્મત કરી શકો છો? નહિ—નહિ. હું મુક્ત થાત તે પહેલાં તો તમે મ્હાં ખૂન પણ કીધું હોતઃ મને જીવનપર્યંત તમે કંગાળ કેદખાનામાં રાખવા ચાહતા હતા. તમે એ રીતે તમારું વેર વાળત અને ફેખીઅન પર્સીનું તમે ખૂન કીધું હતું એ વાત તમે ગુપ્ત રાખી શકત.....”

“અને મ્હારા હૃદયમાં એવી લાગણી હોય તોપણ શું? તું મને તે માટે ઇપ્કો આપી શકે એમ છે? ત્હારા પોતાનાં કૃત્યો તું વિચાર કરે છે? હું પુનઃ કહું છું કે તું પણ ઝેરીલી બની હતી—તેં પણ મ્હારા પર વેર વાળવાનો કૃત નિશ્ચય કર્યો હતો અને ફક્ત થોડાજ સમય પહેલાં મ્હારાજનની સમક્ષ—જનરલ ઑલિફન્ટની સમક્ષ તું બેસી હતી કે ત્હારીજ સરતો મ્હારે પાળવી પડશે અને જો હું ત્હારી આજ્ઞાનુસાર નહિ ચાલું તો તું ફેખીઅન પર્સીના ખૂનનો ભેદ જાહેર કરશે. બોલ, તેં આ ધમકી મને ન્હોતી આપી?”

“આપી હતી. મેં એ ધમકી આપી હતી અને મેં કદાચ એ કાળાં ખૂનનો ભેદ ખુલ્લો કરી તેજ સમયે મ્હાં વેર વાળ્યું હોત. પણ અરે! પ્રભુ! હવે આનો અન્ત નહિ આવે? એક પાપની કેવી ભયંકર સજા? મ્હારા પાપ માટે પંદર પંદર વર્ષનું કંગાળ કેદખાનું શું પૂરતું નથી? આહ! પંદર વર્ષ! મ્હારે મન જાણે એક લાંબી ભયંકર રાત્રિ વીતી ગઈ એવું લાગે છે. પણ...પણ...મને ચક્કર આવે છે...હું બેભાન થઈ જઈશ...”

લેડી આન્ડ ઉપલા શમ્લો બેસી બાજુમાં પડેલી એક બેઠક પાસે લથડતી લથડતી ગઈ અને તે પર બેસી નીચું મ્હોં ધાલી ગંભીર શોકમાં ગીરફતાર થઈ ગઈ. તેણીની આંખોમાંથી આંસુ ખરતાં હતાં અને તેનું હૃદય તેને ડાખતું હતું. તે નીચું જોઈ બેસી હતી. તેના પતિના મુખ પર શયતાનના જેવા ધિક્કારની જે દયાહીન છાયા પ્રકટી તે તે જોઈ શકી નહિ.

“જનરલ ઑલિફન્ટે અત્રે પુનઃ આવવાનું કહ્યું છે અને તે આવે તે પહેલાં આપણે ભવિષ્યમાં શી રીતે ચાલવું તેની સરતો નક્કી કરવાની છે.....” સર વિલિયમ લેડી આન્ડને કહ્યું.

“તમે શું કહેવા માગો છો?—”

“સાંભળ—આપણે હવે પતિપત્નિ તરિકે એકજ જગ્યાએ રહી શકીએ તે તદ્દન અશક્ય છે—”

“હા—તદન અશક્ય ! તમારા જૂલમી આશરા નીચે હું હવે વધુ વાર રહેવા માગતી નથી—”

“આથી જો તું કોઈ દૂરના પ્રદેશમાં ચાલી જાય—”

“મઠમાં—હું ક્રાન્સમાં કોઈ મઠમાં રહી મહાં શેષ જીવન પ્રભુની પ્રાર્થના કરવામાં ગાળીશ—” લેડી આન્ડ બોલી.

“જેવી ત્હારી મરજી. તું ત્હારી સાથે તને જોઈએ તેટલું દ્રવ્ય લઈ જજે કે જેથી તને કોઈ જાતની અમવડ પડે નહિ. હવે જો ! ન્યારે તું મઠવાસિની યોગિની થઈ ત્હાં શેષ આયુષ્ય પ્રભુ પ્રાર્થનામાં ગાળવા માગે છે તો આપણે ભયંકર જૂતકાલ અને જૂતકાલનો ઝેરી લાગણી જૂલી જવી જોઈએ. જો હું તને માફ કરું તો તું મને ફેબીઅન પર્સીના ખૂનનો ગુપ્ત ભેદ કોઈને ન કહેવાનું વચન આપવા તૈયાર છે ?—”

“હા. હું વચન આપું છું—હા—હું તમને વચન આપું છું. એકલો પ્રભુ જાણે છે કે મારા હૃદયમાંથી એ ઝેરી લાગણીઓ દૂર કરવા માટે મેં કેવો પ્રયત્ન કર્યો હતો—પણ હવે મારા હૃદયમાંનું ઝેર નીકળી જવું જોઈએ. બોલો, મને તમે માફ કરો છો એવા શબ્દો અંતઃકરણના ઉડાણમાંથી બોલો અને હું તમારા નીચ કૃત્યની વાત કોઈને પણ નહિ કહેવાના કસમ ખાઉં છું.”

લેડી આન્ડ પોતાના પતિને ચરણે પડી. પંદર પંદર વર્ષના ભયંકર એકાન્તવાસમાંથી છૂટ્યા પછી પહેલે જ દિવસે એવા ઉશ્કેરાટ ભર્યા બનાવો બન્યા હતા કે તેના હૃદય પર તે વધુ વાર કાચુ રાખી શકી નહિ. અને તેથી સર વિલિયમનું વજ્ર સમું કઠોર હૃદય તેના પર વિજય મેળવી પોતાની ધારણા પાર પાડી શક્યું.

“હું તને માફ કરું છું—” મહામહેનતે સર વિલિયમ બોલ્યો. તેણે પોતાની પત્નિને ઉભી કરવા પોતાનો હાથ લાંબાવ્યો. પણ તેને માટે જે ધિક્કાર તેના હૃદયમાં હતો તે પર તેણે ન્યારે લેડી આન્ડનો ઠડો હસ્ત પકડ્યો. ભારે સમ્પૂર્ણ વિજય તે મેળવી શક્યો નહિ.

“તમે મને માફ કરો છો...” લેડી આન્ડ અશ્રુ સારતાં બોલી.

“તમે મને માફ કરો છો અને હું આ પવિત્ર યજ્ઞવેદી આગળ, પ્રભુને હજાર ગણીને કહું છું કે જે ગુપ્ત ભેદ પ્રકાશમાં આવવાથી તમારું નામ કલંકિત થવાનો ભય છે તે હું કદિપણ કોઈને કહીશ નહિ.” તેણી આ શબ્દો બોલી રહ્યા પછી દેવળનાં ધારણાં ધીમેથી

ઉઘડ્યા અને જનરલ આલિફન્ટ તેમની સહાએ આવી ઉભો. લેડી આન્ડ ને પોતાના પતિને ચરણે પડી હતી તે ઉભી થઈ અને જનરલ પાસે જઈ બેઠી.

“વીર પુરુષ! હું તમને ઓળખતી નથી. જો કે તમારું નામ આજે ધણી વાર મારા કાનોએ અથડાયું છે પણ તમે મારાથી તો તદ્દન અપરિચિત જ છો. તમે મને આજે ને ભયંકર કેદખાનામાંથી મુક્ત કરી છે તે માટે તમારી હું જીવનપર્યંત આભારી રહીશ. એ આભાર એવો છે—મારા હૃદયમાં એવી કૃતજ્ઞ લાગણી ઉભરાય છે કે જે વ્યક્ત કરવા માટે ભાષામાં યોગ્ય શબ્દો નથી—તમે જ્યારે મને મુક્ત કરી ત્યારે આવેશમાં મેં તમારો યોગ્ય શબ્દોમાં આભાર માન્યો નહોતો—”

“શ્રીમતી!” આલિફન્ટે ધીમા-મંદ અવાજે જવાબ આપ્યો. તે આ શબ્દ બોલ્યો તે સમયે તેને પણ—તેના સશક્ત હૃદયને પણ પોતાની ખરી લાગણીઓ દૂધાવવાનું અશક્ય લાગ્યું.

“મારો આભાર માનવાની કંઈ જરૂર નથી. મેં ફક્ત માંડ મનુષ્ય તરિકેનું કર્તવ્ય બજાવ્યું છે.....” આટલું બોલી તેણે સર વિલિયમ તરફ દૃષ્ટિ ફેંકી કહ્યું.

“સર વિલિયમ! હું ધારું છું કે તમે તમારાં પત્નિ સાથે યોગ્ય સરતો કરી લીધી હશે. અને—”

પણ અહિં તે અચાનક બોલતો અટકી ગયો.

“જનરલ આલિફન્ટ!—” સર વિલિયમને જવાબ આપ્યો.

“મારી પત્નિ આવતી કાલે ક્રાન્સના એક મઠમાં જવા તૈયાર થઈ છે. એ તેની પોતાની મરજી છે—”

“હા. એવી મારીજ મરજી છે.....” લેડી આન્ડ બોલી.

થોડીક પળ તે મૌન રહી અને પછી બોલી.

“મારા પતિએ મને ક્ષમા આપી છે અને હવે મારે મારા પ્રભુની ક્ષમા મેળવવાની બાકી છે.”

જનરલ આલિફન્ટે જોયું કે લેડી આન્ડ ધણી થાકી ગઈ છે તેથી તેણે સર આન્ડને કહ્યું.

“લેડી આન્ડ ધણીજ થાકી ગયાં છે અને તેથી તેમને માટે યોગ્ય ઝોફવધુ કરો કે જેથી તેમને શાંતિ મળે—” આ શબ્દો બોલતી વેળા જનરલે સર આન્ડ તરફ એવી નજર ફેંકી કે જે તજર

જાણે લેડી આન્ડનો તે હમ્મેશ માટે રક્ષક બનશે એવું સર આન્ડને જણાતી હોય.

બેરોનેટ આ શબ્દો સાંભળી નમ્યો અને દેવળના બારણા આગળ જઈ તેણે એક દાસીને ખૂમ મારી. તેને લેડી આન્ડને માટે ઘટતી વ્યવસ્થા કરવાની તેણે આજ્ઞા કરી અને તેણી ત્યાંથી ચાલી ગઈ તે પહેલાં તેણે જનરલ ઑલિફન્ટનો પુનઃ આભાર માન્યો.

“સર વિલિયમ આન્ડ!—” ઑલિફન્ટે લેડી આન્ડ તે ઓરડામાંથી ચાલી જવા પછી કહ્યું.

“હવે ભવિષ્યમાં લેડી આન્ડ તરફ તમે કોઈ પણ જાતનો બૂલમ ગુજરતા નથી તથા તેણી તરફ કોઈ પણ જાતનું અયોગ્ય વર્તન ચલાવતા નથી તેની હું તપાસ રાખીશ એ વાત તમને કહેવાની જરૂર મને જણાતી નથી. યાદ રાખજો કે, તમે લેડી આન્ડને કેદ કર્યા હતાં એ વાત મને ખબર છે—”

“હા—એ તમે જાણો છો—મારા નોકરોને ફેડી-લાંચ આપી ને તમે—”

“હવે એવા કટાક્ષની જરૂર નથી. આકસ્મિક સંયોગમાં મને તમારી પત્નિ કેદમાં છે તેની ખબર મળી અને લ્યુક ગ્રીમ્સ્ટેડને દમ ભરાવવાથી હું તેને મારા પક્ષમાં લેવામાં વિજયી થયો. ગમે એમ પણ હવે એ બે ભાઈઓને સતાવવામાં સાર નથી અને જો તમે તેમના પર ગુસ્સે થશો તો તેઓ શું કરશે તે તમે જાણો છો. હવે હું મિસ રૂથ અને તેની ફાઇને ‘રાઇ હાઉસ’માં લઈ જવા માંગુ છું. તેમને માટે બે અથો તૈયાર કરાવો—મારે માટે મારો અથ છે—”

આટલું કહી જનરલ ઑલિફન્ટ દેવળમાંથી બહાર નીકળ્યો.

પ્રકરણ ૧૪ મું.

જનરલ ઑલિફન્ટની સલાહ.

કર્નલ અને મિસિસ રમ્પોલ્ડ હેન્રીએટા અને રૂથ અચાનક ગૂમ થઈ જવાથી અત્યંત દુઃખી થયાં હતાં એમ કહેવાની જરૂર નથી. વાંચનાર, એક વહાલી બહેન-દુઃખી બહેન અને વહાલી પુત્રી અચાનક ગૂમ થઈ જાય, એ શું ન્હાનીસતી આફત છે? પ્રિયજનનો એક

કલાકનો વિરહ મનુષ્યથી સહન થતો નથી તો તે અચાનક ગૂમ થઈ જાય એ શી રીતે સહન થઈ શકે?

રૂથ હેન્રીએટ્ટા સાથે શી રીતે ગૂમ થઈ? તે બિચારી “રાધ-હાડિસ” માં આવ્યા પછી પહેલવહેલી વાર રૂથ સાથે બહાર નીકળી હતી. વીસ બાવીસ વર્ષ સુધી તીવ્ર યાતના સહન કર્યા પછી તે પોતાના ઓરડામાંજ એકલી રહી હતી. તે કવચિતજ પોતાનાં ભાઈભાભી સાથે ભોજન લેવા આવતી-અગિયામાં નિર્મલ હવાથી પોતાનું હૃદય પ્રકુલ કરવા પણ તે કવચિતજ જતી. તેના હૃદયપર એક જાતનો દુઃખદ ભાર હતો કે જે કદિપણ હલકો થાય તેમ નહોતું-એના જીગર પર એવો કાતિલ જખમ થયો હતો કે જે કદિપણ રૂઝવાનો નહોતો. છતાં છેલ્લા કેટલાક દિવસથી, સર વિલિયમ આન્ડના પૈસા ચૂકવાયા પછી-જનરલ આલિફન્ટ અને લૉરેન્સ લી સાથે તેનો પરિચય થયા પછી તેના મનમાં હમેશાં ઘોળાયા કરતી દુઃખદ લાગણીમાં ક્ષિયિત ફેરફાર થયો હતો. જે કે તેના દીલપર ભયંકર વજ્રપ્રહાર થયો હતો અને તેથી તે જીવતી મરી જેવી ગઈ હતી; છતાં પણ લૉરેન્સ લી સાથે રૂથના લગ્ન નક્કી થવાની આનન્દજનક ખબરથી તેને કંઈક હર્ષ થયો હતો; અને જે દિવસની અમે વાત કરીએ છીએ તે દિવસે તેણે રૂથ સાથે ફરવા જવાનું તેની વિનંતી પરથી કબૂલ કર્યું હતું. રૂથે-તે પ્રેમાલ કુમારિકાએ પોતાની દુઃખી ફાઈ જે બહાર ફરવા આવે તો તેને તાજી હવાથી ફાયદો થશે અને તેના એકાંતવાસમાં તેને જે અસહ્ય યાતના સહેવી પડે છે તેમાં કંઈક આશ્વાસન મળશે એવા વિચારથી તેને પોતાની સાથે થોડેક સૂંઝી ફરવા આવવાની આગ્રહ-પૂર્વક અરજ કરી અને સ્નેહાળ રૂથની સ્નેહભરી વિનંતીનો અનાદર કરવાની તે હિમ્મત કરી શકે એ અશક્ય હતું.

સર વિલિયમ આન્ડે જે નીચ કપટજાળ બીછાવી હતી અને જેમ કરવાની રાજ આર્લ્સે તેને સલાહ આપી હતી તે વાંચનારને યાદ હશે. સર વિલિયમે જે બદમાસો રોક્યા હતા અને તેઓ રૂથ બહાર નીકળે તેનીજ રાહ જોતા હતા, બન્ને બદમાસો પોતાની નીચ ધારણામાં વિજય મેળવી શક્યા હતા અને તેઓજ રૂથ અને હેન્રી-એટ્ટાને “નીધરહૉલ”માં ઉપાડી ગયા હતા. દિવસે મધ્યાહ્ન સમયે આ બનાવ બન્યો. કર્નયોએ આ બનાવ કોઈની પણ નજરે પડ્યો નહિ અને સર વિલિયમની યુક્તિ વિજયી થઈ. રૂથ અને હેન્રીએટ્ટા

“નીધરહૉલ”ની કેદી બની. રૂથ સાથે કોઈ પણ સ્ત્રી હોય તેને સાથે ઉપાડી લાવવાની બદમાસોને ખાસ સૂચના કરવામાં આવી હતી કે જેથી રૂથને કોણ ઉપાડી ગયું તે કોઈ જાણી શકે નહિ. સમય પસાર થતો ગયો અને રૂથ તથા હેન્રીએકા પાછી ફરી નહિ એટલે કર્નલ તથા મિસીસ રમ્પોલ્ડને ચિન્તા થઈ. વૃદ્ધ સૈનિક રમ્પોલ્ડ પોતાના અશ્વ પર સવાર થઈ પોતાની પુત્રી તથા ભગિનીની શોધમાં નીકળ્યો, પણ તેને કંઈ પણ નિશાની જણાઈ નહિ. આજુબાજુ કર્નલ રમ્પોલ્ડે ઘણી તપાસ કરી-ઘણાને પૂછપરછ કરી પણ રૂથ વિષે કંઈજ ખબર મળી નહિ. નિરાશ થઈ તે ઘેર આવ્યો અને પોતાના એકેએક નોકરને રૂથ તથા હેન્રીએકાની શોધમાં મોકલ્યા. તે પોતે પણ પાછો શોધમાં નીકળ્યો. નીધરહૉલના માલિક સર આન્ડે આવું નીચ કપટ કર્યું હશે અને તેની દગાબાજીથી તેની પુત્રી તથા બહેન કેદી બની હશે એવું સ્વપ્ન પણ તેને આવ્યું નહિ. કર્નલ એમજ ધારતો હતો કે તેમને દુર્ભાગ્યે કંઈ અકસ્માત નડ્યો હશે. આથી તેણે આખી નદિમાં તપાસ કરાવી-જો કદાપિ દુર્ભાગ્યે તેઓ નદિમાં ડૂબી ગઈ હોય તો તે જાણવા માટે તેણે નદિના પાણી ડહોવી કઢાવ્યાં-પણ કંઈ પતો મળ્યો નહિ. અંધારૂં થયું-સૂર્યાસ્ત થયો ત્યાં સૂધી બધાની તપાસ ચાલુ રહી પણ કંઈ વળ્યું નહિ, અને કર્નલ રમ્પોલ્ડ દુઃખી-હતાશ હૃદયે પોતાની પત્નિ પાસે પાછો ફર્યો ત્યારે તેની શરવીર આંખો અશ્રુભીની થઈ હતી. તેનું વદન કરમાઈ ગયું હતું. ખરેખર, તેના દુઃખનો પાર નહોતો. એક દુઃખી બહેન-એક બહાલી પુત્રી આમ અચાનક ગૂમ થાય! આહ! એ ખ્યાલ-એ વિચારજ છાતી ચીરી નાખનારો હતો! મિસીસ રમ્પોલ્ડની સ્થિતિ પણ એના જેવીજ હતી! રૂથ અને હેન્રીએકાને જાણે પૃથ્વી ગળી ગઈ હોય એવી રીતે તે બન્ને ગૂમ થઈ ગઈ હતી!

સન્ધ્યાકાલ વહી ગયો. કલાકપર કલાક પસાર થઈ ગયા. રાત્રિની ભયાનકતા વધવા માંડી. મિસીસ રમ્પોલ્ડ પોતાની પુત્રીના વિરહથી તથા તેને લગતી હૃદયવિદારક ચિન્તાથી એટલી હતાશ થઈ ગઈ કે તેને ખિંછાને જવાની કર્નલે આગ્રહભરી વિનંતી કરી; અને જો કે કર્નલની એકેએક ઇચ્છાને સરકારી કાયદા જેટલું માન આપવાને તેની પવિત્ર પત્નિ ટેવાયલી હતી છતાં વર્તમાન સંયોગોમાં તે પોતાના બહાલા પતિની વિનંતીને માન આપી શકી નહિ. તેની

નીર્મલતા એટલી બધી વધી પડી હતી—તે એટલી બધી હતાશ થઇ ગઈ હતી અને એવી ભયંકર યાતના તેના પુત્રીવત્સલ હૃદયને ચીરી નાખતી હતી કે આરામ લેવા માટેનો વિચાર પણ તેને આવી શકે એમ હતું નહિ. કર્નલે તેને આશ્વાસન આપવા—શાન્ત કરવામાં કોઇ જાતની કચાસ રાખી નહિ. પણ વ્યર્થ ! કર્નલ બિચારો આ સમયે શું કરે ? બન્ને પતિપત્નિએ અનેક યુક્તિઓ ખોળવા માંડી—અનેક તર્ક વિતર્ક કરી જોયા—! રૂથ અને હેન્રીએટા કદાચ દૂર સૂધી ફરવા ગઈ હશે અને પછી રસ્તો ભૂલી ગઇ હશે. તેઓ કોઇ ગરિબ કુટુંબના માંદા માણસને સહાય કરવામાં રોકાઇ હશે; પણ નહિ. આ કલ્પના આવતાંજ કર્નલ અને મિસીસ રમ્પોલ્ડની ખાત્રી થઇ કે તેમની કલ્પના ભૂલભરી હતી; કારણકે જો રૂથ અને હેન્રીએટા ભૂલી પડી હોય તો તેમને એક માર્ગદર્શક ભોમિયો મેળવતાં મુશ્કેલી નડે એમ ન હતું અને જો તેઓ કોઇ કમનસિંબ રંક મનુષ્યને સહાય કરવા ગઇ હોય તો ઘરમાં ચિંતા થાય એટલો વખત ત્યાં બેસી રહે એ અસંભવિત હતું. ટૂંકામાં કલ્પનાશક્તિ યા તર્કશક્તિથી શોધી શકાય એવું એક પણ ચિન્હ તેમને જણાયું નહિ કે જેથી રૂથ તથા હેન્રીએટાની શોધ આગળ ચલાવી શકાય. ફક્ત એક ભયંકર કલ્પના બન્નેને આવતી હતી. તે એ કે કદાચ દુર્ભાગ્યવશાત્ બન્ને નદિમાં ડૂબી ગઇ હોય ! આ વિચાર—આ કલ્પના હૃદય ચીરી નાખનારી હતી; પણ નદિ કિનારે તેવાં કોઇ ચિન્હ જણાયાં નહોતાં.

આવી જ ભયંકર અશાન્તિમાં રાઈહાઉસદુર્ગનાં બધાં માણસ પોતાનો સમય પસાર કરતાં હતાં. સાડા અગિયારેક વાગ્યાનો સમય થઇ ગયો. સઘળાંની ચિન્તા પ્રતિક્ષણે વધતીજ જતી હતી. એટલામાં દુર્ગ તરફ આવતા અશ્વોના પગલાંનો અવાજ કર્નલ તથા તેની પત્નિની કર્ણેન્દ્રિયે અથડાયો. બન્ને હળુ પોતાના ઓરડામાં જગતાં બેસી રહ્યાં હતાં. બે ત્રણ મળુરો—દાઃ ગાળનારાઓ—જેઓ રૂથની શોધ કરવામાં નિષ્ફલ થઈ હતાશ વદને પાછા ફર્યા હતા—તેઓના મ્હોમાંથી હર્ષના પોકારો નીકળી પડ્યા અને તે સાંભળતાજ કર્નલ અને મિસીસ રમ્પોલ્ડ એકદમ દુર્ગના પ્રવેશ દ્વારમાંથી બહાર દોડી ગયાં. બે અશ્વો પૂલ પાસે ઉભા રહ્યા હતા. અને એકપરથી રૂથ નીચે ઉતરતાંજ તે તેના બહાલા માતાપિતાની ગોદમાં જઇ પડી. હેન્રીએટાને લઇ ખીજા અથપર જનરલ આલિફન્ટ બેઠો હતો કારણકે નીધરહોલમાં બેમુદ્દ

થયા પછી હેન્રીએટા મહા મુશ્કેલીએ શુદ્ધિમાં આવી હતી પણ તે એટલી શક્તિહીન થઇ ગઇ હતી કે તેનાથી એકલાં અશ્વપર સ્વારી કરાય તેમ નહોતું. તેથી જનરલ આલિફન્ટને તેને સાથે લઇ અશ્વપર બેસવાની ફરજ પડી હતી.

અમે હવે આ કણુ બનાવપર થોડોક આવશ્યક ખુલાસો કરી પરદો નાખીશું. જનરલ આલિફન્ટનો તેણે રૂથ તથા હેન્રીએટાના કરેલા અણુધાર્યા-બહાદુરીભર્યા બચાવ માટે કર્નલ તથા મિસિસ રમ્પોલ્ડે અંતઃકરણપૂર્વક આભાર માની પોતાની પવિત્ર કૃતજ્ઞતા લાગણીભર્યા સ્વરે વ્યક્ત કરી એ વાંચનારને કહેવાની જરૂર નથી. રૂથને કોની આગ્રાથી તથા કેવી નીચ ઇચ્છાથી ઉપાડી જવામાં આવી હતી તે જાણતાં કર્નલના અશાન્તિપૂર્ણ મગજમાં તિરસ્કારનો અભિ સળગ્યો. મિસીસ રમ્પોલ્ડ પણ સર ખાન્ડની નીચતાથી કમ્પી ગઇ. પણ કર્નલને હજુ એક વધુ દુઃખદ બીના સાંભળવાની હતી. જનરલ આલિફન્ટ હેન્રીએટા પોતે પોતાનાં ભાઇભાભીને પોતાની પવિત્રતા ખંડિત કરનાર દગાબાજનો હેવાલ એકાન્તમાં કહી શકે એવી ઇચ્છા થી પોતાને માટે ખાસ તૈયાર કરેલા ઓરડામાં ગયો અને તેના જવા પછી હેન્રીએટા રમ્પોલ્ડે પોતાનાં ભાઇ તથા ભાભી સમક્ષ જે વ્યક્તિએ તેની સુકૃતિ કલંકિત કરી હતી, જેણે તેની સમ્પૂર્ણ ચળકતી આશાઓને સમૂળી બાળી નાખી હતી, જેણે તેના કૌમાર્યપર કાળો ડાઘ લગાડ્યો હતો, જેણે પ્રથમ તેને ચાહવાનો શરમભર્યો ઢોંગ કરી પાછળથી તેને દગો દઈ, ફૂરતાથી તણ દીધી હતી અને જેને તે જ્યોજ ફિટ્ઝ વિલિયમના ખોટા નામથી ઓળખતી હતી તે કોઇ જ નહિ પણ આ રાખ્યનો માલિક ચાર્લ્સ બીજો જ છે એ વાત ચીરાતા હૃદયે જાહેર કરી.

આશ્ચર્ય અને તિરસ્કારની લાગણીના ભેગા બળે કર્નલ પોતાની દુઃખી ભગિની તરફ અવાક થઇ બેઠો રહ્યો. તરતજ તે પોતાની ખુરશી પરથી ઉભો થયો અને ક્રોધ, તિરસ્કાર, વૈર આદિ ઝંતુની લાગણીથી અશાન્ત થઇ ઓરડામાં આમથી તેમ આંટા મારવા લાગ્યો. તેના વદનપર વજ્રહૃદયી પુરૂષના જેવી દૃઢતા છવાઈ. તેના ઓઠ વૈરના આવેશમાં પીસાયા. તેની આંખોમાંથી આગના સોળેસોળા નીકળવા લાગ્યા. તેને જોતાંજ તેના હૃદયમાં કોઇ ભયંકર વિચારો ઘોળાતા હશે અને તેથી તેનું હૃદય બળી જતું હશે એમ કોઇને પણ માલૂમ પડી આવે તેમ હતું.

રૂથ, તેની માતા તથા હેન્રીએટા કર્નલને અશાન્ત-ભયભર્યા હૃદયે જોઈ રહી. કર્નલના મગજમાં ભયંકર વેર લેવાની લાગણી જન્મી છે એ તેમને તરતજ જણાઈ ગયું; પણ તે વૃદ્ધ સૈનિકનો દેખાવ તે સમયે એવો ગમ્ભીર-એવો સ્થિર-એવો ભવ્ય-લાગતો હતો કે તેની પત્નિ કે તેની ખડેન તેની પાસે જવાની હિમ્મત કરી શકી નહિ. ખુદ રૂથ પણ-કર્નલની બહાલી પુત્રી પણ પોતાના પિતા પાસે જઈ શકી નહિ.

અન્તે હેન્રીએટા તેની પાસે ગઈ અને તેના પગ આગળ ઘૂંટણીએ પડી વિનીત-કરૂણ સ્વરે તે બોલી.

“રિચર્ડ ! મારે માટે તારે કોઈ પણ જોખમ વહોરી ન લેવું એવી હું તને વિનંતી કરું છું. તારી પુત્રી અને પત્નિ જે મને અને તને અત્યંત બહાલી છે તેમનું સુખ મારે માટે જોખમમાં ના નાખતો.....”

કર્નલ રમ્પોલ્ડ પોતાની ખડેનના કરૂણ શબ્દો સાંભળી ઉભો રહ્યો અને તેને ઉભી કરી બોલ્યો.

“હેન્રીએટા ! મને આવી રીતે ન શરમાવ—તેં અત્યાર સૂધી ઘણું-ઘણું દુઃખ સહન કર્યું છે—હા—તેં અસહ્ય દુઃખો ! સઘાં છે—પણ આજે રાત્રે તારા હૃદયમાં બીજી કાતિલ છૂરી ભોંકાઈ છે, કારણ કે આજે જેને તેં અથાગ પ્રેમથી ચાહ્યો હતો તેણે તને પોતાની પત્નિ બનાવવાની લેશ માત્ર ઇચ્છા નહોતી રાખી પણ ફક્ત તારું ડૉમાર્ય કલંકિત કરવાની નીચ વાસનાજ તેના જીગરમાં હતી એવી તારી ખાત્રી થઈ છે—”

મિસીસ રમ્પોલ્ડ અને રૂથ પણ હવે કર્નલ પાસે ગઈ અને ત્રણે સ્ત્રીઓએ કર્નલ તરફ એવી કરૂણ દૃષ્ટિએ જોયું કે તે દૃષ્ટિ જાણે કર્નલને તેના જીગરમાં રાખેલા સશક્ત મનુષ્ય સામે ગમે તેવી રીતે વેર લેવાની જે પણ યુક્તિ તેના મનમાં ઘોળાતી હોય તે તજ દેવાની અરજ કરતી હોયની એવી લાગતી !

“આજે હવે આપણે એ વિષે કંઈ બોલીશું નહિ.....” કર્નલે કહ્યું.

“રાત બહુ વહી ગઈ છે અને તમે ત્રણેએ આજે ઘણું સહન કર્યું છે. તમને સર્વને આરામની ખાસ જરૂર છે. રૂથ, તારી માતાએ આજે અસહ્ય દુઃખ સહન કર્યું છે.....”

“આહ ! મારી વ્હાલી બા !—” તે યુવાન કુમારિકા પ્રીતિ-
બીના સ્વરે બબડી અને બીજી પક્ષે પોતાની વ્હાલી માતાની ગોદમાં
જઈ લપાઈ.

ત્યાર પછી તે દુઃખી કુટુંબ નિદ્રાદેવીને શરણે ગયું અને “રાઈ-
હાઉસ ” દુર્ગમાં શાન્તિ પ્રસરી.

પ્રાતઃકાલે જનરલ તથા કર્નલ બન્ને સૌથી વહેલા ઉઠ્યા અને
ઉભય ગઈકાલના બનાવ વિષે મુક્ત હૃદયે વાત કરવાના ધરાદાથી
બહાર ફરવા નીકળ્યા. કર્નલ રમ્બોલ્ડે પોતાની પુત્રી તથા ભગિનિને
કેદખાનામાંથી મુક્ત કરવા માટે જનરલ ઑલિફન્ટનો પુનઃ કૃતજ્ઞ હૃદયે
આભાર માન્યો; છતાં એ કૃતજ્ઞભાવના વ્યક્ત કરતી વેળા તેના
મુખપર એક જાતની એવી વજ્ર જેવી સખ્તાઈ તથા ગમ્ભીરતા
છવાયલી હતી કે તેના હૃદયમાં આવેશભરી લાગણીઓનું તુમૂલ્ય યુદ્ધ
થતું હતું તે જનરલ ઑલિફન્ટથી ગુપ્ત રહ્યું નહિ.

“મારા વ્હાલા મિત્ર,” જનરલ ઑલિફન્ટ ગત રાત્રિના દુઃખદ
બનાવનું સવિસ્તર વર્ણન કર્યા પછી બોલ્યો.

“હવે તમારે શાન્તિથી આ બનાવપર વિચાર કરવાની જરૂર
છે. વર્તમાન સ્થિતિ પર નજર નાખો. પ્રથમ તો સર વિલિયમ બ્રાન્ડ
ખુદ મહારાજના હુકમથી લૉરેન્સ લીને પોતાના વારસ તરિક્કે સ્વી-
કારશે અને તે લૉરેન્સ સાથેના તમારી પુત્રીના લગ્નમાં પોતાની સં-
મતિ આપશે. બીજું હું અદ્ય સમયમાં ઇંગ્લંડ છોડી વિદેશ જવાનો
હોવાથી અદ્ય સમયમાંજ લૉરેન્સના લગ્ન મિસ રમ્બોલ્ડ સાથે કરી
આપવાની કૃપા કરશે. કારણકે હું એ પ્રેમી યુગ્મના શુભલગ્ન સમયે
હાજર રહી તેમની સલામતી લેવાને આતુર છું. લૉરેન્સ અને રૂથને
સુખી જોવાની મને ઉત્કટ ઇચ્છા છે. ત્રીજું સર કર્નલ રમ્બોલ્ડ !
સરબ્રાન્ડ અથવા મહારાજપર વેર લેવાની તમારા મનમાં કોઈ પણ
જાતની લાગણી ઉત્પન્ન થઈ હોય તો તે નષ્ટ કરવાની હું તમને
સલાહ આપું છું. “નીધરહોલ ” ના માલિક સરબ્રાન્ડને યોગ્ય સજા
તેના પાપ માટે થઈ ચૂકી છે- તેની કપટબાજી પકડાઈ આવી છે-તેની
ધારણા ધૂળમાં મળી છે. અને પોતાની પત્નિને પંદર પંદર વર્ષ સુધી
કેદ કરી તેને મરણ પામેલી જાહેર કરવાની તેની નીચતા જાહેરમાં
આવવાથી લોકો હવે તેનાપર શીટકાર વરસાવશે. હા-પ્રજનો શીટકાર
અને ધિક્કાર એજ એના પાપની યોગ્ય સજા છે. કર્નલ રમ્બોલ્ડ !

એક સ્ત્રી વિકારને વશ થઈ ગમે એવું વર્તન ચલાવે; તો પણ તેને પંદર પંદર વર્ષ સુધી એકાન્તમાં કેદ પૂરી રાખવી; તેના ચીરામલા હૃદયપર વજ્રપ્રહાર કર્યા કરવા, તેને દુનિયામાં મરેલી જાહેર કરવી એ કૃત્ય એટલું દયાહીન છે કે તે મનુષ્યનું કામ છે એમ હું માની શકતો નથી. એવું કામ રાક્ષસી હૃદયજ કરી શકે. આથી એનાપર વેર લેવાની જરૂર નથી. અને રાજાપર વેર લેવા માટે વર્તમાન પરિસ્થિતિ એવી છે કે, જો એવા પ્રયત્ન કરશે તો તેથી તમને જ હાનિ થશે—”

કર્નલ રમ્પોલ્ડે પોતાના રણશૂરા મિત્રની સલાહ એક પણ શબ્દ વચ્ચે બોલ્યા વિના લક્ષપૂર્વક સાંભળી; અને જ્યારે જનરલ ઓલિવિન્ડનું બાપણ પૂર્ણ થયું ત્યારે કર્નલે તેપર કેટલીક મિનિટ સુધી ગમ્ભીર વિચાર કર્યો. તેણે વિચાર કર્યો ખરો; પણ તેના વદનપર જે સખ્તાઈ ગઈ રાત્રિથી છવાઈ હતી તે તો તેવીને તેવીજ રહી.

“સર વિલિયમ આન્ડર વેર લેવાનો વિચાર, કોઈને માટે નહિ તો શરવીર લૉરેન્સ-એ દુષ્ટ ઝેરોનેટના ભત્રિજાને માટે હું માંડી વાળીશ; પણ મને શક છે કે લૉરેન્સ પોતાના કાકા સાથે સમાધાન કરવા તૈયાર થશે કે ? મારી ખાત્રી છે, જનરલ ઓલિવિન્ડ ! કે જે જૂલમ અને નીચતા તેના બદમાસ કાકાએ બતાવ્યાં છે તે જાણ્યા પછી તે કદાપિ પણ સરઆન્ડ સાથે સમાધાની કરશે નહિ. હું ધાર છું કે આ બધો વાતની તેને ખબર હશે—” થોડોક સમય ગમ્ભીર વિચાર કરી ‘રાઈહાઉસ’ નો માલિક બોલ્યો.

“નહિ-તે એ વિષે કંઈ જાણતો નથી—” તેના બહાદૂર સાથી એ પ્રત્યુત્તર આપ્યો.

“હું આજે બપોરે હર્ટફર્ડ જઈ તેને એ ખબર આપવા માગું છું. જો કે તેના કાકાએ જે કાવત્રું લૉરેન્સની બહાલી પ્રિયતમાનું હરણ કરવા માટે રચ્યું હતું તેના નીચ હેતુ જાણી; લૉરેન્સ ધણો ક્રોધિત થશે પણ તેજ પહે તેના જેવા વિશુદ્ધ પ્રેમીને આનન્દ આપે એવી એક ખબર મારે તેને આપવાની છે. હું સહર્ષ તેને જાણાવીશ કે મિસ રમ્પોલ્ડ સાથેનાં તેનાં લગ્નમાં હવે રાજા કે સરઆન્ડ-કોઈ પણ કોઈજાતનું વિદ્વ ઉપસ્થિત કરશે નહિ. આ સાંભળી તે જરૂર રાજી થશે...પણ મારા બહાલા મિત્ર ! મહારાજાપર વેર ન લેવાના મેં પુછેલા પ્રશ્નનો તમે મને જવાબ આપ્યો નથી, કર્નલ ! હું જોઉં છું કે

તમારા હૃદયને એજ વિચાર ઉશ્કેરી રહ્યો છે.....”

“તમે મારાપર અને મારા કુટુંબપર એટલા બધા ઉપકારો કર્યા છે—” તે વૃદ્ધ સૈનિક બોલ્યો.

“કે તમારી સલાહ મારે લક્ષમાં લેવી જોઈએ એમ હું માનું છું. જનરલ ! હું તમારી સલાહ પ્રમાણે વર્તવાને શક્ય પ્રયાસ કરીશ—હા—હું મારા દીલમાં તોફાન મચાવતા વિચારોનો ત્યાગ કરવા જરૂર પ્રયત્ન કરીશ—પણ હું તમને પવિત્ર વચન આપી શકતો નથી; કારણકે એ વિચારોને તદ્દન ભૂલી જવા એ બહુ મુશ્કેલ છે. આહ ! મારી બહેન તથા મારી બહાલી પુત્રીએ એ બાદશાહી બદમાસના જૂલમથી જે સહન કર્યું છે તેનો બ્યારે હું વિચાર કરું છું ત્યારે માફ મગજ ભમી જાય છે—મારા હૃદયમાં આગ લાગે છે—અને જનરલ ઑલિફન્ટ ! નીધરહોલમાં ગઈ રાત્રે તમે જે જોયું હશે તે પરથી તમારી ખાત્રી થઈ હશે—”

“હું તમારી લાગણી સમજી શકું છું—” ઑલિફન્ટ વચ્ચે બોલ્યો.

“હા—હું સારી પેઠે જાણું છું કે રાજ્યએ તમારી બહેન મિસ રમ્બોલ્ડનું જીવન ધૂળમાં મેળવી તેની આખી જીંદગી કંગાળ કરી નાખી છે.—”

“અને જનરલ ! તમે મારી જગ્યાએ હો તો એક ભાઈ તરિકે તમે શું કરો ? બોલો, મારા બહાલા મિત્ર ! એક બહાલી બહેનની પવિત્રતા કલંકિત કરનાર નરાધમ કોણ છે તે જાણ્યા પછી તમે શું કરો ? જો તમે જાણો કે એ બહેને વીસત્રીસ વરસ સૂઝી હૃદયની કાતિલ વેદના, માર્મિક યાતના અને ભયંકર નિરાશા સહન કરી છે અને પછી અચાનક એ ખીલતી કળીને પગતળે છૂંદનાર—એ ખીલતાં પુષ્પને કર-માવી નાખનાર—તમારી નજરે પડે તો—જનરલ ઑલિફન્ટ ! બોલો, હું ફરીથી પૂછું છું કે તમે શું કરો ?—”

“તમારા આ પ્રશ્નનો સામાન્ય જવાબ આપી શકાય એમ નથી—” તે વજ્રહૃદયી ચોક્કો શાન્તિથી બોલ્યો.

“જો તમે કહો છો તેવી સ્થિતિમાં કોઈ દગાખાજની કપટ-જાળમાં મારી બહેન ફસી પડી હોય અને તેના પવિત્ર જીવનને કલંકિત કરનાર અચાનક મારી દૃષ્ટિએ પડે તો અલબત્ત, હું તેજ પલે, જરા પણ અચકાયા વિના માફ વેર લઉં—”

“આહ !.....” પ્રશંસાની લાગણીથી જનરલના હાથ પકડી કર્નલ બોલ્યો.

“મેં તમારા જેવા વીર યોદ્ધાના મ્હોમાં બીજા જવાબની આશાજ રાખી નહોતી—”

“હા—પણ સાંભળો ! કર્નલ ! મેં માફ વેર એવી સ્થિતિમાં લીધું હોત. કારણકે જે તેથી માફ મૃત્યુ થાય તો તેથી મારી પાછળ દુઃખી થનાર કોઈ મિત્ર કે નિકટનાં સ્નેહી કોઈ નથી. મારે પ્રેમાલ પત્નિ નથી કે જે મારી પાછળ વિધવા થાય; નથી બહાલી પુત્રી કે જે પિતા વિના નિરાધાર બને; આથી તમે જે સ્થિતિ વર્ણવી તેવી સ્થિતિમાં હું મારી ભગિનીની પવિત્રતા પર કાળો ડાઘ લગાડનારપર વેર લઈ માફ જીવન જોખમમાં નાખવા તૈયાર થાત. પણ તમને હું પૂછું છું કે તમે મારા જેવી સ્થિતિમાં છો ? જે તમે રાજ્યપર વેર લેવા જવ અને પરિણામમાં તમને ફાંસીને લાકડે લટકવું પડે તો તેની અસર શું થાય તેનો તમે વિચાર કર્યો છે ? એ ખરું છે કે તમારી બહેનની પવિત્રતા લૂંટનાર પર વેર લઈને તમે ફાંસીએ જવ એ તમારે માટે માનભર્યું છે. પણ તમે તમારી પાછળ એક પ્રેમાળ પત્નિ અને બહાલી પુત્રીને નિરાધાર બનાવી મૂકી જશો કે જેઓ તમારા શોકજનક અવસાન માટે નવધાર આંસુ રેડતી ચીરાતા હૃદયે તમારી કબર પર ફૂલ વધાવવા જશે ! બોલો, કર્નલ ! એક બહેનના દગાબાજ પ્રેમીપર વેર લેવાથી તમને સંતોષ મળશે કે તમારી પુત્રી અને પત્નિને હમેશને માટે દુઃખી અને નિરાધાર બનાવ્યાથી ? જે તમારી બહેનની પવિત્રતા ખંડિત કરનાર પર વેર લેવાનું કામ તમને પવિત્ર કર્તવ્ય જેવું જણાતું હોય તો તેજ પહે તમારી પત્નિ અને પુત્રીને સુખી રાખવાનું પણ તમારું કર્તવ્ય છે...કર્નલ ! મારા બહાલા મિત્ર ! હવે તમે સમજી શકશો કે તમે એવી સ્થિતિમાં નથી કે જેથી તમે હાલના મહારાજ પર વેર લઈ શકો—”

કર્નલ રમ્પોલ્ડ જનરલ ઑલિવિન્ટની મજબૂત દલીલો સાંભળી છક્ક થઈ ગયો. શું બોલવું તેજ તેને સ્પષ્ટ નહિ. થોડીકવાર ગંભીર વિચાર કરી તે બોલ્યો.

“તમે અસામાન્ય માણસ છો—જનરલ ! જેવા તમારાં કાર્યો શરાતન ભર્યા છે તેવાજ તમારા વિચારો પણ ઉમદા છે. ખરેખર, હું તમારો મિત્ર થવા માટે મગર હું—”

ઉક્ત વિષય પર બન્નેમાંથી કોઈ પણ કંઈ બોલ્યું નહિ. જનરલ ઑલિફન્ટે પોતે પોતાની દલીલોથી કર્નલ પર જે અસર કરી હતી તે પરથી તે પોતાની સલાહ પ્રમાણે વર્તશે એવી આશા રાખી. બ્યારે તે બહાદૂર સૈનિકો “ રાઈહાઉસ ” માં પાછા ફર્યા ત્યારે રૂથ અને તેની માતા નાસ્તા માટે તેમની રાહ જોતી હતી. હેન્રીએદા ગઈ રાત્રીના કણ્ણ બનાવ પછી ઘણી અશક્ત થઈ જવાથી પોતાના ઓરડામાંજ રહી હતી.

પ્રાતઃકાલનું ભોજન પૂર્ણ થયા પછી જનરલ ઑલિફન્ટે હર્ટફર્ડ જવા માટે પોતાનો અશ્વ તૈયાર કરાવવાની કર્નલને વિનંતિ કરી. આ વાત સાંભળતાં જ કુમારિકા રૂથના ગાલ પર મોહક રાતી સુરખી છવાઈ કારણકે તે જાણતી હતી કે ઑલિફન્ટ તેના બહાલા લૉરેન્સને મળવા જાય છે. વળી તેના લૉરેન્સ સાથના લગ્નમાં સર આન્ડની સંમતિ મળી ચૂકી છે તથા મહારાજ તરફથી પણ હવે કોઈ જાતનું વિદ્વ નાખવામાં આવશે નહિ એ પણ તે જાણતી હતી. “ નીધરહૉલ ” થી “ રાઈહાઉસ ” આવતી વેળા માર્ગમાં જનરલ ઑલિફન્ટે એ આનન્દજનક ખબર રૂથને કહી હતી.

પ્રકરણ ૧૫ મું.

લૉરેન્સ લી અને લુઈ દે કેરલ.

મેજર લી હજુ હર્ટફર્ડ ખાતેની સેનાનો સેનાપતિ હતો; કારણકે ત્રણ મહિના પૂર્વે જનરલ ઑલિફન્ટ સાથે દંડયુદ્ધ રમવા જતાં ઘાયલ થયેલો કર્નલ ગ્રેહામ હજુ સાજો થયેલો ન હોવાથી પોતાનું કર્તવ્ય બજાવવા અશક્ત હતો. લૉરેન્સને હમણાં જે પદવી મળી હતી તે માનભરી હતી, પણ તેને એ પદવીથી આનન્દ મળ્યો નહિ. તેના હૃદયમાં અનેક કારણોને લીધે અસંતોષ પ્રગટ્યો હતો. પ્રથમ તો તે રાજના સૈન્યમાં એક અમલદાર તરિકે નોકરી કરતો હોવાથી તેને રાજના જૂલમ અને આપખુદીનો થોડોક અનુભવ મળી ચૂક્યો હતો. ટાવરમાંથી—કેદમાંથી મુક્ત થયા પછી તેને તરત પોતાની સેનાનો કબજો લેવાની સખત રાજમા થયેલી હોવાથી તે પોતાની જીવનાધાર રૂથની મનોહર મૂર્તિના દર્શન કરવા માટે “ રાઈહાઉસ ” માં પણ જઈ

શમ્યો નહોતો. હર્ટફર્ડ ન છોડવાની તેને ખાસ તાકીદ કરવામાં આવી હતી અને એ કરડી આજ્ઞા પ્રેમમસ્ત યુવાનના યુવાન જીગરને ખળ-ભળાવી નાખતી હતી. અલબત્ત, તે જે પળે હર્ટફર્ડ જઈ પહોંચ્યો તેજ પળે પોતે જનરલ આલિફન્ટના લાગવગથી કેદખાનામાંથી મુક્ત થયો છે એ વાતની રૂથને ખબર આપવા માટે તેણે તેને એક પત્ર લખ્યો અને જ્યારે તેણે તે પત્ર પૂછ્યું ક્યો ત્યારે ધણું મોડું થઈ ગયલું હોવાથી તેણે એક કાસદને સહવારના પહોરમાં તે “ રાઈહાઉસ ” માં જઈ આપી આવવાની આજ્ઞા કરી. આ બનાવ ૨૬ મી સપ્ટેમ્બરે બન્યો આથી તારીખ ૨૭ મી સપ્ટેમ્બરના યાદગાર પ્રાતઃકાલે નીધર હાલમાં આશ્ચર્યજનક બનાવો બન્યા તેજ દિવસે સહવારે-રમ્પોલ્ડ કુટુંબે લૉરેન્સ લી કેદખાનામાંથી મુક્ત થવાની આનંદજનક ખબર સાંભળી. એજ પત્રમાં તેણે રાજની સખત આજ્ઞા પણ દર્શાવી હતી અને એ આજ્ઞાને લીધે રૂથને તથા કર્નલ આદિને જાતે મળવા આવવાને તે અશક્ત છે એમ જણાવી એ સંબંધી પોતાની તિવ્ર લાગણી જાહેર કરી હતી.

લૉરેન્સ મુક્ત થયો તે પછી બીજે દિને એટલે ૨૮ મી સપ્ટેમ્બરને દિને બપોરે તે પોતાના નિવાસસ્થાનમાં એક ઓરડામાં બેઠો બેઠો વિચારમગ્ન થયો હતો. તેના મનમાં જે તે લશ્કરી પદવી ત્યજ દે તો તેને ઉપરી અમલદાર કે રાજ પણ રૂથ સાથે પરણતો અટકાવી શકે નહિ એવા વિચાર આવતા હતા. સર વિલિયમ બ્રાન્ડ-તેના કાકાની ઇચ્છાની તેને પરવા નહોતી કારણકે તેના વારસાની લૉરેન્સને લેશ માત્ર પણ દરકાર નહોતી. પોતાની પદવીનું રાજનામું ચીતરીઆપવાનો ગંભીર વિચાર તેના મનમાં ધમાલ મચાવી રહ્યો પણ પછી પોતાના ગુજરાન માટે શું કરવું ? તે જાણતો હતો કે કર્નલ રમ્પોલ્ડની આર્થિક સ્થિતિ સારી નહોતી કે જેથી તે પોતાની પુત્રીને સારી રકમ કન્યાદાન વેળા આપી શકે; અને કદાચ તેમ હોત તોપણ જે કન્યા પોતાની જીવન સખી થવાની છે તેના પિતાની દોલતપર જીવવાનું લૉરેન્સને પસંદ નહોતું. તે સમયે એક યુવાનને માટે તેનું શિક્ષણ અને યોગ્યતા ઉચ્ચ પ્રકારના હોય તોપણ એક ધંધામાંથી બીજા ધંધામાં ફેરફાર મારવાનું સહેલું નહોતું. હાલમાં એ મુશ્કેલી કંઈક ઓછી થઈ છે છતાં પણ હજી તેના તદ્દન અન્ત આવ્યો નથી. અને તેથીજ અમારી નવલકથાનો બહાદુર નાયક પોતાનું કમીશન છોડી બીજા વ્યવસાયમાં પડવા પહેલાં ગંભીર વિચાર કરવામાં લીન થયો હતો.

વિશુદ્ધહૃદયી લૉરેન્સ પોતાની બહાલી રૂથની ભવ્ય મૂર્તિ પોતાની આંખો સ્ક્રામે નીહાળતો, તેને લગતા કંઈ કંઈ વિચારોમાં ગોથા ખાતો હતો એટલામાં નોકરે આવી એક કુલીન સ્ત્રી જે પોતાનું નામ આપવા નારાજ છે, તે લૉરેન્સને મળવાની ઈચ્છા રાખે છે, એવી ખબર આપી. લૉરેન્સને તેજ ક્ષણે રૂથ યાદ આવી અને તે ખરેખર, મુક્ત થયો છે તે નજરે જોઈ ખાત્રી કરવા માટે રૂથજ પ્રેમના આવેશમાં તેને મળવા દોડી આવી હશે એમ તેણે માન્યું. આ વિચારથી તે હર્ષવેલો બની ગયો અને તેથી તે તેપર વિશેષ વિચાર કરી શક્યો નહિ. જે તેણે પોતાની એ માન્યતાપર સ્કેંજ પણ વિચાર કર્યો હોત તો રૂથ જેવી નિર્દોષ અને સદ્ગુણી બાલિકા પોતાની પવિત્રતા નિદક લોકોની જીભથી વગોવાય એવું, પોતાના પ્રેમીને ઘેર મળવા જવાનું સાહસિક પગલું ભરવા કદાપિ પણ તૈયાર ન થાય એ તેને તરતજ જણાઈ આવત; પણ પ્રિયતમાની સ્મૃતિથી દિવાનું થયલું મગજ એવો વિચાર કરવા ક્યારે ખેસે છે ? તેણે તેથી નોકરને તરતજ તે સુન્દરીને અંદર લઈ આવવાની આજ્ઞા કરી અને ખેચાર મિનિટમાં એક યુરખાવાળી સ્ત્રી લૉરેન્સના ઓરડામાં દાખલ થઈ. તેણે સાદો સ્વારીનો પોષાક પહેર્યો હતો. લૉરેન્સ તરતજ તે રૂથ નહોતી એ જાણી ગયો અને તે સ્ત્રી પોતાનો યુરખો કાઢી મૂકે તે પહેલાં તે ડચેસ ઓફ પોર્ટસમથજ હતી એવી લૉરેન્સની ખાત્રી થઈ ગઈ. એ જાણતાંજ તેના વદન પર સંત્તાઈ આવી. તેનું વદન એક પલ્લમાં અજળ રીતે ફેરવાઈ ગયું. રૂથને મળવા માટે અધીરા લૉરેન્સનું મોહક સ્મિત હવામાં ઉડી ગયું અને તેની જગ્યા ગંભીર સંત્તાઈ અને અજળબળીની લાગણીએ લીધી. તેના હૃદયની સ્થિતિ પણ વિચિત્ર થઈ પડી. તેના દેખાવ પરથી તે ડચેસને ત્યાં જોવા નારાજ હતો એમ સ્પષ્ટ માલૂમ પડી આવે તેમ હતું. તે પવિત્ર હતો—રૂથનોજ તે સાચો આશક હતો—અને તેથી તે જમાનાના અનેક વિલાસી સૈનિકોએ ડચેસના આગમનને ગરમાગરમ સ્વાગતથી વધાવી લીધું હોત જ્યારે લૉરેન્સે તે તરફ અણગમો અને તિરસ્કાર વ્યક્ત કર્યા.

“ મેજર લી,—” ડચેસ ઓફ પોર્ટસમથ પોતાના મુખપર પુનઃ યુરખો નાખી બેઠી અને પછી તે એક યુરશીપર બેસી ગઈ.

“ તમે મેં જે પગલું ભર્યું છે તેથી અજળ થયા લાગે છે—”

“ અજળબળી ! મંડમ ! તમારી અત્રેની હાજરીથી મને જે લા-

ગણી થાય છે તેને માટે “અન્યથા” શબ્દ યોગ્ય નથી—એ લાગણી વ્યક્ત કરવા ભાષામાં યોગ્ય શબ્દજ નથી—”

લુઇ દે કેરસે તેના બોલવાનો ખરો ભાવાર્થ જાણવા માટે તેના મુખપર એક આતુર દૃષ્ટિ ફેંકી; કારણકે લૉરેન્સના શબ્દોમાંથી બે અર્થ નીકળતા હતા—જે કે દ્વિઅર્થી બોલવાની તેની ધૃત્તા નહોતી; તેના શબ્દો આનન્દ અને પ્રેમના આવેશમાં એક પ્રેમી પણ બોલી શકે એવા હતા. પણ તેના વદનપરની સંપ્રાપ્ત એ અર્થને સંમતિ આપતી નહોતી.

“હા. મૅડમ ! મારી અન્યથાનો પાર રહ્યો નથી. હું જાણું છું કે તમે તમારી હાજરીથી મને જે માનઆપ્યું છે તેથી હું ફૂલાઇ જઈશ એમ તમે માનતાં હશે—પણ નહિ. તમારી અમર્યાદ ધૃષ્ટતા જોઇ મને બહુ શોક થાય છે. મૅડમ ! એક સૈનિક આવા શબ્દો એક સ્ત્રીને કહે એ બહુ સમ્પત કહેવાય એ વાત ખરી છે; પણ વર્તમાન પક્ષે મને તે બોલવાની ન્યાયને ખાતર જરૂર પડે છે. તમે જે પગલું લીધું છે તે એવું સાહસિક અને અવિચારી છે કે મારે લાચારીથી એવા કઠોર શબ્દો બોલવા પડે છે.”

લુઇનું વદન આ સાંભળી પ્રથમ ક્રોધથી યા શરમથી લાલ થઇ ગયું અને પછી તેનું મુખ શીકકું પડી ગયું. ભૂતકાળના કેટલાક અનાવો પરથી લૉરેન્સ એકદમ તેના પ્રેમનો સ્વીકાર કરે એમ નહોતું એ તે જાણતી હતી પણ એને એની કાતિલ આંખો અને એ વિજયી સુંદરતાપર સમ્પૂર્ણ વિશ્વાસ હતો. એક નખરાંબાજ નાઝનીન પોતાના બહાલા યુવાનને સપાટામાં લેવા માટે જેવા ઉપાયો લઇ શકે તેવા દરેક ઉપાયથી લૉરેન્સના સંયમી હૃદયને ચલાવવાનો નિશ્ચય કરી તે ત્યાં આવી હતી; પણ લૉરેન્સ આવા સમ્પત શબ્દોદ્ધાર તેનો તિરસ્કાર કરશે એવી તેને આશા ન હતી. લૉરેન્સ કોણ ? લુઇ કોણ ? લુઇની પદ્વી શી ? લૉરેન્સની પદ્વી શી ? એક સામાન્ય ડ્રેગુન ઓફિસરના ઓરડામાં તે મોહલુબ્ધ થઇ પોતાની પદ્વી અને પોતાના નામને કલંક લગાડવા આવી હતી. લૉરેન્સના કઠોર શબ્દ પ્રહારનો શું જવાબ આપવો તે એને સૂઝ્યું નહિ. શું લુઇ પોતાનો અભિમાની સ્વભાવ તજી દઇ લૉરેન્સના કાલાવાલા કરી કરણ ભાષામાં પોતાનો પ્રેમ વ્યક્ત કરે ? કે નાજનખરાં ને ચેનચાળાથી લૉરેન્સને પોતાનો કરી લે ? તે બ્રષ્ટ હતી, પતિત હતી; પણ અથાગ સૌન્દર્યની સ્વામિનિ

હતી. તેનાં નાજનખરાં ઈંગ્રાંડના વિધાતાને મરજી પ્રમાણે નચાવતાં. તેની આંખોના ચમકારા આર્ક્ષેને દિવાનો બનાવી દેતા. બલબલા ઉમરાવો અને સૈનિકો લુઇના કૃપાકટાક્ષ માટે વલખાં મારતા હતા. સધળા તેની ખુશામત કરવામાં મોજ માનતા કારણકે લુઇનું સ્મિત તેમને માટે પદવી, માનચાંદ, લક્ષ્મી આદિ જીતવા સમર્થ હતું. આવી રૂપગર્વિતા લુઇ એક યુવાનપર તેની નજર ચ્હોંટ્યા પછી, તેને ચલિત કર્યા વિના, પોતાની આશા પાર પાડ્યા વિના પાછી ફરે એ તેને માટે બહુ મુશ્કેલ હતું. થોડીક પલ વિચાર કરી તેણે લૉરેન્સને જો બની શકે તો પોતાના બાહુપાશમાં બદ્ધ કરવાનો નિશ્ચય કર્યો અને એક નિપુણ નટીની માફક પોતાનાં સ્નેહમત્ત નયનો લૉરેન્સ તરફ તાકી તે પ્રેમીલીના સ્વરે બોલી.

“મેજર લી ! તમારું મારા પ્રત્યેનું વર્તન દૂર છે. તમને એ જાજતું નથી. જ્યારે હું પોતે તમને મળવાને—તમારી મોહક મૂર્તિના દર્શન કરવાને ખાસ અહિં આવવાનું જોખમ વહોરવા તૈયાર થઇ છું ત્યારે મારો પ્રેમ કેટલો પ્રબલ હોવો જોઇએ તેનો વિચાર શું તમે કરી શકતા નથી ? તમારા દર્શન માટે ફક્ત એકજ નોકરને લઇ લાંબી મુસાફરી કરી હું અહિં આવી છું. લૉરેન્સ ! જ્હાલા ! હું તને ચાહું છું—”

“ભદ્રે ! જે ભાષા તમારા મુખને યોગ્ય નથી તે હું સાંભળવા માગતો નથી. નહિ. તમે જે અયોગ્ય વાંછના તમારા હૃદયમાં પોષો છો તે મલીન છે, પાપી છે અને હું મારી પવિત્રતા તમને શરણુ થઈ કદિપણ કલંકિત કરીશ નહિ. જાઓ, હું તમને અહિંથી ચાલી જવાની અરજ કરું છું અને જો તમે મારી વિનંતી પ્રમાણે ગુપચુપ ચાલ્યાં જશો તો હું વચન આપું છું કે આ વાત આપણા બેનાં હૃદય સિવાય બીજા કોઈ જાણશે નહિ—”

“નહિ. નહિ—” ડ્યેસ વિકારના આવેશમાં બોલી.

“હું તમને આમ છોડી જઈશ નહિ. લૉરેન્સ લી ! તમે મારા ચાઓ. હું તમે મને ‘રાઇહાઉસ’માં પહેલવહેલા મળ્યા ત્યારથી તમને ચાહું છું—”

“શ્રીમતી ! ‘રાઇહાઉસ’ દુર્ગતું નામજ માફ હૃદય અહર્નિશ જેનું ચિંતન કર્યા કરે છે તેની મને સ્મૃતિ કરાવે છે; અને વર્તમાન સ્થિતિમાં હું તમારી સાથે જે પલ ખસાર કરું છું તેથી મારી પવિત્ર

પ્રિયતમાને હું અન્યાય કરું છું એમ મને લાગે છે. હવે જે તમારામાં સ્ત્રીજાતિની કંઈ પણ લાગણી હોય તો અહિંથી ચાલ્યાં જાઓ. જે તમારામાં સહેજ પણ શરમ હોય તો ચાલ્યાં જાઓ—

“ મેજર લી—” પ્રેમભિક્ષા માગતાં નિરાશ થયલી તે અભિમાની ડચેસ ગભરાટ-મુઝવણથી અકળાઈ, અશ્રુભરિત નયને બોલી.

“ તમે મારા પ્રત્યે બહુજ દૂરતા બતાવો છો. હા-હા-મેં જે પગલું લીધું છે તેથી તમે મારા વર્તન વિષે શંકિત થયા હશે—તમે મારે માટે હલકો અભિપ્રાય બાંધ્યો હશે—પણ હું તમને ચાહું છું. લોરેન્સ! હું પ્રતિજ્ઞાપૂર્વક કહું છું કે હું તમને ચાહું છું. હું તમારી દયા યાચતી તમારે ચરણે પડું છું અને તમારા પ્રેમની ભીષ્ માગું છું—”

આમ કહી તે સુન્દર ડચેસ જેને ચરણે ઇંગ્લેન્ડનો મુકૂટધર ચાર્લ્સ બીજો નમ્યો હતો, જેની બ્રિટિશ રાજ્યના સૌથી ઉચ્ચ ખિતાબ ધરાવનારા ઉમરાવો અને ઉમરાવજાતીઓ હંમેશાં ખુશામત કરતાં હતાં, અને જેની સત્તા મહારાણી કરતાં પણ વિશેષ હતી તે મોહવશ થઈ-વિકારવશ થઈ, પોતાનું માન, પદવી, અભિમાન સર્વ ભૂલી જઈ એક સામાન્ય સૈનિકને ચરણે પડી, તેના પ્રેમની ભિક્ષા માગવા લાગી. વાંચનાર! વિકાર માનવીને અંધ કરી નાંખે છે એમ કહેવાય છે તે શું બોલું છે?

“ મંડમ! ” તે મોહલુબ્ધ યુવતીને અંતઃકરણથી તિરસ્કારી તેની પદવી, તેની સુન્દરતા તથા તેની સત્તાથી લેશમાત્ર ન અંજાઈ તે સંયમી યુવાન બોલ્યો.

“ હું તમને ઉભાં થવાની અરજ કરું છું—ઉભાં થાઓ—હું તમને આજ્ઞા કરું છું કે ઉભાં થાઓ—અને મને છોડી જાઓ; નહિ તો તમને અહિંયા મૂકી ચાલી જવાની મને ફરજ પડશે. ”

“ તમે મને હૂકમ કરો છો!.....” ક્રોધ અને નિરાશાની મિશ્રીત લાગણીથી ડચેસ આંધ પોર્ટસ્મથ બોલી.

“ તમે મને હૂકમ કરો છો અને મારે એ હૂકમને તાબે થવું પડશે ખરું?...હા—કારણકે તમે, આ ચાર દીવાલોના ઘેરાવામાં, મારા તમારા પરના અંધ પ્રેમને લીધે જે સંયોગો ઉપસ્થિત થયાં છે તેથી મારા પર હૂકમ કરી શકો છો; પણ મારું કહેવું થોડીક વાર સાંભળી લો અને પછી હું અહિંથી ચાલી જઈશ—”

ડચેસના સ્વરમાં પ્રખરતા આવી.

“ તમે હવે ગભરાતા ના-હું હવે પ્રેમયાચના કરવાની નથી કે પ્રેમને લગતો એક બોલ પણ બોલવાની નથી. નહિ-એ વખત હવે વહી ગયો છે, એ પ્રેમપુષ્પ કરમાઇ ગયું છે. ”

આ શબ્દો બોલતી વખતે લુઇ દે કેરલ ઉભી થઇ હતી અને તે લૉરેન્સના વદન સ્થાને ક્રોધભરિત નયને જોઇ ઉપલા શબ્દો બોલતી હતી. તેના ગાલપરની ઉશ્કેરાટ અને ક્રોધની લાગણીની છાયા પહે પહે ફેરવાતી હતી; અને એક બે પત્ર પહેલાંની લૉરેન્સને તન-મન-ધન અર્પણ કરનારી લુઇ હમણાં કાળી નાગણુ જેવી બની હતી.

“ સાંભળો, મેજર લી !-” તે પુનઃ બોલી.

“ મેં તમને પહેલાંથીજ કહ્યું છે કે મેં તમને રાઇહાડસમાં તમે મને મળ્યા તે પલથીજ ચાહ્યા હતા. હા-અને છેલ્લા થોડાક દિવસોમાં તો મારો તમારા પરનો પ્રેમ અમર્યાદિત થઇ ગયો હતો. તે સમયે મને માલૂમ પડ્યું કે તમે પેલા પ્યુરિટન રમ્બોલ્ડની નાદાન છોકરીને ચાહો છો. આ ખબર મળતાં જ મેં તમને ધિક્કારવાનો નિશ્ચય કર્યો. આહ ! એવો નિશ્ચય કરવો એ સહેલું હતું પણ તે પ્રમાણે વર્તવું ઘણું મુશ્કેલ હતું. હું તમારા પર દિવાની થઇ ગઇ હતી. આહ ! મુઠ્ઠા હું અભાગણી ! મેં મનમાં વિચાર કર્યો : “ જો હું એની સાથે ન્હાસી જાઉં, જો હું એને મારા પ્રેમની પ્રત્યક્ષતાનો પૂરાવો આપું તો તે જરૂર મારે થશે-” આવા વિચારથી પુનઃ હું તમને ચાહવા લાગી. મેં તમને મળવાનો પુનઃ નિશ્ચય કર્યો. પણ અફસોસ ! જોખમો વેડીને હું અહિં આવી, મારી કીર્તિ, મારી પદ્વી, મારા અભિમાનને બાળુએ મૂકી મેં તમારા પ્રેમની યાચના કરી ત્યારે મને તેનો બદલો શું મળ્યો ? હું ધારતી હતી કે તમે રસિક હશે; પણ નહિ. તમે મારા પ્રેમને યોગ્ય નથી. હા. લૉરેન્સ લી ! હવે ફરીથી હું તમને ધિક્કારું છું-લાંબા સમયથી હું તમારી રૂથની દુસ્મન થઇ ચૂકી છે-આજથી તમારી અને તેની હું કદી દુસ્મન થઇશ-હા-ચાહ રાખજો, મેજર લી ! તમારા આજનાં નકોર વર્તન માટે, તમે મારે માટે વાપરેલા કકોર શબ્દો માટે હું તમારા પર વેર લઇશ-હા-ભયંકર વેર લઇશ-અને જ્યારે હું માફ વેર વાળીશ ત્યારે તમે થરથરી જશો-”

આ શબ્દો લુઇ એટલા જુસ્સાથી અને એવી ઝુનની લાગણી સહિત બોલી કે તે ઉશ્કેરાટને લીધે હાંપી ગઇ. તેની આંખો બાજુ

તેમાંથી જાણે આગના સોળેસોળા નીકળતા હોય તેવી જણાવા લાગી; અને ક્રોધના આવેશમાં તેની ભોગીએતે નચાવનારી ભ્રમર અતિ વધુ થઈ ગઈ. તે કલાંકિત સ્ત્રીના દેખાવમાં અત્યારે એક જાતની ભીષણતા આવી હતી. લૉરેન્સ દમામથી શાંત ઉભો રહ્યો. તેણે ડ્યેસના શબ્દોનો જવાબ પણ આપ્યો નહિ કારણ કે જેમ અને તેમ જલદી આ મુલાકાતનો અંત આવે એમ તે ધચ્છતો હતો. વળી જો તે ડ્યેસની વેરની ધમકીનો કંઈ જુસ્સાભર્યો જવાબ આપે તો ડ્યેસની ઝનુની લાગણી વધુ ઉશ્કેરાય તેમ હતું. એમ ધારી તે મૈન રહ્યો, પણ તે મૈન રહેવાથી ડ્યેસનું ઝનૂન અનહદ વધી ગયું. તે ઝનૂનમાં દીવાની થઈ ગઈ. લૉરેન્સ પર તે ગુસ્સે થઈ એટલુંજ નહિ પણ આવું જોખમભર્યું અને ભયંકર પગલું લેવા માટે તે પોતાની જાત પર પણ ઘણીજ ગુસ્સે થઈ. નિરાશ થઈ, શરમથી અવનત મુખે, પોતાનો તિરસ્કાર કરનાર ઉદ્ધત યુવાન તથા તેની બહાલી સખી પર ભયંકર વેર લેવાનો વિચાર કરતી ડ્યેસ બહાર જવાના ધરાદાથી બારણા તરફ ગઈ. તેણી એટલી બધી ઉશ્કેરાયલી હતી કે તેની લાગણી તે છૂપાવી શકશે કે કેમ તેની પણ તેને શંકા આવી. તે એ ચાર ડગલાં ચાલી એટલામાં બારણું એકાએક ઉઘડી ગયું. લૉરેન્સનો નોકર અંદર આવ્યો અને તેણે જનરલ આલિફ્રન્ટના આગમનની ખબર આપી,

જનરલ આલિફ્રન્ટનું નામ સાંભળતાંજ જાણે પોતાના મ્હો આગળ જવાલામુખી ફાટયો હોય એવું લાગ્યું. તે ગભરાઈ ગઈ, હતાશ થઈ ગઈ અને એક બેઠકપર બેસી ગઈ. તેજ ક્ષણે જનરલ આલિફ્રન્ટ ત્યાં આવી પહોંચ્યો અને ડ્યેસને ત્યાં જોઈ તેના આશ્ચર્યનો પાર રહ્યો નહિ. તેને લૉરેન્સ લીના વિશુદ્ધ ચારિત્ર્ય પર સહેજ પણ શંકા આવી નહિ. તે તરતજ સમજી ગયો કે લૉરેન્સની વીર ક્રાંતિએ ડ્યેસના વિલાસી હૃદયને દીવાનું બનાવી દીધું હતું.

“મારા બહાલા જનરલ ! તમે આજે એવા પ્રસંગે આવી પહોંચ્યા છો કે જે સમયે તમારી ખાસ જરૂર છે. જે મુલાકાતનો હું અંત લાવવા માગતો હતો અને જે મને અત્યંત અપ્રિય થઈ પડી હતી તેનો તમારા આગમનથી અંત આવે છે. હું દિલગીર છું કે મારે આજે આવા શબ્દો એક સ્ત્રી સામે બોલવા પડે છે: પણ જનરલ ! પ્રસંગ એવો છે કે, મને એ શબ્દો ન્યાયને ખાતર બોલવા પડે છે.”

“હું બધું સમજી ગયો છું, મેજર લી !—” જનરલ ઑલિફન્ટ લૉરેન્સ સાથે બહાલથી હસ્તધ્વનન કરી બોલ્યો.

“તમારે કંઈ ખુલાસો કરવાની જરૂર નથી.....મૅડમ !—” તે ડ્યેસ તરફ ફરીને બોલ્યો.

“જો તમે આજે જે ભયંકર પગલું ભર્યું છે તે ગુપ્ત રાખવા માગતાં હો તો તમે પોતેજ જાણે આ બનાવ બન્યો નથી એમ વર્તવા તૈયાર છો ?—”

“હું તમારી બન્નેની ઉદારતા પર એ છોડું છું—” શરમ અને ગભરાટથી લુધ તદ્દન ધીમા સ્વરે બોલી.

“અમે સ્ત્રીઓ સાથે લડતા નથી અને જ્યાં સૂધી અમને ફરજ પાડવામાં ન આવે ત્યાં સૂધી અમે તેમની લાગણી દુખવવા નારાજ છીએ. નહિ. મૅડમ ! જો તમે આ બનાવ બન્યો જ નથી એમ સમજીને ભવિષ્યમાં સારી રીતે વર્તશો તો તમારે અમારા તરફથી આજના તમારા શરમભર્યા વર્તન માટે જરા પણ બહીવાની જરૂર નથી.....”

ડ્યેસ ઑફ પોર્ટસ્મથે ઉતાવળથી પોતાનું મુખ ખુરખાથી ખરા-ખર ઢાંકી દીધું અને તે ઓરડામાંથી તે બહાર નીકળી. તે ગયા પછી લૉરેન્સે અધી વાત જનરલને અથ ઇતિ કહી સંભળાવી.

ડ્યેસે લૉરેન્સ અને રૂથ પર વેર લેવાની જે નીચ ઇચ્છા લૉરેન્સ સમક્ષ વ્યક્ત કરી હતી તે વાત પણ તેણે જનરલને કહી; પણ ડ્યેસે લૉરેન્સ પરના મોહને લીધે વિકારના પ્રબલ આવેશને શરણ થઈ, જે શરમભર્યું અને તેની પદ્ધતિને ચીરકાલ પર્યંત કલંકિત કરે એવું પગલું ભર્યું હતું, એ વાત તેની જાણમાં આવી ગઈ અને ડ્યેસ તેથી ખરેખર, ગભરાઈ. તેનું પાપ પ્રકાશમાં આવ્યું અને તેના મુખ પરનાં ભીરૂ ભાવ પરથી બન્ને બહાદુરો સમજી ગયા કે તેનાથી બહીવાની જરૂર નથી.

જનરલ ઑલિફન્ટે હવે વાતનો વિષય બદલ્યો. તેણે નીધર હોલમાં જે નીચ કપટખાજી રમાઈ હતી તેની હકિકત લૉરેન્સને કહેવા માંડી અને તેની બહાલી રૂથ તથા તેની ફેધને તેના કાકાના નીચ ગુલામો ઉપાડી ગયા હતા તથા ખુદ રાજા રૂથના જોર જૂઠ્ઠાથી લમ કરાવવા ત્યાં આવ્યો હતો એ જ્યારે તેણે સાંભળ્યું ત્યારે તેની અજાણપી, ઉશ્કેરાટ તથા ક્રોધનો પાર રહ્યો નહિ: પણ તેના કૂર

કાકાનાં સાહસોનો અત્રે જ પાર આવતો નથી. જ્યારે તેની કાકી લેડી આન્ડ હન્ડુ જીવતી છે એ ખબર તેણે જનરલને મ્હોડે સાંભળી ત્યારે તો તે અવાકુ જેવો થઈ ગયો ! પંદર પંદર વર્ષ સુધી તેના દયાહીન કાકાએ પોતાની પત્નિને કંગાળ કેદખાનામાં પૂરી રાખી હતી અને આ વાતની કોઈને પણ ખબર પડી નહોતી ! વળી ચાર્લ્સ બીએ-ઈંગલંડનો રાજાજ કર્નલ રમ્મોલ્ડની દુઃખી ભાગિની હેન્રી એકાના જીવનને કલંકિત કરી, તેની સઘળી આશા લુપ્તઃપ્રાય કરી, તેને જીવતી મારી નાખનાર જ્યોર્જ શ્રીટ્ઝવીલીયમ-હતો એ સાંભળીને તો તે ઘણો જ ઉશ્કેરાઈ ગયો. તેને રાજાપર ધિક્કાર છૂટ્યો. પહેલ-પહેલીવાર હેન્રીએકાના ભૂત જીવનની તેને કંઈક ખબર પડી !

આલિફન્ટે જે આશ્ચર્યજનક ઘટનાનું લૉરેન્સ આગળ વર્ણન કર્યું તે સાંભળી તે શરવીર યુવાનના હૃદયમાં કેવી લાગણી થઈ હશે તે વાંચનારે કહી લેવાનું છે; કારણ કે તેની લાગણીનો ચિતાર આ કલમથી આપી શકાય એમ નથી; આ સઘળી દુઃખદ ખીનામાં મંતોષની-આનંદની એક વાત હતી. લૉરેન્સનો કાકો સર વિલિયમ આન્ડ કે રાજા ચાર્લ્સ હવે તેના રૂથ સાથેના લગ્નમાં કોઈ જાતનું વિઘ્ન નાખે તેમ નહોતું; તેમ જ કર્નલ રમ્મોલ્ડ પણ રૂથને લૉરેન્સ સાથે જલદી લગ્નપ્રથિથી જોડી આપવા તૈયાર છે. આ ખબર લૉરેન્સના સઘળાં દુઃખોનું વિસ્મરણ કરાવે તેવી હતી. જનરલની વાત પૂરી થતાં જ પોતાની બહાલી પ્રિયતમાનું રક્ષણ કરવા માટે લૉરેન્સે તેનો કૃતઃ-અતિ કૃતઃ હૃદયે આભાર માન્યો. તે ઉપરેક્ત વાત સાંભળી એટલો અધો ઉશ્કેરાઈ ગયો હતો કે પુનઃ શાન્ત થતાં કેટલીક મિનિટ વહી ગઈ. તેના કાકાની નીચતા તથા ચાર્લ્સની નિંદનીય વિલાસપ્રિયતા પર તેને અનહદ તિરસ્કાર ઉપજ્યો હતો.

“ મારા બહાલા જનરલ !..... ” લૉરેન્સ થોડીક વાર વિચાર કર્યા પછી બોલ્યો.

“ હવે આ યુનિફોર્મ મારાથી વધુ વાર પહેરી શકાય એમ નથી. મેં મારી નોકરીનું રાજીનામું આપવાનો અર્ધો નિશ્ચય તો અત્યાર પહેલાંનો કરી નાંખ્યો હતો; પણ હવે તમે જે વાત કહી છે તે સાંભળ્યા પછી રાજીનામું સૈન્યમાં હું વધુ વખત નોકરી કરી શકું એ મને અસંભવિત લાગે છે—”

“ ખરેખર, તમે તમારી વર્તમાન પદવી ગૂમાવી દો તેથી હું

દિલગીર છું: પણ હવે તેમ ક્યા વિના છૂટકોજ નથી—” જનરલે જવાબ આપ્યો.

“ મારા કાકાના કોઈ પણ જાતના ઉપકારમાં હવે હું આવવા માગતો જ નથી. ફક્ત એક જ વાર—આવતી કાલે જ છેલ્લી વાર હું નીધરહોલમાં પગ મૂકીશ અને તે પણ મારી હતભાગી કાકીને મળવા માટે જ.....”

“ તમે તેણીને મળી શકશો નહિ, લૉરેન્સ !—” તે બહાદૂર થોડાએ ઉત્તર આપ્યો.

“ કારણ કે આજે જ તે એક મઠમાં જવા માટે ઈંગ્લેન્ડ તજી જવાની છે. વળી તમે તેને ન મળો એ જ વધુ સાફ છે કારણ કે જખમી જીરોને ભૂતકાલની સ્મૃતિ કરાવવાથી ઉલટું વધુ દુઃખ થાય છે—”

“ હું તમારી સલાહ સ્વીકારું છું અને તે પ્રમાણે વર્તવાનું તમને વચન આપું છું. જનરલ ! તમે મારાપર તથા મારી બહાલી રૂથના કુટુંબીઓ પર એટલા બધા ઉપકારો ક્યા છે કે તેનો બદલો મારાથી જીવનપર્યંત વાળી શકાય એમ નથી. મારા બહાલા મિત્ર ! તમારી દરેક સૂચના શિરસાવંધ કરવામાં હું આનંદ માનીશ—”

“ ઠીક. તમે જે વચન આપ્યું છે તેનો હું હમણાં જ ઉપયોગ કરવા માણું છું.” જનરલ હસીને બોલ્યો.

“ હું તમારા એકેએક શબ્દને માન આપીશ.”

“ ઠીક ત્યારે.....” જનરલ બોલ્યો પછી તેનો સ્વર જરા ગંભીર થયો.

“ તમે તમારું મેજરનું કમીશન તજી દેવાના નિશ્ચય પર આવ્યા છો એટલે કે તમારે માટે હમણાં જે એક કમાણીનું સાધન છે તે બંધ થાય છે કારણ કે તમે તમારા કાકાની તીજેરીનો લાભ લઈ તેના ઉપકાર નીચે આવવા માગતા નથી તે હું જાણું છું. હું તમારા નિશ્ચયની પ્રશંસા કરું છું. તમારો નિશ્ચય માનપાત્ર છે. એક બહાદૂર યુવાન એ સિવાય બીજા કોઈ નિશ્ચયપર આવી શકે જ નહિ; મેં તમારા નિશ્ચયને અનુમોદન આપ્યું છે. હવે તમે તમારા ભાવીનો વિચાર મને કરવા દો.....શાંત રહો !.....વચ્ચે ના બોલો—લૉરેન્સ ! મારા બહાદૂર મિત્ર ! તમને યાદ હશે કે મેં તમને થોડાક સમય પહેલાં કહ્યું હતું કે હું તમને તમારી બાલ્યાવસ્થાથી ઓળખું

ધું. મેં તમને જ્ઞાલથી રમાડ્યા હતા—આથી મને તમારા પર પ્રેમ આવે એ સ્વાભાવિકજ છે. આથી તમે મારી સહાય સ્વીકારવાની ના પાડશોજ નહિ. નહિ—એ સહાય નથી—એ ઉપકાર નથી. ફક્ત હું માફ કર્તવ્યજ બજાવું છું. હું અલ્પ સમયમાં વિદેશ જાઉં છું. અમેરિકાના ખ્રિષ્ટિય સંસ્થાનેના ગવર્નર જનરલ તરિકે હું અમેરિકા જાઉં છું. મારી મીલકત મોટી છે. મારો બંગલો પણ મારા જવાથી ખાલી પડશે. એ બંગલો તમારે તમારો પોતાનો માની મારી મીલકતની સંભાળ રાખવાની છે. તમે મારા વિશ્વાસપાત્ર મિત્ર છો. જ્યાં સુધી હું પાછો આવું ત્યાં સુધી તમારે મારી મીલકતની સંભાળ રાખવી, અને જે વ્યાજ આવે તે તમારે તમારા ખર્ચ માટે વાપરવું.....બસ, કંઈ પણ ના બોલો. મારી માગણી સ્વીકાર્યા વિના તમને ચાલે એમ નથી. હવે ચાલો—આપણે તમારું રાજીનામું લખી નાખીએ. હું પોતે તે લાંડન લઈ જઈશ; અને આવતી કાલે તમે મુક્ત છો એવો હુકમ તમને મળી જશે.....આવતી કાલે મારા જ્ઞાલા લૉરેન્સ ! તું પુનઃ સ્વતંત્ર થઈ જશે—અને ‘ રાઈહાઉસ ’ માં તું જેને મળવા આવતુર છે તેને મળવા જઈ શકશે—”

છેલ્લા શબ્દો બોલતી વેળા જનરલ ઑલિવિયન્ટના વદનપર આનંદ દર્શક હાસ્ય ફરક્યું !

પ્રકરણ ૧૬ મું.

પરદા પાછળ જસુસી.

અન્તિમ પ્રકરણમાંના બનાવ પછી એક મહિનો વહી ગયો હતો. હમણાં અકટોબર મહિનો પૂરો થવા આવ્યો હતો. પ્રિય વાંચનાર, ફરીથી આજે આપણે ડ્યેસ ઓફ પોર્ટસ્મથના ભવ્ય શયનગૃહમાં પ્રવેશ કરવાના છીએ.

બપોરે લગભગ એ વાગ્યાનો સમય હતો. ડ્યેસ—ઈંગ્લાંડના વિલાસી રાજાપર સત્તા ધરાવતી સૌન્દર્યાભિમાની લુઈ-કંઈ ઉંડા વિચારમાં ડૂબી જઈ એક આસન પર બેઠી હતી. વિચારના વમળમાં વીંટળાયેલી હોવા છતાં કોઈ કોઈવાર લુઈ તિરસ્કારથી હસતી. તે કંઈ ભયંકર વિચારો કરતી હતી. તેના હૃદયમાં કોઈના નાશની કાતિલ છૂરી પર તે પાણી ચઢાવતી હતી. લુઈ ! ઈંગ્લાંડની રાજ કરતી

રાણીનું અપમાન ! અને તે પણ કોને હાથે ! લૉરેન્સ લી જેવા એક સામાન્ય સૈનિકને હાથે ? લુધ આ અપમાન સહન કરી બેસી રહે એ અસમ્ભવિત હતું. તેનું સ્વાત્માભિમાન ધવાયું હતું અને જ્યારે એના જેવી રૂપગર્વિષ્ઠ લલના પોતાની આંખો જેના પર ઠરી હોય તેના તરફથી પોતાનું અપમાન થાય ત્યારે શાન્ત રહી શક્તી નથી એ સ્ત્રીસ્વભાવના અભ્યાસીઓ જાણે છે. એના સુંદર વદન પર ધિક્કારની-ભયંકર તિરસ્કારની લાગણી છવાઈ હતી. લૉરેન્સ અને રથને આ જગતમાંથી વિદાય કરવાની શક્તિ જે એનામાં હોત તો તેમ કરવાને પણ એ પાછી પાની કરે તેવી નહોતી.

પણ તેના શોકનું આ એકજ કારણ ન હતું. લૉરેન્સે તેનું અપમાન કરી તેના જીગરપર ઘા કર્યો હતો; છતાં ડયેસ આજે બીજા કોઈ ખાસ કારણસર વધુ દિલગીર હતી. તેના મુખપર શોકની છાયા એવી ગાઢ રીતે છવાઈ ગઈ હતી કે તેને જોતાંજ તે દુનિયાની અત્યંત દુઃખી સ્ત્રી હશે એમ જોનારને લાગે ! શા માટે લુધ આવા દુઃખી વિચારો કરતી હતી ? અયશઆરામ અને વૈભવવિલાસ તેનાં ગુલામ હતાં છતાં શામાટે તે આજે આટલી બધી શોકચસ્ત જાણાતી હતી ?

છેલ્લા બેત્રણ અઠવાડિયાથી તેને તેની પડતીનાં ચિન્હ જણાતાં હતાં. તેની કટ્ટી દુશ્મન ડયેસ એક ક્લીવલેંડ ખાઈ પીને તેની પાછળ પડી હતી અને લુધના પ્રેમપાશમાંથી ચાલેને ખૂંચવી લેવાને આકાશપાતાળ એક કરી રહી હતી; ડયેસ એક પોર્ટસ્મથને મળેલી ખબર પરથી તેની પ્રતિસ્પર્ધિનીનાં સધળા પ્રયાસો વ્યર્થ નહોતા ગયા એવી તેની ખાત્રી થઈ હતી. આથી પોતાની દુશ્મનને શી રીતે છક્કડ આપી, ચૂપ કરી નાખવી અને પોતાની સત્તા દિનપ્રતિદિન વધારવી તેના વિચારમાં તે પડી હતી. જ્યારે તે ગુસ્સાથી-તિરસ્કારથી આંખમાંથી અગ્નિ વરસાવતી ત્યારે તે ખાંભેરાને જાણે મારી નાખવા તૈયાર થતી હોય તેવી જણાતી. એક સરોવરને કિનારે જલતરંગપર નજર નાખી મંદમંદ વાયુલહરીથી હૃદયને આનંદ આપતો કોઈ કુદરતનો ભક્ત પસાર થતો હોય અને તેની દૃષ્ટિએ અચાનક સરોવરમાં મોહક કમલો અને સ્વચ્છ બિલોરી કાચ જેવા પાણીને બદલે કોઈ કમનસિખ મનુષ્યની ફૂગાઈ ગયેલી લાસ નજરે પડે તો જેમ તે ભયથી ધ્રુજી આસો બની જાય તેમજ લુધને જોણે એકવાર તેના

સૌન્દર્યના બહારમાં ચાલ્સ સાથે યા બીજા કોઈ મિત્ર સાથે નાચતી જોઈ હોય તે તેની હમણાંની શોકમગ્ન સ્થિતિ જોઈ ચકિત થઈ જાય. એ સારી પેઢે જાણતી હતી કે તેની પ્રતિસ્પર્ધાની અસહાય નથી અને તેણે છેલ્લા એત્રણ અઠવાડિયામાં પોતાની સત્તા વધારવા અને લુધને અવનત કરવા માટે જે સાહસિક પ્રયાસો કર્યા હતા તે પરથી પોતાની દુશ્મન કેટલી ભયંકર છે તેનું સંમૂર્ણ ભાન લુધને થયું હતું. લૉરેન્સના પ્રેમમાં નિરાશા અને પોતાની સત્તા ચૂર્ણ થઈ જવાનો ભાવી ભય, એ એ આફતને લીધે સૌન્દર્યની મૂર્તિમંત પૂતળી આભી બની ગઈ હતી !

લુધનો સ્વભાવ ઘણો અવિશ્વાસુ હતો. તે કોઈના પર પણ વિશ્વાસ મૂકી શકતી નહિ. આથી આવા આફતના સમયમાં પણ તે જોએ તેના મિત્રો ગણાતા હતા તેની સલાહ લેવા ગઈ નહોતી, તેનો ખરો મિત્ર કોઈજ નથી એમ તે માનતી હોય તો તે સંભવિત છે; કારણકે તે પોતેજ વિશ્વાસને પાત્ર નહોતી. તે પોતેજ પવિત્ર અને સદ્ગુણી નહોતી. સંયોગવશાત્ તેનું સૌન્દર્ય ચાલ્સની આંખોને ચકરાવી શક્યું અને તે સત્તાશીલ બની. સર્વ ઉગતા સૂર્યને નમવા લાગ્યા; પણ એ ઉગતા સૂર્યરૂપ ડ્યેસ અને તેના મિત્રો બધાંય જાણતાં હતાં કે ઉગતો સૂર્ય સન્ધ્યા સમયે જરૂર અસ્ત પામે છે. ડ્યેસને પોતાના ભયંકર અસ્તનાં જ્યારે સ્વમાં આવતાં ત્યારે તેના શોકની અવધિ થઈ જતી. તેનાં નિકટના સગાઓમાં ફક્ત તેની બહેન-કાઉન્ટેસ ઓફ પેમ્બ્રોકજી હતી અને તેને રાજદરબારના ભેદભરમો અને કાવત્રાં સાથે ખાસ સંબંધ નહોતો. કાઉન્ટેસને પોતાની મોટી બહેન પર અંધ વિશ્વાસ હતો. તે ડ્યેસની સલાહ માને-તેની વાત સાંભળે-તે કહે તેમ કરવા તૈયાર થાય-આફતના વખતમાં તેને દિલાસો દે-પણ તે ડ્યેસને કંઈ સલાહ આપી શકે એવી તેની સ્થિતિ નહોતી. આથી લુધએ તેની સલાહ લીધી નહિ. આવા ગંભીર મામલા વેળાએ તે પોતાનો ગુપ્ત મનોભાવ કોઈ પણ વ્યક્તિને જાણવા દેતી નહિ. આથી જ તે પોતાની દાસીઓને રજા આપી એકલી પોતાના શયનગૃહમાં વર્તમાન સ્થિતિપર વિચાર કરતી બેઠી હતી.

લુધ દે કેરલ આજસૂદી ફ્રાંસ અને ઈંગ્લંડ વચ્ચે કેટલાક પ્રતિ-ષાહીન કોત્રકરાર કરાવવામાં મુખ્ય ભાગ ભજવતી હતી એમ પ્રજા માનતી હતી. ફ્રાંસનો માલિક ૧૪ મો લુધ ઈંગ્લાંડના મોજીલા મહા-

રાજની આર્થિક મુશ્કેલીના ઉચેસદ્વારા સારી રીતે લાભ લેતો અને ચાર્સની મુશ્કેલીમાં તેને વખતો વખત થોડાક હજાર પૈંડ આપી અનેક સનદી લાભ લૂંટી લેતો હતો. બ્યારે પણ રાજને પૈસાની જરૂર પડતી ત્યારે લુઈ તેને ફ્રેંચ તિજેરીમાંથી તે અપાવતી: આથી તે ચાર્સની પ્રતિષ્ઠા ભયમાં આવી પડે તેવા કેટલાક રાજક્રિય ભેદો પણ જાણતી હતી; અને રાજ પર તેના સૈન્દર્ય, નાજ નખરાં તથા સ્ત્રી ચારિત્ર્યથી જે સત્તા તે ભોગવતી હતી તે સત્તાની સાંકળ આ ભેદોને લીધે વધુ પ્રબળ થઈ હતી. લુઈની ઉન્નતિના આ પ્રધાન કારણો હતાં, પણ છેલ્લાં બે ત્રણ અઠવાડિયામાં તેની પ્રતિસ્પર્ધિનિ બાર્બેરા વીલીઅર્સે રાજને એક મોટી રકમ આપી પોતાના પક્ષમાં લેવાની વાત તેને કાને આવી હતી. આ દ્રવ્યમાંથી એક શિલિંગ પણ બાર્બેરાએ પોતાની તિજેરીમાંથી કાઢી નહોતી; જો કે તેની તિજેરીમાં અદ્યત્ત દ્રવ્ય તેણે ગમે તે રીતે ભેગું કર્યું હતું. રાજ પર સત્તા ભોગવવા કરતાં પણ દ્રવ્યસંગ્રહની તે વિશેષ શોખીન હતી: પણ તેની કૃપા માટે વલખાં મારનારા ઘણા ઉમરાવો તે સમયે વિદ્યમાન હતા કે જેઓએ પોતાની સત્તા ધીમે ધીમે ગૂમાવવા માંડી હતી અને જે પુનઃ પ્રાપ્ત કરવા માટે તેઓ આભચવની એક કરતા હતા. તેમના પોતાના સ્વાર્થ માટેજ તેમણે ઉચેસ એક ક્લીવલેન્ડ તેની પૂર્વાય ઉન્નત દશામાં લાવવાનો નિશ્ચય કર્યો હતો. આથી તેમણે રાજના વિલાસી સ્વભાવ પર વિજય મેળવવા માટે તેણીને એક મોટી રકમ અર્પણ કરી. તેઓ જાણતા હતા કે જો ઉચેસ વિજયી થશે તો તેમના પૈસા ચક્રવર્તિ બ્યાજ સહિત તેમને માનચાંદ, પદવી, પેન્શન, વિગેરે હજારો રસ્તે પાછા મળશે.

અંગ્રેજ દરબારમાં આવી ગડમથલ ચાલી રહી હતી, એ વાત લુઈની જાણમાં આવી હતી. આજ વાત તેના શોક અને ક્રોધનું મૂલ્ય હતી. આજ વાતથી આજે તે બેચેન અને અસુખી બની હતી. બાર્બેરાના સહાયકો તેના કદા દુશ્મનોજ હોવા જોઈએ એ તે જાણતી હતી. તેણે પોતાની એક દાસી દ્વારા સાંભળ્યું હતું કે તેની પ્રતિસ્પર્ધિનિએ રાજને એક ટીપ આપી તેમાંના ગૃહસ્થોને માન ચાંદ આદિ આપવાની આજ્ઞા કરી હતી. આ ટીપ જો લુઈના હાથમાં આવે તો કોનાથી તેને ડરવાનું છે અને કોણ તેના ખરા શત્રુઓ છે તે તે તરતજ જાણી શકે અને તરતજ પોતાની શોક્યના મિત્રોને બમણી

લાલચ આપીને કે ગમે તે ભોગે પોતાના પક્ષમાં લઈ પોતાની દુશ્મનને ધુળ ફાકતી બનાવી દે.

પણ એ ટીપ મેળવવી શી રીતે ? વિચારમાંને વિચારમાં તેને એક યુક્તિ મૂઝી હતી. તેણીએ પોતાની સામે મેન્ટલપર પડેલા સુંદર ટાઇમપીસપર દૃષ્ટિ ફેંકી. અઢી વાગ્યા હતા. એ જોતાંજ તેના મુખપર સંતોષની છાયા છવાઇ. તેણે એક રૂપેરી ઘાંટડી વગાડી. તરતજ એક દાસી હાજર થઈ.

“ મને યાદ છે કે આજ વખતે જનરલ આલિફન્ટ રાજ્યના સત્તાધીશ અમલદારો તથા મહારાજ સમક્ષ હાજર થઈ અમેરિકન સંસ્થાનોના ગવર્નર જનરલ તરિકે તેમની થયેલી નીમણુકને લગતા વફાદારીના કસમ લેવાના છે.....” લુઈએ શાંત મુદ્રાએ કહ્યું.

“ હા. એમજ છે, શ્રીમતી ! નામદાર મહારાજ પ્રધાનો સાથે હમણાં કાઉન્સિલ ચેમ્બરમાં છે અને નામદાર ગવર્નર જનરલ હમણાંજ આવી પહોંચ્યા છે ”

“ ત્યારે એ ક્રિયા લગભગ એકાદ કલાક ચાલશે ખરું ?—” લુઈએ પૂછ્યું,

“ હું તે જાણતી નથી; પણ એથી ઓછા વખતમાં એ ગંભીર ક્રિયા થાય એ શક્ય નથી....ખરેખર, જનરલ આલિફન્ટ એક ભવ્ય પુરૂષ છે. મેં હમણાંજ તેમને પોતાના સહાયક અમલદારો તથા તેમના નવા નોકરો સાથે દમામથી દાદર ચડતા જોયા. અલખત, તેમના બધા માણસો સુંદર છે પણ એ પોતે આરજ છે—”

“ હા. તે ખુબસુરત છે—”

“ ખરેખર, શ્રીમતી ! તે ઘણાજ ખુબસુરત છે. તેમનો દેખાવ ભવ્ય સૈનિક જેવો છે. તેમણે જે અખતર પહેર્યું હતું તેથી તેમની સુંદરતા જરા પણ ઓછી લાગતી નહોતી. વળી તેમના માથાપરની ટોપીનાં પીંછા હાલતાં તેમનો દેખાવ ઘણાજ ભવ્ય લાગે છે. તેમના સશક્ત હસ્તો જાણે લાંબી સમશેર ઝઝુમાવવા માટેજ સજ્જયાં હોય તેવા લાગે છે—”

“ જાઓ—અને જે પુરૂષને જોતાં તમને આટલો અધો આનંદ થાય છે તેને જોઈ રાજ થાઓ. મારે હમણાં તમારું કામ નથી. ” લુઈ બોલી.

આ સાંભળી તેની દાસી તેને વિવેકપૂર્વક નમન કરી ત્યાંથી ચાલી ગઇ. તેના ગયા પછી લુછ પોતાની બેઠકપરથી ઉભી થઈ અને પોતાની કબાટમાંથી એક ચાવીનો ઝુમખો કાઢી શયનગૃહમાંથી બહાર નીકળી. તેની અશાંતિને તેણે રજા આપી દીધી અને શાન્ત પણ નિશ્ચીત વદને તે એક લાંબા કેરીડોરમાંથી પસાર થઈ ગઈ. તેને કોઈએ પણ જોઈ નહિ. થોડુંક ચાલ્યા પછી તે એક જગ્યાએ ચાવી જ્યાંથી અનેક ઓરડામાં જઈ શકાતું હતું. તેણે પોતાના ઝુમખામાંથી એક ચાવી અજમાવી. તેની ઘટતી અસર થઈ અને તે બીજા ઓરડામાં દાખલ થઈ.

તેણી રાજના ખાનગી ઓરડામાં દાખલ થઈ હતી. ઓરડાના મધ્ય ભાગમાંના એક ટેબલપર અસંખ્ય દસ્તાવેજો અસ્તવ્યસ્ત પડેલા હતા; પણ તેમાં ઉચેસ ઓફ પોર્ટીસમથ જે દસ્તાવેજ વાંચવા માટે અત્યંત આતુર હતી તે નહોતો એમ તે ખાત્રીથી જાણતી હતી. ચાર્લ્સ ઘણી બાબતમાં બેદરકાર હતો. પણ પોતાની અનેક વિલાસ સખીઓને લગતા ગુપ્ત કાગળ પત્રો માટે તે ઘણોજ સાવધાન રહેતો. એકની વાત બીજી ન જાણે તે માટે તે બહુ ચિંતા રાખતો. સ્ત્રીના ઇર્ષ્યામિત્રી બચાંકર જવાલા તે જોઈ શકતો નહિ. જો ચાર્લ્સ પાસે બાઈબેલમાં આપેલી ટીપ હશે તો તે પેલા અવ્યવસ્થિત પડેલા દસ્તાવેજોમાં નહિ પણ કોઈ સલામત જગ્યાએ સંતાડેલી હશે એવી ઉચેસની ધારણા હતી. રાજની ખાનગી ઓરડામાં બે ત્રણ ડેસ્ક અને કેટલીક પેટીઓ પડેલી હતી અને આ પેટીઓ તથા ડેસ્કોમાંના દસ્તાવેજો ખોળવા તે હમણા અહિં આવી હતી. તેણી પોતાની ચાવીનો ઝુમખો લાવી હતી અને તેમાંની કોઈ પણ ચાવી વિજયી થશે જ એવી તેની ખાત્રી હતી કારણ કે તે સમયે તાળા બનાવવાની કલા હાલની ઉન્નત સ્થિતિએ પહોંચી નહોતી.

પોતાની ધારણામાં લુછ ઠગાઈ નહોતી. કેટલીક ચાવીઓ અજમાવ્યા પછી અન્તે એક ચાવીએ પહેલી ડેસ્ક ઉઘાડી અને લુછ તેમાંના કાગળો આતુર નયને તપાસવા લાગી; પણ સંભાળભરી તપાસ પછી તેને માલુમ પડ્યું કે, તેની મહેનત પાણીમાં મળી હતી. બીજી ડેસ્ક અને પછી પેટીઓ પણ તેણીએ ઉઘાડી. દરેકમાંના કાગળપત્રો તેણીએ ફેંદી નાખ્યા; અને જેમ જેમ તે તપાસતી ગઈ તેમ તેમ તેની આશા ઓછી થતી ગઈ પણ અંતે અકસ્માતિક રીતે

છેલ્લી પેટીમાંથી તે જે ટીપ માટે લોહીનું પાણી કરી રહી હતી તે મળી આવી; તેણીની દાસીએ તેને સત્ય ખબર આપી હતી. તે ટીપમાં બાર નામો હતાં ! અને દરેક નામની સામે પેન્શન, પદવી, ઓદા આદિ લખવામાં આવ્યું હતું. આ બાર માણસો લુધના ખરા શત્રુઓ હતા. તેઓ તેણીને અવનત કરી તેની પ્રતિસ્પર્ધિનીને સત્તા-શીલ બનાવવા આહતા હતા. આ ટીપમાં સર હેક્ટર ગ્રેહામ-હર્ટફર્ડ શાયર રેજીમેન્ટના કર્નલનું નામ પણ હતું.

સર હેક્ટર ગ્રેહામે જનરલ ઑલિફન્ટ અંગ્રેજી જૂઠું વર્ણન કરી ડ્યેસ ઓફ ક્લીવલેન્ડને છેતરી હતી અને ડ્યેસે તેનું તત્વ સમયે અપમાન કર્યું હતું એ બનાવ વાંચનારને યાદ હશે; છતાં તેનું નામ આ ટીપમાં હોવા પરથી આપણે અનુમાન કરી શકીશું કે તેણે ગમે તે રીતે ડ્યેસને મનાવી લીધી હશે, અને જમાનાખાધેલ ડ્યેસ આવા એક સૈનિકને પોતાનો સહાયક બનાવવા સમજી ગઇ હશે.

પેટીઓ ઉઘાડવામાં અને દસ્તાવેજો તપાસવામાં ઘણો વખત ગયો હતો અને જ્યારે ડ્યેસ ઓફ પોર્ટસમથે પેલી ટીપ વાંચીને પાછી પેટીમાં મૂકી દઇ તેને તાણું માર્યું ત્યારે તેને કાને દાદર પર કોઇનાં પગલાં સંભળાયાં. આ પગલાં રાજ અને જનરલ ઑલિફન્ટનાં હતાં. તેઓ તે ઓરડામાં દાખલ થવાની અણીપર હતા. એક પલ લુઈ ગભરાઇ; પણ બીજી જ પલે તેણી હિમ્મતવાન બની. તેણી જ્યાં ઉભી હતી તેની નજીક એક બારણું હતું અને તેમાંથી એક ન્હાની ઓરડીમાં જવાતું હતું. આ બારણા પર વેલ્વેટના પરદા લાંકેલા હતા અને તે ગાલીચા પર ઘસડાતા હતા. પેલી ન્હાની ઓરડીમાં એ પરદા દ્વારા જવાતું હતું. ત્યાં રાજદ્વારી દસ્તાવેજોની નકલો રાખવામાં આવતી હતી. આ પરદા પાછળ જવાતું કામ એક પલનુંજ હતું. ડ્યેસ વીજળીક વેગે અંદર આવી ગઇ અને તે ગુપ્ત થતાંજ રાજ જનરલ ઑલિફન્ટ સાથે અંદર દાખલ થયો. ડ્યેસે પરદામાંથી ઘણી ચાલાકીથી જોયું તો રાજ જનરલ સાથે એકલો જ હતો એવી તેની ખાત્રી થઇ. તે એ આંગળીથી પરદા પકડી સહેજ પણ હાથ્યા ચાથ્યા વિના ત્યાં ઉભી રહી.

“ અને હવે જનરલ !—” રાજ એક બેઠકપર બેસી જનરલ ઑલિફન્ટને બીજા આસન પર બેસવાની ઇસારત કરી બોલ્યો.

“ તમે જે ઉચ્ચ પદવી પર નિયુક્ત થયા છો તે પછી તમને

તમારા પવિત્ર સોગનોની પુનઃ સ્મૃતિ કરાવતી એ તમારા અપમાન બરાબર છે—”

“ નહિ. એ અપમાન નથી; પણ મને એવી સ્મૃતિ કરાવવાની જરૂર નથી—” તે વીર યોદ્ધા બોલ્યો.

“ જો હું તે ગંભીર સોગનોની જવાબદારી સમજ્યો ન હોત તો મેં તેવા કસમ લીધા જ ન હોત. મેં આપ નામદારને વફાદાર રહેવાના કસમ લીધા છે અને તે હું પાળીશ એ વિષે આપ નામદારે લેશ માત્ર ચિંતા રાખવાની જરૂર નથી. હું મારી સત્તા નીચે જે સંસ્થાનો મૂકાયાં છે તેમને સુખી અને આત્માદ બનાવીશ. ભૂતકાલમાં મેં તેમને આપની હકુમત નીચેથી છોડાવવાના પ્રયાસ કર્યા હતા કારણ કે તે સમયે એ સંસ્થાનોની ગરિબ પ્રજા પર અસહ્ય જૂલમો ગુજરતા હતા. આપના કેટલાક વિચારો સાથે હું સંમત થતો નથી અને આપની રાજ્યનીતિના અમુક સિદ્ધાંતો મને માન્ય નથી; છતાં વર્તમાન સંયોગોમાં મેં જે કસમ લીધા છે તે પ્રમાણે જ હું વર્તીશ એવી હું આપ નામદારને ખાત્રી આપું છું—”

“ હવે તમારું ભલું થાય—” રાજા જરા નાખુશ થઈ બોલ્યો.

“ તમે ખરેખર, અજબ માણસ છો. તમે બહુ જ સરલતાથી વાત કરો છો—તમે હજી પણ સ્વતંત્રતા દેવીના ભક્ત છો એમ કબૂલ કરો છો ત્યારે તમે તમારું વચન પાળશો કે કેમ તે વિષે મને શક ઉત્પન્ન થાય છે—”

“ આપ નામદારની જૂલ થાય છે. હું સરલતાથી પ્રજાસત્તાકવાદી છું એમ સ્વીકારું છું તેમાં જ મારા વચનની સલામતી છે. આપ નામદારે તે વિષે લેશ માત્ર પણ ચિંતા કરવાની જરૂર નથી...”

“ ઠીક-ઠીક, હું તમારા વચન પર વિશ્વાસ રાખું છું; નહિ તો હમણાં જે પદવીદાનની ક્રિયા થઈ તે મેં કરી જ ન હોત. તમે ક્યારે જવા માગો છો ? ” ચાર્લ્સે કહ્યું.

“ પરમ દિવસે, નામદાર !—”

“ શા માટે કાલે જ તમે જતા નથી ? હું જાણું છું કે એક દિવસ વહેલા મોડામાં કંઈ તફાવત પડવાનો નથી—”

“ કંઈ જ નહિ—” ઓલિવિયન્ટ સ્મિત ફરકાવી બોલ્યો. રાજા જેમ અને તેમ જલદી તેને ઇંગ્લંડની બહાર બેવા માગતો હતો એ

તે સારી રીતે જાણતો હતો. આ વીર યોદ્ધાની સુકીર્તિ, તેની પ્રજા-પ્રિયતા અને અસામાન્ય હિમ્મતથી રાજા ડરતો હતો. હા-જે વીર યોદ્ધાએ વરજીનીઆની પ્રજાને રાજાની વિરુદ્ધ ઉશ્કેરી મૂકી હતી તે ઇંગ્લંડની પ્રજાને કદાચ ઉશ્કેરે તો ચાર્લ્સના એકચક્રી શાસનનો અંત આવી જાય તેમ હતું. આથી તેણે ઑલિવિયન્ટને દેહાંત દંડની સજા કરવાનો વિચાર માંડી વાળ્યો છતાં પણ તેને જલદીથી ઇંગ્લંડની બહાર મોકલી દેવા તે આતુર હતો.

“ હીક ત્યારે. તમે પરમ દિવસે લીવરપુલ જશો. અને ત્યાંથી દરિયા માર્ગે અમેરિકા જવા ઉપડી જશો. ખરું ?...હીક...હવે હું એક વાત જાણવા માગું છું. નીધરહૉલમાં એક મહિના પહેલાં જે બનાવ બન્યો હતો તે વિષે વધુ ખબર મને મળી નથી. બોલો, જનરલ ઑલિવિયન્ટ ! પેલો બેનફાટેલ છોકરો હજી તે પ્યુરીટનની છોકરીને પરણવા માગે છે કે ?—”

“ હા. નામદાર ! શા માટે તે એવી ઇચ્છા ન રાખે તેજ હું સમજી શકતો નથી. હું કંઈ પણ છૂપાવવા માગતો નથી. હું આવતી કાલે ન જતાં પરમ દિવસે કેમ જવા માગું છું તેનું કારણ હું આપ નામદારને જણાવી દઈશ. આવતી કાલે લૉરેન્સ લીનાં લગ્ન સમારંભમાં ભાગ લેવાનું મેં વચન આપ્યું છે—”

“ એમ ? એમ ? એટલા માટે તમે કાલે અહિં રોકાવા માગો છો ? જે સમયે તમને મારી સેવામાં એક ઉચ્ચ પદવી આપવામાં આવી છે ત્યારે જે મને ગમતું નથી તેમાં તમે ભાગ લેવા જાઓ છો એ હીક નહિ કહેવાય—” રાજા પુનઃ નારાજ થઈ બોલ્યો.

“ જે આપ નામદારે મને આપેલી પદવીને લીધે આપ મારા મિત્રોને મળવા જવાની યા તેમના આનંદમાં ભાગ લેવાની મને મારી મરજી વિરુદ્ધ મના કરવા માગતા હો તો એ તમારી પદવી છોડી દેવા હું તૈયાર છું—” જનરલ સહેજ પણ સંકોચ વિના બોલ્યો.

“ નહિ. નહિ. હું એમ કહેવા માગતો નથી.....” તરતજ રાજા બોલ્યો અને જનરલના દમામથી તે એટલો બધો બહી ગયો કે તે પોતાની રાજાની પદવી પણ એક પલ ભૂલી ગયો.

“ અં...ત્યારે આવતી કાલે તેમનાં લગ્ન થવાનાં છે. હીક-થવા દો-હું એ લગ્નની વિરુદ્ધ થઈશ નહિ એવા મેં નીધરહૉલમાં કસમ લીધા છે, અને જનરલ ! હું એ વચન પાળું છું—”

“આપ નામદારે તે પાળવું જ જોઈએ કારણ કે જે રાજા પોતાની પ્રજાને એકવચની જોવા ચાહતો હોય તેણે પોતે પોતાનું વચન તો ગમે તે ભોગે પાળવું જ જોઈએ—”

“હીક; સર વિલિયમ આન્ડ અને લૉરેન્સ વચ્ચે સમાધાની થઈ કે ?—” રાજાએ પૂછ્યું.

“સર વિલિયમ આન્ડે આપ નામદારની સૂચના પ્રમાણે મેજર લી—”

“મેજર લી—નહિ—નહિ—!” રાજા ગુસ્સાથી બોલી ઉઠ્યો.

“એ હઠીલા, મૂર્ખ અને ખેસમજ જીવાને તમે જાણો છો કે પોતાની મેજરની પદવી છોડી દીધી છે—”

“હા, અને તેણે તેમ મારી સલાહથી કર્યું છે.....” હંડે પેટે ઓલિફન્ટ બોલ્યો.

“આપ નામદાર સમજી શકશો કે, સંજોગો જોતાં તે પોતાની નોકરી કરી શકે એમ નહોતું. નીધરહાલમાં અનેલા શરમભર્યા બનાવને બાદ કરતાં રૂથને પરણ્યા પછી લૉરેન્સ લી એ રેજીમેન્ટમાં ન રહી શકે એનું એક બીજું કારણ પણ છે—”

“અને તે કારણ ?—”

“તે કારણ હું આપ નામદારથી છુપાવવાની જરૂર જોતો નથી. સર હેક્ટર ગ્રેહામ જે એ ટૂંકડીનો કર્નલ છે. તે મિસ રમ્પોલ્ડ પર મોહી પડ્યો છે અને તેની ધારણા ઘણી નીચ છે. એ વખત તેણે મિસ રમ્પોલ્ડને જોઈ જૂલમથી અપવિત્ર કરવાનો નીચ પ્રયાસ કર્યો હતો. એક વાર તેણે પોતે મિસ રમ્પોલ્ડનું અપમાન કરવાની શરમ ભરી કોશિષ કરી હતી અને બીજી વાર તેણે કેટલાક બદમાસો દ્વારા તેણીને ઉપાડી લાવવાનું કાવતું રચ્યું હતું. બન્ને વખતે લૉરેન્સ લીએ તે કુમારિકાને બચાવી હતી. આવા સંયોગોમાં તે પોતાની પત્નિ સાથે હાર્ટફર્ડ શાયર રેજીમેન્ટમાં નોકરી કરી શકે એ તદ્દન અસંભવિત છે. કર્નલ ગ્રેહામનું મિસ રમ્પોલ્ડ પ્રત્યેનું વર્તન ઘણું જ ધિક્કારપાત્ર અને શરમ ભર્યું હતું. આ શબ્દો હું કર્નલ તરફના વૈરભાવથી બોલતો નથી. કર્નલ પર કે કોઈ પણ વ્યક્તિ પર વૈરની લાગણી રાખી તેને બીજા પાસે સજા કરાવવાનું કામ હું હીચકાઈ ગાણું છું. કર્નલે માફ અપમાન કર્યું તે સમયે જ મેં તેને યોગ્ય સજા કરી હતી અને મારા વૈરનો ત્યાગ અંત આવી ગયો હતો. આ વાત હું આપ નામદારને

સવિસ્તર એટલા માટે જ કહું છું કે જેથી આપના મનમાં લૉરેન્સ લીએ શા માટે પોતાનું કમીશન છોડી દીધું તે સંબંધી કંઈ અયોગ્ય શંકા રહે નહિ—”

“ પણ આપણે સર વિલિયમની વાત કરતા હતા અને તમે મને કંઈ ખુલાસો આપવા જતા હતા—”

“ હા. મને તે યાદ છે. હું આપ નામદારને એમ કહેવા જતો હતો કે નીધરલ્લેલમાંના બનાવ પછી તરત જ સર આન્ડે લૉરેન્સ લી પર એક પત્ર લખી તેમાં જણાવ્યું હતું કે “તે લૉરેન્સના રૂથ સાથના લગ્નમાં સંમતિ આપે છે તથા લૉરેન્સને પુનઃ પોતાના વારસ તરિકે કબૂલ રાખે છે અને ભવિષ્યમાં તે લૉરેન્સની આર્થિક સ્થિતિની ચિંતા રાખશે—”

“ અને તેનો લૉરેન્સે શું જવાબ આપ્યો ?—તે પોતેજ પોતાના કાકા સાથે સમાધાની કરવા ગયો હશે—” રાજા બોલ્યો.

“ નહિ નામદાર ! એવું કંઈ બન્યું નથી. તેણે સર આન્ડેને મારી સંમતિથી એક પત્ર લખ્યો. તેમાં તેણે ભૂતકાલમાં તેના કાકાએ તેના પર જે માયા બતાવી હતી તે માટે તેનો આભાર માન્યો અને પછી લાગણીભરી ભાષામાં તેણે પોતાના કાકાના ઉપકાર નીચે, જે શરમભર્યા બનાવ બન્યા હતા તે પછી, આવવાની સાક્ષ ના પાડી—”

“ કેવી મૂર્ખાઈ ! સ્વતંત્ર મીબનજને નામે કેવી ગેર સમજ ?—હવે તો એ જુવાન ત્યારે બીખારી થઈ ગયો હશે ! તેણે પોતાનું કમીશન છોડી દીધું—પોતાના કાકાની મદદ લેવાની ના પાડી—અને મેં સાંભળ્યું છે કે રાઇહાઉસનો માલિક તેને એક પેની પણ આપી શકે એમ નથી—”

“ હા. એ બધું ખરું છે. પણ હું આપ નામદારને ખાત્રી આપું છું કે લૉરેન્સ બીખારી નથી થયો; કારણ કે જે જગ્યાએથી કાયદા પ્રમાણે દ્રવ્ય મેળવવાનો તેને હક્ક છે ત્યાંથી તેને તેના હક્કના પૈસા ન મળે તો પણ તેનો એક મિત્ર છે કે જે તેની હિમ્મત અને તેના ઉન્નત ચારિત્ર્યનો પ્રશંસક છે—”

“ અને તે મિત્ર જનરલ આલિફન્ટ છે—” રાજા જનરલ આલિફન્ટની બોલવાની ઢબ પરથી ચેતી જઈ બોલ્યો.

“ ઠીક-ઠીક. તેના લક્ષની કંઈક તો વાત કરો. ”

“ હું જેટલું જાણું છું તેટલું આપને જણાવીશ. આજે સાંજે હું રાઇહાઉસમાં જવા માટે ઉપડીશ. આવતી કાલે અગીયાર વાગે હોટેલના દેવળમાં લૉરેન્સના રૂથ સાથે લગ્ન થશે. ત્યાર પછી રાઇહાઉસમાં લગ્નના આનંદમાં એક પ્રીતિભોજન થશે. જે વાગે એ પાર્ટીમાંથી પરોણાઓ વિદાય થશે અને પછી લૉરેન્સ પોતાની નવવધુ સાથે લંડન આવવા ઉપડશે. અહિં તે મારા મેનશનમાં રહેશે. એ સમય દરમિયાન મારા નોકર-ચાકરો તથા અશ્વો હર્ટફર્ડ ખાતે રહેશે. લગ્ન ક્રિયા થઈ ગયા પછી હું પુનઃ હર્ટફર્ડ જઈશ અને પછી લીવર્પુલ જવા ઉપડીશ. ત્યાર પછી હું અમેરિકા જવા માટે દરિયાઈ પ્રવાસ શરૂ કરીશ. હવે નામદાર ! મેં આપને સવ્વળી હકીકત સરલ હૃદયે કહી દીધી છે અને મને વિશ્વાસ છે કે આપ આપનું વચન તોડવા તૈયાર થશો નહિ.....”

“ નહિ. કદિ પણ નહિ. હું તમારા કામની આડે આવવા માગતોજ નથી. જાઓ, જનરલ ! તમારો સમય ઘણો કિમતી છે. સાહેબજી ! ”

આટલા શબ્દો કહી ચાલ્સ ઉભો થયો અને આલિફન્ટ તરફ પોતાનો હાથ લાંબો કર્યો. અને સભ્યતાને ખાતર જનરલ તે પોતાના હોઠ સુધી લઈ ગયો. પણ તે પર જેમ બધા ઉમરાવો કરતાં તેમ ચુંબન કર્યું નહિ. તે ત્યાર પછી નમીને ત્યાંથી ચાલી ગયો. તે ગયા પછી તરતજ રાજા પણ ત્યાંથી ચાલી ગયો અને બન્નેના જવા પછી લુઈ કોઈની દૃષ્ટિએ ન પડી તે માટે મલકાતી પોતાની ગુપ્ત જગ્યાએથી બહાર નીકળી અને અત્યંત સાવચેતીથી પોતાના શયનગૃહમાં ચાલી ગઈ.

અકરણ ૧૭ મું.

કાળું કાવતું.

‘ રાઇહાઉસ ’ થી ત્રણ ચાર માઈલના છેટાપર ન્યુ મારકેટ રોડપર ‘ ફેવર મેનર ’ નામે એક સુંદર મકાન હતું. તે અર્લ ઓફ પેમ્બ્રોકની કાકી લેડી ટ્રેશામની માલીફાનું હતું. લેડી ટ્રેશામ એક વિધવા હતી. તેને કંઈ બાલક ન હતું. તેનું વય પણ ઘણું વૃદ્ધ હતું અને તે

એટલી બધી નબળી તબિયતની હતી કે ભાગ્યેજ પોતાના મકાનની બહાર નીકળતી. તેણી પોતાના ભત્રિજા અર્લને આહતી ન્હોતી. અર્લને જાનુની અને ક્રૂર સ્વભાવ તેને ગમતો નહિ. વળી તે પોતાની પત્નિ સાથે જરા જરામાં લડતો અને ગરિબડી કાઢિન્ટેસને દુઃખી કરતો. આવું નિર્દય અને લાગણીહીન વર્તન લેડી ટ્રેશામને લેશ પણ પસંદ પડતું નહિ. લેડી ટ્રેશામ કાઢિન્ટેસ ઓફ પેમ્બ્રોકપર-લુઇ દે કેરલની બહેનપર ઘણી પ્રીતિ રાખતી. અને તેણી પોતાની સઘળી મીલકત પોતાના અવસાન પછી કાઢિન્ટેસને વારસામાં આપી જશે એવી લોકોમાં વાત થતી હતી. તે વૃદ્ધ સ્ત્રી સ્ટુઅર્ટ રાજકુટુંબની ઉન્નતિ માટે પ્રાણ પાથરવા તૈયાર હતી. એકચક્કી રાજશાસનની તે પરમ ભક્ત હતી અને સત્તરમી સદીમાં જડ ધાણી એકેલા રાજના ઇશ્વરત્વને અંધ શ્રદ્ધાથી માનતી હતી. “રાજ કદિ ખોટું કામ કરેજ નહિ” એવી અંધ માન્યતાને આ વૃદ્ધ સ્ત્રી અંધ રીતેજ માનતી હતી. આથી રાજના કેટલાંક અવિચારી અને ઉઝૂંપલ કામે જ્યારે સ્વાતંત્ર્યપ્રિય અને નીતિપ્રિય મનુષ્યોને નિર્દય, જૂલમી અને અમાનુષી લાગતાં ત્યારે તે સર્વ કામે લેડી ટ્રેશામને યોગ્ય અને રાજનૈપુણ્યપૂર્ણ જણાતાં. રાજ જેમ કરે તેમ પ્રજાએ કરવાનું નથી પણ રાજ જેમ કહે તેમ ચાલવાનું છે એમ તે કહેતી. ટુંકામાં રાજના દોષ તેની આંખમાં વસતાજ નહિ. રાજ એટલે ઇશ્વરી હૂત ! રાજ પાપ કરેજ નહિ ! રાજનું વર્તન આદર્શ ! એમ તે માનતી હતી.

અમે પૂર્વે લખી ગયા છીએ કે ચાર્લ્સને અનેક વિલાસ સખીઓ હતી. આ વિલાસ સખીઓ નીચ કુટુંબની નહિ પણ ઉમરાવ કુટુંબની હતી અને તે સમયે ઈંગ્લંડની નૈતિક સ્થિતિ એટલી બ્રષ્ટ થઇ ગઇ હતી કે ઉચ્ચ કુલના ઉમરાવો પોતાની પુત્રી યા પત્નિને રાજની વિલાસ સખી તરિકે જોવામાં માન સમજતા. લેડી ટ્રેશામ કાઢિન્ટેસ ઓફ પેમ્બ્રોકની બહેન લુઇ રાજની વિલાસ સખી છે એ જાણતી હતી, પણ તેથી લુઇ એક નીતિબ્રષ્ટ સ્ત્રી છે એમ કહી તે તેને ધિક્કારતી ન્હોતી; આવી માન્યતાને લીધે કાઢિન્ટેસપરનો તેનો પ્રેમ લુઇના ધિક્કારપાત્ર વર્તનથી ઓછો થયો નહિ. ઉલટું તેણીએ લુઇને મળવાની ઇચ્છા કાઢિન્ટેસ આગળ પ્રદર્શિત કરી હતી અને અમારા વાંચનારાઓ જાણે છે કે રાજની વિલાસ સખીઓ સાથે મિત્રતા રાખવા માટે પણ ઈંગ્લંડના ઉમરાવો અને ઉમરાવજાદીઓ આભ અવનિ એક

કરી નાખતાં. લુધએ જ્યારે લેડી ટ્રેશામની ઇચ્છા જાણી ત્યારે તેણીએ તે વૃદ્ધ સ્ત્રીપર ‘મહાન ઉપકાર’ કરવા માટે તેને ત્યાં એ ત્રણ દિવસ ગાળવાનો વિચાર કર્યો અને લેડી ટ્રેશામને ત્યાંથી પાછાં ફરતી વેળાજ ‘રાઈડાકિસ’ નજીક તેણીની ગાડીને અકસ્માત થયો હતો એ અમારી નવલકથાના પ્રથમ ભાગમાંના એક પ્રકરણ પરથી માલુમ પડી આવશે.

હવે અત્રે થોડોક ખુલાસો અમારે કરવાનો છે. લુધ કે કેરલ મોહનશ થઈ, છતી આંખે આંધળી બની લૉરેન્સને તેના લશ્કરી નિવાસમાં મળવા જવા તૈયાર થઈ ત્યારે તેણી પોતાની ગાડીમાં એસી લેડી ટ્રેશામને ત્યાં ગઈ. ત્યાં પહેલાં પછી એકાદ કલાક ફરવા જવાને બદલે તે હર્ટફર્ડ જઈ શકે એમ હતું. લુધ લેડી ટ્રેશામને મળવા ગઈ; અને પછી એક વફાદાર દાસી સહિત તે એક અશ્વપર એસી હર્ટફર્ડ ગઈ કે જે કેવળ મેનરથી જ સાત માર્ઝલ દૂર હતું. તેણીએ લૉરેન્સને એમ સમજાવ્યું હતું કે તે સઘળાં જોખમો માથે વહેરી ખુદ લાંડનથી તેને મળવા આવી હતી; અને ચાલાકીથી લેડી ટ્રેશામને લગતી કંઈ વાત શુદ્ધાં કરીજ નહોતી. આ પરથી તે કેટલી ચતુર હતી તે જણાઈ આવશે. તેના લૉરેન્સ પ્રતિના અંધ મોહતું શું પરિણામ આવ્યું તે વાંચક સારી પેઠે જાણે છે.

હવે અમે અમારી નવલકથા પુનઃ શરૂ કરી કરીશું. રાજના ગુપ્ત મંત્રણાગૃહમાં પરદા પાછળ દૂધી જામુસી કરી, તેમાં વિનય મેળવ્યા પછી ડયેસ ઓફ પોર્ટસમથ પોતાના શયનગૃહમાં આવી; અને તરતજ એક દાસીને બોલાવી ગાડી તૈયાર કરાવવાની આજ્ઞા કરી. તે રાજમહેલમાં તદ્દન સ્વતંત્ર હતી અને તે ક્યાં જાય છે અથવા શા માટે જાય છે તે કોઈ તેને પૂછી શકે એમ ન હતું. આમ અચાનક બહાર જવા માટે રાજની રજા લેવાની પણ જરૂર ન હતી. તેથી તેણીએ ગાડી તૈયાર કરવાનો હુકમ કરી પોતાના “બ્રાલા આર્લ્સ” પર એક પ્રેમપત્ર લખી તેમાં તે લેડી ટ્રેશામને ત્યાં એ ત્રણ દિવસ પરાણી જાય છે એમ જણાવ્યું. તેણે એ પત્ર પોતાની હંમેશની મીડી ભાષામાં જ લખ્યો અને જાણે તે પોતાની પ્રતિસ્પર્ધિની બાર્બેરા તરફના રાજના પક્ષપાતની વાત જાણતીજ ન હોય એવો આડંબર કર્યો.

સાંજે લગભગ ચાર વાગે ડયેસ પોતાની વફાદાર ફ્રેંચ દાસી

સાથે પ્રવાસે નીકળી. તેની ગાડી સુંદર હતી પણ તે સમયે મુસાફરી બહુ ઝડપથી કરી શકાતી નહિ. લગભગ પાંચ છ' માઈલ કલાકમાં કપાતા. લાંડનથી 'કેવન મેનર' એકવીસ માઈલ દૂર હતું એટલે બ્યારે લુઈ દે કેરલ પોતાના ઇચ્છિત સ્થલે પહોંચી ત્યારે રાતના સાડા આઠ વાગ્યા હતા. એ મકાનનું તથા તેની વૃદ્ધ સ્વામિનિનું વર્ણન આપી અમે વાંચનારનો સમય ગુમાવીશું નહિ કારણ કે લેડી ટ્રેશામ આ નવલકથાની રંગભૂમિ પર બહુ ઓછો અને બીનજરૂરી ભાગ ભજવે છે. એટલું કહેવુંજ પૂરતું થઈ પડશે કે લુઈએ તેણીના મકાને આવવાની તસ્દી લેવાથી લેડી ટ્રેશામ પોતાને અત્યંત ભાગ્યશાળી માની, અત્યંત ખુશ થઈ અને ડયેસે તેને વાતમાં ને વાતમાં એટલી બધી વશ કરી લીધી કે લેડી ટ્રેશામ ડયેસનો મનોભાવ સમજી શકી નહિ. લુઈએ તે વૃદ્ધ સ્ત્રીને કર્નલ ગ્રેહામને તે અતિ અગત્યના કામ સર મળવા માગે છે એમ જણાવ્યું; અને તેના મહેમાનીથી એ શબ્દો બહાર પડતાંજ લેડી ટ્રેશામે એક પત્ર લખી તેમાં કર્નલ ગ્રેહામને આવતી કાલે સહવારે પોતાને ત્યાં ભોજન લેવા પધારવાનું આમંત્રણ કર્યું. લુઈની આજ્ઞા પ્રમાણે એ આમંત્રણપત્રિકા એવા શબ્દોમાં લખાઈ હતી કે વાંચનાર તરતજ વિવેક યા સભ્યતા કરતાં કંઈ ખાસ કારણ માટે તે લખાઈ છે એમ સમજી શકે. તેજ દિવસે તે પત્ર લેડી ટ્રેશામના એક નોકર દ્વારા કર્નલ ગ્રેહામ પર મોકલવામાં આવ્યો અને લુઈ દે કેરલ જ્યાં સૂઈ તે નોકર પાછો ફર્યો ત્યાં સૂઈ બીછાને પણ ગઈ નહિ. નોકર સર હેક્ટર ગ્રેહામનો જવાબ લઈને આવ્યો હતો. તે તેને હર્ટફર્ડમાં મળ્યો હતો અને પ્રાતઃકાલે આઠ વાગ્યા કેવન મેનરમાં આવવાનું કર્નલ ગ્રેહામે કબૂલ કર્યું હતું.

પોતે આપેલા વચન પ્રમાણે કર્નલ ગ્રેહામ બરાબર આઠ વાગે પોતાના માનીતા નોકર હમ્ફ્રી ક્લીન્ટન સાથે કેવન મેનરમાં આવી પહોંચ્યો. તે ત્યાં ડયેસ ઓફ પોર્ટસમથને જોઈ ધણો અજબ થયો અને તરતજ ચેતી ગયો કે લેડી ટ્રેશામે નહિ પણ ડયેસે તેને ત્યાં આવવાનું આમંત્રણ કર્યું હતું. તે ડયેસ ઓફ ક્લીવલેન્ડના પક્ષનો હોવાથી લુઈને જોઈ તે જરા ગુંચવારામાં પડ્યો પણ તેના કામી હૃદયે તરતજ માની લીધું કે લુઈ તેના પર મોહી પડી છે અને તેથી લોકો ન જાણે તે માટે તેણે તેને લેડી ટ્રેશામદ્વારા ત્યાં બોલાવ્યો હતો. જો આમ હોય તો તે વિકારી અને મોહલુખ્ધ

સૈનિક એક ડ્યેસના પક્ષમાંથી નીકળી બીજાના પક્ષમાં આવવા તદ્દન તૈયાર હતો. વળી બાબેરા સાથે એને કોઈ પણ જાતનો પ્રેમ સંબંધ નહોતો. બાબેરાએ ફક્ત પોતાના સ્વાર્થ માટેજ એને પોતાના પક્ષમાં લીધો હતો. આથી જો લુધ એના પ્રેમની યાચના કરે તો એ લુધનો થવા એક પગે તૈયાર હતો.

નાસ્તો લીધા પછી ડ્યેસે તેને બાબુના ઓરડામાં આવવાની અરજ કરી. લેડી ટ્રેશામ નાસ્તાવાળા ઓરડામાંજ રહી. બન્ને ઓરડા વચ્ચે એક બારણું હતું અને તે બારણું લુધએ જાણી જોઈ ખુલ્લું રાખ્યું કારણ કે તેણી પોતાની આખર કલંકિત કરવા માગતી નહોતી. તે સારી પેઠે જાણતી હતી કે કર્નલ ગ્રેહામ એક નીચ નીતિબ્રષ્ટ માણસ છે અને જો તે તેની સાથે એકાંત ઓરડામાં થોડો પણ વખત રહે તો તે પરથી કાગનો વાઘ બનાવતાં કર્નલને આવડતું હતું. હાર ખુલ્લું રાખવાથી કર્નલ ગ્રેહામે જે નીચ આશાને પોતાના હૃદયમાં જન્મ આપ્યો હતો તે ચૂલું થઈ ગઈ અને તે જરા મનમાં ગુસ્સે થયો. ડ્યેસ તેના મનની સ્થિતિ સમજી ગઈ. તેણી પોતાનું કામ કઢાવવા માગતી હતી એટલે કર્નલ ગુસ્સે થાય એ તેને પરવડે એમ નહોતું. આથી તેણે પોતાના ધુતારા હાસ્યથી અને મીઠા બોલોથી કર્નલનો ગુસ્સો હવામાં ઊરાડી દીધો અને એક ખુરશી પર બેસી બીજી ખુરશી પર કર્નલને બેસવાની ઇશારત કરી તેણીએ વાત શરૂ કરી.

“ સર હેક્ટર ગ્રેહામ !...” ડ્યેસે કહ્યું.

“ કેટલાક સંજોગોને લીધે મારા જાણવામાં આવ્યું છે કે તમે લોરેન્સ લી નામના યુવાન સાથે, પેલા બદમાસ પ્યુરીટનની છોકરી પરના તમારા પ્રેમને લીધે લડ્યા હતા અને તે ઉદ્ધત જીવાને તમારું ભયંકર અપમાન કર્યું હતું. તમે અજબ થયલા જણાઓ છો...પણ ગમરાઓ નહિ. એ વાત હું જાણું છું અને તેથી હવે હું તમારી સહાયક થવા માગું છું—”

સર હેક્ટર ગ્રેહામ લુધ દે કેરલની આ વાત સાંભળી ખચિતજ ધણો અજબ થયો હતો અને તેની તરતજ ખાત્રી થઈ ગઈ કે એક પલ જે મીઠી આશા તેના મનમાં જન્મી હતી તે પાયા વિનાની હતી; છતાં હજી પણ તે ડ્યેસને લોરેન્સ અને તેની વચ્ચેની દુશ્મનાવટ સાથે શું સંબંધ હશે તે એ સહેજ પણ કલ્પી શક્યો નહિ.

“હું તમને એક બે પ્રશ્નો પૂછવા માગું છું, સર હેક્ટર !—”
ડચેસ પુનઃ બોલી.

“અને તમે મને સરલતાથી જવાબ આપશો એવી આશા રાખું છું. કારણ કે જો તમારા જવાબ હું ધાડું છું તેવાંજ હશે તો તમારી પ્રેમ અને ધિક્કારની લાગણી તૃપ્ત કરવા માટે ઘણાં ત્વરિત પગલાં તમારે લેવા પડશે—”

“બોલો, બોલો, શ્રીમતી ! હું તમારા પ્રશ્નોનો ખુલા દીલથી જવાબ આપીશ.”

“પહેલા તો એ છે કે જો સહેજ મુશ્કેલી વેડી તમે રથ રમ્બોલ્ડનું હરણ કરી શકો એવી સ્થિતિમાં હો તો તમે તે સાહસ માથે લેવા તૈયાર છો ?...”

કર્નલ વિનયથી નમીને મુખ પર હાસ્ય ફરકાવતો બોલ્યો.

“જો હું સુન્દરીઓની રાણી સમક્ષ ઉભો ન હોત તો કદાચ આ પ્રશ્નો જવાબ હકારમાં વાળી શકત—”

“હીક. ત્યારે. હું તમે એમ કરવા તૈયાર છો એમ માની લઉં છું—” ડચેસ બોલી.

“પણ યાદ રાખજો કે હું તમારી સાથે જે વાતચીત કરું છું તે પરથી ભળતીજ કલ્પના ના કરતા—મારી વાત તમને કંઈ કંઈ કલ્પના પર ખેંચી જશે—પણ યાદ રાખજો કે હું એક અતિ અગત્યના કારણને લીધેજ આ બાબતમાં વચ્ચે પડવા માગું છું—

“જેની આપનો આજ્ઞા, શ્રીમતી !—હું આપની આજ્ઞા પ્રમાણેજ વર્તીશ—”

“ખીજો સવાલ હું એ પૂછવા માગું છું કે લૉરેન્સ લીએ તમારું જે અપમાન કર્યું છે તેનો એક બહાદુર માણસ તરિકે તમે બદલો લેવા માગો છો કે નહિ ?—”

“આ પ્રશ્નો જવાબ મારાથી એકદમ આપી શકાય એમ નથી; મારા હૃદયમાં તેને માટે ગમે તેવી લાગણી હોય તો પણ હું વિચિત્ર સ્થિતિમાં છું, અને તેથી મને ભય છે કે મારાથી તેના પર વેર લઈ શકાશે નહિ. પ્રથમ જો કે મીંડ લીએ બાદશાહી નોકરી છોડી દીધી છે પણ નામદાર મહારાજની તેના પર કેટલી કૃપા છે તે હું કહી શકતો નથી. થોડાક સમય પહેલાં નામદાર મહારાજએ તેના પર કૃપા દૃષ્ટિ રાખવાની મને આજ્ઞા કરી હતી, પણ એટલુંજ

પૂરતું નથી. હું નીધરહોલના માલીક અને મીઠા લીના કાકાનો દેવાદાર છું. અને આ ઉન્હાળામાં મારા હાથમાં ઘણા પૈસા આવી ગયા છતાં મને કહેતાં દિલગીરી થાય છે કે જુગારમાં હું સર્વ જીતી જીતી છું. અમારો હિસાબ નક્કી કરવા માટે સર આન્ડે મને નીધર હોલમાં તેને મળી જવાની આજ્ઞા કરી છે અને હું તેનું કરજ હમણાં ચૂકવી શકું એવી સ્થિતિમાં ન હોવાથી તેના ભત્રિજ સાથે વેર વધારવાનું મારાથી બની શકે એવું નથી—”

“આ બંને બાબતની ચિંતા કરવાની જરૂર નથી—” એવે જવાબ આપ્યો.

“લૉરેન્સ લી પર હવે મહારાજની લેશ માત્ર કૃપા નથી. મહારાજ તેમના કેટલાંક ખાનગી કારણોને લીધે લૉરેન્સ અને મિસ રમ્પોલ્ડના લગ્નની વિરુદ્ધ છે. તેમના ખાનગી કારણો હું જાણતી નથી. પણ એટલું ખાતરીથી કહું છું કે જે કંઈ એ લગ્નમાં વિરોધ નાખશે તે મહારાજની કૃપા મેળવવા ભાગ્યશાળી થશે. સર વિલિયમ અને તેના ભત્રિજ વચ્ચે કદો વિરોધ છે. લૉરેન્સ સર વિલિયમનો વારસ થવા આહતો નથી. અને વધુમાં—જે તમને કંઈ વાંધો ન હોય તો—હું તમને આવશ્યક નાણાં ધીરીશ અને આ અડવાડિયાના અંત પહેલાં તમે સર આન્ડના ઉપકારમાંથી મુક્ત થઈ જશો—”

“આહ ! આટલી બધી કૃપાળુ લાગણી માટે હું આપનો શી રીતે આભાર માનું ?...” કર્નલે આનંદમાં આવી કહ્યું કારણ કે એવેસની મદદ તેને માટે ઈશ્વરી બક્ષિસ જેવી હતી; તેના હૃદયમાં તેણે નિશ્ચય કર્યો હતો કે જ્યારે એવેસના પૈસા હાથમાં આવશે તેમાંથી ઘણાજ થોડા સિક્કા નિધરહોલના માલિકની તિજોરીમાં જવા ભાગ્યશાળી થશે.

“ઉપકાર માનવાની કંઈ જરૂર નથી. હવે મને કહો કે હવે તમે લૉરેન્સને તેની ઉદ્ધતતા માટે સજા કરી રૂથ રમ્પોલ્ડના યૌવન ઉપવનના માળી થવા આહો છો ?...”

“શ્રીમતી ! રૂથ રમ્પોલ્ડના સ્વર્ગિય સૌન્દર્ય માટે કર્નલ ગ્રેહામ ગમે તેવાં જોખમ ભર્યાં સાહસો ખેડવાને તૈયાર છે—”

“હીક. પણ એથી તમે રૂથ મેળવી શકશો—લૉરેન્સ પર વેર લઈ શકશો એટલુંજ નહિ પણ તમારા બીજા દુશ્મન પર પણ વજ્ર પ્રહાર કરી શકશો—હું જનરલ ઓલિવન્ટ વિષે ઇસારો કરું છું—”

“આહ! જે એમ બને તો તો મારા બળતા હૃદયમાં અમૃત રેડાય...” કર્નલ બોલ્યો.

“સાંભળો ત્યારે—” લુઇ દે કેરલ વિજયી થવાથી મનમાં આનંદિત થતી બોલી. તેણે કર્નલ ગ્રેહામ જેવા નીચ અને વિષયી પુરુષની લાગણી પર વિજય મેળવ્યો હતો. આથી લૉરેન્સ પર તે વેર વાળવા માગતી હતી; અને કર્નલને તો તેની નીચ ધારણા પાર પડે તો સ્વર્ગ મળવાનું હતું!!

“તમે સારી પેઢે બાણો છો, કે મીસ રમ્બોલ્ડ અને મી. લી પરણે અને સુખી થાય તેની મને દરકાર નથી; અથવા તેઓની આશા ધૂળમાં મળે અને તેઓ દુઃખમાં સમડે તેનીય મને પરવા નથી: પણ નામદાર મહારાજા તેમનાં કેટલાંક ગુપ્ત કારણોને લીધે આ લગ્નની વિરૂદ્ધ છે. રૂથ જેવી એક હડહડતા ખુરીટનની છોકરી મહારાજાના વક્ષદાર સેવક સર આન્ડના કુટુંબના એક જુવાન સાથે પરણે એ મહારાજાને યોગ્ય ન લાગતું હોય એ સ્વાભાવિક છે. પણ તેમનાં ખાનગી કારણો શું છે તેની આપણને જરૂર નથી. એટલું ચોક્કસ છે કે મહારાજા આ લગ્નથી વિરૂદ્ધ છે અને એટલી ખાત્રીજ પૂરતી છે. આથી મહારાજાને રાજી રાખવા હું આ પગલું ભરું છું. પણ હું તેની કીર્તિ મેળવવા ચાહતી નથી. તેથી હું જે યુક્તિ તમને બતાવું છું તે પાર પડે અને તેની તપાસ થાય તો તમારે એકલાએજ પરાક્રમી વીરલા તરિકે બહાર આવવું અને મને એમાં કંઈપણ સંબંધ નથી એમ બતાવવું. માફ નામ એ બિચારામાં હું જોડાવા દેવા માગતી જ નથી. ખાત્રી રાખો કે તમને એવો બદલો મળશે કે જેથી તમે ખુશખુશ થઈ જશો.....લંડન ગયા પછી હું તમને જે દ્રવ્ય આપવાની છું તેજ તમારા કામનો બદલો નથી...પણ તે સાથે મહારાજાની ચીરકાલીન્ કૃપા.....”

“બોલો, બોલો, શ્રીમતી ! તમે જે આજ્ઞા કરશો તે પ્રમાણે હું વર્તીશ અને તમારા દરેક હુકમનો અમલ કરીશ—” કર્નલ ભવિષ્યની ઝગકતી આશાથી મલકાઈ બોલ્યો.

“ધ્યાનપૂર્વક સાંભળો...” લુઇ દે કેરલ બોલી.

“આજે અગિયાર વાગે હોડેસડનના દેવળમાં લૉરેન્સ લી અને રૂથ રમ્બોલ્ડનાં લગ્ન પ્રોટેસ્ટન્ટ વિધિ પ્રમાણે થવાનાં છે. હું બાહ્યું છું ત્યાં સુધી તે કૃષોલીક ધર્મ માને છે—તેને એજ ધર્મનું “નીધરહોલ”

માં શિક્ષણ આપવામાં આવ્યું હતું: છતાં તેના લગ્ન પ્રોટેસ્ટન્ટ મતાનુસાર થવાનાં છે. રૂથપરના તેના અંધ પ્રેમને લીધેજ તે પોતાના ધર્મને બેવકા નીવડ્યો છે અને એ પાપ માટે પણ તેને યોગ્ય સજા થવીજ જોઈએ. હશે— એ વિષે મને કંઈ સ્નાનસ્પર્શ નથી. આજે બપોરે ૧૧ વાગે લૉરેન્સનાં લગ્ન થશે અને લગ્ન ક્રિયા વેળા જનરલ ઓલિફન્ટ પણ હાજર રહેશે. લગ્ન થયા પછી વરકન્યા અને તેનાં સગાં સંબંધીઓ પુનઃ રાઈહાઉસમાં જશે અને ત્યાં લગ્નની ખુશાલીમાં મીજબાની થશે. એ મીજબાની બે કલાકમાં પૂરી થશે. સમય બરાબર ધ્યાનમાં રાખજો ! બે વાગે બધાં વીખરાઈ જશે અને ત્યારપછી લૉરેન્સ પોતાની નવવધુને લઈ લંડન આવવા ઉપડશે; પણ તેમને તમારે તેમના ઇચ્છિત સ્થાને પહોંચવા દેવાં નહિ—બોલો, હવે મારે વધુ કંઈ કહેવાની જરૂર છે ?—”

“ હું કંઈક અંશે આપની ધારણા સમજી શક્યો છું—શ્રીમતી ! પણ હજી હું બરાબર સમજ્યો નથી. રૂથ રમ્યોહડનું હું હરણ કરી જાઉં તો તેથી લૉરેન્સનું હૃદય જખમી કરી માફ વૈર લઈ શકું અને તેમને દુઃખી જોઈ જનરલ ઓલિફન્ટ પર પણ વજ્ર પ્રહાર થાય એ વાત ખરી છે; પણ લૉરેન્સ લગ્નગ્રંથિથી રૂથ સાથે જોડાય અને રૂથ તેની ધર્મપત્નિ થાય પછી પરસ્પ્રીતું જોર જખમીથી હરણ કરવું એ કાયદા પ્રમાણે ગમ્ભીર ગુન્હો કહેવાય...” કર્નેલે કહ્યું.

“ ગમ્ભીર ગુન્હો !.....” લુઈ ધિક્કારયુક્ત સ્વરે બોલી.

“ એમાં ગુન્હો શાનો ? અને છતાં ધારો કે તમારાપર તેમ કરવાથી કંઈ આફત આવી પડશે તો શું હું તમને મરવા દઈશ ? નહિ. કર્નેલ ગ્રેહામ ! મારી અને મહારાજાની કૃપા તમને ગમે તેવા ગુન્હાની માફી બક્ષી શકશે. હવે મારી વાત બરાબર સાંભળી લો—તમે એક લશ્કરી ટૂંકડીના કમાન્ડર છો અને મારી ખાત્રી છે કે તેમાં તમારી ગમે તેવી આજ્ઞા પાળવા તૈયાર થાય એવા દસખાર સૈનિકો હશેજ—”

“ આપ ખરું કહો છો, શ્રીમતી ! મારે માટે પ્રાણ આપનારા અને મારી આજ્ઞા સઘ અમલમાં મુકનારા ડઝનેક માણસો છે—”

“ સોના કરતાં પીળું ! કર્નેલ ગ્રેહામ ! તમારા સૈનિકો સાથે તમે તે નવ યુગલની પાછળ પડો અને લૉરેન્સના હાથમાંથી તેની જહાલી નવવધુ ખૂંચવી લો. તમે રૂથને તમારી વિલાસ દાસી બનાવી

શકશે અને જ્યારે તેનું સૌન્દર્ય કરમાઈ જાય ને તમને તે અપ્રિય થઈ પડે કે તરત તેને તમે તજી દઈ શકશો; તમે એમ ધારો છો કે એકવાર રૂથ તમારી વિલાસદાસી થઈ છે એ વાત જાણ્યા પછી એવી નીતિબ્રષ્ટ યુવતીને લૉરેન્સ પોતાની પત્નિ તરીકે સ્વીકારશે ? બોલો, સર હેક્ટર ! આવી સોનેરી તક તમને વારંવાર મળવાની નથી. શું કરવાનું છે તે મેં તમને કહ્યું છે અને તેનો બદલો પણ તમને ખચર છે ! ખૂબ સાવચેતીથી કામ કરજો. હોડેસ્ટનથી રાઇ/હાઉસ વચ્ચે તમે કંઈ તોફાન કરતા ના-કારણ તે વખતે તેમની સંખ્યા ઘણી હશે. લંડન જતી વેળાજ તમે તેમના પર હલ્લો કરજો અને રૂથને લઈ લંડનના કોઈ એકાંત ઘરમાં તમે ચમન ઉડાવજો. જ્યાંસૂધી એ રમકડું તમને ગમે ત્યાં સૂધી રાખજો ને પછી ફેંકી દેજો—”

“ એવી ઘણી જગ્યા હું જાણું છું. એક જગ્યા મેં પ્રથમ રૂથનું હરણ કરી લઈ જવા માટે તૈયાર રાખી હતી પણ તે વેળા મારી યુક્તિ વિજયી થઈ નહિ. હમણાં પણ એ જગ્યા મારા તાગામાં છે તે છતાં મારા વિશ્વાસુ નોકર સાથે એક ચીઠ્ઠી લખી મોકલવાની મને જરૂર જણાય છે—” ગ્રેહામ આનંદ પામતો બોલ્યો.

“ ત્યારે લખી નાંખો. અહિં લખવાનાં સાધનો છે—કિતાવળ કરો—વખત ઘણો ઓછો છે. ૧૦ વાગી ગયા છે અને હજુ તો તમારે બાણું કરવાનું છે. ”

સર હેક્ટર ગ્રેહામે તરતજ એક ચીઠ્ઠી લખી અને તે પોતાના માનીતા અને વિશ્વાસુ નોકર હમ્ફ્રી કલીન્ટનને આપી, ધારેલો સ્થલે પહોંચાડી આવવાની તેને આજ્ઞા કરી. ત્યાર પછી તેણે પણ તરત રજા લીધી અને જ્યારે હમ્ફ્રી કલીન્ટન લંડન તરફ અશ્વપર સવાર થઈ જતો હતો ત્યારે તેનો શેક કર્નલ ગ્રેહામ હર્ટફર્ડ તરફ અશ્વ દોડાવી રહ્યો હતો.

પ્રકરણ ૧૮ મું.

લક્ષ્મી ત્રિશિ.

હોટેસ્ટન જે વર્તમાન સમયે વ્યાપારી ધાંધલને લીધે શહેર જેવું થઈ ગયું છે તે અમે જે સમયની વાત કરીએ છીએ ત્યારે એક અપ્રસિદ્ધ ન્હાનું ગામડું હતું, છતાં ત્યાં ત્રણચાર જમીનદારોનાં સુંદર ઘરો આવેલાં હતાં. ખીજાં બધાં ગરિબોનાં ન્હાનાં ઝુંપડાં જેવા રહે-
ઢાણો હતાં. આ ગામડામાંનાં સગવડભર્યાં અને સુંદર પણ અના-
વશ્યક દમામ અને બાજી સૌન્દર્યથી વિમુખ એવા એક ઘરમાં લૉરેન્સે
પોતાની નોકરી છોડી દીધા પછી પોતાનો મુકામ રાખ્યો હતો. આ
ઘર બાહે રાખ્યા પછી અને હર્ટફર્ડની સેના તથા દીધા પછી તે
બહાલી રૂથને મળવા દરરોજ ‘ રાઇહાઉસ ’ માં જતો હતો એમ કહે-
વાની લેશ માત્ર જરૂર નથી. તે રૂથને પવિત્ર-દૈવી પ્રેમથી આહતો
હતો અને તેને માટે ગમે તેવો ભોગ આપવાને તેનું હૃદય તૈયાર હતું.
રૂથના મીઠા સહવાસમાં જે તેના કાકા સાથે તેને ફાટ ન પડી હોત
તો તે સંપૂર્ણ સુખ મેળવી શકત. સર બ્રાન્ડના પત્રમાં ભૂતકાલ ભૂલી
જવાની વિનંતી કરવામાં આવી હતી અને તે પરથી એક દૃષ્ટિએ
લૉરેન્સ પોતાના વૃદ્ધ કાકા સાથે સમાધાની કરવા આતુર બનતો હતો;
પણ બીજી દૃષ્ટિએ તેમાં તેને આત્મપ્રતિષ્ઠાની હાની જણાતી. લૉરેન્સ
એક બહાદુર અને ઉદારહૃદયી પુરૂષ હતો. તેના હૃદયની ઉદારતા
અને ઉન્નતતાનું માપ થઈ શકે એમ નહોતું; જે કાકાએ તેને બાલપ-
ણથી પુત્ર પેઠે પાળી મોટો કર્યો હતો તેની સાથે અણબનાવ થવાથી
ખચિતજ તે દુઃખ પામતો હતો. પણ સર બ્રાન્ડના નીચ કાવત્રાને
લીધે તેની બહાલી રૂથે જે દુઃખ અને જીવન સહન કર્યા હતાં તેનું
જ્યારે તેને સ્મરણ થતું ત્યારે તેના રૂવાં ઉભાં થઈ જતાં અને તેના
હૃદયમાં સર બ્રાન્ડ માટે સખ્ત તિરસ્કારની લાગણી જન્મ પામતી.
વળી જે લૉરેન્સ તેના કાકાનું તિરસ્કારપાત્ર વર્તન ભૂલી જઈ પુનઃ
તેના વારસ તરિકે ‘ નિધરહૉલ ’ માં જઈ વસે તો લોકો તેને સ્વાર્થી
કહી વગોવે એમ હતું. અપમાનિત થયા પછી—માનભંગ થયા પછી
અપમાનકર્તાના આશરો હેઠળ તેના કાલાવાલા યા સંમતિથી અશ્વ
સમય રહેવાનું પણ સ્વાત્માભિમાની મનુષ્યને અસહ્ય લાગે છે. કોઈક

વાર ક્રોધાવેશમાં જે મનુષ્યે પોતાનું અપમાન કર્યું હોય તે ગમે તેવો વડીલ હોય છતાં પણ તેના ઉપકાર તળે પુનઃ કદિ ન આવવું એવો નિશ્ચય કરવાની મનુષ્યોને ફરજ પડે છે. લૉરેન્સ પોતાના કાકાને તેણે તેની પ્રિયતમા પર જે જૂલમ ગુજાર્યો હતો તે માટે શું સજા કરે? પોતાની પૌત્રી જેવી કન્યાને પત્નિ બનાવવા માટે જોરજૂલમથી ઉપાડી જનાર બદમાસ કાકાને એક ભત્રિજે શી રીતે ઠેકાણે લાવી શકે? સર બ્રાન્ડ હવે ગમે તેવાં વિનંતીપત્રો અને માણીપત્રો લખે છતાં લૉરેન્સ જેવો સ્વાત્માભિમાની અને સ્વાતંત્ર્યપ્રિય યુવાન પુનઃ તેના આભાર નીચે આવવા પ્રાણાંતે પણ તૈયાર થાય ખરો? વળી જે પુરૂષે રૂથને પોતાની પત્નિ બનાવવાનું કાવતું રચી ઉભય પ્રેમીઓનાં હૃદયપર વજ્રપ્રહાર કરવા ધાર્યો હતો તેના ભવ્ય મહેલમાં તે રૂથ સાથે એક પલ પણ રહી શકે એ શું શક્ય છે? આથી જો કે તે પોતાના વડીલની આજ્ઞા યા વિનંતીનો અનાદર કરવા સમ્પૂર્ણ નારાજ હતો છતાં એક કર્તવ્ય તરિકે તેણે સર બ્રાન્ડની સહાય સ્વીકારવાની સ્પષ્ટ ના પાડી અને તે અમારાં વાંચનારાંઓ જાણે છે.

પરિસ્થિતિ આવી હતી; છતાં લૉરેન્સનું દૈવી હૃદય પોતાના કાકા માટે દિલગીર થતું હતું. અને જો આ સમયે તેને એ શોક ન હોત તો તેના સુખમાં ખીજ કોઈ જાતની ખામી જ નહોતી; છતાં રૂથના સહવાસમાં—બહાલી રૂથની મીઠી ગોદમાં કેટલીક પલો—કેટલાક કલાકો—એવી રીતે પસાર થતા કે જ્યારે રૂથ અને લૉરેન્સ સિવાય જગતમાં ત્રીજી વ્યક્તિનું અસ્તિત્વ જ નથી એમ ઉભય માનતાં અને પરસ્પરના પ્રેમમાં ગુલતાન થઈ સઘળું ભૂલી જતાં. તે સમયે તેમને પ્રેમ ક્યા સ્વર્ગનું અમૃત છે તેનું સ્પષ્ટ ભાન થતું. ઉભયપર પ્રેમની જ સત્તા ફરી વળતી અને ચાહવું અને ચહવાવું એ જગતનું સર્વોત્તમ સુખ છે એમ ઉભયને લાગતું.

રૂથ અને લૉરેન્સનાં હૃદયો પવિત્ર પ્રેમથી ઉભરાતાં હતાં. રૂથમાં લૉરેન્સની આંખો દરરોજ—દરપક્ષે કંઈ નવીન મોહકતા, કંઈ નવીજ સુન્દરતા જોતી. રૂથ પણ પોતાના પ્રિયતમના સહવાસમાં એટલી બધી ખીલી હતી કે તેનું સૌન્દર્ય પક્ષે પક્ષે બેવડાતું. રૂથ પવિત્ર બાલિકા હતી તે ટાપટીપતે ધિક્કારતી અને પોતાની સાહજિક સુન્દરતાપર કૃત્રિમતાની પીંછી તે કદિ પણ લગાવતી નહિ. તેનું સૌન્દર્ય કુદરતી હતું! બહાજોજ તેનાપર ઉદારતાથી સૌન્દર્યનું

પાત્ર જરા વધુ ખાલી કર્યું હતું ! અને આટલી સુંદરતા છતાં રથનું હૃદય કેવું હતું ? પવિત્ર, નિખાલસ, નિર્મલ, અકૃત્રિમઃ પ્રભુની તે પવિત્ર બાલિકા પરમ ભક્ત હતી. પોતાના પ્રેમીને દિવાનો બનાવવા અથવા પોતાના મોહપાશમાં બાંધી લેવા તે કદિ કૃત્રિમ નખરાં કરતી નહિ. પોતાની આંખો વિકારી યુવતી પેઠે નચાવતી નહિ. ઉભય પ્રેમીઓ જ્યારે પ્રેમ સાગરમાં ડૂબી જતાં, જ્યારે તેઓ એક-મેકના પ્રેમમાં તદ્દન મસ્ત બની જતાં, ત્યારે પણ ઉભય વિકારને શરણ થતાં નહિ. તેમની ભાષા વિકારી પ્રેમીઓના જેવી નહિ પણ પવિત્ર-દૈવી સ્નેહીઓ જેવી રહેતી. બન્ને જે વાત કરતાં તેમાં એક પણ એવો શબ્દ ન હતો કે જે છૂપાવવાની કોઈને પણ ઇચ્છા થાય. પોતાનો પ્રેમી-એનો બહાલો લૌરેન્સ એના સૌન્દર્યની મુક્તકંઠે પ્રસંશા કરે, મદોન્મત-પ્રેમોન્મત થઈ એને અનેક મીઠાં સંમોધનોથી સંમોધિ એવી ઇચ્છાથી રથ સહેજ પણ કૃત્રિમ પ્રેમચેષ્ટા કરતી નહિ. તેમનો પ્રેમ પવિત્ર-અકથનીય હતોઃ આથી ઉભય વચ્ચે કદિ કલેશ થતો જ નહિ. “પ્રેમકલહો એ પ્રેમનાં પુનર્જન્મો છે એ માન્યતાને અંધ રીતે માની ફક્ત “પ્રેમના પુનર્જન્મ” ને માટે તેઓ કદિ પ્રેમકલહની “મીઠાશ” ચાખવા લલચાતાં નહિ. એટલું કહેવાની જરૂર છે કે તેઓ એકમેકને પ્રાણ કરતાં વધુ ચાહતાં હતાંઃ ઉભયને એક બીજા વિના નજ આલે-નજ જીવાય-એવું થઈ ગયું હતું. જ્યાં રથ ત્યાં લૌરેન્સ ! જ્યાં લૌરેન્સ ત્યાં રથ ! રથનું સુખ તે લૌરેન્સનું અને અને લૌરેન્સનું તે બધું રથનું ! આવી સ્થિતિ હતી. તેમની પ્રેમગોષ્ઠિ મીઠી અને પ્રેમની મસ્તીથી ભરેલી હતી છતાં વિકારી નહોતી. તેમની પ્રેમમસ્તી સુખદ પણ નિર્મલ હતી.

આવાં પ્રેમીઓ જેઓ એક બીજાનાં હૃદય સમ્પૂર્ણ ઝાળખી શક્યાં હોય અને ઉભયની ખાત્રી હોય કે તેમની વચ્ચે કોઈપણ જાતનો કૃત્રિમ દમ્બ નથી તેઓ ભવિષ્યમાં નિઃસંદેહ સુખી જીવન ગાળી શકે છે. એ વ્યક્તિઓ અચાનક મળે છે-એ પ્રથમ મીલને જ ઉભયના હૃદયતાર પર એક જાતનો અકથનિય જાડુષ ઝલુકાર થાય છે. એ ઝલુકારની અસર કેવી હોય છે ? વાંચનાર ! તમે પુરૂષ હો તો એ ઝલુકાર તમને પવિત્ર દીવાનાપણાની ઝાંખી કરાવી શકશે-અને પ્રકૃતિ હો તો તમને જગતની પાર કોઈ દિવ્ય પ્રદેશનું જાડું જણાશે. તેજ ક્ષણે ઉભય એક બીજાનાં મિત્ર બને છે. તેમની ખાત્રી

થાય છે કે તેમને પ્રભુએ સાથે જીવન ગાળવા સન્ન્યાં છે. કમશઃ હૃદયના તાર તૂટતા જાય છે અને બન્નેનાં હૃદય ખુલ્લાં થઈ ગયાં પછી શું થાય છે ? બન્ને એકબેકપર દિવાનાં થઈ જાય છે—એકરૂપ બની જાય છે—અને એવી રીતે એકરૂપ થયાં પછી જેમનાં જીવન લગ્નગ્રંથીથી ચિરકાલને માટે જોડાય છે તેમના કરતાં વધુ સુખી મનુષ્યો આ જગતમાં બીજા કોણ છે ? આ સ્વર્ગીય કલ્પના સ્વપ્નમાં સમજી શકાય એવી નથી. અનુભવીઓજ એમાં પ્રભુએ કેવું અમૃત રેડેલું છે તે સમજી શકશે. લૉરેન્સ અને રૂથ એકરૂપ થઈ થયાં હતાં અને હવે તેઓ સુખદ ભાવી તરફ આશાપૂર્ણ—પ્રેમપૂર્ણ નયને જોઈ રહ્યાં હતાં કે બ્યારે તેઓ જગતમાં પતિપત્નિ તરીકે પોતાના કર્ત-વ્યતું પાલન કરી પૃથ્વીપર સ્વર્ગ ઉતારવાનાં હતાં ! વાંચનાર બહાલા ! આ સ્વર્ગ જોયું છે અથવા જોવું છે ?

હોડેસ્ટનમાંના એક સગવડભર્યા ઘરમાં લૉરેન્સ હમણું રહેતો હતો. એ ઘર “રાઇહાઉસ”થી લગભગ બે માઇલના અંતરપર આવેલું હતું. દરરોજ પ્રાતઃકાલે નારતો લીધા પછી અમારી નવલકથાનો બ-હાદૂર નાયક ઘોડેસ્વાર થઈ વૃદ્ધ રમ્પોલ્ડના નિવાસસ્થાનમાં જતો અને ત્યાં પોતાની દિલબર તથા તેનાં કુટુંબીજનો સાથે બાકીનો દિવસ ગાળતો. એ મહિનામાં જનરલ ઑલિફન્ટ પણ “રાઇહાઉસ”માં વારંવાર આવતો અને ત્યાં તેને ગરમાગરમ આવકાર મળતો. પોતાની એ મુલાકાતો દરમિયાન કર્નલ રમ્પોલ્ડના મનમાં મહારાજ તથા સર આન્ડ પ્રત્યે જે તિરસ્કાર અને વૈરની લાગણી જન્મી હતી તેનો નાશ કરવાને જનરલ ઑલિફન્ટે શક્ય પ્રયાસ કર્યો હતો અને તેનો પ્રયત્ન તદ્દન વ્યર્થ પણ નહોતો ગયો.

હેન્રીએટ્ટા—કર્નલ રમ્પોલ્ડની હતભાગી બહેન હવે એકાંત-વાસનો ત્યાગ કરતાં શીખી હતી. નીધર હૉલમાં પોતાના વિશ્વાસઘાતક પ્રેમીને નજરોનજર જોયાથી તે વૃદ્ધ કુમારિકાના હૃદયપર જે અસહ્ય જખમ થયો હતો તે પછી તેણી પુનઃ પોતાના ઓરડામાં એકલી જ દુઃખી વિચારોમાં પોતાનો સમય ગાળશે એમ બધાં ધારતાં હતાં; પણ એવું બન્યું નહિ. એ જખમની વેદના ભૂલવાને હેન્રીએટ્ટાએ અનહદ પ્રયાસ કર્યો. જેણે પોતાનાં જીવનમાંથી સુખ-શાંતિ લૂંટી લીધાં હતાં તેને માફ કરવા એ પોતાના હૃદયને વીનવવા લાગી. તે “નીધર હૉલ”માં ચાર્લ્સને જોયા પછી અલ્પ સમય અત્યંત દુઃખી

થઈ, પણ પછી તે તે ભૂલવા લાગી. તેના જખમી જીગરને લૉરેન્સ અને રૂથનું પ્રેમી યુગ્મ શાંતિ આપવા તનતોડ પ્રયાસ કરતું અને હેન્રીએકાના હૃદય પરના તીવ્ર વ્રણ પર રૂથનું સુખ જોઈ એક જાતનો ઠંડો મલમ લાગતો હોય એવું તેને લાગતું. લૉરેન્સ જ્યારે “રાઈહા-ઉસ”માં આવતો ત્યારે તે હંમેશાં દીવાનખાનામાં આવતી અને તે સમયે તે જાણે પોતાનાં કુટુંબીજનોના સહવાસમાં રહેવાનું પસંદ કરતી હોય તેવી જણાતી. લૉરેન્સ તરફ તેને અથાગ જ્ઞાન હતું. રૂથ તો તેની આંખોનું તેજ હતી. આ બે યુવાન જીવડાંઓને જોઈ તેના સુખનો અવધિ થતો. તેના દુઃખમાં તેને દૈવી આશ્વાસન મળતું. તેને ખબર હતી કે તેણી તેના પ્રેમીની વિશ્વાસઘાતકતાનો ભોગ થઈ નીતિવ્રષ્ટ થઈ હતી એ વાત બધાં જાણે છે; પણ તેમને મળતાં તે શરમાતી નહિ; કારણ કે તેઓ તેણીને ધિક્કારતાં નથી પણ તેણી પર દયા રાખે છે એ વાત તે સારી પેઠે જાણતી હતી. અને ખરેખર, તે બિચારીનું જીવન ધિક્કારપાત્ર નહિ પણ દયાપાત્ર જ હતું. વળી તેણીનાં ભાઈ ભાભી, લૉરેન્સ, રૂથ તથા જનરલ ઍલિફન્ટ તેના જીવનની દુઃખદ કથા જાણતાં હતાં અને તેઓ તે માટે તેની દયા ખાતાં હતાં. જ્યારે હેન્રીએકા તેમની પાસે આવતી ત્યારે તેઓ જાણે તેના જીવનની કંઈ શરમમરી વાત જાણતાં જ ન હોય એવી રીતે વર્તતાં અને આથી તે બિચારીના ભડભડતા હૃદયમાં શાંતિ રેડાતી. લૉરેન્સ પણ તેને સુખી જોવા અત્યંત આતુર હતો. આથી તે રૂથ સાથે જ્યારે પણ બહાર ફરવા જતો ત્યારે હેન્રીએકાને સાથે આવવા આગ્રહપૂર્વક આમંત્રણ કરતો. તે યુવાન પ્રેમીઓ એકલાંજ ફરવા જાય તો વધુ આનંદ મેળવશે એવી ધારણાથી હેન્રીએકા કોઈ કોઈ વાર ના પાડતી પણ તેવી વેળાએ લૉરેન્સ અત્યાગ્રહથી હેન્રીએકાને સાથે આવવા વિનવતો અને એ વિનવણીનો અનાદર તે કરી શકતી નહિ. ધીમે ધીમે હેન્રીએકા લૉરેન્સને પોતાના અતિ નિકટના સ્નેહી તરિક્કે આહવા લાગી. અને કોઈ કોઈ વાર તો જાણે તે પોતાનો પુત્રજ હોયની એવું તેને લાગતું.

આ પ્રકરણમાં જે ખુલાસો કરવામાં આવ્યો છે તે પછી કહેવાની જરૂર નથી કે રૂથ અને લૉરેન્સનો લમ દિવસ જેમ જેમ નજીક આવતો ગયો તેમ તેમ સંઘજાના આનંદનો પાર રહ્યો નહિ. દરેક જણને જાણે દુઃખનું અસ્તિત્વજ નથી એમ લાગ્યું. ‘કેવનમેનર’ માં

ડ્યેસ ઓફ પોર્ટસ્મથે એ પ્રેમી યુગ્મના સુખમાં વિદ્ન નાખવાનું જે નીચ અને શયતાની કાવત્રું રચ્યું હતું તેનું તો કોઈને આંધું સ્વપ્ન પણ આવ્યું નહિ.

સર આન્ડે લૉરેન્સને બાલપણથી કૃથોલિક માન્યતા પ્રમાણે બોધ આપ્યો હતો. પણ એ ત્રણ વર્ષથી લૉરેન્સની એ મત પરથી શ્રદ્ધા ઘટવા લાગી હતી. આ વાત તેણે પોતાના કાકાને દુઃખ થશે એવી લાગણીથી તેને કહી નહોતી. પ્રોટેસ્ટન્ટ મત પર દિન પર દિન તેની શ્રદ્ધા વધતી જ ગઈ અને હવે પોતાના અંતઃકરણને જે મત સત્ય લાગે તે પ્રમાણે જ પોતાના લગ્નની ધર્મક્રિયા કરાવવાને તે સ્વતંત્ર હતો. વળી રૂથ અને તેનું કુટુંબ પ્રોટેસ્ટન્ટ ધર્મ પાળતું હતું. આ કારણથી તેનાં લગ્ન હોડેસ્ટનના દેવળમાં પ્રોટેસ્ટન્ટ વિધિ અનુસાર આજે થવાનાં હતાં.

લગ્ન સમારંભમાં નિમંત્રિત નરનારીઓની સંખ્યા ઘણી હતી નહિ. રમ્મોલ્ડ કુટુંબ ઉપરાંત લૉરેન્સ, જનરલ ઓલિફન્ટ અને બીજા ત્રણ ગૃહસ્થો તથા ત્રણ સુન્દરીઓ આ પ્રસંગે હાજર હતાં. બે સ્ત્રીઓ કન્યાની સખીઓ હતી. તે સમયના રિવાજ પ્રમાણે વરકન્યા અને તેમનાં સંબંધીઓ અશ્વાપર સ્વાર થઈ હોડેસ્ટન જવા નીકળ્યાં. કન્યા તથા તેની સખીઓએ લગ્ન સમયે પહેરવાનાં વસ્ત્રો પહેર્યાં હતાં. અને તે પર રસ્તા પરની ધૂળ ન લાગે તે માટે એક પલમાં દૂર કરી શકાય એવા ઝબ્બા પહેર્યાં હતા. અકટોબર મહિને પૂરો થવા આવ્યો હતો છતાં ઋતુ ઘણીજ સુંદર હતી. સૂર્યનાં તેજસ્વી કિરણો હૃદયમાં ઉત્સાહ પ્રેરી રહ્યાં હતાં. પાનખર ઋતુના અંતમાં આવી સુંદર ઋતુ ઈંગ્લેન્ડમાં કદાચજ હોય છે. એપ્રિલ મહિના જેવી આજની ઋતુ અબ્ર રહિત અને તેજસ્વી હતી. આથી સઘળાંના આનંદમાં અભિવૃદ્ધિ થઈ અને જેવાં સૂર્યકિરણો તેજસ્વી છે તેવું તેજસ્વી ભવિષ્ય લૉરેન્સ પોતાની પ્રિયતામાં સાથે ગાળે એવી બધા આશિષ આપવા લાગ્યા. હોડેસ્ટનના દેવળમાં ઘંટાનાદ થવા લાગ્યો. અને આળુઆળુના ખેતરોમાં તેને પ્રતિધ્વનિ થતાં તે નાનું ગામડું ગાળી રહ્યું. બધાં ગામડિયાઓ—નર અને નારી—આલંક અને વૃદ્ધ વસ્થોડો જેવા ભેગાં થયાં હતાં. તેઓ ખરેખર, ભાગ્યશાલી હતાં કારણ કે જ્યારે લૉરેન્સ રૂથને અશ્વ પરથી નીચે ઉતારવા ગયો ત્યારે જનરલ ઓલિફન્ટ ખુશાલીમાં રૂપાના સીકાઓ ગામડીઓમાં વહેંચ્યા અને તેમને ખુશી કર્યા.

રૂથનું સૌન્દર્ય આજે ગજબ કરી રહ્યું હતું. તેના સુખી આનંદી વદનપર એક જાતની શીકાર હતી. શરમ અને મુઝવણના મીશ્રણમાં શોકની છાયા હતી. તેણી જાણતી હતી કે જે ધર્મક્રિયા તેને જીવનપર્યંત લૌરેન્સની પત્નિ બનાવશે તેજ ધર્મક્રિયા પછી તેણીને તેનાં બહાલાં માખાપ કે જેમનાથી તે કદિ પણ વિખૂટી પડી નહોતી તેમનાથી છૂટાં પડવું પડશે ! પ્રિયતમને પડખે જવાને અધીરી થયલી મુઝાઓના લગ્નને દિને આનંદથી ઉભરાતા હૃદયમાંનો આ શોક શબ્દોમાં વર્ણવી શકાય એમ નથી. બાલ્યાવસ્થાથી માતાપિતા સાથે લાડ કરતી બાલિકા જ્યારે તેમને તજી જવાનો સમય આવે છે ત્યારે પતિગૃહે જવાનો હર્ષ હોવા છતાં પણ કેટલી નમ્ર, કેટલી ગરીબડી, કેટલી કંઈ જાણી જાય છે ? રૂથ પણ એવીજ બની ગઈ હતી.

લૌરેન્સ પણ આજે એ હતો તે કરતાં વધુ ખુબસુરત દેખાતો હતો. તેનું વદન આનંદથી ખીલી ગયું હતું. તેને પણ રૂથને જે વિચારથી દુઃખ થતું હતું તેથી કિંચિત શોક થતો હતો. જનરલ આલિફન્ટને પણ અનેક ગામડીઆઓ માનથી નીહાળી રહ્યા હતા. તે કોણ હતો તે એક બે પલમાં બધાં જાણી ગયાં અને પછી તો પૂછવુંજ શું ? જેણે અલ્પ સમયમાં ઇંગ્લંડની પ્રજાને છક્ક કરી નાખી દરબારમાં પોતાનો લાગવગ અસામાન્ય રીતે વધારી દીધો હતો અને જે હમણાં અમેરિકન સંસ્થાનના વાઇસરોયની પદવીપર નિયુક્ત થયો હતો તેના દર્શન કરવાને ગામડીઆઓ તૂટાતૂટ કરવા લાગ્યા. તેનો ખુબસુરત ચહેરો—તેનો સુદૃઢ બાંધો—તેનો દમામ—તેની ભવ્ય આકૃતિ—તેનાં મૂલ્યવાન વસ્ત્ર—અને તેની ઉદારતા—એ બધાના મીલનથી સર્વ ગરીબ ગામડીઆઓના મનપર એવી અસર થઈ કે તેઓ તેને કદિ પણ ભૂલી શકે નહિ.

હવે આપણે તે પવિત્ર દેવળમાં પ્રવેશ કરીશું. લગ્નક્રિયાનું વર્ણન કરવાની અમે જરૂર જોતા નથી. તે ગામના વૃદ્ધ પાદરીએ પૂર્ણ ગંભીરતાથી લગ્નક્રિયા કરી અને રૂથ લૌરેન્સની જીવનસાથી થઈ. લગ્નક્રિયા ખતમ થયા પછી રૂથને સર્વ અભિનંદન આપવા લાગ્યાં અને આનંદ, શોક, લજ્જાની મિશ્રિત લાગણી સહ રૂથે અશ્રુભીનાં રિમ્મત સહ સર્વ અભિનંદનો સ્વીકાર્યો. પુનઃ વરકન્યા દેવળ બહાર આવ્યાં. અશ્વોપર સધળાં સવાર થયાં અને ગામડીઆઓના આનંદ દર્શક પોકારો વચ્ચે સર્વ રાઈહાઉસ તરફ પાછાં ફર્યા. રાઈહાઉસમાં

ભોજનની સઘળી તૈયારી થઈ ચૂકી હતી. અમે તેનું સવિસ્તર વર્ણન ન આપતાં એટલુંજ કહીશું કે સર્વેએ આનંદથી ઉભરાતા હૃદયે સ્વાદિષ્ટ ભોજનને ન્યાય આપ્યો. અને હવે વિદાયગીરીનો સમય આવી પહોંચ્યો. એ વાગ્યાનો સમય ! રથને માતા પિતાથી વિખૂટાં પડવાનો સમય !

આહ ! વિરહ ! વિદાય ! કેવા દારણુ શબ્દો ? દરેક કોમલ હૃદય પ્રિયજનોથી વિદાય થતી વેળા ચીરાઈ જાય છે. રથને એ પલ-એ વિદાય-અસહ્ય થઈ પડી. કષ્ટ કુમારિકા પ્રિય માતાપિતા તથા પતિગૃહે જતાં દુઃખી થતી નથી ? એ સમય કરણુ છે. ખરેખર, જગતમાં સમ્પૂર્ણ સુખ છે જ નહિ. આવા સુખી સમયે પણ દુઃખની કાતિલ વેદનાનો દાહ તો ખરોજ. સહભાગ્યે રથ મન-માન્યા પ્રિયતમને ત્યાં જવાની હતી. તેની રહામે અમૃતનો પ્યાલો છલાછલ ભરાઈ ઉભરાઈ જતો હતો. એ અમૃતના પ્યાલામાં માતાપિતાના વિરહરૂપી કડવાશના બેચાર ટીપાં પડતાં હતાં. એ કડવાશ અમૃતના મીલનથી મટી જશે; છતાં રથના વિશાળ-સ્નેહમત્ત નયનમાંથી અશ્રુની ધારા વહેવા માંડી અને તેથી તેના મોહક ગાલો ભીંજવા લાગ્યા. માતા-પિતા-ફાધ-ની તેણીએ ભરાયલી છાતીએ રજા માગી. સર્વેએ તેને આશિષ આપી. પુનઃ તે પોતાની માતાને વળગી પડી ! અહા ! એ કરણુ ચિત્ર ચીતરવાની તાકાત કોનામાં છે ? પિતા ગમે તેટલો માયાળુ અને પ્રેમાળ હોય છતાં માતાથી વિખૂટાં પડતી વેળા બાલકને જે કાતિલ વેદના થાય છે તે શબ્દોમાં વર્ણવી શકાય એમ નથી. વાંચનાર ! એવી વિદાયના કરણુ પ્રસંગો તો તેં ઘણાં જોયાં હશે ! તારી નજર સમક્ષ એ કરણુ ચિત્ર આ સમયે તું તાદૃશ કરી શકશે ?

લૉરેન્સની નવવધુના કપાળપર જનરલ ઑલિફન્ટે એક પિતા પેડે-એક વડીલ બન્ધુ પેડે ચુમ્બન કર્યું અને જે વીર પુરૂષના અનેક ઉપકારમાં રથનો પિતા તથા પતિ આવ્યા હતા તેને યોગ્ય માન આપવા તેણે તેના હસ્તપર ચુમ્બન કર્યું. જનરલે લૉરેન્સને છાતી સરસો આપ્યો અને તે વજ્રહૃદયી યોદ્ધાની આંખમાંથી તેના ગાલપર એક આંસુનું ટીપું સરી પડ્યું. આ કરણુજનક દેખાવનો જલદી અંત લાવવાના હેતુથી તે રથને લઈ તેના અશ્વ પાસે ગયો. લૉરેન્સ પણ તેમની પાછળ તરત આવી પહોંચ્યો અને અશ્વપર સવાર થયો.

રૂથની દાસી અને લૉરેન્સનો નોકર ક્યારના તૈયાર થઈ ગયાં હતાં. રૂથ, લૉરેન્સ, એક નોકર અને દાસી—ચાર જણ ‘રાઇહાઉસ’ માંથી અશ્વારૂઢ થઈ બહાર પડ્યાં. તેઓ ઉપડતી વેળા રૂમાલો ઉરાડી તેમનાં મિત્રો તથા સ્નેહીજનોએ પોતાની લાગણી પ્રદર્શિત કરી અને જ્યાં સુધી તેઓ દષ્ટિથી દૂર થયાં ત્યાંસુધી હવામાં રૂમાલ ઉડતાજ રહ્યા.

આ નવ યુગલ ત્યાંથી વિદાય થયા પછી લગભગ એક કલાક સુધી જનરલ ઑલિફન્ટ ‘રાઇહાઉસ’ માં જ રહ્યો. તેણે એ કલાક દરમિયાન કર્નલ રમ્પોલ્ડના મનપર વર્તમાન રાજ્યતંત્રમાં ક્રાંતિકારક કોઈ પણ પ્રયાસ હાનિકર્તા તેમ જ આત્મઘાતક નીવડશે એમ ઇસાવવાનો પ્રયાસ કર્યો. એ સિવાય તેણે કર્નલ રમ્પોલ્ડને ખીજા કેટલાક પૈસા આપવાનો નિશ્ચય કર્યો હતો કે જેથી તે વૃદ્ધ સૈનિક સ્વતંત્ર રીતે પોતાનો ધંધો ચલાવી શકે અને જે કંઈ ખીજું દેવું તેને હોય તો તે તરત ભરી દઈ ચિન્તારહિત થઈ જાય. જનરલ ઑલિફન્ટની ઉદારતાનો ખીજા વાર લાભ લેવા કર્નલ રમ્પોલ્ડે સાફ ના પાડી; પણ જનરલ તેને કેમ મહાત્મ કરવો તે સારી પેઢે જાણતો હતો. અત્યાગ્રહથી જનરલની ઉદારતાનો લાભ લેવાની કર્નલને ફરજ પડી.

ઑલિફન્ટે હવે જવાની રજા માગી. કર્નલની બહેન હેન્રીએટ્ટા—સર્વેએ તે વીર પુરૂષનો કૃતજ્ઞ ભાવે આભાર માન્યો. તેની સેવામાં હમણાં ફક્ત એક જ નોકર હતો. તેનો રસાલો હર્ટફર્ડ ખાતે તેની રાહ જોતો હતો અને હમણાં તે હર્ટફર્ડ જ જવાનો હતો. તે રાઇહાઉસથી અર્ધા એક માર્મિલ દૂર ગયો હશે એટલામાં તેને તેનો નોકર તેની સાથે બોલવા માગતો હોય એમ લાગ્યું. લૉરેન્સ અને રૂથ જનરલ જે દિશાએ જતો હતો તેથી ઉલટી જ દિશાએ ગયાં હતાં.

“શું છે ? હેન્રી ? તારે કંઈ કહેવું છે ?—” તેણે પૂછ્યું.

“હા. નામદાર ! જ્યારે સઘળાં હોડેરડન ગયાં હતાં ત્યારે મને એક ચીઠ્ઠી મળી હતી કે જે આપ નામદારને બતાવવાનું હતું બૂલી ગયો હતો : જ્યારે આપ વરધોડા સાથે હોડેરડન ગયા હતા ત્યારે લી નદિના પૂલ પાસેથી મને એ ચીઠ્ઠી મળી હતી અને ઘોડાના પગ નીચે આવવાથી તે પરતું સીલ તૂટી ગયું છે. મને અક્ષરી જ્ઞાન ન હોવાથી—”

“તું તે વાંચી શક્યો નથી એમ જ ને ?—” જનરલ વચ્ચે બોલી ઉઠ્યો.

“હીક છે. મને આપ, જોઈ ! આપણે જો પતો લાગશે તો તે ચીઠ્ઠી તેના માલીકને પહોંચાડીશું—”

નોકરે જનરલને તરત એક ચીઠ્ઠી આપી. તે જમીન પર અશ્વના પગ તળે કચરાઈ જવાથી ઘણી ચોળાઈ ગઈ હતી અને સહેલાઈથી ઉકલી શકે એવી નહોતી. છતાં આલિફન્ટે તે જેમ તેમ વાંચી અને વાંચતાં જ તેની અન્યથા તથા ગુસ્સાનો પાર રહ્યો નહિ.

“અફસોસ !.....ચાલ હેન્રી ! મારી પાછળ આવ—તું જીવાન છે—તારી તલવારે હજુ લોહી પીધું નથી. પણ મારી ખાત્રી થાય છે, કે તું તારી સમશેરનું પાણી ખતાવવા આતુર છે. ચાલ, આજે તને તેવી તક મળશે.....”

તરતજ જનરલ આલિફન્ટે પોતાનો અશ્વ ફેરવ્યો અને ખેતરો અને મેદાનોમાંથી વીજળીક વેગે તેનો પાણીદાર અશ્વ રસ્તો કાપવા લાગ્યો. હેન્રીએ કંઈ અગત્યની ખબર મળી છે એટલું સમજી ખીજે વિચાર ન કરતાં જનરલની પાછળ પોતાનો ઘોડો મારી મૂક્યો.

દૂર-દૂર-ત્વરિત વેગે તેઓના અશ્વો દોડવા લાગ્યા. ખેતરો, મેદાનો, પસાર થઈ ગયાં. કાંટાળી વાડો પણ ફટી ગયા. જાણે પવન-વેગી અશ્વો હોયની એવી રીતે જનરલ અને તેના નોકરનો અશ્વ દોડ્યો જતો હતો !

પ્રકરણ ૧૯ મું.

શિકાર પાછળ શિકારી.

જે દિને લૉરેન્સના લગ્ન થયાં તે દિવસે ઋતુ સુંદર હતી. આકાશમાં સહસ્રરશ્મિ પૂર્ણ તેજથી પ્રકાશી રહ્યો હતો; અને કુદરતી સૌન્દર્ય જોઈ રૂથ ધીમે ધીમે માતાપિતાથી વિખૂટી પડવાનો શોક ભૂલવા લાગી. જેમ જેમ રસ્તો પસાર થવા લાગ્યો તેમ તેમ તેના વદન પરથી શોકની છાયા ઉડી જવા લાગી અને તેની જગ્યા આનંદ અને હર્ષે લીધી. વળી રૂથ લૉરેન્સને પડખે પોતાના અશ્વપર સવાર થઈ પોતાના બહાલાને ઘેર જતી હતી. લૉરેન્સ જેવો બહાલ-સોયો પતિ મળે, પત્નિ તેને અંદરના ઉંડાણમાંથી આહતી હોય, યુવાનીની વસન્ત ખીલી હોય, અને યૌવન વસન્તની મધુર વાંસળીના મીઠા સૂર કર્ણેન્દ્રિયે અથડાતાં હૃદયમાં તાલાવેલી જાગતી હોય, એવી

વેળા નવવધુને માતપિતાનો વિરહ વધુ કાતિલ લાગતો નથી. યુવાન રથના હૃદયમાં શોકની તીવ્ર લાગણી હતી છતાં એ લા રૂઝવા માટે લોરેન્સની આંખનો એકજ પલકારો ખસ હતો. મનમાન્યા પતિને ઘેર જવા કઈ યુવતી હદ બહારની આતુર નથી હોતી? અને લોરેન્સ જેવો પ્રેમી પતિ મળ્યા પછી કઈ નવવધુના હૃદયમાં શોક ટકી શકે છે? રથને લાગ્યું કે તેને તેના માતપિતાની પ્રેમાળ ગોદ માંથી તેના પતિએ ખૂંચવી લીધી પણ જેની ગોદમાં તે હમણાં આવી હતી તે યુવાનની હુંકાળી ગોદમાં રથને દિવ્ય-સ્વર્ગીય આનંદ જણાય તો તેમાં કંઈ નવીનતા છે ખરી? તેણી એક પ્રેમાલ છાંયા તથા આવી હતી પણ તે પતિની વધુ પ્રેમાલ છાંયા નીચે આવવાને જ છોડી આવી હતી. ફક્ત આજ ખ્યાલ શું માખાપના વિરહનો જખમ રૂઝવાને શક્તિવંત નથી? વળી રથ માતપિતાથી વિખૂટી પડી એ વાત ખરી પણ તેણી પુનઃ તેમને મળવા જઈ શકશે, તેમનો વિયોગ ચીરકાલિન નથી. લોરેન્સ રથને જ્યારે ઈચ્છા થશે ત્યારે તેના માખાપ પાસે લઈ જશે. આવા વિચારથી માતાપિતાથી દૂર થતી યુવતી શાન્ત થાય છે.

રથની-તે નવવધુની આવી જ સ્થિતિ હતી. માતપિતાથી વિખૂટા પડતી વેળાની તેની લાગણી અતિ દુઃખદ હતી. તેનું કોમલ હૃદયજ ચીરાઈ ગયું હતું; પણ તે પોતાના બહાલાની બાળુમાં અશ્વ પર બેસી રસ્તો કાપવા લાગી ત્યારે તેને લાગ્યું કે તે હવે પોતાના ઘરમાં જાય છે. લોરેન્સ હવે તેનો જીવનમિત્ર થયો છે અને એ જીવનમિત્રને પોતાના ભૂતકાલના મુસાફરખાનાના વિયોગ માટે દુઃખી થઈ દુઃખી કરવો એ તેને અન્યાય કરવા બરાબર છે એમ રથને લાગ્યું. હજી તેની આંખોમાં આંસુ હતાં અને તેથી તેના ગુલાબી ગાલ ભીંજાયા હતાં. એ ગુલાબી ગાલપર અશ્રુનું એક ખિન્દુ ગુલાબની પાંખડીપર જાણે ઝાકળનું મોતી હોયની તેવું લાગતું અને એ સુંદર ખિન્દુ સુંદર રથના સુંદર કપોલને વધુ સુંદર બનાવતું. અશ્રુભીની આંખોએ લોરેન્સની સ્નેહાલ આંખો તરફ જોઈ એણે એના અધરપર દુર્જય સ્મિત ફરકાવ્યું. એ અજ્ઞેય સ્મિત જોતાંજ લોરેન્સને અસામાન્ય આનંદ થયો અને તેણે પોતાની બહાલી પ્રિય-તમાની આંખોમાં પોતાની સ્નેહભીની આંખો પરાવી દીધી. આ આંખોનું મીલન પૃથ્વીપરના સર્વ સુખોનો સ્વાદ ચખાડે છે એમ કોણ નથી માનતું?

જે અશ્વોપર તે પ્રેમી યુગ્મ સવાર થયું હતું. તે જનરલ ઓલિફન્ટ બેઠે આપ્યા હતા. લૉરેન્સ એક નીપુણ ઘોડેસ્વાર હતો. સુંદર અશ્વપર સવારી કરતા તેને અનહદ આનંદ થતો. રથ પણ સવારી કરી શકતી. તે અશ્વપર વીરાંગનાની માફક સવાર થઈ હતી અને તે પર શાન્તિથી જરાપણ ગભરાયા વિના બેઠી હતી. લૉરેન્સ પોતાની બાજુમાં અશ્વારૂઢ થયેલી યુવતીને જેમ જેમ જોતો ગયો તેમ તેમ રથ તેને વધુને વધુ સુંદર દેખાવા લાગી. આવી સુંદર-સ્નેહાળ સરલહૃદયા પત્નિ મેળવવા માટે તે પોતાને અતિ ભાગ્યશાળી માનવા લાગ્યો. રથે “રાઇહાઉસ” માંથી નીકળતી વેળાએ લગ્નનો સુંદર પોષાક બદલી સ્વારીનો ડ્રેસ પહેર્યો હતો. એ પોષાક રથને તદ્દન બંધબેસતો હોવાથી તે એ પોષાકમાં એક વીરાંગના જેવી દીપ્તી નીકળી અને જ્યારે તેણીની હાલતના સુંદર પીંછાં હાલતાં ત્યારે તેની ખુબ સુરતી ઉલટાની વધતી. લૉરેન્સે પોતાના લગ્નના પોષાકમાં કંઈ વધુ ફેરફાર કર્યો નહોતો. તેણે રસ્તાપરની ધુળ ન લાગે તે માટે પોતાના ખભાપર એક ટૂંકો કોટ બેદરકારીથી નાખ્યો હતો. તેના મસ્તકપર પણ સુંદર કુમતાં ઉડી રહ્યાં હતાં. અને તેની કમ્મરે લટકતી સમશર તેનું વીરત્વ પ્રદિષ્ટ કરતી હતી. તે અશ્વપર એક અસામાન્ય રણપંડિત વીરલા જેવો લાગતો હતો. આવો વીર પતિ મળવા માટે રથ મનમાં ને મનમાં પ્રભુનો આભાર માનતી હતી અને તેના હૃદયમાં આનન્દની રેલ આવવાથી જે ગાલો માતાપિતાના વિરહના શોકને લીધે અલ્પ સમય ફીક્કા પડ્યા હતા તેપર મોહક રાત્રી સુરખી આવતી હતી.

રથની દાસી અને લૉરેન્સનો નોકર તેમની પાછળ પચાસેક વારને છેટે પોતાના અશ્વો રાખી માર્ગ કાપતાં હતાં. આટલું છેડું રાખવાથી પોતાનાં શેઠ શેઠાણી મન મૂકીને પ્રેમની વાતો કરી શકશે એમ બંને નોકરોએ ધાર્યું હતું. પ્રથમ તેમણે જરા ધીમે ધીમે અશ્વો ચલાવ્યા કારણ કે રથ દિલગીર થઈ હતી; પણ લૉરેન્સને જોઈ આનંદના પૂરમાં તણાતાં તે પોતાનો શોક ભૂલી ગઈ. સાર પછી તેમના પ્રવાસનો વેગ ત્વરિત થયો, અશ્વો પૂર ઝડપે માર્ગ કાપવા લાગ્યા. માઇલ દર માઇલ કપાવા લાગ્યા. ચેશન્ટ-રીવર્ડ કોમવેલ જેણે એક વેળા રાખની એકચક્રી સત્તા ડોલાવી નાખી હતી તે બંન્માં એકાન્તમાં નામની આવક પર યુજરાન કરતો રહ્યો હતો તે સહેર-

તેઓ વટાવી ગયાં ! પ્રવાસીઓ આગળ ચાલ્યાં. હર્ટફર્ડશાયરની સર-હદ પણ તેઓ ઝાળંગી ગયાં અને મીડલસેક્સમાં દાખલ થયાં. વૉલ્ધેમ ફોર્સ પાછળ રહી ગયો-એન્ડ્રીલ્ડ વૉશનો પૂલ પણ તેઓ પસાર કરી ગયાં. લગભગ અડધી મુસાફરી તેમણે પૂરી કરી.

જે સમયની કથા અમે લખીએ છીએ તે સમયે આ રસ્તો “પોન્ડર્સ એન્ડ” સૂધી ઉજ્જડ હતો. એક પણ ઝૂંપડું રસ્તાપર જણાતું નહોતું. ખેતરોમાં જે જૂજૂજૂ ધરો હતાં તે પણ ઘણે દૂર દૂર હતાં. આ રથલે આવતાં રથ અને લૉરેન્સે પોતાની પાછળ ઘોડેસ્વારો ધસી આવતાં હોય એવો અવાજ સાંભળ્યો. પ્રથમ તો તેમણે ધાર્યું કે તેમના દાસદાસી તેમને પકડી પાડવા જોસખંધ અથ્થ દોડાવી આવતા હશે અથવા તો તેમના અશ્વો તોફાની થઇ ત્વરિત વેગે દોડી આવતાં હશે; પણ નહિ. તેમ નહોતું. તેમને માથે સંકટનું વાદળ ઘેરાયલું હતું.

“આપણી પૂઠ પકડાઈ છે-મેં તેમને જોયા-તેઓ ડ્રેગુનના સોલ્જરો છે-જુઓ ! જુઓ-તેઓ આપણા તરફ ધસ્યા આવે છે-” નોકરે આંગળી તાકી લૉરેન્સને ડ્રેગુનના સોલ્જરોના અશ્વો બતાવ્યા રથ અને લૉરેન્સની નજર લગભગ બાર ઘોડેસ્વારો પર પડી. લૉરેન્સે તરતજ તેમના યુનિફોર્મ પરથી તેમને ઝાળખી કાઢ્યા એટલુંજ નહિ પણ સૌથી આગળ કર્નલ ગ્રેહામ હતો તેને પણ તેણે ઝાળખ્યો.

“આહ ! બદમાસો આપણને સતાવવા માગે છે-હીક છે-તમે તમારે ધીમે ધીમે આવો-” આ શબ્દો તેણે દાસ તથા દાસીને સંભોધી કહ્યા. “તેઓ તમને ઇજા કરશે નહિ-રથ-ઝાલી ! ચાલ ! ન્હાસ ! મારી તલવાર કમ્મરે હોવા છતાં ન્હાસી જતાં મને શરમ આવે છે. પણ આટલા બધા સામે મારે એકલાએ તલવારબાજી કરવા જવું એ મૂર્ખાઈ છે-”

“હા, હા. ઝાલા ! ચાલો-ન્હાસો ! તમે તમારી જીંદગી જોખમમાં ના નાખતા-ચાલો-” રથ બોલી.

“હિમ્મત રાખ, ઝાલી ! આપણે તેમને પાછળ મૂકી દઈશું-”

આ વાતચીત લખતાં અમને એક બે મિનિટ લાગી હશે; પણ તે બોલતાં તો ફક્ત એક બે પલ્લજ ગઈ. આજેજ લગન ગ્રન્થિથી એક થયલું પ્રેમી યુગ્મ આ અણુમારી આફતમાંથી બચવા માટે પોતાના અશ્વો પુરવેગથી દોડાવવા લાગ્યું. દૂર દૂર ! પવન વેગે તેઓ દૂર-દૂર

જવા લાગ્યાં. તેમના પાણીદાર અશ્વો પણ જાણે આ નવદમ્પતિની આજ્ઞા સમજી ગયા હોય અને તેમનાપર ઝુઝમતા સંકટમાંથી તેમને બચાવવાનો કૃત નિશ્ચય કરી દોડતા હોય તેમ, વિદ્યુત વેગે દોડવા લાગ્યા. રથ અને લૉરેન્સે જે થોડીક વાતચીત કરી હતી એટલા સમયમાં તો ડ્રેગુનના સોલ્જરો તેમનાથી પચાસ વારને છેટે આવી પહોંચ્યા હતા. ત્યાર પછી જોવાલાયક દોડાદોડી શરૂ થઈ. હમણાં સિનેમેટોગ્રાફની સ્ક્રીનપર મોટર, સાઈકલ અને અશ્વોની જેવી દોડા દોડી થાય છે તેવીજ તે ન્હાસ ભાગ હતી. લૉરેન્સ એક બહાદુર સૈનિક હતો. તેની નવવધુ પણ શરવીર બાલા હતી. લૉરેન્સ પોતાની સમશેરથી પોતાના શત્રુને જવાબ આપવા તૈયાર હતો. પણ હમણાં તે એકલો હતો. બ્યારે તેના શત્રુઓ લગભગ એક ડઝન હતા. લૉરેન્સ અને રથના અશ્વો પવનવેગે દોડ્યા જતા હતા. ખુંખારો કરી કર્નલ ગ્રેહામ પણ પોતાના સૈનિકો સાથે તેમની પાછળ પડ્યો. તેણે લૉરેન્સનાં દાસદાસીની પરવા પણ કરી નહિ. તેમના પર નજર પણ ફેંકી નહિ; કારણ તેની દૃષ્ટિમાં તો એકલી રથજ ખૂંચી હતી.

આગળ અને આગળ! તે પ્રેમી યુગ્મ ચાલ્યું. ઑલિફન્ટે આપેલા અશ્વો એટલા ત્વરિત વેગી હતા કે ગ્રેહામ અને તેના સૈનિકોએ જીવપર આવીને ઘોડા છોડી મૂકવા છતાં પણ તેઓ તેમને પકડી શક્યા નહિ. કોઈ સોલ્જર જમીનપર પડી મરી જાય, અશ્વ પણ ચમપુરીમાં ચાલ્યો જાય, તેની બદમાસ ગ્રેહામને દરકાર નહોતી. તેને તો રથ જોઈતી હતી. રથને માટે ગમે તેવાં જોખમો વ્હોરવા તે તૈયાર હતો. તેણે રથ અને લૉરેન્સના અશ્વો જોયા હતા. તેઓ તેનાથી બહુ થોડે છેટે હતા અને તે પરથી વિકારી કર્નલ સાહેબના મનની ખાત્રી થઈ ગઈ કે હવે રથ તેમની થઈ ચૂકી. તે પોતાની સાથે ડઝનેક સૈનિકો લઈ આવ્યો હતો કારણ કે તેણે ધાર્યું હતું કે લૉરેન્સ અને રથ સાથે ઘણા માણસો લાંડન જશે. તેમની પાસે શસ્ત્રો પણ હશે. આથી એટલા બધા માણસો સહામે લડવાની પૂર્ણ તૈયારી કરી તે રથ રૂપી મૃગલીને પોતાની જાળમાં સપડાવવા આવ્યો હતો. પણ બ્યારે તેણે ફક્ત બેજ નોકરને જોયાં ત્યારે તેના આનન્દનો પાર રહ્યો નહિ. હવે તો વિજય માટે તેને લેશ માત્ર શંકા રહી નહિ; કારણ કે તેના પક્ષનું જોર વિશેષ હતું.

આ બાજુ લૉરેન્સ અને રથના અશ્વો જીવપર આવી દોડતા

હતા. લૉરેન્સે રથને હિંમત આપતો. બહાલભર્યા શબ્દોથી હિંમત આપતો—રથ તે સાંભળી મક્કલાતી અને બહાદૂરીથી અશ્વપર પોતાનું સમતોલપણું સાચવી રાખતી. રથ જેમ અને તેમ જલદી લંડન પહોંચી જવાય એમ ઇચ્છતી હતી કારણ કે ડઝન બદમાસો રહામે લૉરેન્સે લડવા જાય તો તેનું જીવન જોખમમાં આવી પડે એવી તેને ખાત્રી હતી. અશ્વો જ્યારે પૂર વેગે દોડતા હતા ત્યારે લૉરેન્સના મગજમાં એક વિચાર આવ્યો. તે જાણતો હતો કે હર્ટફર્ડશાયરની સેનાના ધણા સૈનિકો તેને ચાહતા હતા જો તે કર્નલ ગ્રેહામ સાથેના સૈનિકો પાસે જઈ તેમને તેમના સેનાપતિની નીચ આજ્ઞાનો અનાદર કરવાનું કહે તો તેઓ તેનું કશું માનશે એવું તેને લાગ્યું. પણ બીજી પક્ષે આ વિચાર નષ્ટ થયો કારણ કે સેનામાં એવા પણ કેટલાક બદમાસ, લંપટ, દગાબાજ અને નીચ સૈનિકો હતા કે જેઓ કર્નલ ગ્રેહામની ગમે તેવી નીચ આજ્ઞાનું પાલન કરવા હંમેશાં તૈયાર થાય. કર્નલ ગ્રેહામ દુરાચારી અને કપટકલામાં અતિ નીપુણ હતો. તેણે પોતાની સાથે આ સમયે બદમાસમાં બદમાસ સૈનિકોજ લીધા હશે એવી લૉરેન્સની ખાત્રી થઈ ગઈ. એવા બદમાસોમાં વીરોચિત શૌર્ય ન જ હોય. તેઓ હીચકારા અને દગાબાજ હોય છે. આથી તેવા નીતિ બ્રષ્ટ મવાલીઓને વિનંતી કરવી એ પોતાની આત્મપ્રતિષ્ઠા ગૂમાવવા બરાબર છે, એમ માની તેણે એ વિચાર તજ દીધો. કર્નલ ગ્રેહામનો હેતુ રથને પકડવાનો હતો એ તો લૉરેન્સે સારી રીતે જાણતો હતો. એજ બદમાસે એની બહાલી રથને તેની કોમાર દશામાં સતાવવાની—ઉપાડી જવાની બાજી રચી હતી, એ તે જાણતો હતો. તેને તેના અશ્વોપર પૂર્ણ વિશ્વાસ હતો. કર્નલ અને તેના માણસોના અશ્વો કરતાં જનરલ આલિફન્ટે ભેટ આપેલા અશ્વો ઘણાજ પાણીદાર હતા.

હજી આગળ અને આગળ ! શિકારીઓ શિકારની પાછળ દોડ્યા આવતા હતા ! જાણે ઘોડાની સરત દોડાતી હોયની તેમ રથ અને લૉરેન્સના અશ્વો પાછળ બીજા અશ્વો ધસી આવતા હતા. લૉરેન્સે પાછળ નજર ફેંકી તો તેને બદમાસો જણાયા નહિ.

“આપણે તેમને પાછળ નાખી દીધા છે.....બહાલી ! રથ ! તું હજી પણ આવી ઝડપે સવારી કરી શકશે ?—” લૉરેન્સે સ્નેહપૂર્ણ સ્વરે કહ્યું.

“હા, હા. બહાલા ! તમારી સાથે હું આથી પણ ઝડપી વેગે અથ્થ હંકારી શકીશ—”

“આપણે જરાપણ ઝડપ ઓછી કરી શકીએ એમ નથી. બહાલી! લંડનમાં દાખલ થયા સિવાય આપણે સલામતીથી કોઈ જગ્યાએ રહી શકીએ એમ નથી કારણ કે રસ્તામાંના ગામડામાં કોઈ ગામડિયાને ત્યાં આપણે આશરો લઈએ તો આ બદમાસો ત્યાં આપણને સતાવ્યા વિના રહેશે નહિ—”

“તમે જરાપણ ન ગભરાઓ, લૉરેન્સ! હું હિમ્મત હારવાની નથી—” આટલા શબ્દો બોલી રૂથે પોતાના શબ્દોની સત્યતા પૂરવાર કરવા, લૉરેન્સ તરફ સ્નેહભરિત આંખોએ જોઈ પોતાનો ઘોડો મારી મૂક્યો.

‘પોન્ડર્સ એન્ડ’ પાછળ રહી ગયું—હવે તેઓ એડમન્ટની નજીક આવતા હતા કે જે તે સમયે જૂજ વસ્તીવાળું એક ન્હાતું ગામડું હતું.

ધપ ધપ ધપા ધપ! ધપા ધપ! અશ્વોના પગલાના અવાજ એટલા ઝડપથી થતા કે તે કદિ પણ ગણી ન શકાય! આગળ અને આગળ! પૂર વેગે તેઓ જતા હતા. પણ ડ્રેગુનના સિપાઈઓ લૉરેન્સે ધાર્યું હતું તેટલા પાછળ નહોતા. તેની ભારી અન્યબી વચ્ચે જ્યારે તેણે પાછળ જોયું ત્યારે પા એક માઇલને છેટે એક ટેકરી પરથી સૈનિકો ઉતરતા જણાયા. તેઓ આટલા નજીક આવી પહોંચે એમાં નવાઈ જેવું નહોતું કારણ કે તેઓ જીવપર આવ્યા હતા. ત્વરિત વેગે દોડવામાં એક એ અશ્વોના પ્રાણ જીવ કે એકાદ સૈનિક અશ્વપરથી તૂટી પડી મરણ શરણ થાય તેની ગ્રેહામને શી પરવા હતી? તેને તો રૂથના અમૃતપૂર્ણ અધર પર ચુમ્બન કરવાની અનિવાર્ય તૃષ્ણા લાગી હતી. એ તરસ એવી હતી કે ગ્રેહામ રૂથના અધરરસ વિના ટળવળી મરતો હતો. તે અને તેના સૈનિકો ઘોડાને એડી મારી મારીને દોડાવતા હતા; જ્યારે રૂથ અને લૉરેન્સના અશ્વો પણ અતિ વેગે માર્ગ કાપતા હતા તો પણ લૉરેન્સ કદાચ રૂથ પડી જાય એ બહીકથી અસામાન્ય વેગે જતો નહોતો: વળી ઘોડાપરથી જો રૂથ પડી જાય તો તેની જીંદગીનો તરતજ અન્ત આવી જાય એ નિશ્ચીત હતું. જે પ્રિયાને તે પ્રાણ કરતાં પણ વિશેષ આહતો હતો તેને એવા જોખમમાં નાખવાનું લૉરેન્સ શી રીતે પસંદ કરે?

એડમન્ટ નજીક આવી પહોંચ્યું, પણ હજી લંડનની નજીક જવાને છ સાત માઇલ દાખવાના હતા. લૉરેન્સે પોતાના યતુઓને પાછળ નાખી શકાશે કે કેમ તેની ગચ્ચત્રી કરવા માંડી. પણ નહિ

તેની હવે ખાત્રી થઈ ગઈ કે તે દૂસ્મનના પંઝામાં સપડાઈ જશે. તેણે પુનઃ પાછળ જોયું અને તેની હિંમત સહજ ખૂટી.

“રથ! બહાલી! તું જરા વધુ ઝડપ કરી શકશે?” તે રથ તરફ જોઈ બોલ્યો. તેની આંખો ચિંતાતુર બની હતી.

“હા બહાલા! જે મારો બહાદૂર અશ્વ હજી જલદી દોડતો હોત તો.....”

તેઓ એવી ઝડપે રસ્તો કાપતાં હતાં કે તેમને એમ લાગ્યું કે જાણે તેઓ પવન વેગે ધસે છે અથવા પવન જ તેમને ધસડી બળે છે. બન્ને એક બીજાનો બોલ સાંભળી શકતા નહોતા. હજી પણ તેમના અશ્વો ઝડપથી દોડે એવી તેમની ઇચ્છા હતી. લૉરેન્સે દુઃખી દીલે પોતાના અશ્વને એડી મારી અને તે ઉમદા પ્રાણી જાણે પોતાના સવારની આશ્વત સમજી ગયું હોય તેમ જીવની પરવા કર્યા વિના દોડવા લાગ્યું.

રથ હમણાં બહાદૂર બની હતી. તે રણમાં જતી વીરાંગના જેવી લાગતી હતી! પવનવેગે દોડતા અશ્વપર તે વીર બાલા શાંતિથી અશ્વની લગામ પકડી હિંમત જાળવી બેઠી હતી. લૉરેન્સે આવા ભયના વખતમાં પણ તેના તરફ એક સ્નેહભરી નજર નાખી અને આવી બહાલસોઈ-હિંમતવાન પત્નિ મેળવવા માટે તેના હૃદયમાં વીરોચિત અભિમાન પ્રકટયું.

એડમન્ટન પણ તેઓ પહોંચી ગયાં પણ ટોટનહામ જવાના રસ્તાપર તેમને આ મોતજીવતની વેળાએ એક સંકટ નડ્યું. એક ભાર-ગાડું જે એક ખેતરમાંથી ઘાસ ભરી જતું હતું તેણે રસ્તો રોકી દીધો હતો. તેને જોતાંજ લૉરેન્સ અને રથને પોતાના અશ્વોની લગામ ખેંચવી પડી. લૉરેન્સ પોતાની જીંદગીમાં કદિપણ આટલો ગુસ્સે થયો નહોતો. તેની આંખ લાલ થઈ અને તેણે ગુસ્સાથી ખૂબ મારી પેલા ગાડાવાળાને બાળી જવાનું કહ્યું. તે ગામડીયો ગાડાવાળો તો આ ખુબસુરત સૈનિકને એક યુવતી સાથે જોઈ આભોજ બની ગયો. રથના મુખપર ભયની લાગણી છવાયલી તે જોઈ સૂક્યો. અને તે પોતાનું ગાડું બીજી બાજુ લઈ જવાનો પ્રયત્ન કરે તે પહેલાં તો લૉરેન્સે પોતાની આંધુક ગાડાના અશ્વોને મારી. એક બે મિનિટ બાદ એ પણ આ વખતે પરવડે એમ નહોતું. બન્ને અશ્વો પ્રસ્વેદથી બીંબાઈ ગયા હતા. પણ અફસોસ! જે થોડીક પણ અહિં ગઈ તે ભયંકર

નીવડી. પાછળથી વીજળીક વેગે દીવાના માણસોનું ટોળું દીવાના અશ્વોપર ખેસીને ધસી આવતું જણાયું.

“ નહાસ ! બહાલી રથ ! નહાસ ! પ્રભુને ખાતર નહાસી જા—હું આ બદમાસોને પૂરે પડીશ—પણ તું નહાસી જા—” લૉરેન્સ બોલ્યો. તેણે પોતાનો અશ્વ પાછો ફેરવ્યો—તેની તલવાર આનમાંથી બહાર નીકળી પડી અને તે કર્નલ ઐહામ સાથે લડવા તૈયાર થઈ ગયો.

“ હું આ બદમાસને રોકું છું—તમે તેણીને કેદ કરો—” કર્નલે પોતાના માણસોને કહ્યું. બીજીજ પક્ષે કર્નલ અને લૉરેન્સની તલવાર વચ્ચે ચક્રમક ઝરી. અને રથ ! રથ શી રીતે પોતાના બહાલા પ્રિય-તમને તજી નહાસી જઈ શકે ? તેણીની આસપાસ બદમાસ ઐહામના પાપી સૈનિકો ફરી વળ્યા.

આ બધું થોડીક પક્ષોમાં બન્યું. હજી કર્નલ અને લૉરેન્સની તલવારબાજી ચાલુ હતી, એટલામાં બાણુના એક ખેતરમાંથી એક ઘોડેસ્વાર ત્યાં એક બીજા સવાર સાથે ધસી આવ્યો અને તેને ઓળખતાંજ આશા અને આનંદને લીધે રથ બોલી ઉઠી:

“ જનરલ ઓલીફન્ટ !—”

પ્રકરણ ૨૦ મું.

યુદ્ધ.

જનરલ ઓલીફન્ટે એક ત્વરિત દૃષ્ટિ કર્નલ તથા લૉરેન્સ તરફ ફેંકી અને તે શું થવાનું હતું તે તરત સમજી ગયો. એક બાણુએ જે ખેતરમાંથી તે અને તેનો નોકર ધસી આવ્યા હતા તેની વાડ હતી. બીજી બાણુએ ધાસનું ગાડું હતું અને તેના ઘોડાઓ એક બાણુ વળેલા હતા—એ બેની વચ્ચેની જગ્યામાં લૉરેન્સ અને કર્નલ હાથમાં તલવાર લઈ એક બીજાના લોહીના તરસ્યા થઈ ઉભા હતા. ત્યાંથી લગભગ પાંચ છ વારને છોટે રથ સૈનિકોની વચમાં ઘેરાઈ ગઈ હતી. જે પક્ષે ગવર્નર જનરલ અને તેનો યુવાન નોકર હેન્રી તે સ્થલે આવી પહોંચ્યા તેજ પક્ષે તેમને ઓળખવાથી રથના હૃદયમાં આશા જન્મી અને આનંદના આવેશમાં તેણે એક ખૂમ મારી. એ અવાજ સાંભળતાંજ ઓલીફન્ટની ચક્રચકિત સમશેર બહાર નીકળી, પોતાના શિકારની શોધ કરવા લાગી.

“હ જણા એ છોકરીને લઈ નહાસી જવ—” સર હેક્ટર ગ્રેહામે ગર્જના કરી.

“જાઓ—જલદી કરો—” તે પુનઃ બોલ્યો અને તેની અને લૉરેન્સની તલવાર એકમેકના પ્રબલ ધા ઝીલવા લાગી.

“ઉભા રહો—હું તમને હુકમ કરું છું કે ઉભા રહો—” રૂથને ઉપાડી જવાની બે સૈનિકો કોશિષ કરતા હતા એટલામાં સૈનિકો પાસે પોતાનો અશ્વ કૂદાવી, જનરલ આલિફ્રન્ટ સત્તાદર્શક સ્વરે બોલ્યો.

“એને લઈ જવ—” સર હેક્ટર ગ્રેહામ લડતાં લડતાં—પોતાની તલવારનો લૉરેન્સની તલવાર સાથે ખણખણાટ કરતાં બરાડ્યો.

ટ્રેગુનના સિપાઈઓમાંના કેટલાકો ધણા નીચ હતા. તેઓ ખરેખરા બદમાસ જ હતા. સૈનિક થવાને યોગ્ય હતાજ નહિ. આથી જનરલ આલિફ્રન્ટની ભવ્ય મૂર્તિ જોધને તથા તેનો સત્તાદર્શક અવાજ સાંભળીને તેમનાપર કંઈ અસર થઈ નહિ. તેમણે પોતાની કમ્મરે લટકતી તલવાર ખેંચી અને જાણે તેઓ જનરલ આલિફ્રન્ટને એ તલવાર બતાવી ડરાવવા માગતા હોય તેમ તેની સામે ઉભા. તેમની ઇચ્છા જે બે સૈનિકો રૂથને ઉપાડી જવાના હતા તેમની પાસે જનરલ આલિફ્રન્ટને જતો અટકાવવાની હતી.

“ગુપચૂપ શરણે થાઓ; નહિ તો તમારા માટીના શરીર હમણાંજ માટીમાં મળી જશે—” પોતાની આંખોમાંથી અગ્નિ વરસાવતો જનરલ બોલ્યો.

આ સાંભળી તેના શત્રુઓએ અદૃહાસ્ય કર્યું અને એક જણે તલવાર ઉગામી.

“હેન્રી ! તારી ફરજ બજાવ.....અને બદમાસો ! હવે ઇશ્વરનું નામ લઈ લો.....ચાલો, સાવધાન—”

આ શબ્દો હજી હવામાં પ્રતિધ્વનિત થાય તે પહેલાં તો જનરલ આલિફ્રન્ટની તલવાર ભયંકર વેગથી ફરવા લાગી. જે સિપાઈએ તેના તરફ પ્રથમ તલવાર ઉગામી હતી તે પોતાના અશ્વપરથી મૃત દશમાં ધૂળમાં ગમડી પડ્યો—ખીજે સૈનિક તેનો જમણો હાથ જખમી થવાથી તદ્દન નકામો થઈ ગયો—ત્રીજાના હાથમાંથી તેણે અજળ યુક્તિથી તલવાર પાડી નાખી—અને એકદમ તે રૂથ પાસે ધસ્યો. પુનઃ તેની આસપાસ સૈનિકો ફરી વળ્યા અને બે સૈનિકો આલિફ્રન્ટ ખીજાઓ સાથે લડવામાં રોકાયો તે સમયે રૂથને લઈ નહાસી છૂટ્યા.

હવે ભયંકર લડાઇ શરૂ થઇ. આલિફન્ટનો એકેએક ધા વજન જેવો પડતો. ડાબા જમણી તે તલવાર ફેરવતો અને જે વચ્ચે આવતું તે કપાઈ જતું. આવી ભયંકર મારામારી સમયે પણ તેના ભવ્ય વદનપર ખોટો ઉસ્કેરાટ નહોતો. એક પછી એક સીપાઇઓ અથપરથી નીચે પડવા લાગ્યા. જાણે તેઓ મૃત્યુદેવીને મળવાજ આજે આ સ્થળે આવ્યા હોયની તેમ ! યુવાન હેન્રી પણ એક સૈનિક સાથે તલવાર ધુમાવી રહ્યો હતો અને તે એવી ચતુરાઈથી લડ્યો કે અંતે તેણે પોતાના શત્રુનો જમણો હાથ જખમી કરી તેને મહાત્ કર્યો. તેણે જેવો પોતાના શત્રુને જખમી કર્યો કે તરતજ તેની નજર એક હીચકારા સીપાઇ પર પડી કે જે પાછળથી જનરલ આલિફન્ટ પર તે ન જાણે તેમ હુમલો કરવા જતો હતો. હેન્રીની તલવાર ચંત્રની માફક તેના શેઠના શત્રુની સામે લડવા તૈયાર થઇ ગઇ અને તેણે એટલા જોરથી તેની છાતીમાં તલવાર ભેંસી દીધી કે તેજ પક્ષે તે હીચકારો સૈનિક ચમકી જાયો. આ ઉમદા કૃત્યથી હેન્રીએ પોતાના સ્વામીની જીંદગી બચાવી. હજુ મારામારી ચાલુ હતી, પણ એક બે મિનિટમાંજ જનરલ આલિફન્ટ રથને લઇ જનારા સૈનિકોની પાછળ પડ્યો કારણ કે લગભગ નવ જણ ધાયલ થયા હતા અથવા મરણ પામ્યા હતા. આંખના પલકારામાં લૉરેન્સ પણ તેને જઈ મળ્યો અને તેને જોતાંજ જનરલે પૂછ્યું.

“ બદમાસ એહામતું શું કર્યું ?—”

“ તેને મેં ધાયલ કર્યો છે—”

“ શાહબાશ ! મારા બહાદૂર મિત્ર ! !—” પ્રશંસા કરતાં જનરલ બોલ્યો.

“ તે હવે છટકી જઇ શકે એમ નથી.....પણ રથને બદમાસો ઉપાડી ગયા છે—”

“ આપણે તેને હમણાંજ મુક્ત કરીશું. ઉતાવળ કરો—” થોડીક ખોામાં તેમણે પેલા બે સૈનિકોને પકડી પાડ્યા અને તેઓએ બ્યારે જોયું કે જનરલ અને લૉરેન્સ સાથે લડ્યા વિના આગળ જવાય એમ નથી ત્યારે તેઓ લડવા તૈયાર થયા. એકની સહામે જનરલ આલિફન્ટ ઉભો. બીજાની સામે લૉરેન્સ તૈયાર થયો. રથ થોડેક દૂર આ ભયંકર દેખાવ જોતી ભયથી ચરચરતી ઉભી હતી. ભોગજોએ કદાચ તેનો પતિ આ મારામારીમાં મરણ પામે તો ! આ ખ્યાલ

રૂથને જીવતી મારી નાખવા સશક્ત હતો. તે પોતાના અશ્વપરથી જેમ તેમ નીચે ઉતરી અને ભયથી કમ્પતી એક બાબુએ ઉભી રહી. આ ભયંકર દૃષ્ય ન જોવાવાથી તે આંખ મીચી દઇ ઉભી રહી.

ઑલિવિયન્ટ અને તેના શત્રુ વચ્ચે તરતજ કપાકપી શરૂ થઇ ગઇ.

“બદમાસ ! તારી તલવાર મૂકી શરણે થા—હું તને જીવતદાન આપીશ—” તે વજ્ર હૃદયી યોધો બોલ્યો.

“મારે તારી દયા નથી જોઈતી. હું તારી જીંદગી લઇશ—” તે બદમાસ સૈનિક મશ્કરીયુક્ત સ્વરે બોલ્યો.

“ત્યારે મારી તલવાર તને તારા પેદા કરનાર પાસે મોકલી આપશે—”

આમ કહી જનરલ ઑલિવિયન્ટે નીપુણતાથી તલવારબાજી શરૂ કરી—એક બે પલ ! તલવારોનો ઝણઝણાટ ! એક પ્રચંડ ધા અને ઑલિવિયન્ટનો શત્રુ બેળન !

એ અરસામાં અમારો વીર નાયક લૉરેન્સ બીજા સૈનિક સાથે બહાદુરીથી લડી રહ્યો હતો. તે સૈનિકને માથે ટોપ હતો તથા તેણે બખ્તર પહેરેલું હતું. આ બન્ને ચીજ લૉરેન્સ પાસે નહોતી; છતાં લૉરેન્સ એવી દક્ષતાથી, એવી ચાલાકીથી તલવાર ધુમાવતો હતો કે જે જોઈ જનરલ ઑલિવિયન્ટે તેની મનમાં પ્રશંસા કરી. લૉરેન્સની લડાઇ જનરલની લડાઈ કરતાં વધુવાર ચાલી પણ અંતે લૉરેન્સજ વિજયી થયો. તેનો શત્રુ લૉરેન્સની સમશેરોનો જખમ અસહ્ય થઇ પડવાથી અચેત થઇ અશ્વપરથી જમીનપર તૂટી પડ્યો. લૉરેન્સે જનરલ ઑલિવિયન્ટને ખાત્રી આપી કે એકાદ સાધારણ નજીવા જખમની વાત તો બાબુએ રહી પણ તેના શરીરપર એક કાપો પણ પડ્યો નથી. કર્નલ ગ્રેહામ તથા હમણાં જે સૈનિક જમીનદોસ્ત થયો તે બન્ને તે વીર યોદ્ધાને એક પણ ધા કરી શક્યા ન હતા.

આ વાત રૂથની કર્ણેન્દ્રિયે અથડાઇ અને જે વીરાંગના ભયંકર સમયે હિમ્મત સાચવી પોતાના અશ્વની બાબુમાં દબતાથી પોતાના બહાલા પ્રિયતમની યુદ્ધનીપુણતા જોતી ધડકતી છાતીએ ઉભી હતી તે હવે આ આનન્દજનક ખબરથી એકદમ મૂર્છિત થઇ ગઇ. એક ઝુંપડું બાબુમાં હતું અને તેનાં ગામડિયાં નિવાસીઓ ભયભરી લાગણીથી આ વિચિત્ર સમશેરબાજી જોતાં ઉભાં હતાં. એ ઝુંપડામાં લૉરેન્સ રૂથને લઇ ગયો. તેની આંખો બીની થઇ ગઇ. તે એમજ સમજ્યો કે,

ભયને લીધે રૂથ તેને સદાને માટે તજી ગઇ છે. ઝુંપડામાંની એક સ્ત્રીએ લૌરેન્સની નવવધુને શુદ્ધિમાં લાવવાના શક્ય પ્રયાસ કર્યા અને અલ્પ સમયમાંજ રૂથનો શ્વાસોશ્વાસ જરા વધુ ગતિથી ચાલવા લાગ્યો. આહ ! જ્યારે રૂથે પોતાની સ્નેહાલ આંખો ઉઘાડી લૌરેન્સ તરફ નજર નાખી ત્યારે લૌરેન્સને કેવી હર્ષની લહરી આવી હશે ? લૌરેન્સને-પોતાના પ્રાણાધાર પતિને ઓળખતાંજ રૂથે પોતાના હાથ તેના ગળાની આસપાસ વીંટાળ્યા અને તેણીએ તેનું માથું પોતાની છાતી સાથે આંધ્યું. પછી તે પૂર્ણ શુદ્ધિમાં આવી.

“ તમે અહિં વાત કરો—હું પ્રથમની જગ્યાએ જઇ આવું—” આલિફન્ટે કહ્યું.

“હું તમારી સાથે આવીશ, જનરલ !—”લૌરેન્સ તરતજ બોલ્યો.

“ બહીશ ના બહાલી રૂથ !—” તે પોતાની જીવનસખી તરફ જોઈ ધીમે સ્વરે બોલ્યો.

“ હવે કોઇ પણ દુશ્મન બાકી રહ્યો નથી. અફસોસ ! આ જગ્યાએ મૃત્યુ પામેલાઓની લાસો અને મરણને કિનારે આવેલા સૈનિકો પડ્યા છે. કેટલાક જખમી થયા છે અને કેટલાક અશક્ત થઇ ગયા છે; પણ હવે કોઇ આપણી સામે થાય એવું કોઇ નથી. ”

“ કેવો ભયંકર દેખાવ, બહાલા ?—”રૂથ ભયથી થરથરતી બબડી.

“ એ વાતજ તારા મનમાંથી કાઢી નાખ. બહાલી ! નહિ તો તારા કોમલ હૃદયને નકામું દુઃખ થશે. તું એવી ભયભરી વાતોનું સ્મરણ કરવા સ્તબ્ધ નથી. હવે જે વીરત્વ તેં આપણી ન્હાસભાગ દરમિયાન બતાવ્યું હતું તેવુંજ વીરત્વ પુનઃ ધારણ કરવાની હું તને અરજ કરું છું. હું જનરલ આલિફન્ટ સાથે જઇ પેલા બદમાસ કાવત્રાખાજ કર્નલને તથા તેના નીચ સહાયકને ન્યાયના પ્રતિનિધિને સોંપું છું. ગભરાતી ના, બહાલી ! હવે કોઇ પણ દુશ્મન તને હેરાન કરે એવો નથી—”

બન્ને પ્રેમીઓએ ખીજ બેચાર પ્રેમભરી વાત ધીમા સ્વરે કરી. પછી લૌરેન્સે પોતાની યુવાન નવવધુ તે ઝુંપડીના માથુસેને સોંપી અને પોતે જનરલ આલિફન્ટ સાથે બહાર નીકળ્યો. એક છોકરો જનરલ અને લૌરેન્સના અશ્વો પકડી ઉભો હતો. બન્ને વીરો પોતાના અશ્વપર સવાર થયા અને પેલા છોકરાને રૂથના અશ્વની સંભાળ લેવાની આજ્ઞા કરી આગળ ચાલ્યા.

અમેરિકન સંસ્થાનેનો ગવર્નર જનરલ અને તેનો બહાદુર મિત્ર લૉરેન્સ હવે જે જગ્યાએ પ્રથમ યુદ્ધ થયું હતું તે તરફ આવવા ઉપડ્યા. રસ્તામાં લૉરેન્સે જનરલને જણાવ્યું કે તેણે સર ગ્રેહામને જમણા હાથપર ગંભીર જખમ કર્યો હતો અને તેને જનરલ આલિફન્ટના નોકર હેન્રી તથા ખીજ ત્રણ ચાર ખેડૂતોના કબજામાં સોંપ્યો હતો. જ્યાં દુશુનના સિપાઈઓનું રક્ત રેડાયું હતું ત્યાં જઈ પહોંચતાં જનરલ અને લૉરેન્સે કર્નલ ગ્રેહામને રસ્તાની એક બાજુએ ડગલો કાઢી બેઠેલો જોયો. હેન્રી તેના જખમપર પાટો બાંધતો હતો. એક સશક્ત ખેડુત હાથમાં એક કુહાડી લઈ ચોડીદાર તરિકે બાજુમાં ઉભો હતો. બધાની નજર કર્નલપર હતી કારણ કે લૉરેન્સે તેમને ઇનામની લાલચ આપી હતી. ખીજ બે ત્રણ ખેડૂતો જખમી થયલા સૈનિકોને નજીકના ઘરમાં લઈ ગયા હતા અને હવે તેઓ મૃત સૈનિકોના શબ ઉપાડી જતા હતા. ગ્રેહામના બાર સૈનિકોમાંથી સાત યમશરણુ પહોંચી ગયા હતા. બેને પ્રાણુઘાતક ઈજા થઈ હતી. ત્રણ અશક્ત થઈ ગયા હતા, પણ તેમના જીવન જોખમમાં નહોતાં. જનરલ અને લૉરેન્સે તરતજ ધાયલ થયલા સૈનિકોની સારવારની ગોઠવણ કરી અને જેઓ તેમાં મદદ કરવા લાગ્યા તેમના ખીસા તેમની ઉદારતાથી તર થવા લાગ્યા.

જખમી સૈનિકોની સારવાર માટેની પારમાર્થિક ગોઠવણ ક્યાં પહોં તેઓ જ્યાં કર્નલ ગ્રેહામ બેઠો હતો ત્યાં આવ્યા. કર્નલને બાજુના ઘરમાંના ખેડૂતોએ પોતાના ઘરમાં આવવાનું કહ્યું હતું પણ કર્નલે અભિમાનથી તેમની છાયા નીચે જવાની ના પાડી હતી. તેના બહાદુર શત્રુઓ બ્યારે તેની પાસે આવ્યા ત્યારે તેને તેના જખમથી અપાર દુઃખ થતું હતું અને તેના શરીરમાંથી ઘણું રક્ત વહી જવાથી તે ઘણો અશક્ત થઈ ગયો હતો છતાં તેણે તેમના તરફ ક્રોધધિક્કાર અને ઝીંકુની લાગણીથી જોયું.

“હું હમણા તમારા હાથમાં છું છતાં હું તમારી પાસે કોઈ પણ જાતની દયાની માગણી કરતો નથી. મારી સાથે તમારે જેમ કરવું હોય તે કરી લ્યો. મને તેની પરવા નથી. આ ખેડૂતોએ મને પોતાના ઘરમાં આવવા કહ્યું હતું. પણ મેં તેમની માગણી સ્વીકારી નથી. આજના બનાવ સંબંધી તમારે મારી સાથે જે પગલાં લેવા હોય તે લેવાને તમે સ્વતંત્ર છો—”

“કેટલાક સંયોગ એવા હોય છે, કર્નલ એહામ !—” જનરલ આલિફન્ટ ગંભીર સ્વરે બોલ્યો.

“કે એક શત્રુની નિરાશા અને પરાજયજન તેના અન્યાયી અને નીચ કર્મની સજા માટે પૂરતાં થઈ પડે છે; પણ આ સંયોગ તમને લાગુ પડતા નથી. તમારું વર્તન નીચમાં નીચ પૂરવાર થયું છે. તમે એક નવલ દમ્પતિના સુખ વૈભવને ધૂળમાં મેળવ્યાં હોત. તમે એક વીર યુવાનની નવ પરણિતા તેના હસ્તમાંથી ખૂંચવી લીધી હોત. અને જે પ્રણયસુખ ભોગવવા તેમનાં હૃદયો અધીરાં થઈ રહ્યાં હતાં તેના ઉપભોગને બદલે તેમનાં કોમલ હૃદયો ચીરાઈ ગયાં હોત; પ્રભુની કૃપાથી તમારાં આવાં નીચ કાવત્રાં છતાં પણ એ નવદમ્પતિનું સુખ લૂંટાયું નથી, તેમની સ્વર્ગીય આશા નષ્ટ થઈ નથી. પણ ઉલટી જોણે તેમને દુઃખી કરવા ધાર્યાં હતા તેજ દુઃખમાં આવી પડ્યો છે. પ્રભુનો ન્યાય કેટલો પવિત્ર છે તે તમે એ પરથી સમજી શકશો. પણ તમારા લોહીના તરસ્યા હૃદયની નીચતા આટલાથી જ પૂરી થતી નથી. તમે તમારા સ્વાર્થ માટે—તમારી નીચ, વિકારી ઈચ્છા તૃપ્ત કરવા માટે તમારી સેનામાંના સાત મનુષ્યોના પ્રાણ લેવરાવ્યા છે. આ બે પણ વધુ વખત કાઢે એમ મને લાગતું નથી. આવા નીચ ભયંકર કૃત્ય માટે તમને ન્યાયપૂર્વક સજા થવીજ જોઈએ. આથી તમને કોઈ મેજસ્ટ્રેટ પાસે લઈ જવાની મારી ધારણા છે કે જે સાક્ષીઓની જીભાની નોંધી લઈ તમારી સ્થાને કાયદેસર કામ ચલાવે—”

“તમારે જોઈએ તેમ કરો—” કર્નલે હજી પણ ધિક્કાર, ઝડપ, વેર અને ક્રોધની લાગણીથી જનરલ તરફ જોઈ કહ્યું.

આ સમયે લૉરેન્સનો નોકર અને રૂથની દાસી તે જગ્યાએ આવી પહોંચ્યાં. રૂથનના સિપાઈએ તેમના શેઠ તથા શેઠાણીની પાછળ પૂર વેગે ધસવાથી તેમનું શું થશે એવી ભયભરી લાગણીથી તેઓ ત્વરિત વેગે અશ્વો દોડાવી આવ્યાં હતાં. અહિં આવી પહોંચતાં રસ્તાપર લોહીના ડાઘા જોઈ તેમને કમ્પારી આવી અને તેમના મગજમાંથી કંઈ કંઈ ભયભર્યા તરંગો પસાર થઈ ગયા. સર હેક્ટર એહામ સિવાય બીજા બધા સૈનિકોને ત્યાંથી લઈ જવામાં આવ્યા હતા છતાં ત્યાં ભયંકર કાપાકાપી થઈ હશે એમ બન્ને દાસદાસીની ખાત્રી થઈ ગઈ. લૉરેન્સે તરતજ રૂથની સલામતી વિષે તેમને ખાત્રી આપી અને તે કંઈ જગ્યાએ હતી તે પણ જણાવ્યું.

આથી તેઓ જે ન્હાની પર્ણિકામાં રૂથ હતી ત્યાં ગયાં અને તેમણે ત્યાં જઈ કંઈ કંઈ શંકા કરતી રૂથને આશ્વાસન આપ્યું કે તેનો પતિ તથા જનરલ આલિફન્ટ કોઈ નવી આફતમાં આવ્યા નથી. અમારે આ સ્થલે કહેવું જોઈએ કે જનરલ આલિફન્ટે મમતાળુ લાગણીથી પોતાના નોકર હેન્રીને કંઈ જખમ થયો છે કે કેમ તેની તપાસ કરી હતી અને તે બહાદુર નોકર જનરલની પોતા પ્રત્યેની લાગણીથી એટલો બધો આનંદિત થયો કે તેને કોઈ જાતની ધન્ય થઈ નથી એમ કહેતાં તે મલકાઈ ગયો ! જનરલ આલિફન્ટ જેવો એક વિશ્વવિખ્યાત યોદ્ધા હેન્રી જેવા સામાન્ય સૈનિકની-સામાન્ય નોકરની પરવા કરે એ હેન્રી માટે એક જાતનું માન હતું. આલિફન્ટે હેન્રીની ચીરતાની પ્રશંસા કરી અને એ પ્રશંસાના શબ્દો હેન્રીને કિંમતીમાં કિંમતી ધનામ કરતાં પણ વધુ મૂલ્યવાન જણાયા.

તપાસ કરતાં તેમને જણાયું કે ટોટનહામની નજીકમાં એક સુલેહનો અમલદાર (justice of the peace) રહેતો હતો. તેનું નિવાસસ્થાન લગભગ દોઢેક માઇલને છેટે હતું. હમણાં સાંજના ચાર વાગ્યા હતા. આથી જનરલ આલિફન્ટે સર હેક્ટર ટ્રેહામને ન્યાયના પ્રતિનિધિ સમક્ષ લઈ જવાનો નિશ્ચય કર્યો. લૉરેન્સે એક સાક્ષી તરીકે સાથે જવાની જરૂર હતી. તેથી હેન્રી-આલિફન્ટનો નોકર રૂથને તેના પતિને હજી એક બે કલાક મોડું થશે એવી ખબર કહેવા ગયો. સર હેક્ટર ટ્રેહામને અશ્વપર બેસવાની આજ્ઞા થઈ. તેનો જમણો હાથ જખમી થવાથી તથા લોહી વહી જવાને લીધે આવેલી અશક્તિને લીધે તેને ઘોડાપર સવાર થતા એક જણની સહાય લેવી પડી.

આલિફન્ટ તેના જમણા હાથપર અશ્વારૂઢ થયો અને લૉરેન્સે પોતાનો અશ્વ તેની ડાબી બાજુએ રાખ્યો. કર્નલ વચમાં કેદી જેવો ચાલવા લાગ્યો. આ રીતે તેઓ મેજસ્ટ્રેટને ઘેર જવા ઉપડ્યા.

મેજસ્ટ્રેટ એક મોટો જગીરદાર હતો અને તેનું સુંદર મકાન ખેતરોની વચ્ચે આવેલું હતું. જ્યારે તે ત્રણ સૈનિકો ત્યાં જઈ પહોંચ્યા ત્યારે તે ઘરમાંજ હતો; અને જ્યારે તેને જણાવવામાં આવ્યું કે તેણે એક ન્યાયના પ્રતિનિધિ તરીકે પોતાનું પવિત્ર કર્તવ્ય બજાવવાનું છે ત્યારે તેણે કેસની હકિકત લક્ષપૂર્વક સાંભળવા માટે સર્વને પોતાના બોજનગૃહમાં બેસાડ્યા. આ સ્થલે અમે તેના બાહ્ય સ્વરૂપનું ચર્ચિત વર્ણન કરીશું તો તે અસ્થાને નહિ ગણાય. તે હવે વૃદ્ધ

થવા આવ્યો હતો, યુવાનીનું જોમ તેનામાંથી ઉડી ગયું હતું. સ્ટુઅર્ટ રાજ્ય કુટુંબનો તે ચુસ્ત ભક્ત હતો અને એ રાજ્ય કુટુંબ માટે ગમે તેવાં જોખમ વહોરવા હમ્મેશ તત્પર રહેતો. સર હેક્ટર ગ્રેહામ રાજના સૈન્યમાં કર્નલની ઉચ્ચ પદવી ધરાવતો હતો. આવા એક સૈનિકે આવું નીચ અને દુષ્ટ કૃત્ય કર્યું છે એ વાત સાંભળતાં પ્રથમ તેના વદનપર શોક અને મુઝવણની છાયા છવાઈ. મેંજસ્ટ્રેટને એક ચાલાક ભત્રીજો હતો. તે ઉચ્ચ શિક્ષણ મેળવવા ભાગ્યશાળી થયેલો હોવાથી આ પ્રસંગે સાક્ષીઓની જુગની નોંધી લેવાનું કામ તે કરતો હતો. વિશ્વવિખ્યાત રણપંકિત વીરચુડામણી ઓલીફન્ટ તે મેંજસ્ટ્રેટના છાપરા નીચે આજે છે એ વાતની જ્યારે તેમને ખબર પડી ત્યારે સઘળાઓની અજાયબી અને આનંદનો પાર રહ્યો નહિ.

તે બહાદુર યોદ્ધાએ એક ચોળાયેલી ચીઠ્ઠી જે ‘રાઈહાઉસ’ ની નજીકમાં તેના નોકરને મળી હતી તે મેંજસ્ટ્રેટ સમક્ષ રજુ કરી. એ ચીઠ્ઠી એક લંડનના અમુક લત્તામાંની ધરવાળી બાઈ પર લખવામાં આવી હતી. તે ચીઠ્ઠી નીચે પ્રમાણે હતી:—

“આજે બપોર અથવા વધુમાં વધુ સાંજ સુધીમાં તમારે એક યુવાન કન્યાનો સત્કાર કરવાની સઘળી તૈયારી કરી રાખવી કે જેને હું તમારે ત્યાં રાખવા માગું છું. તેણી અસામાન્ય સૌન્દર્યની સ્વામિનિ છે; અને જ્યારે તમે તેને જોશો ત્યારે મ્હારી રસિકતા માટે તમે મ્હારી પ્રશંસા કર્યા વિના રહેશો નહિ. તે તેજ સ્વર્ગની પરી છે કે જેને હું થોડા દિવસ પહેલાં તમારે ત્યાં હરણ કરી લાવવાનો હતો; પણ તે સમયે તેનો પ્રેમી અચાનક આવી પડવાથી તથા મારા માણસો હિમ્મત હારી જવાથી મારી આશા પાર પડી ન હતી. આ સમયે મેં મ્હારી જાળ ધણી ચાલાકીથી બીછાવી છે અને તેથી મ્હારી યુક્તિ નિષ્ફળ જાય એ અસંભવિત છે. આજે બપોરે બે વાગ્યા પછી હોડેસડનથી લંડન જતાં વરકન્યાને તમારી આંખો સ્હામે જુઓ—એ નવદમ્પતિ આનંદથી રસ્તો કાપતું હશે—તેવામાં નવવધુને મારા બહાદુર સૈનિકો ઉપાડી જશે! એકલો તેનો પતિ અમારી સ્હામે થઈ શકશેજ નહિ. આવી મ્હારી બાજ છે. તમે સૂમળ શકશો કે એમાં હું પરાજિત થાઉં એજ નથી. જ્યારે તમે એ લલિત યોવનાને જોશો ત્યારે એને માટે

ગમે તેવાં સાહસ—ગમે તેવાં જોખમ કુછ વિસાદમાં નથી એવી તમારી ખાત્રી થશે. આથી આ ચીઠ્ઠી મળતાં અમારા સત્કાર માટે તૈયાર રહેજો—અમારા નિવાસ માટે ઓરડાઓ તૈયાર કરી રાખજો—અમે તમારા ધરમાં થોડાક દિવસ રહેવાના છીએ. તમારી સેવાનો બદલો ઉદારતાથી વાળવામાં આવશે તેની ચિંતા કરશો નહિ.

હૅક્ટર ટ્રેહામ.

આ ચીઠ્ઠી વંચાતાંજ સર હૅક્ટર ટ્રેહામના હોંસકોસ ઉડી ગયા. તેણે એ ચીઠ્ઠી જે સ્ત્રીને ત્યાં એ રૂથને લઇ જવાનો હતો તેનાપર લખી હતી અને તે તેના નોકર હમ્ફ્રી ક્લીન્ટનની બેદરકારીથી જનરલ એલિફન્ટના હાથમાં આવી હશે એવી કલ્પના આવતાં હમ્ફ્રીપરના તેના ગુસ્સાનો પાર રહ્યો નહિ. હજી સૂધી જનરલ તેની યુક્તિ પાણીમાં નાખવા કટોકટ વખતે શી રીતે આવી પહોંચ્યો તે તે જાણતો નહોતો પણ હવે સધળું દિવાની જ્યોત જેવું ખુલ્લું થઇ ગયું. જનરલ એલિફન્ટ રાઈફાઉસમાંથી પોતાના રસાલાને મળવા હટ્ટેઈડ જવાને બદલે લાંડન તરફના રસ્તાપર શી રીતે આવ્યો તે આ ચીઠ્ઠીપરથી પ્રકાશમાં આવી ગયું. લૉરેન્સ લીને તેણે ઉતાવળમાં થોડીક વાત કહી હતી. પણ આ ચીઠ્ઠીદ્વારા તેણે કર્નલની નીચ યુક્તિ જાણી હતી એ વાત કહેવાની રહી ગઇ હતી. લૉરેન્સે એ વાત હમણાજ મેજસ્ટ્રેટ સમક્ષ તે નોટ વંચાઇ ત્યારેજ જાણી.

મેજસ્ટ્રેટ એક સદ્ગૃહસ્થ હતો. સ્ટુઅર્ટ રાજ્યકુટુંબનો તે પ્રશંસક હોવાથી રાજના સૈન્યમાંના કોઈ પણ પદવીધર સૈનિકના અયોગ્ય વર્તન તરફ સહેજસાંજ આંખ મીચામણી કરવા એ તૈયાર હતો. પણ તેથી કંઈ તેનામાં નીતિ અને પવિત્રતા માટેની લાગણી નહોતી એમ નહોતું. ન્યાય, નીતિ અને પવિત્રતા માટે તેના હૃદયમાં જવલંત લાગણી હતી. વળી તે એક પુત્રીનો પિતા અને એક પત્નિનો પતિ હતો. આથી કર્નલ ટ્રેહામની નીચ અને દુષ્ટ યુક્તિ જો પાર પડી હોત તો તરતનાજ પરણેલા અને અવનવા સુખની આશા રાખતાં નવલ દમ્પતિનાં સુખસ્વપ્નો કેવી રીતે હવામાં ઉડી જત તે તે સમજી શક્યો. લૉરેન્સ તો રૂથને માટે જે વિકારી લાગણી પેલી ચીઠ્ઠીમાં કર્નલે બ્યક્ત કરી હતી તે સાંભળી લાલપીળો થઈ ગયો. તેની આંખો કોધાગ્નિથી ભભકી નીકળી અને તેણે લાલ આંખોએ

કર્નલ તરફ અતિશય ધિક્કારથી જોયું જે યુવાન જીખાની નોંધ લેતો હતો તે પણ પોતાનો ધિક્કાર છુપાવી શક્યો નહિ. તેણે પણ તિરસ્કાર પૂર્ણ નજરે કર્નલ તરફ જોઈ તેના દુષ્ટ કૃત્ય તરફ પોતાનો ધિક્કાર વ્યક્ત કર્યો.

ઑલિફન્ટ અને લૉરેન્સે જે બનાવ બન્યો હતો તે અથથી ઇતિ સ્ત્રી મેજસ્ટ્રેટને કહી સંભળાવ્યો અને પેલા યુવાને તે અક્ષરે અક્ષર લખી લીધો. જ્યારે જીખાની લખાઈ રહી ત્યારે મેજસ્ટ્રેટ કર્નલ ગ્રેહામને સમ્પત અને ગમ્ભીર સ્વરે કહ્યું.

“ તમારે તમારા બચાવમાં કંઈ કહેવું છે, સર હક્ટર ? મને નથી લાગતું કે તમારે કંઈ કહેવાનું હોય; કારણ કે તમારી નીચ અને દુષ્ટ લાગણી તમારા પોતાના હસ્તાક્ષર પરથીજ પૂરવાર થઈ ગઈ છે. તમારામાં જે મનુષ્યની લાગણી હોય તો તમારે તે પવિત્ર યુવતીના પતિ આગળ ધુંટણીએ પડી તેની ક્ષમા માગવી જોઈએ કે જેનું સુખ લુંટી લેવાની અમાનુષી વૃત્તિને લીધે તમે આવું રાક્ષસી કૃત્ય કર્યું છે—”

“ નહિ. સાહેબ ! હવે એણે મારી ક્ષમા માગવાની જરૂર નથી. સમાજના જે પવિત્ર નિયમોના એણે અનાદર કર્યો છે તે માટે હવે સમાજજ એને શિક્ષા કરશે અથવા તો ક્ષમા આપશે—” લૉરેન્સ બોલ્યો.

“ આ બનાવ દરેક રીતે ધણોજ ગમ્ભીર છે—” તે વૃદ્ધ મેજસ્ટ્રેટ બોલ્યો.

“ આ દુષ્ટ કૃત્યને યોગ્ય સજા થવીજ જોઈએ કે જેવી સજા કરવાની મને સત્તા નથી. આથી આ કેસ મ્હારે ન્યાય મંદિરમાં મોકલી આપવો પડશે. હું આરોપીને કેદમાં મોકલવાનું હુકમનામું કરી આપું છું—”

“ બસ કરો, સાહેબ !—” ન્યુગેટ જોલના બચંકર દરવાજા કર્નલ ગ્રેહામની નજર સ્થામે દેખાતાંજ એ અભિમાનો સૈનિક ખીજવાઈને બોલ્યો.

“ નામદાર મહારાજાની સેનાના એક કર્નલને જોલમાં મોકલી તેની અપકીર્તિ કરવાની તમે હિમ્મત કરી શકશો નહીં.....”

“ હું મ્હારું કર્તવ્ય બજાવવા માગું છું, સાહેબ ! અને કાયદા પ્રમાણે તમને ‘ ન્યુગેટ ’ કેદખાનામાં લઈ જવાનો હું હુકમ કરું છું—”

મૅજસ્ટ્રેટ આવા સંયોગોમાં સખત થવાની જરૂર છે એમ લાગતાં સત્તાદર્શક સ્વરે કહ્યું.

“મેજર લી-જનરલ આલિફ્ટ-” મોત જેવો ફીકકો પડી-પગથી માથા સુધી ધ્રુજતો કર્નલ વિનિત સ્વરે બોલ્યો.

“હું તમને વિનંતી કરું છું-નહિ.—આશા રાખું છું-નહિ. તમારી દયા માગું છું. વિચાર કરો સાહેબ! એથી મારો સર્વ નાશ થશે.....પણ નહિ.....” અચાનક તેનું સ્વાત્માભિમાન પુનઃ સ્ફૂરી આવ્યું અને પોતાના શત્રુઓ પાસે દયા માગવા માટે તે હવે ખસ્તાવા લાગ્યો.

“હું મહારા અયોગ્ય શબ્દો પાછા ખેંચી લઉં છું. જનરલ આલિફ્ટ! જાણે એ શબ્દો બોલાયાજ નહિ હોય એમ માની લો. અને તમે પણ મીઠી! એમજ સમજજો-” આ વખતે તેણે લૉરેન્સને “મીસ્ટર” કહ્યો પણ અલ્પ સમય પહેલાંજ તેણે તેને “મેજર લી” કહી માન આપ્યું હતું.

“હવે સાહેબ!-” તે શાન્તિથી તથા દમામથી મૅજસ્ટ્રેટ તરફ ફરી બોલ્યો.

“તમારું હુકમનામું તૈયાર કરો. હું આશા રાખું છું કે કેદખાના સુધી મારી સાથે કૉન્સ્ટેબલ મોકલી મારી અપકીર્તિ કરાવવાનું તમે પસંદ કરશો નહિ. હું એક સૌનિક અને ગૃહસ્થ તરિકે વચન આપું છું કે હું અહિંથી સીધો કેદખાનામાં જઈશ—”

આ સાંભળી શું રસ્તો લેવો તે માટે મૅજસ્ટ્રેટ જનરલ આલિફ્ટ અને લૉરેન્સ તરફ જોયું. બન્ને સાથે બોલી ઉઠ્યા:

“બલે એમ થાય ”

“હા. બલે એમ થાય-” જનરલ બોલ્યો.

“હું નથી ધારતો કે મહારાજનો એક સેનાપતિ પોતાનું વચન તોડી પોતાની કીર્તિ કલંકિત કરે—”

“હું તમારું વચન માનું છું, સર હંકટર ગ્રેહામ!-” તે મૅજસ્ટ્રેટ બોલ્યો.

“મહારો ભત્રિજે ફેરીક તમારી સાથે રહેશે. તમને કેદમાં લઈ જવાનું વારંટ લઈ તે સત્તાવાળાને આપવા માટે તેણે તમારી સાથે આવવાની જરૂર છે.”

કર્નલ ગ્રેહામ નમ્યો. હૂકમનામું તૈયાર કરવામાં આવ્યું. જનરલ ઑલિવિન્ટ અને લૉરેન્સે મેંજસ્ટ્રેટે આ કેસપર સમ્પૂર્ણ લક્ષ આપવા માટે તેનો આભાર માન્યો અને તેની રજા લીધી પણ જતી વખતે તેઓએ કેદીપર નજર નાખવાની દરકાર સુધ્ધાં કરી નહિ.

પુનઃ ઘોડેસ્વાર થઈ તે વીર મિત્રો રૂથ જે પૂર્ણકૂટિમાં આરામ લેતી હતી ત્યાં આવી પહોંચ્યા. રસ્તામાં જનરલે લૉરેન્સને જણાવ્યું કે હવે કોઈ જાતનો ભય નથી તેથી તે પોતાના રસાલાને મળવા હર્ટફર્ડ જશે. વળી પોતાનો નોકર તથા અશ્વ આરામ લઈ શકે તે માટે એડમન્ટનના એકાદ વિશ્રાંતિભુવનમાં થોડીકવાર આરામ લેવાની પોતાની ઇચ્છા જાહેર કરી. નોકર તથા અશ્વ માટેની જનરલની ચિંતા જોઈ લૉરેન્સ ઘણોજ રાજી થયો અને એ બહાદૂર યોદ્ધાએ આજે જે અમૂલ્ય સહાય કરી તેનું લૂંટાતું સુખ બચાવ્યું હતું તે માટે અત્યંત આભારી હૃદયે તેનો આભાર માન્યો.

તેઓ તે પૂર્ણકૂટિમાં જઈ પહોંચ્યા. રૂથ પોતાના પતિને તથા તેના સાહસિક વીર મિત્રને જોઈ ઘણી પ્રફુલ્લ થઈ. હવે બધા એકમેકની રજા માગવા લાગ્યા. ઑલિવિન્ટ અને તેનો નોકર એકાદ હોટલ તરફ ગયા જ્યારે લૉરેન્સ અને રૂથ લંડન પ્રતિ માર્ગ કાપવા લાગ્યાં. જેઓએ રૂથને આશરો આપી તેણીની સારવાર કરી હતી તેમની સેવાનો તેમની ધારણા ઉપરાંત બદલો મળ્યો હતો એમ કહેવાની આ સ્થળે જરૂર છે.

પતિપત્નિ સહીસલામત લંડન પહોંચ્યાં અને રાત્રે સાડાઆઠ વાગે જનરલ ઑલિવિન્ટના ભવ્ય બંગલામાં ગયાં કે જે બંગલો જનરલે તેમને વાપરવા આપ્યો હતો.

વાંચનાર, પુનઃ તેમને એકલાં મૂકવાની આવશ્યકતા છે. જે ભયંકર જોખમમાંથી તેઓ પસાર થઈ આવ્યાં છે, તે પછી એકમેકની આંખોમાં આંખો પરોવી સ્નેહજીવનની મીઠાશ આખવાને ઉભય પ્રેમીઓ અધીરાં થઈ રહ્યાં છે !

પ્રકરણ ૨૧ મું.

ફેડ્રીક સેલ્મી.

હવે આપણે કર્નલ ગ્રેહામ પાસે પાછા જઇશું કે જેને આપણે મેંજસ્ટ્રેટના ઘરમાં છોડી આવ્યા છીએ. વાંચનારને ખબર છે કે ન્યુ-ગેટ કેદખાનામાં જવાની વાત આવતાં કર્નલ ગ્રેહામ કમકમી ગયો હતો; પણ કંઈ વિચાર આવતા પુનઃ તે શાન્ત થયો હતો અને જનરલ તથા લૉરેન્સની દયા યાચનારા જે શબ્દો તે બોલ્યો હતો તે પાછા ખેંચી લીધા હતા. તે સમયે તેનું અભિમાન એક વિચારથી પુનઃ જાગ્રત થયું હતું. આ વિચાર ડ્યેસ ગ્રોફ પોર્ટસ્મથ સાથેની તેની મિત્રતાને લગતો હતો. ડ્યેસની ઇચ્છાથીજ તેણે રથનું હરણ કરવાનું જોખમ માથે વહોર્યું હતું; અને તેથી જો ડ્યેસ તેના શરમ ભર્યા પરાજયની વાત જાણે તો તેને કેદખાનામાં જતો ગમે તે ભોગે બચાવે એવી તેની ખાત્રી હતી. ડ્યેસે તેને બચાવવોજ જોઈએ— ડ્યેસ તેને બચાવશેજ એવી તેના મનમાં ધમક હતી. રાત્રીપર ડ્યેસની સત્તા અસામાન્ય હતી આથી જો કર્નલને ન્યુગેટ કેદખાનામાં ગમ્ભીર ગુન્હો કરવા માટે કેદ પૂરવામાં આવશે તો ત્યાંથી તરત તેને ડ્યેસ પોતાની સત્તાના બળે મુક્ત કરી શકશે. વળી તેણે સીધા કેદખાનામાં જવાના સોગન ખાધા તે સમયે એક ખીજી જાતની આશા તેના હૃદયમાં જન્મી હતી કે જેનું પરિણામ આ પ્રકરણમાં વાંચનારની જાણમાં આવશે.

હાર્ડફીથી સવાર થયા પછી માર્ગમાંની અત્યંત વેગભરી મુસાફરીને લીધે કર્નલનો ઘોડો તદ્દન આવી રહ્યો હતો. તેથી મેંજસ્ટ્રેટ તેને પોતાના તબેલામાંથી એક ખીજી અશ્વ આપ્યો. એક ખીજી અશ્વ મેંજસ્ટ્રેટના ભત્રિજા માટે તૈયાર કરવામાં આવ્યો. ફેડ્રીક સેલ્મીએ મેંજસ્ટ્રેટનું હકમનામું પોતાના કબજામાં લીધું અને ખીજું કંઈ કામ બાકી ન રહેવાથી તેઓએ ત્યાંથી પ્રયાણ કરવાની તૈયારી કરી. સર-હેકટર ગ્રેહામના શરીરમાંથી રક્ત વહી જવાથી તે અશક્ત થઈ ગયો હતો તેથી તેને બોજન આપવામાં આવ્યું પણ મેંજસ્ટ્રેટ એ સિવાય કેદી તરફ ખીજી કોઈ પણ જાતની દિલસોજી બતાવી નહિ કે જે કેદી એક નીચમાં નીચ દુષ્ટ પૂરવાર થયો હતો.

સર હેક્ટર અને મેંજસ્ટ્રેટનો ભત્રિજો પોતપોતાને માટે તૈયાર કરેલા અશ્વપર સવાર થયા; પણ તેઓ તે ભવ્ય મેનશન છોડી રસ્તે પડે તે પહેલાં તે વયોવૃદ્ધ ન્યાયાધિશે કર્નલ ગ્રેહામને તેના એક ગૃહસ્થ તથા એક સૈનિક તરિકેના પવિત્ર વચનની સ્મૃતિ કરાવી તે વચન વફાદારીથી પાળવાની સલાહ આપી.

“ સાહેબ ! આપ મારા વચનપર વિશ્વાસ મૂકી મારી સાથે કોન્ટ્રેબલ મોકલતા નથી તે માટે હું આપનો આભાર માનું છું અને હું આપને ખાત્રી આપું છું કે હું મારું વચન તોડવાનો લેશ-માત્ર પ્રયાસ કરીશ નહિ. ”

“ ઠીક છે. હવે એ વાત જવા દો. સાહેબજી, સર હેક્ટર ! હું શુદ્ધ અંતઃકરણથી ચાહું છું કે, હાલના કેસનું ગમે તે પરિણામ આવે પણ તેથી તમે તમારા વિકારોપર કામુ રાખતાં શીખશો અને ભવિષ્યમાં આવું નિંદનીય કાર્ય કરવા તૈયાર થતાં અચકશો—” મેંજસ્ટ્રેટ ગમ્ભીર સ્વરે બોલ્યો.

કર્નલે આ ટીકાના જવાબમાં કંઈજ કહ્યું નહિ. તેણે મેંજસ્ટ્રેટને નમન કરી, પોતાના સાથી મેંજસ્ટ્રેટના ભત્રિજા સાથે અશ્વ ચલાવવા માંડ્યો.

હમણાં સાંજના સાત વાગ્યા હતા. અકટોપર મહિનો પૂરો થવા આવ્યો હતો. આથી એ રતુમાં આટલે સમયે તો રાત્રી પડી જાય છે. હમણાં અંધકાર ચારે પાસ ફેલાઈ ગયો હતો. લંડન જવાનો માર્ગ ધણોજ નિર્જન હતો. હોલો વે સૂધીનો રસ્તો તો વર્તમાન સમયે પણ વિજન છે—પણ અમે જે કાલની વાત કરીએ છીએ તે સમયે તો એ રસ્તાપર ભાગ્યે એકાદ ઝુંપડું નજરે પડતું. શહેરમાં પહોંચ્યા સિવાય મનુષ્યના દર્શન ભાગ્યેજ એ રસ્તાપર થતા. આઘ-લીંગ્ટન પણ તે સમયે એક નજીવી વસ્તીવાળું ગામડું હતું. હોલોવે, પેન્ટન વીલે, કેમડન ટાઉન અને ટેમ્સ નદિની ઉત્તરે આવેલાં ભવ્ય અને વિશાલ પરાંઓ જે લંડન શહેરની વિશાલતા વધારે છે તે સર્વ તે સમયે અસ્તિત્વમાં ન હતાં. ખેતરો, વૃક્ષો, ખાડા ટેકરા અને ન્હાની ન્હાની ટેકરીઓ, ઝાડીઓ અને જંગલો જ્યાં હમણાં ભવ્ય ઇમારતોની હારની હાર ઉભી છે ત્યાં નજરે પડતાં હતાં. આવી સ્થિતિ હોવાથી સર હેક્ટર ગ્રેહામ અને તેના સાથીને જે રસ્તે મુસાફરી કરવાની હતી તે રસ્તો ઉજ્જડ અને વેરાન હતો. આથી ફ્રેડીકના અશ્વના સંડલપર

શસ્ત્રો બાંધવામાં આવ્યા હતા તેથી આશ્ચર્ય પામવાની જરૂર કર્નલને નહોતી છતાં સર હંકટર ગ્રેહામને વિચાર આવ્યા વિના રહ્યા નહિ કે ફક્ત બહારવટીઓ અને લૂટારાઓના હુમલા સ્થાને બચાવ કરવાનેજ ફ્રેડ્રીક સશસ્ત્ર થઈ, કમ્મરે તલવાર લટકાવી આવ્યો નહોતો! !

જો સર હંકટરના મગજમાં નહાસી જવાનો વિચાર પ્રવેશ થવા પામે અને તેમ કરી તે જો પોતાનું પવિત્ર વચન તોડે-કે જે એક નીચમાં નીચ અને બ્રહ્માં બ્રહ્મ બુદ્ધિનો બદમાસ પણ પોતાને એક ગૃહસ્થ કહેવરાવવા માગતો હોય તો ન તોડે-એવી ઓલીફન્ટ અને લૉરેન્સની માન્યતા હતી-તો તેની આશા સફલ થવાનો સમ્ભવ નહોતો. સર હંકટર નિઃશસ્ત્ર હતો. તેની તલવાર યુદ્ધભૂમિપરથી બાજુના ખેડૂતના ઘરમાં બીજા શસ્ત્રો સાથે લઇ જવામાં આવી હતી. આથી તેની પાસે કોઇ જાતનું હથિયાર નહોતું. એટલુંજ નહિ પણ તેનો જમણો હાથ ધવાયો હતો. તેમાંથી પુષ્કળ લોહી નીકળી જવાથી તે ધણો અશક્ત થઇ ગયો હતો. આથી કોઈ પણ જાતનું સાહસ કરી શકે એવી સ્થિતિમાં તે હમણાં ન હતો. બીજા બાજુએ મેંજસ્ટ્રેટનો ભત્રિજો એક સુદૃઢ અને સમ્મલ યુવાન હતો. તેનો દેખાવ તેની ચપલતા અને બુદ્ધિમતા બતાવતો હતો; અને તેની પાસે શસ્ત્રો હતા તે પરથી તે કેમ વાપરવાં તે તે સારી પેઢે જાણતો હતો એ ચોક્કસ હતું. તેના વદનપર એક જાતની અડગ નિશ્ચિતતા જણાતી હતી. તે જોતાંજ તેને વિનંતી કરી, તેની દયા માગી બચી જવાનો વિચાર કર્નલ ગ્રેહામને તણ દેવો પડ્યો. વળી એવી વિનંતી નિષ્ફળ જાય એવી પણ કર્નલની ખાત્રી હતી કારણ કે જીબાની લખતી વખતે ફ્રેડ્રીક સેલ્મીએ તેની નીચતા તરફ સ્પષ્ટ ધિક્કાર વ્યક્ત કર્યો હતો તે કર્નલ જાણતો હતો.

“આ રસ્તો ધણોજ નિર્જન છે-” તેઓ સહેજ આગળ ચાલ્યા પછી તે બોલ્યો.

“હા. અને અહિં બદમાસોનો ભય હોવાને લીધે મેં મારી સાથે હથિયારો લઇ લીધાં છે-” મેંજસ્ટ્રેટના ભત્રિજાએ જવાબ આપ્યો.

સર હંકટરને જાણ્યું કે આ જવાબમાં બે ભાવાર્થ રહેલા છે. અને સન્ધ્યાની ઝાંખી રોશનીમાં તેણે પોતાના સાથી તરફ દૃષ્ટિ સ્થિર કરી. તેણે પોતાના હૃદયમાં ઘોળાતા વિચાર જાણ્યા છે કે કેમ તેની ખાત્રી કરવાનો પ્રયાસ કર્યો. સર હંકટર ગ્રેહામ અંધારાને લીધે તે

યુવાનના વદનપરની લાગણી બરાબર જોઈ શક્યો નહિ. પણ તે તદ્દન શાન્તિથી પોતાનો અશ્વ ચલાવતો હતો અને તેના મનમાં કંઈ શંકા ઉપસ્થિત થઈ હોય એવું કર્નલને લાગ્યું નહિ.

“જે યુવાન સાથે આજે હું મુસાફરી કરું છું તેનું નામ હું જાણી શકીશ?—” કર્નલે જરાવાર મૌન રહી પૂછ્યું.

“મને લોકો ફ્રેડ્રીક સેલ્મી કહે છે.”

“માસ્તર ફ્રેડ્રીક! આજે આ નાપસંદ સંયોગોમાં મારા સાથી થઈ મને કૉન્સ્ટેબલના પહેરામાંથી બચાવવા માટે હું તમારો આભાર માનું છું—”

“હું મારા કાકાની આજ્ઞાનો અમલ કરું છું. હું તમારા જેવા એક ગૃહસ્થને આવી સ્થિતિમાં જોઈને ઘણો દુઃખી થયો છું—તમારું વર્તન ઘણુંજ શરમભર્યું પૂરવાર થયું છે—” સેલ્મીએ જવાબ આપ્યો.

“હશે. હવે થનાર થઈ ગઈ. હાથના કર્યા હૈયે વાગ્યાં. મને મારા અયોગ્ય કામનો પૂરેપૂરો બદલો મળી ગયો. મારા નોકરની બેદરકારીનું આ બધું પરિણામ! લ્યાનત છે તે બેદરકારી પર!... પણ મારો એ નોકર ગમે તેવો બેદરકાર છે છતાં તે વફાદાર છે. મારે માટે તે પ્રાણ આપવા પણ તૈયાર થાય એવો છે. અને મેં તેને જે જગ્યાએ મારી રાહ જોવાનું કહ્યું છે ત્યાં જો હું નહિ જઈશ તો તેના દુઃખ અને ગભરાટનો પાર રહેશે નહિ.”

“જો એ માટે તમારું હૃદય અશાન્ત થતું હોય તો તમે જે કંઈ સંદેશ તમારા અનુચર પર મોકલવા માગતા હો તે જો તમે મને આપશો તો હું તેને પહોંચાડીશ. પ્રભુ તમને માફ કરે! તમારા જખમની વેદના ઘણીજ તીવ્ર હોવી જોઈએ, અને તે માટે મને તમારી દયા આવે છે—” કર્નલ તરફ અનુકમ્પા બતાવતો ફ્રેડ્રીક સેલ્મી બોલ્યો.

“તમારું ઉદાર હૃદય મારા તરફ ઘણી માયાળુ લાગણી ધરાવે છે તે માટે હું તમારો ઋણી છું, માસ્તર સેલ્મી!—” કર્નલે કહ્યું.

“જો શક્ય હોય તો હું મારા નોકર સાથે એચાર મિનિટ વાત કરવા માગું છું. મારી સ્થિતિ સંબંધી મારા મિત્રોને વહેલી બરાબર મળે તોજ મારા લાભ માટે કંઈક પ્રયત્ન તેઓ કરી શકે—”

“હું આજેજ રાત્રે જો તમે કહો તો તમારા નોકરને મળીશ અને જે કેદખાનામાં તમને રાખવામાં આવશે ત્યાં જવાને હું તમારે નામ તેને આજ્ઞા કરીશ—” સેલ્મી બોલ્યો.

“કેદખાનાના ભયંકર નિયમો અને નિર્દય કાયદાઓ મારા નોકરને આવતી કાલ સુધી મને મળવા દેશે નહિ એ નિઃશંક છે. અને એટલી ટીલ મારે માટે અસહ્ય આક્રમક લાઇ આવશે.....” કર્નલનો અવાજ વધુ કઠણ થવા લાગ્યો.

“હું ધારું છું માસ્ટર સેલ્મી! કે જેમનો મેં ગુન્હો કર્યો છે તેમની ક્ષમા યાચી હું આ કેસનો અન્ત લાવવાની ઇચ્છા જાહેર કરું તો તે માટે તમે મને દોષિત ગણાશે નહિ—”

“અલબત્ત, જો તમે એમ કરો તો કાયદાની નિર્દય સજામાંથી તમે બચી શકો. મારા વૃદ્ધ કાકાએ તમને તેમ કરવાની સલાહ આપી—મેજર લીને નમી પડી તમે તેની ક્ષમા યાચી લીધી હોત તો તમે આવી આક્રમકમાંથી બચી શકત—” ફ્રેડ્રીક બોલ્યો.

“માસ્ટર ફ્રેડ્રીક! તમારા શબ્દો હવે મારા હૃદય પર તમે ધારો છો તે કરતાં વધુ અસર કરે છે. અભિમાનના આવેશમાં મેં તમારા કાકાની કિમતી સલાહ નહિ માની તેનું અસહ્ય પરિણામ હું હમણાં ભોગવું છું. જો આજે હું મારા નોકરને મળવા બાગ્યશાળી થાઉં તો તરત જ તેને હું મેજર લી પાસે મોકલી તેમની—”

“હું તમારી ખાનગી વાતમાં વચ્ચે પડવા માગતો નથી—” સેલ્મી વચ્ચે બોલ્યો. “પણ તમે આવી વાત કરો છો તેથી હું આનંદ પામું છું કારણ કે અત્યાર પહેલાં તમારો દેખાવ અભિમાની જેવો જ હતો. તમારો નોકર તમને ક્યાં મળી શકશે?”

“પેલી ચીઠ્ઠી જે ધરવાળીને લખવામાં આવી હતી તેને ત્યાંજ”

“ત્યારે તો હું ધારું છું કે તે ઘર તમારા કહેવા પ્રમાણે લંડનની હદની ઉત્તરે અને સ્મીથફીલ્ડ તરફના રસ્તાથી ઘણું દૂર આવેલું છે—”

“હા. ત્યાંજ છે તે—અને માસ્ટર સેલ્મી! જો તમે કૃપા કરી મને આ રાત્રે ત્યાં લઇ જઇ મારા નોકર સાથે એચાર મિનિટ વાત કરવા દેશો તો હું તમારો જીવનપર્યંત આભારી થઈશ.”

મેજસ્ટ્રેટના ભત્રિજાએ તરત જવાબ આપ્યો નહિ. જ્યારે તે કર્નલની ઇચ્છા પ્રમાણે ચાલવું કે નહિ તેનો વિચાર કરતો હતો ત્યારે કર્નલ અંધકારમાંથી પણ તેનું વદન ચિંતાતુર આંખોએ જોઇ રહ્યો હતો.

“સાહેબ!—” આખરે ફ્રેડ્રીક સેલ્મી બોલ્યો.

“તમે મારી સાથે સીધા કેદખાનામાં આવવાનું એક ગૃહસ્થ અને સૈનિક તરિકે વચન આપ્યું છે, હવે જો હું તમને સીધા રસ્તો

મૂકી આડે રસ્તે લઈ જઈં તો તમને તે વચનમાંથી મહેં એક રીતે મુક્ત કર્યા કહેવાય તેથી તમારે મને એક ખીજું પવિત્ર વચન આપવું પડશે—”

“હું સર્વ પવિત્ર દેવોના કસમ ખાઈ તમને કહું છું કે હું ત્યાર પછી તમારી સાથે આવીશ. આહ! માસ્ટર ફ્રેડીક! તમારું નામ હું જીવનપર્યંત કૃતજ્ઞ બાવ સહિત સ્મર્યા કરીશ—”

“મારો આભાર માનવાની જરૂર નથી, કર્નલ ગ્રેહામ! આશ્વત્થ માં આવેલા મનુષ્ય સાથે દયાથી વર્તવાની એક મનુષ્ય તરિકે પ્રત્યેક માનવની ફરજ છે. પછી બલે તે આશ્વત્થ તેનાં કુકર્મથી પણ તેનાપર આવી પડી હોય. આથી તમારું ખીજું વચન હું સ્વીકારું છું અને તે પ્રમાણે તમે તમારા નોકરને મળી શકશો.”

કર્નલ અને સેલ્મી વચ્ચે આ વાત થતી હતી ત્યારે તેમના અશ્વોની ગતિ મંદ થઈ હતી. હવે તેમણે પૂર વેગે ઘોડા મારી મૂક્યા અને થોડાક મિનિટમાં સેન્ટ જોન્સ રોડ-હમણાના સેન્ટ જોન્સ સ્ટ્રીટ રોડ-આગળ આવી પહોંચ્યા. ત્યાર પછી તેઓ એક સાંકડી ગલીમાં દાખલ થયા. થોડેક દૂર જતાં તેમને એક એકાંત ઘરમાં બત્તી બળતી જણાઈ.

“એજ તે ઘર. બધાં મારી ચિંતાતુર હૃદયે રાહ જોતાં હશે.” કર્નલ બોલ્યો.

થોડીક પલમાં બન્ને ઘોડેસ્વારો તે ઘરના આંગણ આગળ આવી પડ્યા. તે ઘર બાહ્ય દેખાવ પરથી કોઈ ગૃહસ્થ કુટુંબની માલીકીનું હોય એવું લાગતું હતું; પણ જીભાનીમાંની હકિકત પરથી સેલ્મી જાણી શક્યો કે આ ઘરનો બાહ્ય દેખાવ ગમે તેવો હોય પણ તે અંદરખાનેથી બદમાસોના અડા જેવું હતું.

જે પહે તેમના અશ્વો તે ઘર આગળ ઉભા રહ્યા તેજ પહે તેનું ઘર ઉઘાડી એક નોકર બહાર આવ્યો.

“હમ્મી!—” એકદમ કર્નલ બોલ્યો.

“તું મારી રાહ જુએ છે કે?—”

“અરે! મારા બહાલા શેઠ!—” તે નોકર દયાજનક સ્વરે તતપપ કરતો બોલ્યો.

“તમે મને શું સળ કરશો તે જ હું સમજી શકતો નથી. સાહેબ!—”

“ હું બધું જાણું છું તેં પેલી ચીઠ્ઠી ખોધ નાખી છે—પણ હવે ગભરા ના—હું તને માફ કરું છું—” કર્નલે કહ્યું.

“ આહ! સાહેબ! આ કૃપા—આ આભાર—”

“ આભાર હમણાં માનવાનો નથી ” ગ્રેહામ બોલ્યો.

“ જો સાંભળ! વખત કિમતી છે. એક પલ પણ નકામી ગૂમાવવાની નથી. તારી બેદરકારી માટે હું તને માફ કરું છું. હવે મારી પાસે આવ! હું તને જે કહું તે આ ધરના માણસોને જાણાવવા માગતો નથી—”

હમ્ફ્રી કલીન્ટન પોતાના શેઠના અશ્વ પાસે ગયો. તેજ પલે તેણે બાજુમાં ઉભેલા ફ્રેડ્રીક સેલ્મીપર ચિંતાતુર નજર ફેંકી.

“ મારી સૂચનાઓ બરાબર સાંભળી લે. ” જરા નીચો વળી જાણે કેવીક અગત્યની વાત કરવાનો હોય તેવો આડંબર કરી કર્નલ બોલ્યો. તે જાણતો હતો કે ફ્રેડ્રીક સેલ્મી તેનો એકે એક બોલ સાંભળી શકે એમ છે તેથી તેણે તેને છેતરવા માટે જાણે લૉરેન્સ લીની માફી માગવાજ તે પોતાના નોકરને મોકલતો હોય તેવો સંદેશો હમ્ફ્રીને કહ્યો.

“હું તમારી આજ્ઞા બજાવવા હમણાંજ અહિંથી બહાર પડીશ.” હમ્ફ્રી કલીન્ટન પોતાના શેઠની દયાજનક સ્થિતિથી શોક પામી બોલ્યો.

“ વળી તારે મારા ખાસ મિત્ર લૉર્ડ આર્ડેનને પણ મળવા જવાનું છે. મારો સંદેશો નામદાર ઉમરાવ સાહેબને તું પોતે જઈ કહેજે. મને માફ કરજો મારસ્ટર ફ્રેડ્રીક! હું મારા મિત્રને એક ગુપ્ત સંદેશો કહેવડાવવા માગું છું—”

“ કંઈ શીકર નહિ! તમે ખાનગી રીતે વાત કરો. હું તમારા ખાનગી કામમાં વચ્ચે પડવા માગતોજ નથી—”

“ તમારી ઉદારતા માટે આભાર!—” કર્નલ બોલ્યો અને પછી તે પોતાનું મ્હોડું પોતાના નોકરના કાન પાસે લઈ ફક્ત તેજ સાંભળી શકે એટલા ધીમા સ્વરે બોલ્યો.

“ હમણાં સૂઘી મેં તને જે કહ્યું તે બધું પેલા જીવાનને છેતરવાનો ઢાંગ છે. તું મને બચાવી શકશે, હમ્ફ્રી! જો હું તને યુક્તિ બતાવું. હું અશક્ત છું અને મારી પાસે હથિયાર નથી. તેથી એ કામ તારા પર આવે છે. પેલા બદમાસપર એક વાધની માફક ફૂદી પડ—તેને અશ્વપરથી નીચે નાખી દે—પછી હું સંભાળી લઉંશ—”

આ બધા શબ્દો તેણે એટલા ધીમા સ્વરે પોતાના નોકરને કહ્યા કે સેલ્મી તે સાંભળી શક્યોજ નહિ. વળી તે ઉમદા સ્વભાવના બહાદુર યુવાનને તે સાંભળવાની દરકાર પણ નહોતી; કારણ કે કર્નલ તેની સામે આવો નીચ પ્રપંચ રમશે એવો તેને ઝાંખો ખ્યાલ પણ નહોતો. પોતાની નીચ અને મનુષ્યત્વહીન યુક્તિ નોકરને કહ્યા પછી કર્નલે પુનઃ મોટે સ્વરે પોતાના નોકરને લૉરેન્સ લી તથા લૉર્ડ આર્ડેન્ને તુરતાતુરત મળવા જવાની આજ્ઞા કરવાનો ખોટો ઢોંગ કર્યો અને તેના કપડી નોકરે પણ સેલ્મીને છેતરવા તેનો તેવોજ જવાબ આપ્યો.

“હું હમણાંજ ઘોડાપર બેસી તેમને મળવા જઈ છું, સાહેબ!”

“હવે ચાલો, માસ્તર સેલ્મી! હું પુનઃ તમારી સાથે આવવા તૈયાર છું—” એમ કહી કર્નલે પોતાનો અશ્વ પાછો ફેરવ્યો.

ફ્રેડ્રિક સેલ્મી જેને કર્નલના દગાની જરા પણ શંકા નહોતી તેણે પણ પોતાનો અશ્વ ફેરવ્યો. તેજ પક્ષે પાછળથી એક જંગલી ચિત્તા પેઠે હમ્પ્રી સેલ્મીપર ફૂદી પડ્યો અને તેને અશ્વપરથી નીચે નાખ્યો. બન્ને વચ્ચે મારામારી શરૂ થઈ. બન્ને એક બીજાને ફુંદીપાક જમાડવા લાગ્યા. હમ્પ્રી સેલ્મીને એક સાપની માફક ચ્હોંટ્યો હતો. તેજ પક્ષે સર હંકટર ગ્રેહામ અશ્વ પરથી ફૂદી પડ્યો. તેના ડાબા હાથે તેણે સેલ્મીના સંડલપરથી એક પીસ્તોલ ખેંચી લીધી અને નિર્દય રીતે તેણે હમ્પ્રી સાથે લડતા વીર યુવાનપર ગોળી છોડી.

પીસ્તોલનો અવાજ સાંભળી તે ધરમાંની બાઇ તથા તેની દાસી બહાર ધસી આવી; પણ ગ્રેહામે તેમને તરતજ સમજાવી દીધી. તેના ગજવામાંના થોડાક સુવર્ણના સિક્કાએ તેમના મ્હો સીવાઇ ગયાં.

“ચાલ, હમ્પ્રી! આજ ઘોડાપર હવે સવાર થા.....” કર્નલે નોકરને આજ્ઞા કરી.

તેણે ધરવાળી બાઇને સંબોધી કહ્યું.

“આ માણસ મરી ગયો નથી; પણ જખમી થવાથી બેભાન થયો છે. તેની તમે સારવાર કરજો.—”

કર્નલ અને તેનો નોકર તરત ઘોડેસ્વાર થયા અને તેમણે પૂર વેગે પોતાના અશ્વો દોડાવી મૂક્યા. અશ્વોના પગલાંનો અવાજ સંભળાતો બંધ થતાંજ પેલી બાઇએ ફ્રેડ્રિક સેલ્મીને શુદ્ધિમાં લાવવાના ઉપાય લેવા માંડ્યા.

પ્રકરણ ૨૨ મું.

કેલેના મુસાફરખાનામાં.

સર હેક્ટર ગ્રેહામ અને તેનો નોકર હમ્ફ્રી કલીન્ટન માર્તે ઘોડે ડાવર જઈ પહોંચ્યા અને ત્યાં જવા પછી તેમણે ક્રાન્સ જવા માટે એક વહાણ પકડ્યું. તેઓ સહીસલામત ઈંગ્લંડનો કિનારો તથા કેલેમાં આવી પહોંચ્યા. ત્યાં કર્નલે એક જગ્યા રહેવા માટે ભાડે રાખી અને ત્યાં પહોંચતાં તરતજ એક કાગળ ઉચેસ ઓફ પોર્ટસ્મથને લખી તેમાં તેની યુક્તિ કેવી રીતે અફલ થઈ હતી અને ઉચેસની સૂચના પ્રમાણે ચાલવા જતાં તેને કેવાં ભયંકર જોખમમાં આવવું પડ્યું હતું તેનું સવિસ્તર વર્ણન કરી અન્તમાં મેંજસ્ટ્રેટના હુકમની હકિકત લખતાં જણાવ્યું કે તેને પોતે આપેલું પવિત્ર વચન તોડતાં ધણોજ શોક થાય છે, તે છતાં ન્યુગેટના ભયંકર ઓરડામાં રહી ત્યાંની કંગાલ હવા ખાવા કરતાં પોતાનું વચન તોડી કાયદાની જાળમાંથી છટકી જવા માટે ઈંગ્લંડનો કિનારો તથા જવામાં વધુ ડહાપણ છે એમ તેને લાગે છે. વચનભંગ કરવાથી તેની જે અપકીર્તિ થઈ છે તે તો આ કેસનો નીકાલ આવતાં ભૂલાર્થ જશે, પણ જો તેને કેદ પૂરવામાં આવે, તેની ન્યાયમંદિરમાં ન્યાયાધિશો સમક્ષ તપાસ ચાલે અને તેમાં તેને સજા થાય તો તેને ચીરકાલીન ક્ષત્રંક લાગે એમ તેણે તે પત્રમાં જણાવ્યું. વિશેષમાં તેણે ઉચેસને રાજી કરવા માટે લખ્યું કે તેણીની સત્તા સર્વોપરી છે—તેણીની કદી દુશ્મન બાઈરા વીલીઅર્સ કરતાં પણ તેણી વિશેષ સત્તાવાન છે—તેથી ગમે તે રીતે આ આફતમાંથી તેને બચાવવો કે જે આફત તેણીની ઈચ્છા પ્રમાણે ચાલવા જતાં તેનાપર આવી પડી હતી. તેણે ઉચેસની ન્યાયવૃત્તિને અરજ કરી પોતાની મુક્તતા માટે તેણીની સત્તા વાપરવાને કહણ વિનંતી કરી પણ અન્તમાં તેણે તેણીને ધમકીરૂપે યાદ આપી કે જો આ કેસની કાયદા સર તપાસ ચાલશે તો આ શરમભર્યા ભર્યા બનાવ સાથે તેણીનું માનવંતું નામ પણ જોડાયલું છે તે લોકો જાણી શકશે. ટૂંકામાં સર હેક્ટર ગ્રેહામે એવો પત્ર લખ્યો કે જેથી તેની ધારેલી અસર થીજ નેઈએ એવી તેની ખાત્રી થઈ ગઈ.

આ પત્ર હમ્ફ્રી કલીન્ટન દ્વારા મોકલવામાં આવે તો લંડનમાં તેને કોઈ ઓળખી જાય તો ફેડ્રીક સેલ્મીપરના દગાબાજ અને ખૂની

હમલા માટે તેને કેદ કરે એવા ભયથી તેની સાથે મોકલ્યો નહિ. એક વિશ્વાસુ કાસદને ઉદાર બદલો આપી તેણે એ કામ સોંપ્યું અને તેને સ્પષ્ટ સૂચના કરી કે ડ્યુસેસ ઑફ પોર્ટરમથને તે પત્ર હાથોહાથ આપી તેનો જવાબ લાવવો.

કાસદે વફાદારીથી પોતાનું કામ બજાવ્યું. તે લુધ દે કેરલને ખાનગી રીતે મળવા વિનયી થયો પણ પેલા પત્રનું પરિણામ સર ગ્રેહામે ધાર્યું હતું તેથી ઉલટુંજ આવ્યું. જે દગાબાજ જાળ પોતાની સલાહથી કર્નલે પાથરી હતી તેમાં કર્નલ એવી વિચિત્ર રીતે ફસી ગયો હતો કે જેથી જો લુધ તેને સ્પષ્ટ અથવા અસ્પષ્ટ રીતે સહાય કરે તો એ જૂલમી દગાબાજમાં તેનો લેશ પણ ભાગ છે એવી કોઈને પણ ખબર પડે તો તેણીનું નામ ચીરકાલ માટે કલંકિત થશે એમ લુધ કર્નલનો પત્ર વાંચતાં તરતજ સમજી ગયો. બીજા હાથપર જો લુધ હિમ્મતથી પોતે કંઈજ જાણતીજ નથી એમ કહી પોતે સહીસલામત છટકી જાય તો તેનું નામ કોઈ દઈ શકે એમ નથી એમ તેને લાગ્યું. જે નીચ અને ભયંકર કાવત્રું રચાયું હતું તે સંબંધી લુધ સ્હામે જો કંઈ પણ પૂરાવો વેર લેવાના આવેશમાં કર્નલ ગ્રેહામ લાવવા માગે તો તે કેવન મંનરમાં તેને નારસ્તો લેવાનું મજેલું આમંત્રણ હતું. એ આમંત્રણ પત્રિકા લેડી ટ્રેશામે લખી હતી અને તેવાં આમંત્રણ અંગ્રેજી સમાજમાં વારંવાર અપાતાં હોવાથી લુધને તે વિષે ભય પામવાની જરૂર નહોતી. લેડી ટ્રેશામના આમંત્રણમાં શા કારણથી કર્નલને આમંત્રણ આપવામાં આવ્યું છે તે દર્શાવવામાં આવ્યું નહોતું.

ઉપરોક્ત દરેક બાબતનો વિચાર લુધએ થોડીક પક્ષોમાં કરી નાંખ્યો. એ વિચાર દરમિયાન તેણીએ પોતાના વદનપર કોઈ પણ જાતની લાગણી જણાવા દીધી નહિ. હિમ્મતથી ડ્યુસેસ કર્નલનો સન્દેશો લાવનારને સંબોધી કહ્યું:—

“ સર હેક્ટર ગ્રેહામ કે જેણે તમને મારી પાસે મોકલ્યા છે તેની પાસે પાછા જાઓ અને તેને કહો કે તે ક્યા દાવાથી તે મારી કૃપા માગે છે તે હું જાણતી નથી. મારી કૃપાની યાચના કરવાનો તેને લેશ માત્ર હક્ક નથી. આ પત્રમાંની કેટલીક હકિકતો એવી છે કે જે વિષે હું બિલકુલ જાણતીજ નથી. તેને મારે નામે શિખામણ આપજો કે જેની સાથે તેના રાજદ્વારી લાભો સંકળાયલા હોય તેની પાસે તે મદદ માગવા જાય—”

છેલ્લી ટીકા તેણે પોતાની પ્રતિસ્પર્ધિની બાઈરા વીલીઅર્સ-
ડયેસ આફ કલીવલેન્ડ માટે કરી.

કર્નલ ગ્રેહામનો કાસદ પુનઃ કેલે ગયો અને ડયેસનો સંદેશો તેણે
શબ્દશઃ સર હેક્ટરને પહોંચાડ્યો. કાસદને તેની મહેનતનો બદલો
આપી કર્નલે રજા આપી; પણ તેના જવાબથી જે નિરાશા, ક્રોધ
અને વૈરની લાગણી કર્નલના હૃદયમાં જન્મી તેથી તેને જે ભયંકર
અશાન્તિ સહન કરવી પડી તે અતિ દારૂળ હતી. તેણે મનમાં ને મનમાં
ડયેસ આફ પોર્ટસ્મથને હજારો અપશબ્દો કહ્યા-તેનાપર વૈર લેવા-
ના કસમ પર કસમ લીધા-પણ જ્યારે તેનું મન સહેજ શાન્ત થયું
ત્યારે આવી સત્તાવાન સ્ત્રી સામે વૈર લેવું એ ચાલ્સના રાજ અમ-
લમાં અશક્ય નહિ તો અતિ મુશ્કેલ અને જોખમભર્યું તો છેજ
એમ તેને લાગ્યા વિના રહ્યું નહિ.

હતાશ અને નિરાશ થયલા કર્નલે લૉર્ડ આર્ડેનની સહાય ચાચ-
વાનો વિચાર કર્યો, પણ એ વિચારને તરતજ રજા આપવાની એને
ફરજ પડી કારણ કે લૉર્ડ આર્ડેન હવે મહારાજાપર કોઈ પણ જાતની
સત્તા કે લાગવગ ધરાવતો નહોતો એ તે જાણતો હતો. વળી ગુ-
લિયા મરટન-અમેરિકન બળવાખોરની પત્નિને લૉર્ડ આર્ડેન પરણ્યો
ત્યાર પછી ચાલ્સની તેનાપરની કૃપા ઓછી થઈ ગઈ હતી. વળી
ન્યાયના કામમાં વચ્ચે પડવું ખુદ રાજ માટે પણ ઘણું મુશ્કેલ હતું
અને તે પોતાનો ખાસ સ્વાર્થ માર્યો જતો હોય તથા તેની માનીતી
વિલાસસખીનાં અજેય બાણો તેને તેમ કરવાને હુકમ કરતાં હોય
ત્યારેજ તે ન્યાયાધીશપર પોતાની સત્તા ચલાવવા તૈયાર થતો. આવાં
દારણોથી કર્નલ ગ્રેહામ એટલો બધો મૂઝાઈ ગયો કે શું કરવું અને
ક્યે રસ્તે જવું તેજ એને સૂઝ્યું નહિ. જે અન્તિમ ઉપાય તેની
પાસે રહ્યો હતો તે એકજ હતો અને તે પોતાનું સંઘર્ષ અભિમાન
બાળુએ મૂકી લૉરેન્સ લીની ક્ષમા મેળવી તેની પાસે કેસ ખેંચી
લેવરાવવાનો હતો. પણ જો મેજર લી કેસ ખેંચી લે અને કર્નલને
ક્ષમા આપે તો પણ હજી પેલા મેજસ્ટ્રેટનો ભત્રિજો ફ્રેડ્રીક સેલ્મી
કર્નલ સહામે પોતાનાપર ખૂની હુમલો કરવા તથા એક મેજસ્ટ્રેટનો
હુકમ તોડવાના આરોપ માટે કામ ચલાવી શકે એમ હતું આ
ભયંકર આક્રમકાંથી બચવાનાં તે કાંઈ મારી રહ્યો હતો.

તે પોતાની વર્તમાન સ્થિતિ પર વિચાર કરવા લાગ્યો. પોતા-

ની લશ્કરી નોકરીનું કમીશન ગૂમાવવાના ભય વિના તે બે અથવા ત્રણ અઠવાડિયાં સુધી કેસેમાં રહી શકે—પણ પછી જો તેની ગેરહાજરી માટે સખલ કારણો રજુ કરવામાં ન આવે તો તેને નોકરીમાંથી કાઢી મૂકવામાં આવે અને તેમ થાય તો તેની સ્થિતિ રસ્તે બીખ માગતા બીખારી કરતાં પણ વધુ ખરાબ થઇ જાય.

લાયાર થઇ તે લૉરેન્સની ક્ષમા માગી ફેરીક સેલ્મીને ગમે તે રીતે સમજાવી પોતાને બચાવવાની વિનંતી કરવાના નિશ્ચય પર આવ્યો. એમ ક્યાં વિના કોઇ બીજો રસ્તોજ તેને માટે રહ્યો નહોતો. લૉરેન્સનું હૃદય કેટલું ઉદાર, ઉમદા અને ઉન્નત હતું તે તે જાણતો હતો. જો તે તે વીર્યોદ્ધને શરણે જાય તો તે તેને ક્ષમા આપ્યા વિના રહેજ નહિ એવી તેની ખાત્રી હતી. જે બહાદુર યુવાનને તે પોતાનો કદો દુશ્મન માનતો હતો, જેના સુખપર પાણી ફેરવવાને તેણે નીચમાં નીચ યુક્તિ અમલમાં મૂકી હતી, તેનીજ ક્ષમા માગવાનો સમય આવવાથી કર્નલ ગ્રેહામના અભિમાની હૃદયપર વજ્ર પ્રહાર થયો. છતાં તે બેશરમ હતો. પોતાના સ્વાર્થ માટે તેને સ્વાભાવિકાનની દરકાર નહોતી. વળી હમણાં તેને લૉરેન્સ સિવાય બીજું કોઇ પણ બચાવી શકે એમ નહોતું. આથી તેણે લૉરેન્સપર વિનંતી પત્ર લખવામાં અનેક કાગળો બગાડ્યાં. અંતે એક અરજી ધારેલી અસર કરી શકશે એમ તેને લાગ્યું. પુનઃ તેણે એક કાસદ ઇંગ્લંડ મોકલ્યો અને તેના પાછા ફરવાની તે કાગળે ડોળે રાહ જોવા લાગ્યો.

તે પત્ર લઈ કાસદ લૉકન્સ ધન શીલ્ડઝમાંના લૉરેન્સના ભવ્ય મહાલયમાં ગયો. લૉરેન્સે તે જે પત્ર લાવ્યો હતો તે વાંચતાંજ કર્નલને ક્ષમા આપવાનો વિચાર કર્યો. કર્નલ ગ્રેહામે લૉરેન્સની ઉદારતા માટે ખાત્રી રાખવામાં ભૂલ કરી નહોતી. આ વીર યુવાન પોતાની બહાલી પ્રિયતમા સાથે સ્વર્ગિય સુખ ભોગવતો હતો. મૂલ્યથીજ તેનો સ્વભાવ ઉદાર હતો—તેનું હૃદય ઉન્નત હતું. રથના પ્રેમાલ સહવાસથી તેનો સ્વભાવ વધુ સારો થયો. કર્નલનો પત્ર વાંચતાંજ તેમાંના વિનિત શબ્દોથી લૉરેન્સને દયા આવી. કર્નલ જેવો અભિમાની મનુષ્ય આવા શબ્દો વાપરે એજ તેને માટે પૂરતી સજા છે એમ તેને લાગ્યું. આથી તેણે કર્નલને ક્ષમા આપવાનો નિશ્ચય કર્યો. તેણે આ પત્રની હકિકત રથને કહી અને તેની બહાલી રથે પણ દુઃખી કર્નલને ક્ષમા આપવાની સલાહ આપી.

પણ આટલાથીજ કર્નલ સંતોષ પામતો ન્હોતો. તેણે પોતાના વિનંતી પત્રમાં લૉરેન્સને કશું શબ્દો વાપરી ફ્રેડ્રીક સેલ્મીને સમજાવી કર્નલ સામે તે કાયદેસર પગલાં ન ભરે તે માટે વીનવવાની અરજ કરી હતી. લૉરેન્સનું હૃદય અસામાન્ય ઉદારતાથી ભરેલું હતું. કર્નલ તેનો શત્રુ હતો. તેણે તેને દુઃખ કરવા માટે અનેક નીચ યુક્તિઓ રચી હતી. રથના કૌમાર્યપર કલંક લગાડવાનો નીચ પ્રપંચ પણ કર્નલ ખેલી ચૂક્યો હતો; પણ એજ અભિમાની શત્રુ જ્યારે પોતાનું અભિમાન તણ દઈ એક વીર યોદ્ધાને શરણે આવે ત્યારે પોતાના વીરત્વને ખાતર-પોતાના નામની મોટાઈને ખાતર પણ તેને ક્ષમા આપવાની વીર પુરૂષની ફરજ છે. લૉરેન્સ ખરેખરો બહાદૂર વીર હતો. તેનામાં સાચા સૈનિકનું રક્ત દોડતું હતું. આથી કર્નલને ક્ષમા આપવા ઉપરાંત ફ્રેડ્રીક સેલ્મીને સમજાવવા માટે તે તરત ટોટ નહામ ગયો. તે ફ્રેડ્રીક સેલ્મીને મળ્યો. હજી પણ તે યુવાન કર્નલના ખૂની હુમલાના ધાથી પીડાતો હતો. લૉરેન્સે કર્નલ તરફથી તેને અરજ કરી; પણ સેલ્મીએ કર્નલને ક્ષમા કરવાની સ્પષ્ટ ના પાડી. તેણે લૉરેન્સને જણાવ્યું કે કર્નલપર ઉપકાર કરવા છતાં તેણે તેનો બદલો ભયંકર અપકારથી વાળ્યો હતો. વળી તેણે સેલ્મીપર ગોળી છોડી તેને જખમી કીધો હતો. સહભાગ્યે તેનો પ્રાણ ગયો નહિ એ ખરી વાત છે; પણ તેનો પ્રાણ બચાવવાની કર્નલની ઇચ્છા તો ન્હોતીજ. વળી તેના કાકાને આપેલા પવિત્ર વચનનો પણ તેણે નિરાદર કર્યો હતો. આ બધા એવા ગમ્ભીર ગુનાહો છે કે જે માટે કર્નલ ગ્રેહામ સામે કાયદાસર પગલાં લેવાવાંજ જોઈએ એમ ફ્રેડ્રીક સેલ્મીએ દબતા પૂર્વક જણાવ્યું અને લૉરેન્સે વધુ દબાણ કરવાનું યોગ્ય ન લાગવાથી તેની રજા લીધી.

તેણે ઘેર આવ્યા પછી એક પત્ર લખી કર્નલને જણાવ્યું કે, “તમે જે વિનીત અરજ કરી મારી ક્ષમા ચાહી છે તેથી મારા મનપર યોગ્ય અસર થઈ છે અને હું તમને તમારા અયોગ્ય વર્તન માટે ક્ષમા આપું છું; પણ ફ્રેડ્રીક સેલ્મીપર તમે કરેલા ખૂની હુમલા માટે મેં તમને યોગ્ય દબાણ કરી જોવા છતાં તેઓ તમને ક્ષમા કરવા ના પાડે છે જે માટે હું દિલગીર છું.”

આ પત્ર તેણે કર્નલના કાસદને આપ્યો અને તે તરત કેલે ઉપડી ગયો. કર્નલ લૉરેન્સનો જવાબ વાંચી આનન્દ પામ્યો. કારણકે

તેને અર્ધો વિજય તો મળી ચૂક્યો હતો. હવે તેણે ફ્રેડ્રીક સેલ્મીને એક કર્ણાજનક વિનંતીપત્ર લખવાનો નિશ્ચય કર્યો. તેમાં તેણે તેની અનેક રીતે માફી માગી. ત્રીજવાર કાસદને ઇંગ્લંડ મોકલવામાં આવ્યો. આ વખતે કાસદને ફ્રેડ્રીક સેલ્મી મળ્યો નહિ. તે મુસાફરીએ નીકળ્યો હતો અને એ ત્રણ અઠવાડિયા સુધી પાછો ફરે તેમ નહોતું. તેના કાકાએ કર્નલના કાસદને કહ્યું કે કર્નલનો પત્ર ફ્રેડ્રીક આવતાં તરતજ તેને આપવામાં આવશે અને તેનો જવાબ કર્નલને પહોંચાડવામાં આવશે.

આથી વર્તમાન સંયોગોમાં જ્યાં સુધી મેજસ્ટ્રેટના ભત્રિજાનો પ્રત્યુત્તર મળે નહિ ત્યાં સુધી કેલેમાં રહેવા વિના કર્નલનો છુટકો નહોતો. તેને હવે ખાત્રી થવા લાગી કે, મુસાફરીએથી આવવા પછી ફ્રેડ્રીકને પોતાનો વિનંતીપત્ર મળતાં તે જરૂર તેને ક્ષમા આપશે અને પુનઃ તે સ્વતંત્ર થઈ ઇંગ્લંડ જઈ શકશે. આવી આશામાં તે કેલેમાં સમય પસાર કરતો હતો. અત્યાતુરતાથી તે સેલ્મીના પત્રની રાહ જોતો હતો. એ અરસામાં કર્નલ પાસે પૈસા હોવાને લીધે કેલેમાં જેવાં મોજ મળહ અને અયશઆરામનાં સાધનો મળી શકે તેનો ઉપભોગ કરી આનન્દ પ્રાપ્ત કરવા લાગ્યો. એ સ્થળ હમણાં છે તેવું જ લગભગ તે સમયે પણ હતું. ઇંગ્લંડના કરજદારો, લુચ્ચાઓ, ચોરો અને ગુનેહગારોને તે સંધરતું. પોતાના દેશમાં કાયદોનો ભય લાગવાથી તેઓ અહિં નહાસી આવતા. અહિંયાના અંગ્રેજોમાં કેટલાક દિવાળીયા ઝેરોનેટો, સરદારો અને મૂડી વિનાના ગૃહસ્થો હતા. આ સર્વ વિલાસી જીવડાઓ એક ખાસ મુસાફરખાનામાં દરરોજ ભેગા મળતા અને મોડી રાત સુધી ત્યાં જુગાર અને શરાબખાજમાં મગ્યા રહેતા. શરાબખાજ, જુગાર અને વિલાસમાં તેઓ એટલા બધા મગ્યા રહેતા કે કોઈ કોઈ વાર સહવાર પણ થઈ જતી તેનું તેમને ભાન રહેતું નહિ. દારૂના પીડાવાળાઓ અને ચળિત લક્ષ્મી માટે ચોવન અને સૌન્દર્ય વેચતી સ્ત્રીઓને આ અયશઆરામના ગુલામો પોષતા. તેઓ જ્યારે પોતાના ખીસા તર હોય ત્યારે પાણી પેડે પૈસા વેરતા અને તેથી ત્યાંના ફ્રેંચ સત્તાવાળાઓ મારામારી અથવા ઢાંઢા ચુક થાય તો તે સ્કામે “ આંખ આડા કાન ” કરતા!

સર હેક્ટર એકામની રાત ઘણું કરીને વિલાસગૃહોમાંજ પસાર થતી. દિવસે તે સ્થિતિ અથવા હરિમાઈ સહેલ કરી મજા મેળવતો.

બધા કરતાં સહેજ વધુ ચીચોડાવાળા એક અંગ્રેજ ગૃહસ્થે એક યાટ રાખી હતી. આ યાટમાં બધા ફરવા જતા અને આનન્દ મેળવતા. આવી રીતે સમય જવાથી સર હેક્ટર ગ્રેહામને કેલેમાં વસતું લાગ્યું નહિ. એ રીતેજ મોજશોખ-અયશઆરામ અને વૈભવ વિલાસમાં, શરાબની પ્યાલી પીતાં, યુવતીઓના વિલાસમાં અને જુગારખાનામાં હારતાં-જીતતાં કેલેમાં તેણે છ અઠવાડીયા પસાર કર્યા. મેંજસ્ટ્રેટને ત્યાં પત્ર લઈ ગયલા કાસદને પાછા ફર્યાને પણ પંદર દિવસ થઈ ગયા; છતાં હજી ફ્રેડ્રીક સેલ્મી તરફથી કંઈ જવાબ મળ્યો નહોતો. કર્નલને હવે ભય લાગવા લાગ્યો; કારણ કે જો તેને હવે વધુવાર રહેવું પડે તો તેના ગજવામાંના પૈસા ખલાસ થઈ જાય-તેનું કમીશન પણ ચાલ્યું જાય અને તેનું ભવિષ્ય અંધકારમય થઈ જાય એવી સ્થિતિ હતી. એક બીજું અઠવાડિયું ધીરજ ધરવાનો તથા જો તે સમયમાં કંઈ જવાબ ન મળે તો એક બીજો વિનંતીપત્ર સેલ્મીપર લખવાનો નિશ્ચય કરી પુનઃ રાજેશ્રી મોજમઝામાં પડ્યા.

ડિસેમ્બર મહિનો ચાલતો હતો અને વર્ષ હવે પૂરું થવા આવ્યું હતું. ડિસેમ્બર માસના દસપ્પાર દિવસ પસાર થઈ ગયા પછી એક દિવસ રહવારે કર્નલ ગ્રેહામ તેના કેલેમાંના લોકર મિત્રો સાથે યાટમાં એસી દરિયામાં સહેલગાહ કરવા નીકળી પડ્યો. ઋતુ સુંદર હતી. આકાશ પણ સ્વચ્છ હતું અને સૂર્ય તેજસ્વી પ્રકાશ જગતપર ફેંકી રહ્યો હતો. આ સહેલાણીઓએ પોતાના મોજલા મનને તૃપ્ત કરવા માટે શરાબની બાટલીઓ તથા ખોરાક પણ સાથે લઈ લીધાં હતાં. દરિયાઈ સફરમાં તેમને ઘણીજ મઝા પડી અને જ્યારે યાટ પાછી ફરી ત્યારે અંધારું થઈ ગયું હતું; પણ હજી જગત પટ્ટપર અંધકારની ગાઢ સત્તા ફરી વળી નહોતી. તેથી તેઓની યાટ સાથેજ એક બીજી યાટ બારામાં દાખલ થતી તેમની દૃષ્ટિએ પડી. નવી યાટ તેમની યાટ કરતાં મોટી હતી અને તેનાપર અંગ્રેજોનો વાવટો ફરફર ઉડી રહ્યો હતો. તેમણે નવીન યાટમાંના માણસોને સલામ કરી અને સહામા જવાબથી તેમને ખાત્રી થઈ કે તેમાં પણ કેટલાક મોજલા સપ્પસો સહેલ કરવા નીકળી પડ્યા હતા. નવી યાટનું નામ “કિંગ ચાર્લ્સ” હતું-તે લેસી નામના ગૃહસ્થની માલીકીની હતી કે જે હમણાં કેલેમાં થોડાક દિવસ મઝા કરવાના ઈરાદાથી આવ્યો હતો. ગ્રેહામ અને તેના જુગારી મિત્રો આવા શિકારને પોતાના હાથમાંથી જવા દે તેમ નહોતું.

મીં લેસી-પેલી નવી યાટના માલીકનું ખીસું જુગારના ટેબલ પર ખાલી કરવાની ઈચ્છા બધાના મનમાં નાચકૂદ કરી રહી અને તેમનામાંના એકે અમુક અમુક હોટલમાં અમુક સમયે પધારવાનું મીં લેસીને આમંત્રણ કર્યું. નવીન આગંતુકે આ આમંત્રણનો આભાર તથા વિવેક સાથે સ્વીકાર કર્યો અને જોજો તેનું ગજવું ખાલી કરવા માગતા હતા તેમના આનન્દનો પાર રહ્યો નહિ.

લગભગ આઠ વાગ્યાના સુમારે કેલેનું મુસાફરખાનું કર્નલ ગ્રેહામ તથા તેના જેવા વિલાસી જુગારીઓથી ભરાઈ ગયું હતું. કર્નલ ગ્રેહામ આ તક જવા દે એ અશક્ય હતું; કારણ કે તેના પૈસા હવે ખૂટતા જતા હતા અને જો જુગારમાં તે જીતે તો તેની કેટલીક ચિંતા દૂર થઈ જાય તેમ હતું. પાસા અને પાના લઈ આ “નામચીન ગૃહસ્થો” રમવા લાગ્યા. જૂદી જૂદી જાતના શરાબની પ્યાલીઓ ખાલી થવા લાગી અને કેટલાકે બબ્બાના બહારમાં કંઈ કંઈ બકવા લાગ્યા. આ જુગારીઓ આતુરતાથી મીં લેસી-‘કિંગ ચાર્લ્સ’ ના માલીકની રાહ જોતા હતા. તેમની આતુરતાનો જલદીથી અંત આવ્યો. હોટલના બારણા ઉઘાડી એક ખલાસીના પોષાકમાં સજ્જ થયેલો ગૃહસ્થ ત્યાં આવી પહોંચ્યો. તે ઉંચો હતો અને તેના માથા પર કાળા વાળના ગુચ્છ હતા. તેના વાળની લટો તેના ખભા પર લટકતી હતી. તેના મુખપરની મુછ પણ મોટી હતી. થોભીઆ પણ ઘણા હતા અને દાઢી તો એવી મોટી હતી કે જેથી તેના મુખનો નીચલો ભાગ બધો ઢંકાઈ ગયો હતો. તેની ડાબી આંખ પર તેણે એક કાળી પટ્ટી મારી હતી અને તે સહેજ જડી પટ્ટીથી બાંધી લીધી હતી જેથી તેના કપાળ પર કાળી રેખા દોરી હોય તેવું લાગતું. તેનો દેખાવ કોઈ પણ રીતે આકર્ષણ કરે તેવો નહોતો. તેણે જો પોષાક પહેર્યો હતો તે એટલો દીલો હતો કે તેના શરીરનું કદ કેવું હશે તે ચોક્કસપણે કહી શકાય નહિ. તેના શરીરની આકૃતિ ઉંચી હતી. તે ખલાસીની પેઠે ધીમે ધીમે ડગલાં ભરતો અંદર આવ્યો. તેની ચાલવાની ઢબ પરથી જ બધાને લાગી ગયું કે તે મોજમજા અને અયશઆરામમાં જીવન ગાળવાનું પસંદ કરતો હશે.

આ માણસનું નામ મીં લેસી હતું. તે ‘કિંગ ચાર્લ્સ’ નામની યાટનો માલીક હતો અને તેને આ મુસાફરખાનામાં આવવાનું આમંત્રણ કરવામાં આવ્યું હતું. તે આવતાં વારજ બધા જુગારીઓ

તેની આસપાસ ફરી વળ્યા. આપણા કર્નલ હેકટર પણ તેમાં હતા એ વાંચનારે ભૂલી જવું નહિ. એમના વગર બધે અંધારૂં ! જ્યાં જાઓ ત્યાં—વરરાજ પહેલા ને પહેલા ! !

જુગારીઓના માનવંતા પરોણા મીં લેસીએ એક પછી એક બધા સાથે ખુશમિજનથી શેકહેંડ કરી અને પોતે આ મુસાફરખાનામાં આવવાથી ધણોજ આનંદ પામ્યો છે એમ પવિત્ર કસમ લઈ જાહેર કર્યું ! તેણે હોટલના ‘વેટર’ ને ‘પાઈપિ’ લાવવાની આજ્ઞા કરી અને તે આજ્ઞા અમલમાં મૂકાયા પછી ધુમાડાના એવા ગોટગોટા કાઢવા માંડ્યા કે તેનું વાળથી ભરાયલું મોઢો લગભગ પુરું ઢંકાય ગયું !

તેણે જુગારીઓ—વિલાસીઓ કરે છે તેવી અલલટપ્પુ વાત કરવા માંડી. કસમ ખાવા માંડ્યા. દારૂની પ્યાલી ખાલી કરવા માંડી—વેટરને દારૂ લાવવાના હુકમ આપ્યા. પરીઓ—સુન્દરીઓ યુવતીઓની રસિક વાતો પણ તેણે ઓકી કાઢી. ટુંકામાં તેણે એવો દેખાવ કર્યો કે ત્યાં બેગા થયલા કુતરાઓ તેને પોતાના જોવાંજ સમજવા લાગ્યા. તેમણે એકએકને આંખ મારી જણાવ્યું કે તેમને જોવો જોઈએ તેવો જ તેમનો આ નવો મિત્ર છે. મીં લેસી એટલો રમુજ, એટલો ઉદાર માલૂમ પડ્યો કે તેની ભરેલી પર્સમાંથી સોનાના સીકા બહાર પડતાંજ તેનો અપ્રિય અહેસાસ કેટલાકોને ‘સુંદર’ દેખાવા લાગ્યો. બધામાં તે માનીતો થઈ પડ્યો. પીળા સિકા જોતાંજ દુનિયામાં લીલું પીળું દેખાય છે એ વાત ખોટી છે ?

થોડીકવાર પછી પાના રમવાની સૂચના થઈ. મીં લેસીએ તેમાં સંમતિ આપી. જુગાર શરૂ થયો. મીં લેસી હારવા લાગ્યો; પણ તેણે દરેક હાર વખતે પણ એવો આનંદી અહેસાસ રાખ્યો કે બધા તેનાપર શીદા ફીદા થઈ ગયા ! પૈસાની જાણે તેને પરવાજ ન હોય તેમ તે રમવા લાગ્યો. કર્નલ ગ્રેહામ મુખ્ય જીતનારાઓમાંનો એક હતો. તેની જીત થાય અથવા હાર થાય; પણ રાજેશ્રી જુગારના ટેબલપર બેઠા દારૂ ઠંસ્યા જતા. તે દારૂની ઝુમમાં હતો જ્યારે મીં લેસી પાઈપના ધુમાડા કાઢવામાં મસ્ત હતો.

મીં લેસીએ જુગારમાં એક મોટી રકમ ગૂમાવી; પણ આવી મોટી ખોટથી સહેજ પણ ગભરાવા યા મુઝાવાને બદલે તેણે બધાને માટે ઉત્તમ ભોજન લાવવાનો વેટરને હુકમ કર્યો. તેના મિત્રો આથી તેને ‘ઉદાર ગૃહસ્થ’ કહેવા લાગ્યા. બાજુના એક ઓરડામાં ભોજન-

ની તૈયારી થઇ. મીં લેસી અને તેના આઠ નવ મિત્રો-કર્નલ ગ્રેહામ સુધાં-તે ઓરડામાં ગયા: અને બધાએ બરાબર પેટપૂજા કરી. મીં લેસીની ઉદાસ્તા આટલાથીજ અટકી નહિ. તેણે પુનઃ શરાબ પશુ મંગાવ્યો અને બધા પાછા શરાબમાં મસ્ત થઇ ગયા. તે પોતે બહુ ઓછો દારૂ પીતો હતો એ કહેવાની જરૂર છે. વધુ દારૂ નહિ પીવા માટે તેણે એક ખુલાસો કીધો કે થોડોક વખત પહેલાં તે લંડનના એક હોટલમાં બપ્પાના બહારમાં ટેં થઇ પડવાથી તેને કેટલાક બદ-માસો માથાપર મારી ગયા હતા. એ મારામારીમાં તેની ડાબી આંખ પણ તેણે ગૂમાવી હતી અને તેનું ખીસું લૂંટાઈ ગયું હતું. આ ખુલા-સો જુગારીઓએ માન્ય રાખ્યો અને તેને વધુ દારૂ પીવાનો “ પ્રેમ ભર્યો આગ્રહ ” કર્યો નહિ !

આ મીંજાની મધરાત સૂધી ચાલુ રહી. મીં લેસીએ બીજે દિને સઘળાને પોતાની યાટપર પધારવાનું આમંત્રણ કર્યું. બધાએ આ આમંત્રણનો આનંદ સહ સ્વીકાર કર્યો અને તેઓ છૂટા પડ્યા.

પ્રકરણ ૨૩ મું.

યાટ.

સર હેક્ટર ગ્રેહામ જ્યારે મુસાફરખાનામાંથી ઘેર જવા નીકળ્યો ત્યારે એકદમ ટેં થઇ ગયો હતો. તેના પગ લથડતા હતા અને આંખો નીશાથી લાલ થઇ ગઇ હતી; છતાં તે તદ્દન બેશુદ્ધ થયો નહો-તો. આવતી કાલનું મીં લેસીનું આમંત્રણ તેને યાદ હતું.

સહવારે તે કંઇક મોડો ઉઠ્યો. તરતજ તેણે પોતે જુગારમાં જે પૈસા જીત્યો હતો તે ગણ્યા; અને એક સારી રકમ જીતવાથી તેને અપાર આનંદ થયો. ગઇ રાત્રે પીધેલા દારૂને લીધે તેનું માથું આજે કંઇક દુખતું હતું. પણ એ માથાનો દુખાવો પૈસા મળવાથી થયલા આનંદને લીધે એને અસહ્ય લાગ્યો નહિ. સહવારે થોડોક નાસ્તો લઇ એ સ્વચ્છ હવામાં ફરવા નીકળ્યો. રસ્તામાં તેને તેનો ગઈ રાતનો એક જુગારી મિત્ર મળ્યો. તેણે તેને મીં લેસીની યાટપર બપોરે આવવાની સ્મૃતિ કરાવી. તેણે કર્નલને વધુમાં જણાવ્યું કે મીં લેસી આજે સહવારે મુસાફરખાનામાં આવી શરાબ તથા ભોજનનો આર્ડર આપી ગયો હતો; તેથી આજની મીંજાનીમાં પણ અપાર આનંદ થશે.

“ અને સર હેક્ટર ગ્રેહામ!—” તે અંગ્રેજ જે કર્નલને રસ્તામાં મળ્યો હતો, જેનું નામ વીલોખી હતું—અને જેને માથે કરજનો ભાર વધી પડવાથી પોતાના લ્હેણદારોના પંજમાંથી બચવા માટે ફ્રેંચ ભૂમિમાં આવી પાસેના થોડાક પૈસાથી જુગાર રમી પોતાનું ગુજરાન ચલાવતો, તેણે પૂછ્યું.

“ સર હેક્ટર! હજુ તમે ક્યાં સૂંચી કેલેમાં રહેવા માગો છો? હજુ તમે તમારી મુશ્કેલીઓનો અંત લાવી શક્યા નથી કે જેથી તમને અહિંયા ‘સૂચી’ રીતે દિવસ કાઢવા પડે છે?—”

“ ખરું કહું તો જે કે તમારી મિત્રતા ધણી આનંદજનક છે; તો પણ હવે હું અહિં કંટાળી ગયો છું અને ઇંગ્લંડ જવાને માફ હૃદય અત્યંત આતુર થઈ રહ્યું છે—” કર્નલે પ્રત્યુત્તર આપ્યો.

“ તમે એક વખતે મને કહ્યું હતું તે પરથી મને લાગે છે કે, તમારી મુખ્ય મુશ્કેલીનો તો અંત આવી ગયો છે—” વીલોખી બોલ્યો.

“ હા—પણ હજુ હું તદ્દન ચિંતારહિત થયો નથી—” સર હેક્ટરે કહ્યું.

“ અને જે એક બીજું અઠવાડિયું પસાર થવા છતાં પણ મારી મુશ્કેલીનો અંત ન આવે તો ભવિષ્યમાં માફ શું થશે તે હું સમજી શકતો નથી. મીઠ વીલોખી! તમે મારા મિત્ર છો તેથી હું તમને કહું છું કે ડચેસ ઑફ પોર્ટસ્મથની મહેરબાનીનો હું દાવો કરી શકું એમ છું.....” આ શબ્દો એ ઝનુની અને વૈરભરી લાગણીથી બોલ્યો.

“ આહ! ડચેસ ઑફ પોર્ટસ્મથ! આહ! એની રાધે! કંઈ પ્રેમસંબંધ હશે, હું ધારું છું—”

“ નહિ. હું એવી પાયા વગરની ગપ મારી ખોટી મોટાઈ લેવા માગતો નથી.” કર્નલે જવાબ આપ્યો.

“ ડચેસપર મારો દાવો જૂઠા પ્રકારનો છે; પણ ડચેસ હવે તે વાતનો તદ્દન ઇનકાર કરે છે—જાણે તે મને ઓળખતીજ ન હોય એવું શરમભર્યું વર્તન તે ચલાવે છે; પણ જે હું ઇંગ્લંડ જવા ભાગ્યશાલી થાઉં તો મને તે પ્રકારે હું માફ વેર લેવા વિના રહીશ નહિ—”

“ તેની રાજપરની સત્તાનો હવે ધીમે ધીમે અંત આવતો જાય છે એ વાત શું ખરી છે? અમને એવી ગપ થોડાક વખત પહેલાં સંભળાઈ હતી—”

“એ ખરી છે કે ખોટી છે તે કહેવું મુશ્કેલ છે—” ગ્રેહામ બોલ્યો.

“આર્લ્સનું ચારિત્ર્ય ઘણું વિચિત્ર છે—તે ઘણો દમ્બી છે. એક વખત તેનાપર પોર્ટસ્મથ રાજ્ય કરે—તો બીજી વખત ક્લીવલેન્ડ તેની માનીતી થાય છે. હમણું એ દુષ્ટ ફ્રેંચ લલનાની સત્તા ધણી વધી પડી હતી; પણ છેલ્લા અઠવાડિયાઓમાં ડયેસ ઓફ ક્લીવલેન્ડને સત્તાધીશ બનાવવા માટે કેટલાક સખલ પ્રયત્નો કરવામાં આવ્યા હતા એ હું જાણું છું. એ પ્રયત્નો કેટલેક અંશે સફલ થયા છે. પણ લુઇ દે કેરલ એ સફલ પ્રયત્નોની સફલતા પણ હવામાં ઉરાડી દઇ પોતાની વિજયી સત્તા ચાલુ રાખવાની કંઈ યુક્તિ શોધી કાઢે એ શક્ય છે. તમે જાણો છો કે, ફ્રેંચ રાજ્ય દરબારની તેનાપર સંપૂર્ણ કૃપા છે. સેન્ટ જેમ્સ-માં રહેતો ફ્રેંચ એલચી તેણીને વારંવાર મળે છે અને કલાકો સૂધી કંઈ ગુપ્ત મસલત કરે છે; અને જેઓને અંગ્રેજ રાજ્યદરબારનું કંઈક જ્ઞાન છે તે બધા જાણે છે કે, ઈંગ્લેન્ડ અને ફ્રાંસ વચ્ચેના કેટલાક અગત્યના રાજક્રિય કાલકરારો ડયેસ ઓફ પોર્ટસ્મથના શયનગૃહમાં જ થયા છે—”

“હા. એવી વાત મ્હારે કાને પણ આવી હતી ખરી.....પણ કર્નલ! તમે કાઘર પીએરને ઓળખો છો? ડયેસ ઓફ પોર્ટસ્મથની વાત કરતાં મને એ ધર્મગુરૂ યાદ આવે છે—”

“કાઘર પીએર?...મેં એ નામજ આજે સાંભળ્યું. એ કોણ છે?—” કર્નલ બોલ્યો.

“શું તમે કાઘર પીએરને ઓળખતા નથી?...” કર્નલનો અંગ્રેજ મિત્ર બોલ્યો.

“અરે મ્હારા બહાલા મિત્ર! એ પૂજ્ય ધર્મગુરૂ કંઈ સાધારણ માણસ નથી. તે એક નીપુણ શરાબખાજની પેઠે દારૂની ખ્યાલી પર ખ્યાલી પોતાના ગળામાં ઉતારી શકે છે—અને અદ્વિતિય જુગારીની પેઠે જુગારના ટેબલપર પાસા અને પાના સાથે પોતાના નસિબની સાંકળ બાંધી શકે છે.....એ પૂજ્ય અને પવિત્ર ધર્મગુરૂ સંધિવાથી પીડાતા હોવાથી કેટલાક અઠવાડિયાથી આપણા માનીતા મુસાફરખાનાને પોતાના દર્શનનો પવિત્ર લાભ આપી શકતા નથી. તે અંગ્રેજો સાથે મિત્રતા રાખવાને ઘણા આતુર રહે છે, હંમેશા મોજ મઝા અને અયશ આરામમાં પડી રહેવાનું તેમને બહુ ગમે છે...”

“ એ ફાધર પીએર કોણ છે ? એને ને ડ્યેસ ઓફ પોર્ટસ્મથને શું સંબંધ ?—” ગ્રેહામે પોતાનો સાથી તે ‘ પૂજ્ય ધર્મગુરુ ’ નો પરિચય આપતાં જે વિવેચન કરવા લાગ્યો તેથી કંટાળી બોલ્યો.

“ જરા શાન્તિ રાખો, સર હેક્ટર ! હું તમારા પ્રશ્નનો સંતોષકારક પ્રત્યુત્તર આપીશ. ફાધર પીએર કોણ છે ? તમે મને પ્રથમ એ સવાલ પૂછો છો ખરું ? સાંભળો. એ એકવાર ખ્રીટેનીના કિનારાપરના એક ગામડામાં પાદરીની પદવી ધરાવતો હતો; પણ એ જે ધરમાં રહેતો હતો તે ધરની સ્વામિનિપર એની આંખો વધુ ઠરવાથી નિંદા-ખોર લોકો એને વિષે કંઈ કંઈ બોલવા લાગ્યા અને એની પદવી ચાલી ગઈ. ત્યાર પછી તે પૅરિસ ગયો—ત્યાં તે એના મનગમતા મિત્રોના સહવાસમાં આવ્યો—પણ તે એના ખીશપને ગમ્યું નહિ—અને તેણે એનો ધર્મગુરુનો પવિત્ર ઝબ્બો લઈ લીધો. ત્યાર પછી તે અહિં આવ્યો—હજી પણ અહિંજ રહે છે—અને એનો એક દૂરનો સગો જે થોડાક પૈસા મોકલે છે તે પર ગુજરાન ચલાવે છે. હવે તમે સમજી શક્યા હશે કે ફાધર પીએર કોણ છે. અલખત, હવે તે ‘ ફાધર ’ નથી કે પૂજ્ય ધર્મગુરુ પણ નથી. પણ તેથી શું ? એક વખત એ ધર્મગુરુ હતો—અને તેથી હજી પણ તે પૂજ્ય ધર્મ ગુરુજ છે—”

“ વાર.....પણ હવે મારા ખીજા પ્રશ્નનો જવાબ આપો—એને ડ્યેસ ઓફ પોર્ટસ્મથના નામ સાથે શું સંબંધ છે ? ” ગ્રેહામે કહ્યું.

“ હું તેનો હવે ખુલાસો કરીશ—” વીલોખી બોલ્યો.

“ તમે જાણો છો કે ફાધર પીએર ખ્રીટેનીનો પાદરી હતો—અને લુઈ દે કેરલ પણ એજ સ્થલની નીવાસી હતી. આથી ફાધર પીએર આપણા કરતાં લુઈના ભૂતજીવનની કથા ઘણી સારી રીતે જાણે છે. તમને ખબર છે કે ડ્યેસ એકવાર મઠવાસી જોગણુ બની હતી”

“ ફ્રેંચ રાજદરબારમાં તે ગઈ તે પહેલાં તેણી એક મઠમાં ગઈ હતી એ વાત હું જાણું છું. ત્યાર પછી તે અંગ્રેજ રાજદરબારમાં આવી. આખી દુનિયા આ વાત જાણે છે. ”

“ ઠીક. ત્યારે ફાધર પીએર યુવાન જોગણુ, સન્યાસીઓ તથા મઠમાં આવનાર દરેક નવીન વ્યક્તિના એકરાર સાંભળતો હતો. લુઈ દે કેરલ એનાજ મઠમાં હતી; અને તેથી તેણીના એકરારપરથી તેણીના ભૂતજીવનની કેટલીક કાળી ઘોળી વાત ફાધર પીએર જાણે છે એ નિઃસંશય છે—”

“બનવાભેગ છે.....અને ફાધર પીએર દાર્ડીઓ, જુગારી અને મોજીલો હોવાથી સુવર્ણના સિક્કા માટે પોતાના પેટમાંની બધી વાત ઓછી નાખશે એમ તમે માનોછો ખરા! જો એમ થાય તો બેડો પાર!—” કર્નેલ બોલ્યો.

“ફાધર પીએરના પેટમાંની ગુપ્ત વાત તમે કઢાવવાનો પ્રયત્ન કર શો, સર હેક્ટર! તો મને લાગે છે કે, તમને તે મુશ્કેલ લાગશે. એ પૂજ્ય અને પવિત્ર મહાપુરુષ દાર્ડીની લહેરમાં જ્યારે કંઈ કંઈ બક્તા હોય ત્યારે બકી જાય છે કે, ભૂતકાલની અનેક કિમતી વાતો પર તે પ્રકાશ નાખી શકે છે. પણ કોણ જાણે કેમ, બખ્ખાના બહારમાં પણ ડ્યેસ ઓફ પોર્ટસ્મથનું નામ આવતાં તે અર્ધ દિવાના જેવો ચૂપ થઈ જાય છે અને કંઈ બોલતો નથી—”

“એમ? પછી તે કંઈ બોલતો નથી?” ગ્રેહામ ચિંતાતુર થઈ બોલ્યો; પણ આ પક્ષે એને એક બીજો વિચાર સૂઝ્યો ને તે બોલ્યો.

“પણ જો ફાધર પીએર ખરેખર લુધ દે કરેલ વિષે કંઈ પણ વાત જાણતો હોય કે જે ગુપ્ત વાત લુધની હાલની સત્તાશીલ સ્થિતિનો અંત લાવવા શક્તિવાન હોય અથવા તેને કોઈપણ રીતે લોકોની દૃષ્ટિએ હલકી પાડી શકે એમ હોય તો હમણાં જેવી મુશ્કેલી અને કંગાળ્યતમાં ફાધર પીરે દિવસ ગાળે છે તેવી રીતે એ ગાળે ખરો? જો એ કંઈ પણ જાણતો હોય તો તે સીધો ડ્યેસ પાસે જાય અને એને જોઈએ તેટલા પૈસા એ મેળવી શકે.....”

“હું જે જાણું છું તે તમને કહું છું, સર હેક્ટર! પણ કદાચ મારી ધારણા ખોટી પણ હોય.....”

“ગમે તેમ હોય! ખરું યા ખોટું! મીં વીલોબી! હું તમને તમારી શંકા કે ધારણા અને કહેવાની વિનંતી કરું છું. જુઓ, મારા મિત્ર! તમને જો કોઈ વફાદાર મિત્રની જરૂર હોય તો હું તમારો મિત્ર થઈશ.....હું અલ્પ સમયમાં ઈંગ્લંડ જવાનો છું અને ત્યાં ગયા પછી હું તમને ઘણો ઉપયોગી થઈ પડીશ—”

“જુઓ, સર હેક્ટર! તમે જે પૂછો છો તેનો જવાબ હું જે જાણું છું તે પરથી આપું છું. પણ મને કહેવા દો કે એ ફક્ત મારી શંકા છે—મારી કલ્પના જ છે. ફાધર પીએરને એના દૂરના સગા તરફથી પૈસા મળે છે એમ કહેવામાં આવે છે. પણ મને શક છે કે ડ્યેસ ઓફ પોર્ટસ્મથ તરફથીજ એને સહાય મળે છે—”

“ આહ! એમજ હશે!.....એમજ છે.....પણ હજી એ કલ્પનાજ છે—”

“ હા. એ મારી કલ્પના છે. આવતી કાલે હું કાધર પીએરને એને ઘેર મળવા જઈશ અને બની શકશે તેવી ખબર કઢાવી લાવીશ પણ... એ પૂજ્ય મહાત્મા પોતેજ ચાલ્યા જાય છે ને!—”

ત્રેહામે વીલોખીએ આંગળી તાકી હતી તે દિશાએ જોયું તો થોડેક દૂર એક વૃદ્ધ પુરુષ ધીમે ધીમે લંગડાતો લંગડાતો જતો તેની નજરે પડ્યો. તેનો પોષાક એક ધર્મગુરૂ જેવો નહોતો. પણ સાધારણ માણસ જેવો હતો. તેનું વય ૬૦ ને ૭૦ ની વચ્ચે ઝોળા ખાતું હતું. તેનું શરીર વૃદ્ધાવસ્થાને લીધે વળી ગયું હતું અને લાકડીના ટેકા વિના આગળ વધી શકતું નહિ. સહેજ નજીક જવા પછી ત્રેહામને માલુમ પડ્યું કે તેના વાળ સંદેહ હતા. વૃદ્ધાવસ્થાને લીધે પૂજ્યભાવ ઉત્પન્ન થાય એવો તેનો દેખાવ નહોતો. તે વૃદ્ધ વિકારી બદમાસ જેવો લાગતો. તેના ગાલ ફીક્કા હતા; પણ તેના નાકની લાલાશપરથી તેની શરાબસુંદરી પરની અસામાન્ય પ્રીતિ માલુમ પડી આવતી. તેના કપડાપર કેટલાક ઠીંગડા હતા અને જ્યાં ત્યાં દારૂના ડાઘ હતા.

“ મારી એની સાથે ઝોળખાણ કરાવો—” ત્રેહામે પોતાના સાથીને કહ્યું.

“ જરા શાન્ત થાઓ. એમ અધીરતા બતાવશે તો તમારું કંઈ વળશે નહિ. જ્યારે એ “ ઘાસલેટ ” ના બહારમાં નથી હોતો ત્યારે એની પાસેથી કોઈ પણ જાતનો ભેદ કઢાવવો એ અશક્ય છે. વળી જો એને પ્રથમથીજ કંઈ શંકા ઉત્પન્ન થશે તો તમારા સઘળા પ્રયત્નો પાણીમાં જશે અને છેવટ સુધી તમારું કંઈ વળશે નહિ. આથી એ મુસાફરખાનામાં આવે ત્યાં સુધી ધીરજ રાખો—ત્યાં તમે એની સાથે દારૂ પી શકશો—જીગાર રમી શકશો અને વાતચીત કરી એના મિત્ર પણ થઈ શકશો—”

“ પણ જો એ ત્યાં ન આવે તો ? ”

“ એ આવ્યા વિના રહેજ નહિ. એનાથી ચલાવું હોય અને એ મુસાફરખાનામાં ન આવે એ અશક્ય છે. ”

“ ઠીક. ત્યારે તમારી સૂચના પ્રમાણે હું ધીરજ રાખીશ. ” અને તે આ શબ્દો બોલ્યા ત્યારે કાધર પીએર એક દવાવાળાની દુકાનમાં સંધિવાની દવા ખરીદવા માટે દાખલ થતો તેણે જોયો.

“ચાલો, ચારે હવે મીં લેસી પાસે જવાનો વખત થવા આવ્યો.”

કર્નલ અને તેનો મિત્ર કિલ્લામાંથી બહાર નીકળી અંદર પર આવ્યા. બીજા મિત્રો માટે તેમણે આમ તેમ નજર ફેંકી પણ હજી તેઓ આવ્યા નહોતા.

“કંઈ શીકર નહિ. તેઓ આવ્યા વિના રહેવાના નથી. તેઓ આપણા નવા મિત્રના હિસાબે ને જોખમે દારૂ પીવાનું ને જીગર રમવાનું ભૂલી જાય એ અસમ્ભવિત છે. કદાચ તેઓ સવારે મોડા ઉઠ્યા હશે—”

વીલોબી આ શબ્દો બોલી રહ્યો, એટલે તે અને તેનો સાથી ‘કિંગ ચાર્લ્સ’ નામની ‘યાટ’ પાસે આવી પહોંચ્યા. તેમની નજરે આ ‘યાટ’ પ્રથમ પડી ત્યારે તેઓ અંધારાને લીધે બરાબર જોઈ શક્યા નહોતા. હવે તેઓ તેને લક્ષ્યપૂર્વક જોવા લાગ્યા. તે એક સુંદર યાટ હતી. તે પર એ પીતળની તોપ હતી. ચાર સશક્ત ખલાસીઓ દરિયામાં મુસાફરી કરવા જવાની તૈયારી કરતા સદૃશ યોગ્ય દિશાએ ફેરવતા હતા અને ઝડપુ આગલા દિવસ જેવીજ સુંદર હોવાથી આ દરિયાઈ સહેલગાહ ઘણીજ આનંદી થઈ પડશે એવી કર્નલ તથા વીલોબીની ખાત્રી થઈ ગઈ. તેઓ કિનારા પરથી યાટ જોતા હતા એટલામાં કેબીનમાંથી મીં લેસી બહાર આવ્યો અને પોતાના નિમંત્રીત પરોણાઓમાંના બેને ઉભેલા જોઈ તેમને ગરમાગરમ આવકાર આપ્યો. ગઈ કાલના જેવોજ પોષાક તેણે આજે પણ પહેર્યો હતો પણ પોતાના દાઢીના વાળ તેણે જરા ઉંચા કર્યા હતા અને તેથી તેનું નાક તથા આંખો સિવાય બીજું કંઈ દેખાતું નહોતું.

“ઓહ સર હેક્ટર! મીં લેસી!.....” મીં લેસી યાટની ડેકપરથી બોલ્યો. યાટ અંદરથી સહેજ નીચાણમાં ઉભી હતી.

“અહિં આવો—આપણે બીજા બધા આવે તેટલા દારૂ પી મજા કરીએ—લો, પેલું દોરડું પકડી આવો.....”

“આપણે કહીએ છીએ કે દરેક અંગ્રેજ વહાણ ઇંગ્લંડનો નહોતો વિભાગ છે...” સર હેક્ટરે મીં લેસીની સૂચના પ્રમાણે દોરડું પકડ્યા પછી વીલોબી હસીને બોલ્યો.

“અને ગ્રેહામ! હવે તમે ફ્રેંચ કિનારો તજી ઇંગ્લીશ ભૂમિમાં જાઓ છો—તમે ધાર્યું હતું તે કરતાં વહેલા તમે ઇંગ્લંડ જાઓ છો, ખરું?—”

“ હા. ખરું.....” સર હેક્ટર હસીને બોલ્યો.

“ પણ ઇંગ્લંડની તમે કહો છો તેવી મારી મુલાકાત ફક્ત કલ્પિત છે એમ કહેતાં મને દિલગીરી થાય છે—” આટલું કહી તે યાટપર જઈ પહોંચ્યો.

“ નહિ—એ કલ્પિત મુલાકાત નથી.....ખરી છે. ” મી૦ લેસી બોલ્યો અને સર હેક્ટર યાટપર પહોંચતાંજ તેની આસપાસ ખલાસીઓ ફરી વળ્યા અને બે ત્રણ જણે તેને પકડી લીધો.

“ તમે શું કહેવા માગો છો ? આવી મશ્કરીનો અર્થ શું ? ” કર્નલ કંઈક ચમકી બોલ્યો.

“ જુઓ !... ” લેસી બોલ્યો અને તેણે પોતાના માથાપરની હેટ કાઢી નાખી—વાળની ‘વીગ’ દૂર ફેંકી દીધી—દાઢીના બનાવટી વાળ પણ કાઢી નાખ્યા—અને કર્નલે પોતાની સામે એક પરિચિત મનુષ્ય જોયો.

મી૦ લેસી ફ્રેડ્રિક સેલ્મી હતો !

“ તમારા સાથીઓને કહેજો—” મી૦ લેસી ઉર્ફે ફ્રેડ્રિક અગળ્ય થતા વીલોખી તરફ જોઈ બોલ્યો.

“ તમારા સાથીઓને કહેજો કે મને તેમની મિત્રતા હવે જોઈતી નથી. અને કાલે રાત્રે જુગારના ટેબલપર તેમણે જે લુચ્ચાઈ વાપરી હતી તે માટે હું તેમને માફ કરું છું—”

“ પણ આ જૂલમ અને દગો અંગ્રેજી કાયદો સહન કરી શકશે નહિ—” સર હેક્ટર ગ્રેહામ પોતાની સ્થિતિ જોઈ, અભિમાની તથા ભયભર્યો દેખાવ ધારણ કરી બોલ્યો. “ આ એક ખાનગી યાટ છે—”

“ નહિ સાહેબ !—” ફ્રેડ્રિક સેલ્મી બોલ્યો.

“ તે મહારાજની યાટ છે. તમે કંપટનના કબજામાં છો—”

“ શું એ બનવાજોગ છે ?—” ગ્રેહામ રૂની પુણી જેવો ફીકકો પડી બોલ્યો.

“ હા સાહેબ ! તદ્દન બનવાજોગ છે—” સરકારી યાટનો કંપટન કર્નલ ગ્રેહામના ખભાપર હાથ મૂકી બોલ્યો : “ મારા ભત્રિજા ફ્રેડ્રિક તમને સત્ય હકીકતજ કહી છે, સાહેબ !.....ચાલો, ઉતાવળ કરો ! મહારાજનો જય !.....ઈંગ્લંડ તરફ ચાલો ....”

આ દૃકમનો તરતજ અમલ થયો. કેલેના મુસાફરખાનાના બીજા નિર્માત્રિત જુગારીઓ કિનારાપર આવી વીલોખી પાસે આવી ઉભા અને તેજ પક્ષે જે યાટપર તેમણે દારૂ પીવાની ને ભોજન ખાવાની ઉમેદ રાખી હતી તેને બારામાંથી પસાર થતી જોઈ.

પ્રકરણ ૨૪ મું.

રાણીના નિવાસસ્થાનમાં.

સન્ધ્યાનો સમય હતો; અને 'બહાઈ હાલ' રાજમહેલમાંના રાણીના નિવાસસ્થાનમાં એક ખાસ મેળાવડો હતો.

આર્ક્સ રાજના વિલાસી યુગમાં જ્યારે નીતિના બંધનો તદ્દન શીથીલ થઈ ગયાં હતાં અને રાજ તથા ઉમરાવો, સૈનિકો અને સાધારણ મનુષ્યો વિલાસનેજ જીવનની પ્રધાન આવશ્યકતા માની ગમે તેમ અયશઆરામમાં પાશવ જીવન ગુજરતા હતા ત્યારે કેથેરાઈન એફ બ્રાગાન્ઝા-રાજ આર્ક્સની પરણિતા-પોતાનું ચારિત્ર્ય અકલંકિત રાખી શકી હતી તે માટે તેને માટે દરેક નીતિપ્રિય હૃદયમાં માન અને આદર જનમ્યા સિવાય રહેતાં નથી. તેણીની આસપાસ વિલાસી-અનીતિવાન સ્ત્રીપુરૂષોની મંડળી રાત્રી દિવસ ભમ્યા કરતી-રાજ, ઉમરાવો અને ઉમરાવબદીઓને પવિત્રતાનું લેશ માત્ર ભાન નહોતું; ત્યારે પણ આ સંયમી રાણી પોતાના પાતિવ્રત્યનું પ્રશંસાપાત્ર રીતે રક્ષણ કરી શકી હતી. તે પોર્ટુગલમાં જન્મી હતી. અંગ્રેજ લલનાઓ ઇંગ્લંડની શીતલ ઋતુને લીધે ઉષ્ણ પ્રદેશમાં જન્મેલી સ્ત્રીઓ કરતાં કંઈક વધુ ઉમ્મરે મદનના મારથી મહાંત થાય છે. પોર્ટુગીઝ સ્ત્રીઓ અંગ્રેજ સ્ત્રીઓ કરતાં વિશેષ કામી હોય છે; છતાં કેથેરાઈન પવિત્ર રહી હતી. સૌન્દર્યમાં પણ એ ઉતરે એવી નહોતી. એના અવયવો ખામીરહિત હતાં એટલુંજ નહિ પણ એના વદનપર આકર્ષક લાલિત્ય ચમકતું હતું. એનું વદન ગોળ હતું અને તેપર નમળું નાક હતું. તેનાં નયનો સુંદર, કાળાં અને વિશાલ હતાં; પણ એ વિશાલ નયનો મદનપીડિત યુવતીઓનાં હરિણ નેત્રો પેઠે પુરૂષહૃદયોને ડાલાવવા માટે નાચી નહોતાં રહેતાં. એ નેત્રો તેના હૃદયની ક્રોમલતા વ્યક્ત કરતાં હતાં. વારંવાર તેણીની આંખો દ્યામણી બની જતી. તેનું મુખ ભરાઉ અને સુડોળ હતું પણ તેપર શોકઋસ્ત ખિન્નતા છવાયલી રહેતી. તે કવચિતજ હસતી. તેનું હાસ્ય પ્રેમમસ્ત લલનાના હૃદયહારક સ્મિત જેવું નહિ; પણ જખમી હૃદયને આશ્વાસન આપવાના મન્દ પ્રયાસ જેવું લાગતું. જ્યારે રાણી હસતી ત્યારે તેના સફેદ દાંત નજરે પડતા. તે જરા મ્હોટા હતા; પણ હળુ સૂધી એક પણ તુટેલો નહોતો. તેમજ તે ન્હાના મ્હોટા પણ નહોતા. તેના વાળ કાળા, રેશમ જેવા નરમ પણ કંઈક ટૂંકા હતા અને તેને વધુ સુંદર

બનાવવા તે વધુ વલખાં મારતી નહિ. તે વાળોને અનેક રીતના સુંદર આકારમાં ગોઠવી પોતાનું સૌન્દર્ય દીપાવવાની કોશિષ પણ કરતી નહિ. તે પોતાના વાળ સાદાજ ઓળતી, અને વાળની એ લટો છાતીપર લટકતી રાખતી જ્યારે બાકીના વાળ એની પીઠપર લટકતા રહેતા. એના શરીરની ત્વચા શ્વેતરંગી હતી અને ગુસ્સાના આવેશમાં જ્યારે એના વદનપર રક્ત ચઢી આવતું ત્યારે શ્વેત ત્વચાપર લાલાશ આવતી. તેની છાતી ભરાડ અને સુંદર હતી. શરીરાકૃતિ સુડોળ અને ખામીરહિત હતી. જે કે હવે એ સહેજ જડી લાગતી. તેણીના હાથ પગ પણ આકર્ષક હતા. તેણીની ચાલ સુંદર હતી. પણ મદમસ્ત યુવતીના જેવી આકર્ષક નહોતી. તે રાણી છે—એક રાજ્યના સ્વામિની ધર્મપત્નિ છે—તેથી પદવીના અભિમાનને લીધે તે તોરમાં રહેતી નહોતી. અને આથી તે એક રાણી જેવી નહિ પણ કુલીન કાન્તા જેવી લાગતી. એનું હૃદય માયાળુ—પ્રેમાળ હતું. કમનસિમે એ પવિત્ર, પ્રેમાલ રાણીને રાજની તેના તરફની બેદરકારીને લીધે ઘણું સહન કરવું પડતું અને કોઈ કોઈ વાર તો એના સહનશીલ હૃદયની સહિષ્ણુતાનો પણ અંત આવતો.

રાણી કેથેરાઇન આટલી બધી સહનશીલ, રંક અને નમ્ર હતી; છતાં તેના જીવનમાં પણ કેટલીક પલો એવી આવતી કે, જ્યારે રાણીનું શાન્તિપ્રિય વિનમ્ર હૃદય જૂલમથી ત્રાસી બંડખોર બનતું. તેની અલ્પ સમય પહેલાંની શાન્ત ગરિબડી આંખોમાંથી અગ્નિ ખરતો—જખમી હૃદયની અશાન્તિ તેના વદનપર કંઈ કંઈ રંગ જમાવતી—અને એક પલ તેના વદનપર મહારાણીની સત્તા વિરાજતી; તે સમયે તે વિનમ્ર પત્નિ નહિ પણ સત્તાશીલ રાણી બનતી. પણ આવાં પરિવર્તન બહુ લાંબા સમયે થતાં; કારણ કે તેનું હૃદય જૂલમી અને દયાહીન પતિના જૂલમથી કચકાઈ ગયું હતું; તેની લાગણીઓ મરી ગઈ હતી અને તેનું સત્તાભિમાન તથા રાજ્યાભિમાન મંદ પડી ગયું હતું. તેના તરફ જે જાતનું જૂલમી વર્તન ચલાવવામાં આવ્યું હતું તેથી વધુ જૂલમી અને અસહ્ય વર્તન ચલાવવામાં આવે, તેની કોમલ લાગણીઓ પર અણધાર્યો વજ્ર પ્રહાર થાય, તેની પદવીથી ન સહન થાય એવું ભયંકર અપમાન થાય ત્યારેજ તે ઝનુની બનતી અને તેનું શાન્ત હૃદય ખળભળી ઉઠતું.

તેની પદવી ઉચ્ચ હતી. તેના હૃદયમાં તેની પદવી તથા કુલનું અભિમાન હતું. એ અભિમાન ક્યડી નાખી તેણીને તદ્દન ગુલામડી જેવી બનાવી દેવાની નીચ વૃત્તિ ચાર્લ્સના હૃદયમાં હમેશાં તરવરી રહેતી;

જો રાણીની દરેક પ્રકારની સ્વાભાવિકાની લાગણી મરી જાય તો ચાર્લ્સને શરમભર્યા અયશઆરામનો ઉપભોગ કરવા માટે રાણી ઈપ્કો ન આવે તથા વચ્ચે ન આવે તે માટે તે રાણીને દરેક રીતે સતાવતો.

એકવાર તે રાણી તરફ જાણી જોઈ બેદરકારી બતાવતો—બીજી વાર તિરસ્કાર અને અપ્રિયતા વ્યક્ત કરતો—ત્રીજીવાર વળી વિચિત્ર જાતનું જૂલમી વર્તન ચલાવતો—એવી એવી અનેક જૂલમી રીતિઓથી ચાર્લ્સ રાણીનું લોહી પી જતો. રાણીનું રક્ત આમ ચૂસાતું—તે મનમાં ને મનમાં બળી જતો, દુઃખી થતો, પરિણામે તેની લાગણી મરી જતી. ટોચ પણ સ્ત્રી આવાં જૂલમો સહન કરી શકે નહિ. આ બધા જૂલમો રાણીને તેના ચરણની ખાક ચૂમતી દાસી બનાવવા માટેજ ચાર્લ્સ ગુજારતો. જો રાણી ઝૂનની અને વેરની ભૂખી બની હોત તો પોતાના પતિના દયાહીન અને જૂલમી વર્તન સ્થામે બંડ ઉઠાવી તેને અલ્પકાલમાં ઠેકાણે લાવી શકતા; પણ તેણી ઉન્નતમના અને દયાળુ હતી—સ્નેહાળુ અને નમ્ર હતી. આ નમ્રતા અને સ્નેહાળતાએ જ ચાર્લ્સની ધારણા પાર પાડી. તેણીના હૃદયને એટલું બધું નમ્ર બનાવી દીધું કે ચાર્લ્સને તો તેથી મજા પડી ગઈ. રાણી પોતાના પતિના નીચ વર્તન માટે તેને કંઈ પણ કહેતી નહિ. જે બને તે ગુપ્ત-ગુપ્ત જોયા કરતી. પોતાનાપર જૂલમ ગુજરે તે પણ મૂગે મ્હોડે સહી લેતી. આથી ચાળીસ વર્ષની વયે જ્યારે તે આપણી નવલકથાની રંગ ભૂમિપર રજુ થાય છે ત્યારે તદ્દન ગરિબડી અને શાન્ત બની ગઈ હતો.

ચાર્લ્સને અસંખ્ય વિલાસસખીઓ હતી. તે નીતિ કે પવિત્રતાથી હમ્મેશાં દૂરને દૂરજ નહાસતો કરતો. હમ્મેશાં યુવાન યુવતીઓના બાહુપાશમાં બદ્ધ થઈ પડી રહેવાનું તેને બહુ ગમતું. ચાર્લ્સના આવા બ્રષ્ટ અને અનીતિવાન જીવન સ્થામે એક બોલ પણ બોલવાની તાકાત એનામાં નહોતી. તેણે પોતાની છાતી વજ્ર સમી બનાવી આ બધું સહન કરવાનો નિશ્ચય કર્યો હતો. તેની મોહક આંખો તેના પતિની વિલાસપ્રિયતા જોઈ શરમાતી—ધ્રુપી રીતે આંસુ સારતી—પણ તેની સ્થામે થતી નહિ. રાજ સાથે તે આટલી બધી નમ્ર થઈ ગઈ હતી એટલુંજ નહિ પણ તેની વિલાસસખીઓ સાથે પણ તે સ્નેહ-ભાવથી વર્તતી. તેમની સાથે મીઠાશથી વાત કરતી—તેમને જોઈ સ્મિત હાસ્ય ફરકાવી આનન્દ વ્યક્ત કરતી—આ બધું ફક્ત ચાર્લ્સ એકાદ કલાક તેની સાથે ગાળે એ આશાથી કેયેરાધન કરતી. ગરિબ બિચારી ! તેને અન્યાય થતો હતો. એ અન્યાય તે ગણી મઠ પણ તેથી તેને કંઈ લાગ્યું નહિ એમ નહોતું. તેને લીધેજ એ હમ્મેશાં ઉદાસ રહેતી અને ઈર્ષા-ક્રોધ

રાણી બનવા બ્યારે એ પ્રથમ આવી ત્યારે તેના વદનપર ચોવન વસન્તની જે ભવ્ય અને મોહક છટા હતી તે ધીમે ધીમે લુપ્ત થઈ ગઈ !

પતિપ્રેમવંચિતા કેથેરાઈન એક આગા-ઝા-ઈગ્લંડની રાણી બાહ્યદષ્ટિએ દરેક જાતના રાજવંશી ઠાઠમાઠ અને દૌરદમામથી રહેતી હતી. તે રાણી હોવાથી તેની સેવા ઉઠાવનારા દાસ દાસીઓની વિપુલતા હતી; પણ એ સર્વ જહોજલાલી અને દૌરદમામ સત્તા વિનાનાં હતાં. તેણીની સેવામાં અનેક ઉમરાવજાદીઓ હાજર રહેતી; પણ તેઓમાંની કેટલીક ચાર્લ્સની ઉપપત્નિઓ હતી-કેટલીક રાજની જસુસો હતી. રાણીના વર્તનપર રાજને કોઈ જાતનો શક નહોતો. તે તેની પવિત્રતા સારી પેઠે જાણતો હતો. પણ તે રાણી કોઈ સાચો મિત્ર મેળવી શકે તે પસંદ કરતો નહોતો. આથી તેણે રાણી પાછળ પોતાની જસુસો રાખી હતી. રાણી પોતાની સેવામાંની “કુલીન કાન્તા” ઓના કલંકિત જીવનથી માહિતગાર હતી. આથી એક પણ બોલ બોલવા પહેલાં તે વિચાર કરતી. દુઃખી વખતમાં-ચાર્લ્સની ગેરહાજરીમાં ચાર્લ્સની બેદરકારી અથવા જૂલમી વર્તન માટે એક પણ બોલ અસાવધાનતાથી રાણી બોલે તો તે તરત રાજને કાને પહોંચે એથી સ્થિતિ હતી. આથી બિચારી રાણીની સ્થિતિ ઘણી કઠંગી થઈ પડી. તે તદ્દન પરતંત્ર બની ગઈ. તેણીનું જીવન કંગાળ થઈ ગયું. બાહ્ય દષ્ટિએ અનેક સુંદર વૈભવવિલાસની ચીજો તેના શયનગૃહમાં જણાતી પણ તે તેની આંખોને પ્રિય લાગતી નહિ. તેણીનું જીવન સૌન્દર્યજડિત કંગાળ્યતથી ભરેલું હતું-હીરા મોતીના અલંકારો શરીરપર હોવા છતાં હૃદયમાં ભયંકર જ્વાળા સળગતી હતી-તેની ભરાઉ છાતીપર રત્નજડિત માલા લટકતી પણ તેના અંતરમાં બાલા બોકાતા હતા.

અમે આ પ્રકરણના પ્રારંભમાંજ કહી ગયા છીએ કે આજે રાણીના નિવાસસ્થાનમાં ખાનગી મેળાવડો હતો. રાણી આવા મેળાવડા પ્રસંગોપાત કરતી અને તે ફક્ત ચાર્લ્સના દર્શન કરવાને કે અનેક ઉમરાવો તથા ઉમરાવજાદીઓ સાથે મિત્રતા બાંધવાને નહિ પણ પોતાની અસહ્ય સ્થિતિમાંથી કંઈક રાહત મેળવવા માટેજ તે આવા મેળાવડા કરતી. આ સમયે રાજ્યદરબારની મુખ્ય સ્ત્રીઓ કેટલાક ઉમરાવો સાથે ત્યાં હાજર થઈ હતી. બાર્બેરા વીલીઅર્સ અને લુઈ દે કેરલ પણ આ પ્રસંગે હાજર હતી. લુઈ બાદશાહી શયનગૃહમાંની એક કુલીન સ્ત્રી હોવાથી રાણીના આમંત્રણો મેળવવાનો તેને કંઈક હક્ક હતો. બાર્બેરા પુનઃ રાજ્યપર સત્તા મેળવવા બાબતમાં થતી જાન્ય છે

તેથી જ રાણીએ તેને નિમંત્રણ કર્યું હતું કારણ કે તેના તરફ જે અભાવ બતાવવામાં આવે તો રાજપરની તેની સત્તાને લીધે રાણીએ સહન કરવું પડે એમ હતું. બાબેરા અને લુધ એ બેમાંથી કેથેરાઇન બાબેરાને વધુ ધિક્કારતી. દુષ્ટ લુધએ કદિ પણ બાણી બેઠને રાણીનું અપમાન કરવાનો કે તેણીને હલકી પાડવાનો નીચ પ્રયત્ન કર્યો નહોતો. ઉલટી તે રાણી પ્રત્યે સમ્પૂર્ણ માનથી વર્તતી અને તેની સખી હોવાનો ડોળ કરતી. બીજા હાથપર ડચેસ ઓફ ક્લીવલેન્ડ ઘણીજ અભિમાની અને નીચ હતી. થોડાંક વર્ષો પૂર્વે બ્યારે રાજ તેના મોહ-પાશમાં સપડાયો હતો ત્યારે એ બદમાસ બલા રાણીનું 'ખુલ્લું' અપમાન કરતાં સહેજ પણ અચકી નહોતી. રાણીને બાબેરા જેવી એક બ્રધરિતા પોતાનું અપમાન કરે તેથી અતિ તિક્ષણ વેદના થતી. પણ બિચારી શું કરે? રાણીની પદવીનું લેશમાત્ર ભાન રાખ્યા વિના પોતાના રાજવંશી ચાર સાથેની નીચ મિત્રતાને લીધે તે નીચ અને દુષ્ટ ડચેસ પવિત્રતાની મૂર્તિ કેથેરાઇનનું અપમાન કરતી અને રાણી તે અસહ્ય લાગતાં ગુસ્સે રીતે અશ્રુ સારતી. આ કારણે તે બાબેરાને અત્યંત ધિક્કારતી અને હમણાં તે પુનઃ સત્તાશીલ થવાની વાત સાંભળી તે બિચારી મનમાં ને મનમાં ભય પામતી હતી. લુધ હજી પણ રાજની માનીતી રહે એવું રાણી ઇચ્છતી છતાં તેણીએ બાબેરા પ્રત્યેનો ધિક્કાર વ્યક્ત થવા દીધો નહિ. તેણે પોતાનો મનોભાવ ચાલાકીથી છુપાવી દીધો અને બાબેરાને બેઠ હાસ્ય કર્યું. એ હાસ્યે ડચેસ ઓફ ક્લીવલેન્ડની ઉન્નતિનો તારો પુનઃ અમકે છે એવો ભાસ કરાવ્યો.

રાણીના નિવાસસ્થાનમાં ચાર વિશાલ ઓરડાઓ હતા. તેમાં સુશોભિત ઉચ્ચ કારિગરિનું કિમતી ફરનીચર વ્યવસ્થિત રીતે ગોઠવી તેમની શોભા વધારવામાં આવી હતી. આખને ઝાંખી પાડે એવી તેજસ્વી બત્તી દરેક ઓરડામાં ઝગારા મારી રહી હતી. એક ઓરડામાં પાનાં રમવાનાં ટેબલો મૂકેલાં હતાં; અને ત્યાં કેટલાક પરોણાઓ મોજ કરતા હતા. બીજા ઓરડામાં યુવાન યુગ્મે બેઠાં હતાં તથા પ્રેમની મીઠી ગોષ્ટિ કરી રહ્યાં હતાં તથા કેટલાક યુવાનો પોતાની માથકોની કમ્મરની આસપાસ હાથ નાખી ધીમે ધીમે આમતેમ ફેરા ખાતા હતા. ત્રીજા ઓરડામાં એક વિશાલ ટેબલ હતું અને તે પર જ્ઞાતભાતની ભોજન સામગ્રી મૂકેલી હતી. ચોથા ઓરડામાં ખુદ મહારાજ તથા તેના ખાસ મિત્રો માટેની સગવડ કરવામાં આવી હતી. તેમાં હમણાં રાજા એક સોફાપર ડચેસ ઓફ ક્લીવલેન્ડ સાથે બેઠો

હતો-રાણી ડ્યેસ ઓફ પોર્ટસ્મથ સાથે એક બીજા સોફાપર બેઠી હતી. પાંચ છ ઉમરાવો તથા કુલીન સ્ત્રીઓ મહારાજા તથા મહારાણીની આજ્ઞાની રાહ જોતાં થોડેક દૂર ઉભાં રહી ધીમે સ્વરે માંહોમાંહે કંઈ વાત કરી રહ્યાં હતાં. રાજાનું બધું લક્ષ ડ્યેસ ઓફ ક્લીવ લેન્ડ પરજ હતું. લુઈ તરફ સ્નેહભીતી નજરે તેણે આજે ન જોયું. લુઈ તેનું કારણ સમજી ગઈ અને બાર્બેરા-તેની પ્રતિસ્પર્ધિની વિજયી થતી જાય છે એવી તેની ખાત્રી થઈ ગઈ. તેણે જોયું કે એક વેળાની ક્ષિટિશ દરબારની ચળકતી ચંદ્રિકા-લુઈ-આજે બીજાની નજરમાં ઝંખી પડી છે. છતાં તેના મનમાં પોતાની પડતીને લીધે કેવા વિચાર ધોળાતા હતા તે તેના બાહ્ય દેખાવ પરથી કોઈ કહી શકે એમ નહોતું. તે હમ્મેશના જેવીજ આનન્દી અને પ્રસન્ન વદને વાત કરતી રાણી સાથે બેઠી હતી. રાજાએ તેની સાથે એક બેચાર વાત કરી ત્યારે લુઈએ પોતાની હમ્મેશની મીઠી અને મોહક બાષામાં તેનો જવાબ આપ્યો. તે એટલી બધી સાવધતાથી વર્તતી હતી-એકેએક શબ્દ એટલો વિચાર કરી બોલતી હતી, કે જેથી તેની પ્રતિસ્પર્ધિનીના મનમાં લુઈ તેની ઈર્ષ્યા કરે છે એવી શંકા પણ આવે નહિ. લુઈએ રાણીની વધુ ખુશામદ પણ કરી નહિ. તેના હૃદય પર તેને સંમૂર્ણ કાબુ હતો-પોતાના બાહ્ય દેખાવ પર, શબ્દો પર તથા વર્તન પર તે ખાસ લક્ષ આપતી કે જેથી તેનો મનોભાવ કોઈ જાણી શકે નહિ; છતાં પોતાની પ્રચંડ શત્રુ ડ્યેસ ઓફ ક્લીવલેન્ડને ધૂળમાં રગદોળવાનો પ્રસંગ ક્યારે આવશે એજ વિચાર તેના અંતરના ઉંડાણમાં ગડમથલ કરી રહ્યો હતો એમ આ સ્થલે કહેવાની જરૂર છે.

ચાર્લ્સ આ પ્રસંગે આનન્દમાં નહોતો. એનો સ્વભાવ આનન્દી અને વિલાસી હોવા છતાં આજે એના વદન પર હર્ષની છટા લાવવાનો એણે વ્યર્થ પ્રયાસ કર્યો. વિલાસ અને અયશઆરામનો તે ગુલામ બની ગયો હતો; અને તેમાંથી મુક્ત થવાનું તેને અશક્ય લાગતું હતું તથા મુક્ત થવાનું પ્રિય પણ નહોતું. તેના ખર્ચો હમણાં હમણાં બેહદ વધી ગયા હતા. તેના પૈસા અનેક રસ્તે ચાલ્યા જતા હતા-પાણી પેટે તે પૈસા ગુમાવતો હતો-અને જોકે ડ્યેસ ઓફ ક્લીવલેન્ડે તેને પોતાના પક્ષમાં લેવા માટે, તેની પ્રીતિ મેળવી સત્તાશીલ બનવા માટે ઓહા, માનચાંદ અને પદવી માટે ટળવળતા ઉમરાવો પાસેથી એક મોટી રકમ ચાર્લ્સને આપી હતી પણ રાજાની અસામાન્ય આવશ્યકતા તરફ જોતાં એ મોટી રકમ સમુદ્ર આગળ પાણીના થોડાંક ટીપાં જેવી હતી. ટૂંકામાં ચાર્લ્સની આર્થિક સ્થિતિ વિચિત્ર થઈ પડી

હતી. તે માથાથી પગ સૂધી કરજમાં ડૂબી ગયો હતો. તેના મહેલમાં નોકરી કરતાં દાસદાસીઓના ઘણા મહિનાના પગાર ચુકવાયા નહોતા-રાજના ઉમરાવ કારભારીને કેટલાક વ્યાપારીઓએ સ્પષ્ટ જણાવી દીધું હતું કે જો તેમના દહેણા પૈસા મહારાજ તરફથી નહિ ચૂકવવામાં આવશે તો તેમને દિવાળા ફૂંકવા પડશે-એટલુંજ નહિ પણ ચાર્લ્સ જુગારમાં પણ ખૂબ હારી ગયો હતો. જુગારનું દેવું પણ તે ચૂકવવા અશક્ત હતો. આથી જો કે તેને પોતાના મોજશોખ અને અયશઆરામ સિવાય કશાની પરવા નહોતી તોપણ તે આજે ચિન્તાતુર જણાતો હતો. તે ગમ્ભીર વદને સોફાપર બેઠો હતો. તેને પડખે ડ્યેસ ઓફ કલીવલેન્ડ હતી પણ રાજની પ્રીતિભરી લાગણી લુધ તરફ હતી. બાઈરોને તે ચાહતો નહોતો; પણ તેની આર્થિક મુશ્કેલીએ ચાર્લ્સને બાઈરોને શરણ થવાની ફરજ પાડી. બાઈરોએ તેને આર્થિક સહાય કરી-બીજા વધુ પૈસા આપવાનાં વચન આપ્યાં-પણ તેજ સમયે તેના બદલામાં પોતાની આગલી સત્તાશીલ સ્થિતિ મેળવવાની તે આશા રાખે છે એ વાત પણ રાજને ચાલાકીથી જણાવી દીધી.

ચાર્લ્સ કલીવલેન્ડની પાસે સોફાપર બેઠો બેઠો મનમાં ને મનમાં તેની બે વિલાસસખીઓની તુલના કરવા લાગ્યો. ડ્યેસ ઓફ કલીવલેન્ડ હમણાં બેતાળીશ વર્ષની હતી, જ્યારે લુધ દે કેરલ ભાગ્યેજ છત્રીસ વર્ષની હશે આથી લુધ પોતાની પ્રતિસ્પર્ધિની કરતાં યુવાન હતી. બાઈરોનું સૌન્દર્ય આંજી નાખનારું હતું એ વાત ખરી છે. પણ લુધની સુંદરતામાં કંઈ ચોરજ જાડુ ચાર્લ્સને જણાતું. લુધમાં ચાર્લ્સને મીઠાશ અને સ્નેહાળતાનાં દર્શન થતાં અને જ્યારે તેના કોમલ હાથો તેની ગરદનની આસપાસ ફરી વળતાં ત્યારે તેને જે આનંદ થતો તેની સીમાજ નહોતી. લુધ કોઈ પણ વેળા ચાર્લ્સ પર જોર જૂલમ ચલાવીને કે તેને ધમકાવીને પોતાની ધારણા પાર પાડતી નહિ. મીઠા બોલનાજનખરાં અને નયનોની મસ્તીથી તે ચાર્લ્સને પાણીપાણી કરી નાખતી અને કાતિલ નયન બાણોથી ધાયલ થયેલા પુરુષ પોતાની પ્રિયતમાને કોઈ ચીજ આપવાની ના પાડે એ અશક્ય છે. લુધ આ વાત જાણતી અને એ જાહુનો પોતાના લાભમાં ઉપયોગ કરતી. આતું જાડુ વિજય ન મેળવી શકે એ શું શક્ય છે, વાંચનાર ?

ડ્યેસ ઓફ કલીવલેન્ડ પ્રતિ રાજએ એક દષ્ટિ ફેંકી. તેના વદન પર તે એક બે પલ સ્થિર કરી. તરતજ તેની આંખોમાં જે ભમકરતા સમાવલી હતી તે ચાર્લ્સને જણાઈ આવી અને તે એક પલ ડોઈ. બાઈરોની મોટી કાળી આંખોમાં વિલાસપ્રિયતા સ્પષ્ટ જણાઈ

આવતી. એની મારકણી આંખોમાં કામવાસના સાથે ભયંકરતા પણ વસતી હતી અને હમણું ચાલ્સને પડખે વિજય મેળવવાની આશામાં વિજયી અભિમાન અને કામ પિપાસાથી નાચતાં તેના નયનોના ગર્ભ-માં ભયંકર જ્વાલામુખી જેવો પ્રચંડ વૈરાગિન છુપાયેલો હતો, એ તેનો રાજવંશી આશક બાણુતો હતો. તે મનમાં ને મનમાં અનેક જાતના વિચાર કરવા લાગ્યો. જે આંખો આજે તેને બહાલથી, મસ્ત પ્રેમથી વધાવી રહી હતી તેજ નયનો તેને ભવિષ્યમાં કંઈ પ્રસંગ આવતાં ક્રોધાગ્નિથી બાળી નાખશે. બાઈરાનું સુંદર વદન, તેની ભરાઈ છાતી, તેના સુંદર વાળોની લટ, તેનો ભવ્ય પોષાક, તેના નયનોના ચાળા—એ સર્વ અત્યારે મોહક હતાં. પણ એ મોહકતા નષ્ટ થઈ તેને સ્થાને ભયંકરતાને આવતાં વાર લાગે તેમ નહોતું અને સ્નેહાળતાને સ્થાને ક્રોધ અને વૈરની લાગણી પ્રદિપ્ત થતાં વાર નહોતી.

પોતાની ભયંકર માથુકતું નિરિક્ષણ કર્યા પછી ચાલ્સે નીપુણતાથી લુધ દે કેરલ—તેની મીઠી પ્રિયતમા પર દષ્ટિ ફેંકી. તરતજ તેને વિચાર આવ્યો કે આ મોહક મૂર્તિએ કદિ પણ તેની ઈચ્છા વિરુદ્ધ મક્કા આપીને પોતાનો ક્રોધ સ્વાર્થ સાધ્યો નથી. તેણે રાજપર રાજ્ય કરવાને માટે, સત્તાનો નહિ પણ સ્નેહાલતાનો—કૃત્રિમ પ્રેમનો ઉપયોગ કર્યો હતો. જ્યારે લુધ ચાલ્સથી નારાજ થતી ત્યારે તેના તરફ વિનીત નજરે જોતી—તેની આંખોમાં પોતાની કરૂણ આંખો પરાવતી—રડી જેવી પડતી—ક્રોધ ક્રોધવાર રીસાતી. આવા રીસામણાં મનામણાંથી ચાલ્સ ગુસ્સે થતો નહિ; પણ લુધ પરનો તેનો પ્રેમ ઉલટાનો વધતો. ચાલ્સને બાલીશભાવદર્શક વદન જોતાંજ લાગી આવ્યું. લુધ કદિ તેની સાથે કોઈ ભરાઈ નહોતી—તેની સ્હામે કંઈ સ્વરે બોલી નહોતી—તેના વદન પર એક દુષ્ટ ઝુનુની સ્ત્રી જેવી નિર્દયતા કદિ પણ જણાઈ નહોતી. હમ્મેશાં લુધ હસમુખી, આનંદી અને સ્નેહાળ જણાતી ! આવી મીઠી સખી તરફ બેદરકાર બની તેની જગ્યા ખીજીને આપતાં ચાલ્સ દિલગીર થયો. લુધ તરફના અભાવને લીધે નહિ, તેના ક્રોધ દોષને લીધે નહિ પણ ચાલ્સની આર્થિક મુશ્કેલીની મુજબલને લીધે તે ક્લીવલેન્ડની ગોદમાં જવા તૈયાર થયો હતો. ઈંગ્લેન્ડનો વિધાતા—એકતંત્રી સ્વામી ચાલ્સ આવી રીતે એક પેની વગરનો બિખારી બનવાથી તેની વિલાસસખીઓના દ્રવ્ય માટે વેચાતો હતો. લુધ—તેની બહાલી સખીને દૂર કરી તેનાથી ઉલટા અને ભયંકર સ્વભાવની બાઈરા સાથે પ્રેમસાકળથી બંધાતો હતો.

આજના ખાસ મેળાવડા પ્રસંગે રાણીના નિવાસસ્થાનમાં એમ મમલા નિયંત્રીત નરનારીઓમાંના કેટલાક ઉમરાવો ઉચેસ એક

કલીવલેન્ડના પક્ષના હતા અને તેઓએજ રાજની આર્થિક મુશ્કેલીમાં સહાય કરવા માટે ડ્યેસને વારંવાર પૈસા આપ્યા હતા. આ પૈસા તેઓ નકામા ફેંકી દેતા નહોતા કે રાજપર મહેરબાની કરવા માટે આપતા નહોતા; પણ તે દ્વારા ડ્યેસને સત્તાવાન બનાવ્યા પછી બદલામાં માન, આદર, પદવી આદિ મેળવવાની આશામાં તેઓ ભોગ આપતા હતા. બાબેરા વીલીઅર્સે ગુપ્ત રીતે એક ટીપ મહારાજપર છ સાત અઠવાડિયા પૂર્વે મોકલી હતી; અને તે ટીપ લુધ દેકરેલે ગુપ્ત રીતે જોઈ હતી એ વાત વાંચનારની સ્મૃતિમાંથી ઉડી ગઈ નહિ હોય. આ ટીપમાં જે જે ગૃહસ્થોને માનઆદર આદિ આપવાની ડ્યેસે સૂચના કરી હતી તેમને હજી સૂધી કંઈ મળ્યું નહોતું. ચાર્લ્સ પોતાની હમ્મેશની બેદરકારી બધા પ્રમાણે આ સંબંધી પણ બેદરકારી બતાવી હતી. ડ્યેસ એક કલીવલેન્ડને તેણે બે ચારવાર ઉડાવનારા જવાબ આપી સમજાવી હતી અને ડ્યેસ હજી સમજી શક્યા સત્તાવાન થયેલી નહિ હોવાથી ચાર્લ્સ સાથે ઝાઝી પતરાણ કરી શકે એમ નહોતું. હમણાં તો તે રાજને ગમે તે રીતે આનન્દિત કરી પોતાના ઝાંખા પડેલા સિતારાને ચમકાવવા માગતી હતી. પ્રસંગોપાત તેણે રાજને ઉપરોક્ત ટીપનો અમલ કરવાની નમ્ર વિનંતી કરી હતી અને રાજએ તેને ધિરજ આપી શાન્ત કરી હતી. ડ્યેસના પક્ષકારોએ તેને પૈસા આપવાનું ચાલુજ રાખ્યું હતું; પણ અન્તે તેઓ ડગ્યા. હમણાં તેમણે પચીસ હજાર પૌંડ ભેગા કરી ડ્યેસ એક કલીવલેન્ડને આપ્યા હતા અને તે સાથેજ જણાવી દીધું હતું કે તેઓ હવે પછી કંઈ પણ આપવા રાજ નથી માટે આ છેલ્લી રકમનો અસરકારક ઉપયોગકરી ધારેલી ધારણા પાર પાડી લેવી. આ રકમ ડ્યેસની પાસે હમણાં હતી અને તે રાજને ભેટ કરવાનો યોગ્ય પ્રસંગ તે બોળતી હતી. તેના પક્ષકારો તરફથી હવે વધુ સહાય તેને મળવાની નથી એવું ધારી આ છેલ્લો ગોળો આપાદ ફેંકી પોતાનું ધ્યેય પ્રાપ્ત કરવાનો નિશ્ચય તે કરી રહી હતી.

આજે સાંજે એ મહાન રમત ડ્યેસ એક કલીવલેન્ડ રમવાની હતી; અને રાજ આર્થિક મુશ્કેલી સંબંધી વાત કરે અથવા એવીજ કંઈ ટીકા થાય તો તે રાજને એકદમ વશ કરી લે એવી આશા રાખતી હતી. વિજય માટે તો તે ખાત્રી રાખતી હતી. ચાર્લ્સ હવે તેનોજ છે-ઈન્ડિ-ડની સત્તાશીલ મહારાણી તેજ છે-લુઈની ઉન્નતિના દહાડા હવે પૂરા થઈ ગયા છે-એમ તે માની બેઠી. મનમાં મલકાતાં મલકાતાં તેણે લુઈને કેટલી-ક્યાર વધુ માન આપ્યું-કોઈકવાર અભિમાન બ્યક્ત કર્યું-અને લુઈ કરતાં તે વધુ ઉચ્ચ પદપર આવવાની હોય એવો બાણ ડોળ પણ કર્યો.

લુછદે કેરલ શાન્ત રહી આ સમજો નાટક જોયા કરતી હતી. પરાણુઓ ભેગા થયાને વધુ વખત થયો નહિ એટલામાં ત્યાં એક નોકર આવ્યો અને રાજના ઉમરાવ કારભારી પાસે જઈ તેના કાનમાં તેણે કંઈ કહ્યું. પેલા ઉમરાવે નોકરની વાત સાંભળી અશાન્ત થઈ રાજ તરફ જોયું અને પછી પેલા નોકરને ધીમે સ્વરે કંઈક સૂચના કરી. શું કરવું તે સૂઝ નહિ પડતું હોય તેમ નોકર જરા અચક્યો—તે કંઈક કહેવા માગતો હતો—પણ બોલવાની હિમ્મત કરી શક્યો નહિ. ઉમરાવે તેના તરફ આજ્ઞાદર્શક નજર કરી અને તે નોકર ત્યાંથી ચાલી જતો હતો એટલામાં રાજની નજર તેનાપર પડી. તે પોતાના કરજના વિચારને લીધે મુઝાતો હતો. તેણે પૂછ્યું:—

“આ શું ભેદ છે?—”

“કંઈ નથી નામદાર ! આપ નામદારને એપર લક્ષ આપવાની જરૂર નથી.....” રાજનો ઉમરાવ કારભારી રાજના સેક્રા પાસે જઈ બોલ્યો.

“મારા ખાસ ખાતાને લગતી એ વાત છે—”

“કંઈ શીકર નહિ. મને જે હોય તે કહો. મને લાગે છે કે કંઈ નાપસંદ બનાવ બન્યો છે—”

“નહિ, મારા નામદાર, એવું કંઈજ નથી.” વિનય પૂર્વક નમન કરી ઉમરાવ બોલ્યો.

“નહિ, કંઈક એવુંજ છે, મારા લોર્ડ ! બોલો, શું છે તે મને કહી દો. હું ધારું છું કે કોઈ અધીરો અને અવિનયી વ્યાપારી પોતાનું ખીલ લઈ આવ્યો હશે. આહ ! એ લોકો હવે બહુજ ધાંધલ કરી રહ્યા છે. જુઓ ! માંડે ગજવું ખાલી છે એ વાત અહિં બધા જાણે છે. હું તે છુપાવવાની કશી જરૂર જોતો નથી. મારી આર્થિક મુશ્કેલી-માંથી મને મુક્ત કરનાર વ્યક્તિને હું ઘણો મોહક બદલો આપવા માગું છું.....પણ બોલો, મારા લોર્ડ ! શું છે ? આ બધા પોતાના રાજકર્તાની મુશ્કેલી જાણે છે—બોલો, શું છે?—”

“આપ નામદાર.....”

“નામદાર નામદાર કેટલીકવાર બોલશો ? જુઓ, ઉમરાવ સાહેબ, કેટલીકવાર માનભર્યા સંબોધનો અપ્રિય લાગે છે.....અહિં આવ, છોકરા !—બોલ, શું છે તે મને કહી દે—” ચાર્લ્સે નોકર તરફ જોઈ છેલ્લા શબ્દો કહ્યા.

“નામદાર ! એક બાઈ કારભારી સાહેબની આશીસમાં આવી છે ને વિનંતી કરે છે કે.....”

નોકર જરા અટક્યો.

“બોલ, બોલ, આગળ બોલ. તે બાધ શું માગે છે ?” રાજા બોલ્યો.

“ તેણી નમ્રતાપૂર્વક અરજ કરે છે, સાહેબ ! કે તેણી જે એક બીલ લાવી છે તે પર તુરતા તુરત ધ્યાન અપાવું જોઈએ—”

“ તે બીલ ક્યાં છે ?—”

“ તે નોકર પાસે છે, નામદાર ! પણ મેં તે લઈ જવાની તેને આજ્ઞા કરી છે. હું તેપર કુરસદે ધ્યાન આપીશ—” ઉમરાવ બોલ્યો.

“ પણ નોકર તમારી આજ્ઞા પ્રમાણે વર્ત્યો નથી, મારા લોર્ડ ! કારણ કે તે બાઈ ઘણી મુશ્કેલીમાં છે અને તેણીને પૈસાની ઘણીજ જરૂર છે. મને તે બીલ આપો, જોઈ ?—”

નોકર પોતાના વેસ્ટના ગળવામાંથી એક કાગળ કાઢી રાજા પાસે ગયો. રાજાએ તેપર ઝડપી નજર ફેંકી અને પછી કંઈક વિચાર કરી બોલ્યો.

“ આ તો બહુજ ખરાબ કહેવાય ! આ બીલની નીચે લખ્યું છે કે આપણો દારૂવાળો ત્રણ હજાર પૌંડ ભરી નહિ શકવાથી તેને કેદખાનામાં લઈ જવામાં આવે છે જ્યારે આપણી પાસે તે સાત હજાર પૌંડ તો માગે છે.....અફસોસ ! તેની આખરે જાય એવો વખત છે ”

“ હું તે બાધ પાસે જઈ તેને સમજાવું છું—” રાજાનો કારભારી બોલ્યો.

“ નહિ. તેણીને શબ્દો જોઈતા નથી: પણ પૈસા જોઈએ છે. તમે તેને શબ્દોનું આશ્વાસન આપી શકશો તે હું જાણું છું. પણ તમે તેને પૈસા આપી શકશો નહિ. આહ ! હું ઇચ્છુંડોના રાજા હોવા છતાં મારી સ્થિતિ એક પેની વગરના કંગાળ જેવી થઈ પડી છે. જા-છોકરા ! જા-અને તે બાધને કહે કે તેના પૈસા એક કલાકમાં તેને આપવામાં આવશે. ”

આટલું કહી રાજા રાણીના ઓરડામાંથી બહાર નીકળ્યો. તે એટલા ત્વરિત વેગથી ઓરડામાંથી નીકળી ગયો કે બધા અજાણ થઈ ગયા. તે ગયા પછી થોડીક પલમાં ડ્યેસ ઓફ કલીવલેંડ પોતાના કોચપરથી ઉભી થઈ અને રાજાની પાછળ ગઈ. ડ્યેસના પક્ષકારોએ હવે તેમની આશાનો ફલિતાર્થ થશે એવી આશાથી આનંદમાં આવી એક બીજાને ધસારા કર્યા.

વાંચનાર, કોણ જીતે છે અને કોણ હારે છે તે આપણે હવે પછી જાણીશું.

પ્રકરણ ૨૫ મું.

૨૫૦૦૦ પૌંડ.

ગત પ્રકરણમાં જે સ્થિતિ વર્ણવવામાં આવી છે તેમાં કંઈપણ મીઠું મરચું ભભરાવવામાં આવ્યું છે અથવા અત્યુક્તિ કરવામાં આવી છે એમ વાંચનારે માનવાનું નથી. ચાલ્સની રાજ્યકારકીર્દિમાં એવા ઘણા પ્રસંગો આવ્યા હતા કે જ્યારે તે તેના લખલૂટ અસામાન્ય ખર્ચને લીધે તદ્દન ખરાબ સ્થિતિમાં આવી પડ્યો હતો—કેટલીકવાર રાજ્યના વપરાશ માટે રાજમહેલમાં જોઈતી વસ્તુઓ પૂરી પાડનારા વ્યાપારીઓ ઉધાર આપવાની સ્પષ્ટ ના પાડતા—માગનારાઓ બાદશાહી મહેલના દરવાજા આગળ ભેળા થઈ અરજ કરતા, ખૂમ મારતા અને રાજ્યપરના લેણા પૈસાના ખીલના થોકડેથોકડા કારભારીપર ફેંકતા.

રાજ્ય આર્થિક મુશ્કેલીમાં છે—તેની પાસે તેનું કરજ ચૂકવવાના પૈસા નથી—તેની ખાનગી મેળાવડા સમયે હાંસી થાય છે—માગનારાઓ રાજમહેલના બારણાપર ઉભા છે—એ જોઈ ત્યાં હાજર રહેલા ઉમરાવોમાંથી કોઈએ રાજ્યની મુશ્કેલીનો અંત લાવવા માટે પચીસ હજાર પૌંડ આપવાની ઉદારતા નહિ બતાવી હોય એવી શંકા આ સમયે વાંચનારના મનમાં આવે એ શક્ય છે. ઘણા ઉમરાવોની મિલકત એટલી બધી હતી કે તેમને મન પચીસ હજાર પૌંડ તો કુછ ખીસાદમાં ન ગણાય; પણ રાજમહેલમાં રાજ્ય સાથે માનમર્તબાથી વર્તવાના નિયમો એટલા કડક હતા કે જેથી આવી માગણી કરવી એ તિરસ્કારને યોગ્ય ગણાય. રાજ્યનું કરજ ચૂકવવાની માગણી કરવી એ રાજ્યનું અપમાન કર્યા ખરાબર છે એવી માન્યતાને લીધે કોઈ ઉમરાવ કંઈ બોલ્યો નહોતો; પણ તે ભવ્ય હાલમાં એક એવી વ્યક્તિ હતી કે જે આ તકનો લાભ લઈ શકે. તે ડચેસ ઓફ ક્લીવલેન્ડ હતી; અને તેણી તરતજ ચાલ્સની પાછળ ગઈ હતી એ આપણે ગયા પ્રકરણમાં જોઈ ગયા છીએ.

રાજ્ય કેરીડોરમાંથી પોતાના ખાનગી ઓરડા તરફ ડિસ્કેરાયલી સ્થિતિમાં ત્વરિત વેગે જતો હતો એટલામાં બાર્બેરા વીલીઅર્સે તેને અરધે રસ્તેજ પકડી પાડ્યો; અને ચાલ્સને પોતાની પાછળ હલકા પગલાંનો અવાજ સાંભળી પાછળ નજર ફેંકી.

“આહ ! તું છે ? બાર્બેરા !—” તે બોલ્યો.

“હું હમણાં એકલો રહેવા માગું છું. મારે કોઈને એક પત્ર લખવો છે—”

“માફ કરો, બહાલા ચાલ્સ !...” તે બોલી.

“પણ તમારા દુઃખમાં તમને આશ્વાસન આપવાની મારી ફરજ છે—કદાચ હું તમને સહાય કરવા શક્તિવંત થઈશ—”

“ચાલ, ઓરડામાં આવ—કોઈ નોકર આપણી વાત સાંભળી જાય એ મને પસંદ નથી...” ચાર્લ્સ બોલ્યો.

તેઓ રૉયલ કેબીનેટમાં જઈ પહોંચ્યા. ત્યાં દેદિધ્યમાન બત્તી બળતી હતી. ચાર્લ્સ એક બેઠક પર અફળાઈ બેસી.

“આહ! હું રાજ હોવા છતાં મારી સ્થિતિ આજે બિખારી જેવી છે—”

“બહાલા! આ નજીવી બાબત માટે તમે દુઃખી ન થાઓ—શાંતિથી મારી સાથે વાત કરો—તમારી લહેણદાર બાઈ જેટલા પૈસા તમારી પાસે માગે છે તેટલા હમણા મારી પાસે છે—”

ડ્યેસ ઓફ ક્લીવલેન્ડ બોલી.

“શાહબાશ! બાબેરા! તું તો મારી માર્ગદર્શક અમ્મરા થવા માગે છે કે શું? તારાપર પૈસાનો આટલો બધો વરસાદ કોણ વરસાવે છે?—” રાજ બોલ્યો.

“તેનું તમારે કંઈ કામ નથી. ચાર્લ્સ! હું એટલુંજ કહેવા માગું છું કે મારી પાસે ૨૫૦૦૦ પૌંડની કિંમતનો દસ્તાવેજ છે કે જેના પૈસા આવતી કાલે મળી શકે—”

“મને તે દસ્તાવેજ આપી દે—” આવી મોટી રકમ મેળવવા માટે અધીરો બની ચાર્લ્સ બોલ્યો.

“આટલા બધા ઉતાવળા ન થાઓ.” ડ્યેસ બોલી.

“તમારું વચન તૂટે તે પહેલાં હજી તમારી પાસે આખો કલાક છે. આપણે થોડીક મિનિટ વાત કરીએ—”

“આહ! તું કંઈ બદલાની આશા રાખે છે? હું સમજી ગયો! હીક, બોલ, શું સરતે તું મને એ રકમ આપવા માગે છે?—”

“પેલી નાની યાદી જે મેં તમને થોડક અઠવાડિયા પહેલાં આપી હતી અને જે પર ધ્યાન આપવાનું તમે મને વચન આપ્યું હતું—”

“હીક-હીક—આપણે તે પર તરત લક્ષ આપીશું. જો—ત્યાં છે તે!—લઈ આવ—પેલી પેટીમાંથી—” એમ કહી તેણે એક કુંચી નાખી.

બાબેરા વીલીઅર્સ તરતજ પેટી ઉઘાડી અને જોઈતો કાગળ કાઢી રાજ પાસે આવી. રાજ તે વાંચી બોલ્યો.

“આ તો બહુ લાંબી ટીપ છે, પેન્શન્સ, પ્રમોશન્સ, માનચાંદ! બાબેરા! આવા અતિ લોભી માણસોને માનચાંદ—રોટલી માછલી—આપવાથી શું લાભ?”

“ નામદાર !—” ડ્યેસ અભિમાનથી બોલી.

“ એ મારા મિત્રો છે; અને તમે રાજા છો છતાં મારે કહેવું જોઈએ કે તેમને હલકા ગણવા એ યોગ્ય નથી—”

“ વારૂ-વારૂ. હું તને ગુસ્સે કરવા માગતો નથી—” રાજા ડ્યેસના ઝનુનની સ્વભાવના મંગલાચરણથી ડરીને બોલ્યો.

“ અરે ! પણ આ કોનું નામ ? બાબેરા ! લોર્ડ આર્ડેન જે પેલા બળવાખોર મરટનની વિધવાને પરણી મુઝો અને જેને મેં મારી નોકરીમાંથી કાઢી મૂક્યો તેને માન ? તેને ખિતાબ ?—”

“ શામાટે નહિ ? લોર્ડ આર્ડેન એક અંડખોરની વિધવાને પરણ્યો તેથી તેણે શું મહાપાપ કર્યું ? તમે પોતે બળવાખોરોના સરદાર આલિક્સન્ટને ક્ષમા આપી તેને મોટામાં મોટી પદવી અર્પણ કરી એ ખુબસુરત બળવાખોરને તમે ગવર્નર જનરલ બનાવ્યો—”

“ આહ ! આલિક્સન્ટ ! તને એની ખુબસુરતી ગમી ગઈ લાગે છે ? બાબેરા !—”

“ જનરલ આલિક્સન્ટ ઘણો ખુબસુરત માણસ છે. ખરેખર !...” રાજાને ઇર્ષ્યા બનાવવાના ધરાદાથી ડ્યેસ બોલી.

“ આ યાદીમાં લોર્ડ આર્ડેનનું નામ રહેવુંજ જોઈશે કે ?—” રાજા બોલ્યો.

“ હા. ”

“ નહિ. ”

“ હું કહું છું હા. ” પગ ઠોકીને બાબેરા બોલી.

“ બોલો, હવે ? હા ? કે ના ? એ ઉમરાવ મારી સાથે ઘણી સારી રીતે વર્ત્યા છે; અને હું તેમનો ઉપકાર વાળવા માગું છું. જુઓ, અહિં ૨૫૦૦૦ પૌંડ છે—”

“ અરે ત્હારું બહું ચાલ ! તું કેવી બાઈડી છે ! તું તારોજ કંકો ખરો કરાવવાની ! વારૂ, એ નામ રહેવા દે...લોર્ડ હારલેને અર્લ બનાવવો—હમ ! એમાં કંઈ હાનિ જેવું નથી. પોન્સોબીને સ્પેનનું એ લગ્નખાતું સોંપવું. એમ પણ થઈ શકશે. સર જોસફ ટ્રેસીને ઉમરાવ પદ આપવું—ડીક, એ ચુસ્ત કેથોલીક છે—પોપનો અંગુઠો ચૂમી આવ્યો છે—એ ઉમરાવ થશે—પણ આ શું ? આ કોનું નામ ? સર હેક્ટર ગ્રેહામ—નહિ—દસહજાર વાર નહિ—આખી દુનિયા મારી દહેણદાર થઈ મારા દરવાજા પર ઉભી હોય તોપણ હું આ માણસને કંઈ આપીશ નહિ. તને ખબર છે, બાબેરા ! આ માણસે શું કર્યું છે તે ? આજેજ આપણી રાયલ ચાટમાં તેને કેદ પકડી ‘ન્યુગેટ’માં પુરવામાં આવ્યો છે—”

“હું તે જાણું છું અને તેથી જનરલની પદવી સાથે એડ્જુટન્ટ જનરલનો ઓર્ધો માગવાને બદલે તેને ભયંકર કેદખાનામાંથી તમે એકદમ મુક્ત કરશો તો હું સંતોષ પામીશ—”

“નહિ. એ નહિ બની શકશે. બાર્બેરા!—” તે યાદી ટેબલ પર ફેંકી દઇ ચાલ્યો બોલ્યો.

“બહુ સાફ—” કહી કચેસ બારણા તરફ ફરો.

“તું ઉતાવળમાં છે—” પચીસ હજાર પૌંડ ચાલી જશે એવી ચિંતાથી રાજ બોલ્યો.

“હું જે માગું છું તેની તમે ના પાડો છો—તમારું વર્તન ઘણું ઘાતકી-ધિકારપાત્ર છે. આહ ! હું ઝતુની બની નવતું તેર કરી નાંખીશ. તમે મારી સાથે આમ વર્તશો તો હું એભાન થઇ જઇશ—”

“પ્રભુને ખાતર શાન્ત થા.” મેઘનો ગડગડાટ સાંભળી ભયંકર વર્ષાદથી ડરી ચાલ્યો બોલ્યો.

“ઝેહામે શું કર્યું છે તે કદાચ તું જાણતી નહિ હોય—”

“તેણે એક સાધારણ સ્ત્રીનું હરણ કરવાનો પ્રયત્ન કર્યો—પણ એ કામ “તમારા રાજ્યઅમલમાં” ગુન્હા જેવું ન ગણી શકાય—”

“કબૂલ—...પણ ગાંડી ! રાજ જે કરી શકે તે પ્રજાથી ન થાય. આખો દેશ એમ તો અનીતિમાન થઇ જાય—”

“જુઓ, આખા દેશ માટે હું આ કાગળના ટુકડા જેટલી પરવા કરું છું—” અને એક કાગળનો ટુકડો લઇ તેના ચીરે ચીરા કરી તેણીએ જમીન પર ફેંકી દીધા.

“બસ-બસ-બાર્બેરા ! તું એવો ગડગડાટ કરે છે કે બસ ન પૂછ વાત ! બીજુ કાંઈ છે ?—”

“ગડગડાટ ! હું ગડગડાટ કરી મૂકું છું એમ તમને લાગે છે ? અફસોસ ! જે પેલી બદમાસ ફ્રેંચ બલાએ મારા કરતાં બમણું માગ્યું હોત તોય તમે ના ન પાડત—જ્યારે મારી નજીવી માંગણી—”

“નજીવી માંગણી ખરેખર ! હવે શાંત થા—અને હું કહું તે સાંભળી લે. સર હેક્ટર ઝેહામે પોતાના કેટલાક માણસો સાથે એક યુવાન યુગલ પર હુમલો કર્યો—”

“હું જાણું છું, મારે એ હકિકત જોઈતી નથી, મેં બધું સાંભળ્યું છે, ઝેહામે પેલા બદમાસ લી પર હુમલો કર્યો હતો કે જેને મેં એક રાત્રે પેલી ફ્રેંચ બલાના ઘરમાં જોયો હતો અને જે એક રીપ બ્લીકનની પુત્રીને પરણ્યો છે—”

“હવે એ લી પર મારી કૃપા છે.....” રાજ દહતાથી બોલ્યો કે જેથી બાર્બેરા જરા ચમકી.

“ત્રિહામનું કામ જુલમી અને પાપી હતું. તેનો હુમલો નીચ અને ધિ-
કારપાત્ર હતો. તેણે યુવાન લીનું ખૂન કરવાની દુષ્ટ ધારણા રાખી હતી—”

“તેની મને શી પરવા છે ? સર હેક્ટર ત્રિહામ હજુ સુધી
આપ નામદારના પક્ષને વક્ષાદારીથી વળગી રહ્યો છે, હું તેની મુક્તતા
માટે અરજ કરૂં છું. ચાર્લ્સ ! હું કંઈજ સાંભળવા માગતી નથી. એ
મુક્ત થવોજ જોઈએ—નહિ તો હું જોવા જેવું કરીશ—”

“જા. તારાથી થાય તે કર. હું તેને નહિ છોડું—” કહી
ચાર્લ્સ ઓરડામાં આમ તેમ ફરવા લાગ્યો.

“તમે મને ખીજવો છો ? ગુસ્સે કરો છો ?—” અને આમ
કહી તે દીવાની હોય તેમ પગ દેકવા લાગી.

“તારામાં આજે શયતાન ભરાયો લાગે છે. શાન્ત થા...”
અને રાજા ડયેસ તરફ જોઈ રહ્યો કે જેનું મુખ સુન્દર હોવા છતાં
ઝતુની લાગણીને લીધે અત્યારે તે લાલ થઈ ગયું હતું. આવી ભયં-
કર સ્ત્રી સાથે કામ લેવાનું છે તે જોઈ ચાર્લ્સ મનમાં કંઈ વિચારમાં
પડ્યો. ઓટલામાં ગુસ્સાભર્યા અવાજે બાઈરો બોલી:

“તમે કખૂલ કરો છો કે નહિ !—”

“વારૂ વારૂ. જે તારી મરજી એમજ છે તો એમ.....”
પોતાની બાજુમાં ઉભેલી ઝતુની સ્ત્રીના પંઝામાંથી જેમ અને તેમ
જલદી છૂટવાની ઇચ્છાથી ચાર્લ્સ બોલ્યો.

“ચાલ, ડાહી થા હવે. તારી બધી માગણીઓ મેં સ્વીકારી
છે—અને આવતી કાલે આ દીપમાં દર્શાવ્યા પ્રમાણે હું અમલ કરીશ,
લાવ, હવે મને પૈસા આપ—”

“હજુ એક વાત બાકી છે—” પોતાની દરેક ઇચ્છા પાર પાડ-
વામાં વિજયવંત બનવાથી પુનઃ શાન્ત થઈ ડયેસ બોલી અને અજબ
જેવી રીતે તેના વદનપર ક્રોધ અને ઝતુનની જે ભયંકર લાગણી
છવાઈ ગઈ હતી અને જેથી ચાર્લ્સ ડરતો હતો તેનો લોપ થઈ પુનઃ
મોહકતા અને સુન્દરતા ભભકી નીકળી.

“કેમ હજુ શું બાકી રહ્યું છે ?—” જરા મુઝવણ ભરી
લાગણીથી ચાર્લ્સ બોલ્યો,

“હજુ એક ચીજ બાકી છે; અને તે સૌથી વધુ અગત્યની
છે—” બાઈરો બોલી.

“તમે શું એમ ધારો છો કે રાજમહેલમાં પેલી ટ્રેચ બલાનું
અસ્તિત્વ હું વધુવાર જોઈ શકીશ ? નહિ—જે જગ્યા મારી છે અને

જે તેણે મારા હાથમાંથી ખૂંચવી લીધી છે તે મને મળવી જોઈએ. હા. ચાલે! હું સાચું કહું છું. તે અહિં આ રાજ મહેલમાંના બન્ધુ ભુવનમાં વસે અને તે હું જોઈ રહું એ તદ્દન અશક્ય છે. જાઓ, અને એ બલારને જગ્યા ખાલી કરી મને તે આપવાનો હુકમ કરો—”

“બાબેરા ! તું ગાંડી છે !—” રાજ નિરાશ થઈ બાબેરા તરફ દષ્ટિ તાકી બોલ્યો.

“હું એક પલમાં ગુસ્સાથી ગાંડી બની જઈશ એ ફ્રેંચ બલા હવે અહિં નહિ જોઈએ—” ડચેસ નિશ્ચીત સ્વરે, પોતાને પૂર્વે મળેલા વિજયથી પ્રેત્સાહિત થઈ રાજને આગ્રહ પોતાના પંજામાં સપડાયલો ધારી ગમ્ભીર સ્વરે બોલી.

“ નહિ, નહિ. ” રાજએ કહ્યું.

“તારે તારી હાલની સ્થિતિમાં સંતોષ માનવો જોઈએ. જો, બાબેરા ! ડાહી થા—જરા વિચાર કર. તારે માટે મેં બર્ફલી હાઉસ ખરીદેલું છે—અને હું તને વચન આપું છું કે જ્યારે મારી તીજેરી જરા તર થશે ત્યારે—”

“એ બે કંઈ નહિ. એ બલા જવી જોઈએ—” ડચેસ વચ્ચે બોલી.

“નહિ. એ નહિ જાય.” ડચેસના જેવા જ નિશ્ચીત સ્વરે રાજ બોલ્યો.

“ત્યારે આપણે જોઈ લઈશું—” ભયસૂચક સ્વરે ડચેસ બોલી અને જેવી તે દ્વાર તરફ વળી કે તેણીની કાળી આંખોમાંથી અગ્નિ ખરવા માંડ્યો.

“ તું શું કરવા માગે છે ? તું શું કરી શકીશ ?—” ડચેસને જતી અટકાવતો ચાલેસ બોલ્યો.

“ હું શું કરવા માગું છું ? અને હું શું કરી શકીશ તે તમે જાણવા માગો છો ? અરે ! હું એ બલારને જઈને કહીશ કે હવે હું વિજયી થઈ છું અને આ મહેલની વર્તમાન મહારાણી હું છું. હું શું કરીશ ? હું એ રાંડની આંખો ફેડી નાખીશ—હું તેણીનું બધાની નજર સમક્ષ અપમાન કરીશ—હું તેણીના કિમતી રેશમી વસ્ત્રો ચીરી નાખીશ—અને તેણીના રત્નજડિત અલંકારો તોડીને ફેંકી દઈશ; અને હું તેણીને એક નીચ, દગાબાજ દુશ્વરિતા તરીકે આ મહેલમાંથી હાંકી કાઢીશ—”

“ બાબેરા ! તારી એમ કરવાની મજલ નથી. હું તને શાન્ત થવાની આજ્ઞા કરું છું—”

“ શાન્ત ?—” તેણી ધિક્કારપાત્ર સ્વરે બોલી: ત્યાર પછી ભયંકર સ્વરે બકી.

“હું માફ ધાર્યું જ કરીશ—હા—હું તેમ કર્યા વિના જાંપવાની નથી—મને અટકાવો ના—હું દીવાની છું.—તમે મને ગાંડી બનાવો છો—હું એનાપર વેર લઈશ—”

“હું તને શાન્ત થવાની વિનંતી કરું છું.....” તદ્દન વિનીત સ્વરે રાજ બોલ્યો,

“નહિ. કદિપણ નહિ. જ્યાં સુધી એ બલા આ મહેલમાં છે ત્યાં સુધી હું કદિપણ શાંત થવાની નથી...જીઓ ! આ પચીસ હજાર પૌંડની જમીનગીરી છે—” તેણે તે કિમતી કાગળ હાથમાં લઈ ફાડી નાખવાનો ડોળ કરતાં કહ્યું.

“બોલો, હા કે ના. તમારી ના અને હું આ કિમતી જમીનગીરી પેલા કાગળના ચીથરાની માફક ચીરીને ફેંકી દઈશ—”

“દીવાની ના બન—” રખેને ડચેસ તે કાગળ ફાડી નાખશે તો પચીસ હજાર પૌંડનો લુંમખો પોતાના હાથમાંથી ચાલી જશે એવી બીકથી રાજ બોલ્યો. તેણે વર્તમાન સ્થિતિમાં એનાથી અરધી રકમ માટે પોતાનું અંતઃકરણ પણ વેચ્યું હોત તો પછી ડચેસ એક પોર્ટરમથ શું હિસાબમાં ?

“તમે મારી માગણી કમુલ કરો છો ? બધાની હાજરીમાં મહેલ છોડી જવાની તમે તે ફ્રેંચ બલાને નોટીસ આપશો ? ફક્ત એક જ બોલ બોલો—હા અથવા ના.” અને તેણીએ જાણે તે તે કાગળ ફાડી નાખવા જ તત્પર થઈ ગઈ હોય તેવો દેખાવ કર્યો.

“બાર્બેરા !—”

“બસ મારે વધુ વાત નથી જોઈતી. હા કે ના ? બોલો, જલદી બોલો, હા કે ના ?—”

“હા—” રાજ સહેજ ભાગેલા સ્વરે બોલ્યો અને બીજી પક્ષે પચીસ હજાર પૌંડની લેખિત જમીનગીરી તેના હાથમાં જઈ પડી.

“આવો બહાલા !—” વિજયી થવાથી લગભગ શાન્ત થઈ ડચેસ નખરાં કરતી બોલી,

“આવો, બહાલા ચાર્લ્સ !—” તેણીએ તેના હાથો ચાર્લ્સના ગળામાં નાખ્યા.

“બાર્બેરા ! હું ઘણું ખોટું પગલું ભરું છું.”

“ચાર્લ્સ ! તમે મને વચન આપ્યું છે અને હવે તે તોડવાની તમે હિમ્મત કરશો એમ હું માનતી નથી. તમારે જે કરવાનું છે તે હિમ્મતથી અને ઉતાવળથી કરવું જ જોઈએ, તમે એક રાજ અને મનુષ્ય છો ? જો હો તો આનાકાની ના કરો—”

રાજ ડચેસની સાથે બારે દીલથી હતાશ થઈ પોતાના ખાનગી ઓરડામાંથી બહાર નીકળ્યો. તેણે ડચેસના વદન પર તેના તરફથી દયા મેળવવાની આશાએ જોયું. પણ ડચેસના વદનપર નિશ્ચિતતા

છવાયલી હતી. આર્સની આશા—ડચેસનો નિશ્ચય તોડાવવાની આશા પાણીમાં ગઇ. આ સમયે બાર્બેરા પોતાની કાળી ગુસ્સાભરી આંખો, લાલ ઓષ્ઠ, અભિમાની હાસ્ય, હાસ્ય સમયે જણાતી સુંદર દંત પંક્તિ, ભરાઉ છાતી અને ગાલપરની રાતી સુરખીથી એટલી બધી સુંદર જણાઇ કે રાજના મનમાં જે મોહ બાર્બેરા માટે વરસો પહેલાં હતો તે પુનઃ એકાએક જાગૃત થયો. તેના તરફનો ધિક્કાર કામવાસનાને લીધે નરમ થઇ ગયો અને શોકની છેલ્લી લાગણી પણ બાર્બેરાના હાથના અસામાન્ય સૌન્દર્યને જોઇ મરી ગઇ.

“બાર્બેરા !—” ડચેસને પોતાની બાથમાં લઈ રાજ બોલ્યો.

“બાર્બેરા ! જે સ્ત્રીના રૂપમાં તું શયતાન હોત તો તારે માટે મારી જહોજલાલીની પાયમાલી કરાવવા તું શક્તિવાન થઈ હોત—”

તે તેણી સાથે પુનઃ ગાળીના ઓરડામાં ગયો, અને જેવા તેઓ ત્યાં દાખલ થયા કે સર્વની આંખો તેમના પર ફરી વળી. કેથેરાઇન ઓફ આગાન્ઝા અને લુઇ દે કેરલ ઉભયના હૃદયમાં ભયની લાગણી જન્મી; કારણકે તેમની ખાતરી થઇ ગઇ કે ડચેસ ઓફ કલીવલેન્ડને સમપૂર્ણ વિજય મળ્યો છે.

રાજ ડચેસ સાથે સીધો લુઈ તથા રાણી જ્યાં એડી હતી ત્યાં ગયો અને લુઈ તરફ જોઇ ઠંડા પણ ધ્રુજતા સ્વરે બોલ્યો.

“મારી બહાલી પત્નિની સખી તરિકેની તમારી નોકરીની હવે જરૂર નથી અને તેથી તમારી સગવડે બાદશાહી મહેલમાંની તમારી જગ્યા ખાલી કરી જવાની કૃપા કરશે—”

લુઇ દે કેરલ મોત જેવી શીકી પડી ગઇ, અને એક પલ જાણે તેણી બેભાન થઇ જશે એવું લાગ્યું. પણ એ અશાંતિ એકજ પલ ટકી બીજીજ પલે તેણીએ પોતાના હૃદયપર કામુ મેળવ્યો અને રાજપર ઠપકા ભરી આંખો તાકી તે ધીમા સ્વરે બોલી.

“આપ નામદારની ઇચ્છા એજ મારો કાયદો !”

આટલું કહી પોતાની પ્રતિસ્પર્ધાની પર એક પણ નજર ફેંક્યા વિના રાણી તથા રાજને માનથી નમન કરી લુઇ તે ઓરડામાંથી શીકા મ્હોડે પણ સ્થિર પગલે ચાલી ગઇ.

